

בָּהַרְבָּה יְמִינֵּה

איך תוכל לנצח בקדב
שמתחולל במחשבות שלך

ג'רייס מאיר

מחשבות בKO החזיות

אין תוכל לנצל בקרוב שמתוחל במחשבות שלן

מאט ג'ויס מאיר

תרגום: סימה זידר

עריכה: אורנה גרינמן

עטיפה: אספס בע"מ

הבא לדפוס: הוצאת "האלף והתנו"

Battlefield of the Mind
Winning the Battle in Your Mind

By Joyce Meyer

© 1995. By Joyce Meyer

© 2000. כל הזכויות שמורות למחזור העברית שמורות
ל-Joyce Meyer Ministries

אין להדפיס, לשכפל או ליצר עותקים נוספים
של חומר זה ללא רשות בכתב מהמחברת
עותקים נוספים אפשר להזמין דרך "מעוז"
ת"ד 4201, תל אביב 61041

כל הזכויות מהברית החדשה לקוים מהתרגום
החדש, אלא אם כן ציין אחרת. כל הזכויות
لتרגום החדש של הברית החדשה שמורות
 לחברת לכתבי הקושش בישראל

מסת"ב 0-7183-03 ISBN 965-7183-03-0

נדפס בישראל

הקדשה

אני מקדישה את "מחשבות בקן החזית" לבני בכורי, דיביד.
אני יודעת, דיביד, שהאישיות שלך דומה לשלי, ושלך נאבקת
לא פעם ולא פעמיים בתחום זה. אבל אני רואה איך אתה גדל
בהתמדה, ואני יודעת שאתה טועם מהניצחון שהוא מנת
חלקו של כל מי שזכה להתחדשות מחשבות.
אני אוהבת אותך, דיביד, וגאה בריך מארוד. חזק ואמץ!

תוכן

7 קיצור שמות ספרי התנ"ך והברית החדשה

חלק א - חשיבותן של המחשבות

11	מבוא
13	המחשבות הן שנמצאות בקן החזיות
23	צורך חיוני
27	אל תווית
31	מעט מעת, צעד אחר צעד
37	חשוב מחשבות חיוביות
47	רווחת שכובלות את המחשבה
51	חשוב על המחשבות שלך

חלק ב - מצבן של המחשבות

59	מבוא
63	האם המחשבות שלי נורמליות?
71	מחשבה תועה, מחשבה תזה
77	מחשבות מבולבלות
87	ספק וחוסר אמונה
99	מחשבות מלאות חרדה ודאגות
111	ביקורת, חשדנות וחריצת משפט
125	מחשבה פאסיבית
135	روح המשיח

חלק ג - מנטליות המדבר

מבוא	159
ה עבר וההווה קובעים את העתיד שלי	16
גישה ראשונה	163
שמעשו אחר ועשה את זה, אני לא רוצה	17
לקרחת אחריות - גישה שנייה	169
אני רוצה שהכל יהיה קל ופשוט, שלא יהיה	18
לי קשה - גישה שלישיית	177
מה לעשوت, אני חייב להתלוון ולראות	19
שחוות כל הזמן - גישה רביעית	185
לא רוצה לחייב, מגע לי הכל תיכף ומיד	20
גישה חמישית	193
אולי ההתנהגות שלי לא בסדר, אבל זאת	21
איןנה אשמתו - גישה ששית	201
החיים שלי אומללים, אני מرحם על עצמי	22
גישה שביעית	211
אני לא ראוי לברכות של אלוהים	23
גישה שמינית	217
למה שלא אקנא כשלכולם יש יותר ממני?	24
- גישה תשיעית	225
הכל חייב להיעשות בדרך שלי, או שלא	25
עשה כלום - גישה עשירית	233
על המחברות	239

קיצור שמות ספרי התנ"ר והברית החדשה

ספריה התנ"ר	ספריה הברית החדשה
ברא'	תסל"ב
שםות	מת'י
ויק'	מרק'
סימ"ב	לוקס
טיט'	יות'
פילמ'	מה"ש
דבר'	רות
יווש'	רומ'
עבר'	איכה
יעקב	קוֹלָת
שופ'	מיכָה
שמ"א	נְחוּם
שמ"ב	קוֹרָב
פטרא'	אַסְטוֹר
פטרב'	דָּנִי
מל"א	גָּלֵט
מל"ב	צָפְנִי
יוח"א	עָזָרָא
יוח"ב	אַפְס'
יוח"ג	נְחָמָן
ירם'	פִּיל'
התג'	קוֹל'
	דָּהִי"א
	דָּהִי"ב
	תַּסְלָל"א
	מְלָא'

חלק א

חשיבותן של המחשבות

מבוא

כל' מלחמותנו - עצמתם אינה מבשר ודם, אלא עצמת אלוהים בהם להרים מבקרים.

אנחנו מכוונים תחבולות וכל דבר רם שמתנשא נגד דעת אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם צוות למשיח.

קור"ב יי' 4-5

איך אפשר לבטא את חשיבותן של המחשבות שלנו בדרך שתבהיר את מלא המשמעות של מה שנאמר במשל *כי'ג* ? כי'ג [שהאדם] שער (חושב) בנפשו - כן הוא".

עם השנים, ככל שאני מעמיקה ללימוד את דבר אלוהים, אני מבינה טוב יותר את חשיבותן של המחשבות ושל המילאים שיצאות מפינו. רוח הקודש מדריך אותי ללימוד את הנושאים האלה דרך קבע.

אני מאמינה בכל ליבי שככל עוד אנחנו חיים כאן - עלי אדמות - علينا לעבוד כל הזמן על המחשבות שלנו ועל המילאים שיצאות מפינו. לא משנה כמה רב הידע שיש לנו בתחום מסוים, תמיד יש דברים חדשים שעליינו למדוד, ותמיד יש דברים שכבר Learnedנו וועלינו לרענן לגבייהם את זיכרונו.

מה באמת כוונת הנאמר במשל *כי'ג* ? שהאדם הופך למה שהוא שער (חושב) בנפשו (בליביו).

המחשבות שלנו מנהיגות את כל מעשינו, כאמור ברומים ח' 5 : "אנשים שח חיים לפי הבשר והוגים (חושבים) במה שייך לבשר, אך אנשים שח חיים לפי הרוח והוגים במה שייך לרוח [הקודש]".

המעשים שלנו הם תוצאה ישירה של מחשבותינו. אם המחשבות שלנו הן שליליות, גם החיים שננהל יהיו שליליים. אבל אם, לעומת זאת, נקייד לחדש את מחשבותינו ברוח הדברים שמתועדים בדבר אלוהים, נלמד להבחן "מהו רצון אלוהים, מהו הטוב והרצוי והמושלים בעיניו", כאמור באיגרת לרומים ייב. 2. חילקתי את הספר הזה לשלווה חלקים. חלק זה - הראשון - עוסק בחשובותן של המחשבות. אני מבקש להבהיר במקרה זה עיקרונו חשוב במיוחד: אתה צריך להתחיל לחשב על מה שאתה חשוב.

כל כך הרבה בעיות בחינונו הן תוצר של דפוסי חשיבה מסויימים. השטן מציע לנו מחשבות שגויות בשפע, אבל אנחנו לא חייבים להיענות להצעותיו. למד אילו דפוסי חשיבה רצויים בעיני רוח הקודש, ואילו אינם רצויים בעינינו.

באיגרת השנייה לקורינטים יי-5 נאמר בעצם, שאנו חייבים להכיר את דבר אלוהים במידה כזו, שנוכל להשוות בין הנאמר בו לבין המחשבות שמתrozצות במוחנו. אנחנו הרי אמורים למוטט בעזרתו כל מחשבה שמתימרת להתנשא נגד הנאמר בו, ולהכניע אותה למשיח.

אני מתפללת שספר זה יעוז לך במשימה. המחשבות שלנו נמצאות בKO החזיות. הקרב האמייתי מתחולל שם, במחשבות. لكن חשוב שהן יישרו אותך אללה של אלוהים. בכל מקרה, מדובר בתהליך שדורש זמן ולימוד.

אבל לעולם אל תרים ידים. השינוי אומנם יתרחש בהדרגה, אבל כשתחילה לשנות את המחשבות שלך ולחשוב בצורה חיובית, ילכו חיים וישתפרו. וכשתחילה קלוט את מימדי התוכנית הטובה שיש לאלהים עבורך, תתחילה גם לישם אותה ולחיות בהתאם.

המחשבות הן שנמצאות בקן החזיות

כי לא עםبشر ודם מלחמה לנו, אלא עם רשות ושרירות, עם מושלי חשבת העולם הזה, עם כוחות רוחניים רעים בשמי.

אפס' י' 12

הפסוק הזה מלמד שאנו נמצאים במלחמה. ניתוח קפדי שלו מראה שאיננו נלחמים עםبشر ודם, כלומר עם בני אדם, אלא עם השטן ועם עשי דברו. האויב שלנו, השטן, מנסה להביס אותנו באמצעות שיטות מתוחכמות ודרכי מורה. השטן הוא אבי השקר. כך קרא לו ישוע: "כי שטן הוא ואבי השקר" (יוח' ח' 44). הוא משקר לך וגם לך. הוא מספר לנו כל מיני דברים על עצמנו, על אנשים אחרים ועל נסיבות שונות, אבל דברים אלה אינם נכוןים. יחד עם זאת יש לציין שהוא אינו מוכך לנו שkar אחד גדול בבת אחת.

בהתחלתו הוא מגיז את המחשבות שלנו עם מחשבות קטנות וטורדניות, חסכנות, ספקות, פחדים, תהיות, תירוצים וכל מיני תיאוריות - כולן מתוכננים בערמומיות. אחר כך הוא מתמקד

בהדרגה (אחרי הכל לוקח זמן למשת תוכניות שתוכנו בקפידה). עליך לזכור שהמלחמה שלו מנוהלת בשיטתיות. יש לו אסטרטגייה שלמה בתחום זה.

הוא בוחן אותנו במשך שנים רבות. הוא יודע מה אנחנו אוהבים ומה לא. הוא מכיר את החולשות שלנו ואת פחדינו. הוא יודע מה מטריד אותנו יותר מכל. והוא מוכן להשكيיע זמן ללא גבול כדי להביס אותנו. אחד הצדדים החזקים של השטן הוא סבלנות.

הרישת מבקרים

כלי מלחמתנו - עצמתם אינה מבשר ודם, אלא עצמת אלוהים בהם להרים מבקרים. אנחנו ממוטים תחבולות וכל דבר ושם שמתנשא נגד דעת אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם צוות למשיח.

קור"ב י' 4-5

בעזרת אסטרטגייה זהירה ותרמיות ערכאות השטן מנסה להקים "מבקרים" במחשובינו. מבצר הוא תחום שבו אנחנו משועבדים לצורת חשיבה מסוימת.

בפסוקים אלה מלמד שאול השילוח שלרשותנו עומדים הכלים שבעזרתם נוכל להתמודד עם השטן ולגבר על המבקרים שהוא מקיים במחשובינו. בשלב מאוחר יותר ארחיב בעניין הכלים האלה, אבל עכשו אני רוצה רק להציג שאנו נמצאים במלחמה, מלחמה רוחנית. פסוק 5 מבahir היכן בדיקת מתוחלתת מלחמה זו.

לשטן יש תחבולות שונות. הוא מתוויכה איתנו. הוא מציע לנו כל מיני תיאוריות ותירוצים. וכל הפעולות הזאת מתರחשת במוחנו.

המחשבות הן שנמצאות בקו החזיות.

תמונה מצב

עד כה ראיינו ש...

1. אנחנו נמצאים במלחמה.
 2. האויב שלנו הוא השטן.
 3. המחשבות שלנו הן שנמצאות בקדוחיות.
 4. השטן עובד קשה כדי להקים מבקרים במחשבות שלנו.
 5. הוא עושה זאת בדרך תחבוליה ומרמה (על ידי תוכניות שתוכנו בקפידה ורמאות לשמה).
 6. הוא אינו ממחר. הוא לוקח את הזמן הדורש לו כדי להוציא לפועל את תוכניותיו.
- הבה נחשוף את תוכניותיו בעזרת סיפור.

סיפורה של חנה

חנה ובעה, יוחנן, אינם נשואים באושר. הם מרבים לרכיב ולהתקומט. שניהם מלאי כאס, מרירות וטינה. לזוג יש שני ילדים שסובלים מהאויריה הביעיתית בבית. המתה שהם שרוויים בו באידי ביתוי בלימודים ובחתנות שלהם. אחד הילדים סובל גם מבעיות בKİפה.

הבעיה של חנה היא שאיננה מסוגלת להניח ליוחנן להיות ראש המשפחה. היא שתלטנית, ורוצה לעשות את כל החלטות, לנצל את תקציב המשפחה ולחנק את הילדים. היא רוצה לצאת לעבוד כדי שייהיה לה כסף "משלחה". היא אשה עצמאית, קולנית, טובענית ונודנית.

בשלב זה אתה ודאי חושב, "אני יודע למה היא זוקחת. היא צריכה לפתח את ליבה לשועע".

אבל חנה כבר מאמין ביושע! היא פותחה את ליבה בפנוי לפני חמיש שנים - שלוש שנים לאחר שנישאה ליוחנן.

"או מה את מנסה לומר לי, שלא חל בה כל שינוי מזה
שנושעה?"

לאו דווקא. היא כן השתנתה. היא מאמינה שתגיעה לשמיים על
אף ההתנהגות שלה, שגורמת לה ליסורי מצפון קבועים. אבל
עכשו לפחות יש לה תקווה. לפני שנושעה היא הייתה מאוד
אומלה ונואשת. עכשו היא רק אומלה.

חנה יודעת שהבעיה העיקרית היא בגישה שלה. היא רוצה
להשתנות. היא טופלה אצל שני יועצים, והיא מבקשת תפילה,
בקהילה בכל פעם שלמדוים על כעס, מרדנות, חוסר סליחה,
עוינות ומרירות. אם כך, מדוע לא חל שיפור?

התשובה נמצאת באיגרת לרומים יי'ב 2: "וְאֵל תִּקְרֹמוּ לְעוֹלָם
זֶה, כִּי אִם הַשְׁתַּנוּ עַל יְדֵי הַתְּחֻדּוֹת הַדּוֹת כִּי שְׁתַּבְחִינוּ מָה
רָצֹן אֱלֹהִים, מָהוּ הַטּוֹב וְהַרְצֵוי וְהַמּוֹשָׁלִם בְּעִינֵיכֶם".

יש מוצאים במחשובות (בדעת) של חנה. המוצאים האלה
קיימים שם זה שנים. היא אינה מבינה איך הם נוצרו שם. היא רק
יודעת שהיא לא אמורה להיות מרדנית, שתלטנטית, נודניקית וכן
הלאה, אבל אין לה מושג מה עליה לעשות כדי לשנות את המצב.
במצבים מסוימים היא מגיבה בדרכים שאין לה שליטה עליהם.
חנה לא מצליחה לשולט בעצמה משום שאינה מצליחה לשולט
במחשובותיה. והיא לא מצליחה לשולט במחשובות שלה משום שיש
שם מוצאים שהשטיין הקים בשלב מוקדם בחיה.

השטיין מתחילה להוציא לפועל את התוכנית שיש לו עברנו
ולזרע את זרעי התרמيم שלו בגיל 매우 צעיר. גם במקרה של
חנה, הביעות התחילה לפני שנים רבות, בילדותה.

אביה היה אדם שתלטן במיזוג. הוא היכה אותה בכל פעם
שנתקף מצב רוח רע. אם עשתה טעות קלה בביתו, הוא פרק עליה
את כל זעמו. במשך שנים היא הייתה חסרת אונים וכוח ההתנהגות
שלו כלפי אמה. הוא לא הפגין כבוד רב כלפי שתייהן. אחיה
של חנה, לעומת זאת, היה פשוט מושלם בעיני. חנה מאמינה
שהביה הפלת הטובה אותו לטובה רק משום שהוא בן.

1: המחשבות הן שנמצאות בקן החזיות

כשהללו לה 16, השטן כבר שטף את מוחה בכך שניים עם השקרים שלו: "הגברים חושבים שהם משוה מיוחד. הם יכולים דומים. אי אפשר לבטווח בהם. הם יפגעו לך וינצלו אותך. רק גברים יכולים להצלחתך. רק גברים יכולים לעשות אותן נפשם. הם יכולים לטרור את האנשים סביבם, לשלוות בהם, לעשות מה שמתחשך להם, ואיש (בעיקר הנשים והבנות שלהם) לא יעזור בעודם".

וכך הגיע חנה להחלטה: "לאחר שאעזוב את הבית, איש לא יאמר לי מה לעשות!"

השטן פתח במלחמה על המחשבות שלה. בכך שניים רבות היא גילגה את המחשבות האלה בראשה שוב ושוב, מאות אלפי פעמים: "נראה אם תרצץ להינשא ולהיות אשה רכה ונעימה, שנכנתת לבעה ומעריצה אותו. וגם אם יתחולל נס כלשהו ותרצץ להיות כזאת, לא תדע איך". لكن כך נראה חיים של חנה היום. מה היא יכולה לעשות? מה יכול כל אחד מאיתנו לעשות בנסיבות כאלה?

הכלים שעומדים לרשותנו בדבר אלוהים

אם תעמדו בדברי, תלמידי אתם באמת. ותדעו את האמת, והאמת תשחרר אתכם.

יוח' ח' 32-31

ישוע מסביר כאן איך נוכל להתגבר על שקריו של השטן. אנחנו צריכים להשתמש בכלים שעלייהם מדובר באיגרת השניה לקורינטיאים י' 4-5. בעזרתם עליינו למוטט מבצריהם וכל דבר רם שמנסה לروم את עצמו בהשוויה לדעתו של אלוהים בקרבו. אחד מכלי הנשק האלה הוא הכתובים, דבר אלוהים, שהוא לנו שומעים דרך דרשות, לימוד, ספרים, קלטות, סמינרים ולימוד אישי. עליינו "לעמוד" (להתميد) בדבר אלוהים, עד שהוא יתגלה לעינינו באמצעות רוח הקודש. העמידה הזאת, התמדת, היא מאד חשובה. בפרק ס' 24 ישוע אומר: "במידה שתם

מודדים (חושבים על האמת ששמעתם מדבר אלוהים ולומדים אותה) ימדד לכם וגם יוסף לכם". אומר שב, עליינו להתميد להשתמש בכליה הזה, בדבר אלוהים.

עוד שני כלי נשק שעומדים לרשوتנו הם הלל ותפילה. ההל מביס את השטן מחר יותר מכל שיטת לחימה אחרת, אבל הוא חייב להיות כן ואמתי, ולא מן הפה ולחוץ. הלל ותפילה צרייכים להיות מבוססים על דבר אלוהים. אנחנו מהללים את אלוהים בಗל מה שנאמר עליו בדברו ובगל טובו אלינו.

תפילה פירושה מערכת יחסים עם אלוהים. במהלכה אנחנו באים לפניו ובקשיים שיעזר לנו, או משוחחים איתנו על הדברים שמטרידים אותנו.

אם אתה רוצה שתפילותיך יהיו יעלות, עבוד על מערכת היחסים שלך עם אלוהים. זכור שהוא אהוב אותך, שהוא רב חסד, והוא יעזר לך. למד להכיר את ישוע. הוא החבר שלך. הוא הלהך אל הצלב למעןך. למד להכיר גם את רוח הקודש. הוא נמצא איתך תמיד ויעזר לך בכל. תן לו לעוזר לך.

למד למלא את תפילותיך בדבר אלוהים. דבר אלוהים והצריכים שלנו הם הבסיס שעליו אנחנו באים לאלהים.

אם כך, הכללי שלנו הם דבר אלוהים, ואנינו משתמשים בו בדרכים שונות. בשנייה לקורינטים פרק ב' שאל אומר שכלי המלחמה שלנו אינם אלה שימושיםبشر ודם, אלא בעלי טבע רוחניים. אנחנו זוקקים לכליים רוחניים כי אנחנו נלחמים בروحות, וגם בשטן עצמו. גם ישוע השתמש בדבר אלוהים בהיותו במדבר, כשהשטין ניסה לפתות אותו (локס ז'-13). בכל פעם שהשטין שיקר לו, ישוע הגיב במילה: "ככתוב...", וציטט מדבר אלוהים.

חנה לומדת היום להשתמש בכלים אלה. היא לומדת למומט את המבקרים שקיימים במחשבות שלה. היא לומדת להכיר את האמת ולהשתחרר בעורתה. חנה לומדת להבין שלא כל הגברים דומים לאביה הביוLOGI. יש אלה שכן דומים לו, אבל רובם לא. בעל יהונן, למשל, אינו דומה לו. יהונן אוהב את חנה בכל ליבו.

סיפורו של יוחנן

יש צד נוסף לסיפור, זה של יוחנן. גם לו יש בעיות, והן תורמות את חלקן לקשיים בחיי הנישואין שלהם.

יוחנן אמר לחתת את מקומו בתור ראש המשפחה. אלוהים רוצה שהוא ישמש ככהן בביתו. גם יוחנן מאמיןabis, והוא יודע איך צריכה להתנהל משפחה מושחתית. הוא יודע שאנו צריכים להניח לאשתו לנחל לבדה את ענייני הבית והתקציב, ולהחליט לגבי חינוך הילדים וחינוי האישיים. הוא יודע את זה, אבל הוא לא עושה דבר. הוא רק מרגיש מובס... וושב לצפות בטלוויזיה.

יוחנן מתחמק מאחריות משום שהוא שונא עימותים. הוא מעדיף להיות פאסייבי. הוא חושב: "אם לא עשה דבר, אולי הדברים יסתדרו מאליהם". פעמים הוא מתרץ את חוסר המשע שלו ואומר: "אני אתפלל על כך". מבון שיש מקום לתפילה, אבל לא כשהיא משתמש כדי להתחמק מאחריות.

אנסה להבהיר למה אני מתכוונת כשאני אומרת שיוחנן צריך לחתת לידו את העמדה של אלוהים רוצה שתהייה לו בבית. אני לא חושבת שהוא אמר לחתתוג כמו מצינו, לפזר פקודות סמכויות ולנבות בכל פעם שהדברים אינם נעשים לשבעות רצונו. באפסים ה' 25 נאמר שהגבר צריך אהוב את אשתו כמו שהמשיח אהב את הקהילה. יוחנן צריך לחתת על עצמו אחריות, ועם האחריות באה גם הסמכות. הוא צריך להיות תקין עם אשתו - אהוב אך תקין. הוא צריך להבהיר לה שעיל אף שנגעה בילדותה, אם היא תקדיד את עצמה בידו של אלוהים ותבטח בו, היא תבין שלא כל הגברים דומים לאביה.

יוחנן צריך לעשות כל מיני דברים. אבל כמו חנה, גם הוא תקוע עם גישות שפותחות את הדלת לרוחה בפני השטן וכובלות אותו. גם בשדה המחשבות שלו מתחולל קרב. גם בו התעללו מילולית בילדותנו. אמרו השתלטנית היהชา חדת לשון, ולעתים קרובות אמרה לו דברים קשים, כמו: "יוחנן, אתה פשוט נוראי. לא יצא ממק שום דבר טוב".

יווחנן ניסה לשמה אותה משום שנזקק נואשות לאהבתה (כמו כל הילדיים), אבל ככל שניתנה, כך רבו טעויותינו. הוא היה ילד שלומייאל, ואמו הקפידה לומר לו את זה כל הזמן. הוא ניסה ככל יכולתו לשמה אותה, אבל העצונות שלו רק גברת ודברים נפלו לו מהידיים יותר מתמיד.

יווחנן גם נזחה על ידי ילדים שרצה בחברתם. כמעט כולנו עברנו את החוויה הלא נעימה הזאת, אבל במקרה של יווחנן הדבר הרס אותו משום שמלילא הוא כבר הרגיש דחוי על ידי אמו.

בתחילה לימודיו בתיכון הייתה נערלה שמאוד מצאה חן בעיניו, אבל היא העדיפה נער אחר על פניו. השטן השתמש בכל האירופעים האלה כדי לבנות מבקרים במחשבותיו של יווחנן, ובסוף של דבר

הרים יווחנן ידים. הוא בחר להיות שקט, ביישן ומסתיג. יווחנן הוא מלאה שנמצאים ברקע. הוא מעדיף שלא להיראות ולא להכות גלים. במשך שנים היה המוח שלו מלא במחשבות כמו: "אין טעם שתגיד לך אחרים מה אתה חשוב. מילא לא יקשייבו לך. אם אתה רוצה שאנשים יקבלו אותך, מוטב שתסתכימם איתם ועם הדיעות שלהם".

בעממים הבוזזות שבחן ניסה לעמוד על שלו בנושאים מסוימים, הוא חש שבסוףו של דבר הוא מפסיד, ולכן החלטיט בשלב מסוים שאין כל טעם בעימותים.

"**ממילא אפסיד בסופו של דבר**", הסביר, "از מה הטעם לנסות?!"

מה התשובה?

روح אדוני עלי, יען מה שאותי לבשר ענווים. שלחני לקרוא לשבויים דרו, ולעיוורים פקח קומע! לשלח רוצחים חופשים, לקורא שנת רצון לה.

לאור הביעות האלה של יהונתן וחנה נוכל לתאר לעצמנו איך נראה הבית שלהם. כבר אמרתי שיש שם המון מריבות. מריבותם הן לא בהכרח רק ויכוחים קולניים. פעמים רבות, מריבותם הן זרם תת קרקעי שרוחש מתחת פני השטח. כולם יודעים שהוא קיים, אבל איש אינו מתמודד איתו. האווירה בבית כזה היא קשה, והשטון חנה מכל רגע!

מה יקרה ליהודן, לחנה ולילדים? האם יצלחו לפטור את הביעות? הם מאמינים בישוע - חביל יהיה אם נישואיהם יגינו אל קיצם והמשפחה תיהרס. האמת היא שהדבר תלוי בהם. הדברים שנאמרים ביוחנן ח' 31-32 הם המפתח להצלחה שלהם. אם ימשיכו ללמידה את דבר אלוהים, הם יידעו את האמת. ואם יישמו אמת זו, היא תשחרר אותם. אבל הם צריכים להתמודד עם האמת על עצם ועל עברים בכל פעם שאלוהים יחשוף בפניהם נושא נוסף. האמת מתגלית לנו דרך דבר אלוהים. אבל למרבה הצער, לא כל האנשים מקבלים אותה. לא קל לנו לראות את הטעויות שלנו ולהתמודד איתן. באופן כללי אפשר לומר שאנשים מצדיקים את ההתנגדות שלהם. הם מניחים לעבר שלהם ולדרך השלילית שבה חינכו אותם להשפיע על עתידם וגם על ההוויה שלהם.

ה עבר שלנו מסביר מדוע אנחנו סובלים, אבל אל לנו להשתמש בכך כתירוץ לכבלים שאנו לא ממהרים להיפטר מהם בהווה.

יש מוצא

שם ניסיון לא בא עליהם מלבד ניסיון אנושי וגיל. נאמן הוא האלוהים, ולא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם, אלא עם הניסיון יכין גם את דרך המוצא כדי שתוכלו לעמוד בו.

קור"א י' 13

אני מקווה שאתה מצליח להבין מסיפורם של חנה ויהודן איך השtronן לוקח את הנسبות שלנו וబונה מהן מבקרים - איך הוא

מכרייז מלחמה על המחשבות שלנו ומצביע אותנו בקרו החזית. אבל תודה לאל, עומדים לרשوتנו כלים שבuzzרתם אנחנו יכולים לモוטט את המבקרים האלה. אלוהים אינו נוטש אותנו וגם לא מרפה מאיתנו. הפסוק הנ"ל מבטיח שאלווהים לא יתנו לנו לעמוד בニסיון שהוא מעבר ליכולתנו, ועם כל ניסיון הוא גם יספק לנו את דרך המוצא.

כל אחד יכול להיות כמו חנה או יוחנן. אני בטוחה שבמידה כזו או אחרת, כל אחד מזדהה עם הסיפור שלהם. הביעות שלהם נובעות מתוכם - הן מתחילה במחשבות ובגישות שלהם. ההתנהגות החיצונית שלהם היא רק תוצר של מה שמתollow בתוכם. השטן יודע היטב שאם יצליח לשלוט במחשבות שלנו, הוא יוכל לשולט גם במעשהינו.

יתכן שיש בחיק מבצרי ענק שמן הרاوي לモוטט אותם. במקרה זה, זכור שלווהים לצידך. מתחולל קרב בחיק, והמחשבות שלך נמצאות בקרו החזית. אבל יש לי חדשות טובות: אלוהים נלחם לצידך.

2

צורך חיוני

כ"י כמו [שהאדם] שער (חושׁב) בנפשו - כן הוא.

משל כי"ג

הפסוק הנ"ל מלמד כמה חשוב לחשוב נכון. למחשבות יש כוח רב, ולדבריו של מחבר ספר משלוי, יש להן גם יכולת ליצור. אם המחשבות שלנו משפיעות על האישיות ועל המעשים שלנו, אז בראש סדר העדיפויות צרכות להיות מחשבות בריאות ונכונות. אני רוצה להבהיר כמה חיוני שהמחשבות שלך יתאימו למה שנאמר בדבר אלוהים.
לא תוכל לנחל אורח חיים חיובי אם המחשבות שלך שליליות.

מחשבת הבשר ומחשבת הרוח

אנשים שחיהם לפि הגוף (חושׁבים) במה שישיר לבשר, אך אנשים שחיהם לפি הרוח הגוף (חושׁבים) במה שישיר לרוח [הקווש].

רומי' ח' 5

פרק ח' באיגרת לרומים מלמד שם נחshaw את מחשובות הבשר, גם נתהלהך בבשר. אבל אם נחshaw את מחשובות הרוח, נתהלהך ברוח.

במילים אחרות, אם אנחנו חושבים את מחשובות הבשר - מחשובות שגויות ושליליות - לא יוכל להטהלהך ברוח. מחשובות מחודשות (דעת מחודשת), התואמות את אלה של אלוהים, חיונות לחיים משיחיים מוצלחים.

כבני אנוש אנחנו עצלים למדי בכל מה שנוגע לדברים שאינם נראים לנו מהותיים. אבל כשאנו מגלים שהנושא הוא בעל חשיבות רבה, אנחנו מבינים שם לא נטמודד איתנו, יהיו בעיות. אנחנו מתחילהם לפועל רק כשהאנו מבינים שהנושא חשוב וחוויוני. לדוגמה, אתה מקבל טלפון מהבנק. מודיעים לך שאתה במשיכת יתר בגובה של 4,000 שקלים. סביר להניח שמיד תנסה לאתר את מקור הבעיה. יתכן שחשבת שהפקdot המחאה, ועכשו מסתבר ששכחת לעשות את זה. בכל אופן, אתה מאתר את הבעיה ומטפל בה מיד כדי למנוע בעיות נוספות.

אני מציעה שתתיחס לחידוש הדעת והמחשובות שלך באותה מידת דחיפות.

יתכן שאתה נמצא בתהו ובוחנו בגלל שנים של חשיבה שגوية. במרקחה כזו عليك להכיר בעובדה שהדברים לא יסתדרו עד שהמחשובות שלך לא ישתנו. quia רציני ועקבתי במלחמה שלך להריסת המבקרים שהשתן בנה במחשובות שלך. לשם כך השתמש בכלי הנשק שעומדים לרשותך: דבר אלוהים, היל ותפילה.

באמצעות רוח הקודש

"לא בחיל ולא בכוח, כי אם ברוח", אמר ה' צבאות.

זכר' ד' 6

אם אתה רוצה להשתחרר, הדרך הטובה ביותר היא לבקש את עזרתו של אלוהים.

אחד מכל הנסקי העומדים לרשوتך הוא תפילה. לא תוכל להתגבר על הביעות שלך רק בזכות הנחישות. אומנם עלייך לגנות נחישות, אבל לא כזאת שתלויה בך וביכולת שלך, אלא ברוח הקודש. רוח הקודש הוא העוזר שלך. لكن בקש את עזרתו. הישען עליו, סמוך עליו. לא תוכל להצליח רק בכוחותיך.

צורך חיוני

חשיבות נכוונה, המתבססת על הכתובים, היא צורך חיוני בחיה המאמין. צורך חיוני הוא מעצם טבעו בעל חשיבות מכרעת. אי אפשר לחיות ללאו. צורך חיוני נוסף הוא פעימות הלב או לחץ הדם. בנסיבות אין לנו חיים.

לפני מספר שנים הראה לי אלוהים כמה חיוני הוא הקשר שלי אליו, קשר שאותו אפשר לטפח רק באמצעות דבריו ובאמצעות תפילה. באותה תקופה היה לי מאוד קשה עם משמעת עצמית. ניסיתי למצוא זמן מתאים לתפילה ולקריאה בדבר אלוהים, אך לא הצליחתי לארגן את היום שלי סביבה זה, עד שאלהים הראה לי שמדובר בצורך חיוני. כמו שהחיכים שלי תלויים בסימני חיית שונים - פעימות לב, לחץ דם וכו' - כך גם החיכים הרוחניים שלי תלויים בתפילה ובקשר קבוע עם אלוהים. ברגע שהבנתי את זה, בחרתי להפוך את הקשר שלי עם אלוהים לדבר החשוב ביותר בחמי.

וכשהבנתי שמה חשובות נכוונות חיוניות לחיי ניצחון, התחלתי לחשב על מה שאני חשובת ולסמן את מחשבותי.

כמו שער בನפשו כן הוא

או שהעץ טוב (בריא) ופרון טוב (בריא), או שהעץ רע (חולה) ופרון רע (חולה); שהרי בפרון ניכר העץ.

הכטבאים אומרים שעż ניכר בפֿרִיוּ.
עיקרונו זה תקף גם בחיינו. המחשבות שלנו מניבות פרי. חשוב
מחשבות טובות, והפרי שתنبيיב יהיה טוב. חשוב מחשבות רעות,
והפרי שתنبيיב יהיה רע.
אפשר לבדוק את הגישה של אדם מסוים וללמוד ממנה הרבה
על המחשבות שמתרכזות בראשו. אדם נעים וחבריב אינו חשוב
לנקום ולפגוע באחרים. אדם מרושע אינו חשוב כיצד להפגין
אהבה ולהיטיב עם הזולת.
זכור את מה שנאמר במשל כייג 7, והרשה לפסוק זה להשפייע
עליך. המחשבות שאתה חושב בחדרי לבבך מלמדות מי אתה.

3

אל תוויתר

אל נא ירפו ידינו ממעשות טוב; בבוא העת נקצחו, אם לא ברפה.

גלו' ו' 9

לא משנה כמה חמורות המחשבות שלך וכמה חמור מצבך, אל תאמר נואש! כבוש בחזרה את השטחים שהאיבר גזל מך, גם אם פירוש הדבר שעלייך לעשות זאת עקב מצד אגדול, סנטימטרים ספורים בכל פעם. היישע על חסד אלוהים ולא על היכולת האישית שלך. רק כך תגיע לתוצאות הרצויות. בಗლטים ו' 9 שאל מעודד אותנו להמשיך ולא להרפות. אל תוויתר! אל תיקנעו להלך הרוח שאומר נואש. אלוהים מחשפ אنسים שליכו עימם לכל אורך הדרכך.

התגבר על הקשיים והמשך הלהה

כי תעבור בימים איתך אני ובנהרות - לא ישטוף. כי תمل במו אש לא תיפכו ולהבה לא תבער בר.

ישע' מ"ג 2

אני מעודדת אותך להמשיך ולהתמודד עם כל מה שעומד לפני
בלי להרפות, עד שתנצח.

בחבוק ג' 19 נאמר שכדי להיות בעלי רגילים קלות/caילות עלינו לפנות לאלוהים. הוא שם "רגלי/cailioת ועל במותי ועל הדברים שמקשים עלי, הצרות והסבל שלי ידריכני". אלוהים מלמד אותנו לכת בעוד קל,/cailioת, ולא לעמוד במקומות אחד, משותקים מאימה. הוא רוצה שנגדל ונטקס מבחן רוחנית גם כשאנו נטונים בצרה וסבל או נושאים באחריות מסוימת! אלוהים עוזר לנו להתפתח מבחינה רוחנית. הוא עומד לצידנו, מחזק ומעודד אותנו. הוא רוצה שנמשיך הלהה, גם בזמןים קשים. קל יותר ולהפסיק! צרייך אמונה כדי להתגבר על הקשיים ולהמשיך הלהה.

הבחירה בידיך

היעידותיכ בכם היום את השמים ואת הארץ, החיים והמוות נתתי לפניך, הברכה והקללה. ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך.

דבר' ל' 19

רבות מחשבות חולפות במוחנו מדי יום. המוח שלנו צריך להתחדש כדי שנבחר לחשב מחשבות רוחניות ולא את מחשבות הבשר. החשיבה ה"טבעית" שלנו היא מחשבת הבשר, מחשבת העולם. במשך שנים רבות חשבנו באין מפריע את מחשבות הבשר והעולם, וכך איננו צרייכים להתאמץ כדי לחשוב אותן. אנחנו מתורגלים בזה היבט.

כדי לחשב מחשבות נכונות, התואמות את הנאמר בכתביהם, אנחנו צרייכים לבחור בהן. וגם אחרי שנחיליט לאמץ את מחשבותיו של אלוהים, נצורך לבחור בכל פעם מחדש ולהמשיך לבחור במחשבות הנכונות.

אם אתה מרגיש שהקרב שמתollow במחשבות שלך הופך לך מושוא ושאיןך מצליח להתמודד, סימן שעлик לדכא מחשבה זו לבחור במחשבה מנחת, מחשבה שאומרת: "אני כן מסוגל להתמודד ולהצליח!" אנחנו חייבים לבחור במחשבה שאומרת

3: אל תזותר

שאנו מסוגלים לעשות את מה שנדרש מאייתנו לעשות, שלא יותר אלא נמשיך הלאה, גם כשהאנו מותקפים מכל עבר על ידי פחדים וספקות. גם אז עליינו לנוקוט עדמה תקיפה ולומר: "לعالום לא אוטו! אלוהים לצידי, הוא אוהב אותי וועזר לי!"

אנחנו צריכים לבחור פעמים רבות במהלך חיינו. בדברים ל' 19 אלוהים אומר לעמו שהוא נתן להם לבחור בין מוות לחיים, ומײץ בהם לבחור בחיים. במשל י"ח 21 נאמר: "מוות וחיים ביד לשון ואוחביה יאכל פריה".

המחשובות שלנו באות לידי ביטוי במילים שלנו. אך חשוב מאוד שנבחר במחשובות שמיוחשות חיים. אם נבחר נכון, התוצאה תהיה מילים נכונות.

אל תזותר

אם הקרב נראה לך אין סוף, אם אתה חושב שלעולם לא תנצח, זכור שאתה מתכנת מחדש את חי המחשבה שלך, שעד היום התקדزو בבשר ובועלם. זכור שאתה מבצע תפנית חדשה ותחליל לחושב את מחשבותיו של אלוהים.

בלתי אפשרי? לא! קשה? כן!

אבל זכור שאלהים לציך וועזר לך כל הזמן. אני מאמינה שאלהים הוא מתכנת המחשבים הטוב ביותר ביותר שקיים (המחשבה שלך דומה למחשב שעדי היום הוזן בזבל). אלהים פועל בכך כדי להתאים את המחשבות שלך לאורח המחשבה שלו. הוא עושים זאת, בתנאי שביקשת ממנו לבוא ולשלוט במחשבותיך. אלהים מתכנת מחדש את חי המחשבה שלך. המשך לשטף אותו פעללה - ואל תאמר נואש!

התהליך אומנם לא קל והוא אינו מתרחש בין לילה. מדובר בתהליך שדורש זמן. אבל אם בחרת לחושב את מחשבותיו של אלהים, אתה בכיוון הנכון. מילא אתה צורך לעשות משהו, אך מוטב שתעשה את מה שצריך לעשות ותמשיך הלאה, במקום להישאר בתוך הבלגן.

פונה וככובש את הנחלה

ה' אלוהינו דבר אלינו בחורב לאמור: "ירב לכם שְׁבַת בָּהָר הַזֶּה!
פְנוּ וְסַעוּ לְכֶם, וּבוֹאוּ הַר האמורי..."

"ראה, נתתי לפניכם את הארץ, בוואו ראשו את הארץ אשר נשבע
ה' לאבותיכם - לאברהם, ליצחק וליעקב - לתת להם ולזרעם
אחריהם".

דבר' א' 6-8

בדברים א' 2 משה אומר לבני ישראל שהמסע במדבר ימשך 11
ימים. אבל בסופו של דבר נמשך המסע ארבעים שנה. בפסוק 6 הוא
אומר: "ה' אלוהינו דבר... לאמור: ירב לכם שְׁבַת בָּהָר הַזֶּה".
האם אתה יושב זמן זמן רב מדי למרגלותיו אותו הרים? האם יצאת
למסע שאמור היה להימשך 11 ימים וביזמות ארבעים שנה?
בשלב מסויים בחיי הבنتי שאני לא מגיעה לשום מקום.
האמנתי אז בישוע, אבל חמי היו מלאי תבוסה. בדומה לחנה
ויהונן, גם לי היו דפוסי מחשבה שגויים, וمبرקרים שהשtan בנה
במשך שנים במחשבות שלי. השtan שיקר לי במשך שנים ארוכות,
אבל אני האמנתי לו, וה頓זאה הייתה תרמית אחת גודלה.
וכך הבנתני שאני נמצאת זמן רב מדי למרגלותיו אותו הרים. הימי
בעיצומו של מסע שנמשך ארבעים שנה, אבל לפטע הבנטי שיכולתי
לעבור את המרחק הזה בזמן הרבה יותר קצר, אילו רק הכרתית את
האמת שבדבר אלוהים.

אלוהים הראה לי בני ישראל נדו במדבר במשך ארבעים שנה
רק מושם צורת החשيبة שלהם גרמה להם להיות באתה
מקום. אני קוראת לזה "מנטליות המדבר". מנטליות זו באה לידי
ביטוי במחשבות שגויות, שימוש בעבודת את רוחנו. בהמשך נדו
בנושא זה בהרחבה. עתה עתה אני מבקשת במלוא הרצינות
שתבהיר מחדש את חיי המחשבה שלך ותנסן את המחשבות שלך
בקפידה. عليك לדבוק בחחלתו ולא לוותר, עד שהণצחים יושלם.
עד שהנחלת שממיא לא שייכת לך, תהיה בידיך במלואה.

4

מעט מעט, צעד אחר צעד

ונישל ה' אלוהיך את הגויים האל מפניך מעט מעט. לא תוכלם כלותם מהר פן תרבה עליך חיית השדה.

דבר' ז' 22

המחשבות שלך יתחדשו בהדרגה, מעט מעט, צעד אחר צעד. לכן אל תתייאש, גם אם נראה לך שההתקדמות שלך איטית מדי.

לפני שבני ישראל נכנסו לארץ המובטחת, אמר להם אלוהים שיגרש מפניהם את הגויים מעט מעט, "פָּנֶה תרבה עליך חיית השדה" (דבר' ז' 22).

אני מאמינה שהגאווה היא אותה "חייה" שעוללה לטרוף אותנו, אם יהיה לנו חופש רב מדי בבת אחת. למעשה, מוטב שניצא לחופשי בתחום אחד ולא בכל התחומיים בבת אחת. כשהאנחנו משתחררים כל פעם בתחום אחר, אנחנו מעריכים את החירות שזכינו לה. כך אנחנו מכירים בעובדה שהשחרור הוא מתנה מאלוהים, ואין לנו כל סיבה להתרברב.

סבל קודם לשחררו

ואלווי כל חסד, אשר קרא אתכם אל כבוחו לעולמים במשיח
ישוע, אחרי סבלכם המעת הוא ישלים אתכם וגם ייצב ויהזק יICONON
אתכם.

פטר"א ה' 10

למה עליינו לסייע "מעטין"? לדעתינו, מרגע שאנחנו מבינים שיש
לנו בעיה ומודים בה ועד שישוע משחרר אותנו, עליינו לעמוד
במידה מסוימת של סבל. ואז, כשהגיע השחרור, תהיה השמחה
רבה יותר. כאשר אנחנו מנסים להתמודד בכוחות עצמנו ונכשלים,
אנחנו מבינים שעליינו לפנות לאלוהים ולקבל את עזרתו. וכשהוא
עוור לנו, אנחנו אסורי תודה. אנחנו מבינים שהכח שلنנו אין
מספיק.

אין אשמה

אין עכשו שם הרשעה [אשמה] על אלה שנמצאים במשיח ישוע
...המתהלים לא לפि הבשר אלא לפि הרוח.

רומ' ח' 4,1

אם לפעמים בכל זאת יהיו עיכובים במסע שלך, אם עבר عليك
יום רע, אל תרגיש אשם. אל תיתן לשטן להרשיע אותך. פשוט,
חזר לדרכך, נער מעליך את העפר והמשך הלהה. כתניוק לומד
לכלתך, הוא נופל פעמים רבות עד שהוא מצלה לפסוע בשמחה
ובביטחון. לזכותו של התניוק יאמר שגם אחרי שהוא נופל ופורץ
בבכי, הוא נרגע, מתרומם ומנסה שוב.

השטן יעשה הכל כדי לעצור אותך ולגרום לך לחזול
מהניסיונות לחדר את מחשבותיך. הוא יודע שברגע שתתחיל
לבוחר במחשבות נכונות ולדחות את השגויות, הוא יאבד את
שליטתו בך. لكن הוא ינסה לעצור אותך באמצעות יאוש ותחשות
אשמה.

כשהתבה מרגישי אשם, השתמש בנשק של דבר אלוהים. צטט את רומיים ח' 4,1, והזכיר לעצמך ולשטן שאין מתהלך לפי הבשר אלא לפי הרוח. להתחלך לפי הבשר פירשו לסמוך על עצמן, ואילו להתחלך לפי הרוח פירשו להיות תלוי בכוחו של אלוהים. ואם תיכישל (וזה יקרה מדי פעם), אין פירשו של דבר שאתה כישלון, אלא שאתה לא עושה הכל באופן מושלם. על כלנו להשלים עם העובדה שיש לנו מעלות וחסונות. במקורה כזה תן למשיח להיות חזק. תן לו להיות מקור הכוח והחומר בימים החלשים שלך. אני חוזרת ואומרת: אל תקבל על עצמן שום אשמה. הניצחון המוחלט יבוא, אבל הוא כרוץ בתהילה שמרתחש לאורך זמן. הניצחון בא "מעט מעט", צעד אחר צעד, במנות קטנות.

אל תתייאש

מה תשתחח נפשי ותהמי עליו? הוחיל (קווין) לאלוהים, כי עוד אודנו ישועות פנינו.

תהל' מ"ב 6

נפש שחוכה היא נפש מיואשת. היאוש שם קץ לתקווה. لكن ברור מאליו שהשטן ינסה לייאש אותנו. לא תקווה אנחנו מרימים ידים, ואז השטן משיג את רצונו. הכתובים אומרים שוב ושוב שלא נתיאש ולא נרפא. אלוהים יודע שאם נתיאש, לא ננצח. لكن הוא מעודד אותנו בשעה שאנו מתחודדים עם משהו חדש. הוא אומר לנו: "אל תתייאשו!" אלוהים רוצה שתתעווד, לא שנרפא.

כשיואש או תחשות אשמה מנסים להשתלט عليك, בדוק את המחשבות שלך. אילו מחשבות חולפות בראשך? האם הן נשמעות כך?

אני לא אצליח לעשות את זה. זה קשה מדי. אני תמיד נכשל. תמיד זה כך. שום דבר לא ישתנה. אני בטוח שאנשים אחרים

מצליחים טוב מمنי לחדש את המחשבות שלהם. מוטב שאוואר כבר עכשוו. נמאנס לי לנסות שוב ושוב. אני מתפלל, אבל נראה שאלהים לא שומע את התפילות שלי. סביר להניח שהוא לא עונה ממשום שהוא מאוכזב מمنי ומהחתנהגות שלי.

אם מחשבות כאלה חולפות בראשך, אין פלא שאתה מרגיש נואש ואשם. זכור, החיים שלך נראים כמו המחשבות שלך. אם אתה חשוב מחשבות מייאשות, נתמלא יוש. אם תחשיב מחשבות מלאות אשמה, תרגיש אשם. אבל אם תנסה את המחשבות שלך, תהיה חופשי ומואשר!
במקום לחשוב באופן שלילי, חשוב כך:

העפינים אומנם מתנהלים היום לאטם, אבל תודה לאל, אני מתקדם, גם אם רק במעט. אני שמח שאני בדרך הנכונה, המובילה לשחרור. אתמול היה לי יום קשה. כל היום בחרתי לחשוב מחשבות שגויות.ABA, סלח לי וudgeor לי להמשיך הלאה. אתמול טעיתי, אבל אני לא חייב לחזור גם היום על אותן טעויות. אתהओב אותי, והיום הוא יום חדש. אני נשען על חסוך, שמתחדר עבורי מדי בוקר.

אני מסרב להיות מיויאש. אני מסרב להרגיש אשם.ABA, הכתובים אומרים שאתה אין מאשים אותי. אתה שלחת את ישוע כדי למות למעני. אני אהיה בסדר - היום יהיה יום נחדר,ABA. אתה תעוזר לי לבחר היום במחשבות הנכונות.

אני בטוחה שאתה כבר מתחיל להרגיש את תחושת הניצחון שיש באמירה חיובית שכזו. ההכרזה הזאת מבוססת על מה שנאמר בדבר אלוהים.

אנחנו רוצים שהכל יקרה מיד. פרי הסבלנות מוקן בתוכנו, אבל אלוהים צריך לפעול כדי לתת לו ביטוי חיוני. לעיתים חולף זמן רב עד שאלהים משחרר אותנו כליל. הוא משתמש בתקופת החמתנה הקשה כדי "למתווח" את האמונה שלנו ולבנות אותה,

כדי להשלים את הסבלנות שלנו (יעקב א' 4). העיתוי של אלוהים הוא תמיד מושלם. אלוהים איןנו מאחר עלום.

הנה מחשبة טוביה שכדי ל' להשתעשע בה: "אני מאמין באלהים, אני מאמין שהוא פועל بي, ללא כל קשר לרשות שלי ולניסיונות. אלהים התחיל בי את הפעולה הטובה, והוא גם ישלים אותה עד יום שובו של ישוע" (פיל' א' 6; ב' 13).

בדרך זו אתה יכול להשתמש ביעילות בנשק האלוהי - בדבר אלוהים - כדי למוטט את המבקרים שבנה האויב במחשבותיך. אני ממליצה שלא תסתפק בבחירה מחשבות נכונות, אלא תעשה צעד נוסף ותכריז בקול רם את מחשבות הטובות האלה. זו תהיה החודאה שלך באממתך.

זכור, אלהים משחרר אותך "מעט מעט", צעד אחר צעד. אל תתייאש ולא תרגיש אשם, גם אם אתה טועה.

quia סבלני עם עצמן!

5

חשיבות מחשבות חיוביות

לך, וכאמונתך כן יהיה לך.

מתוך ח' 13

חשיבות חיובית מולדיה אוררת חיים חיובי. חשיבה שלילית מולדיה חיים שליליים. מחשבות חיוביות כוללות ביחסן אמונה ותקווה. מחשבות שליליות תמיד מלאות בפחד וספקות. ישנים אנשים שפוחדים ל��ות. הם נפגעו פעמים רבות בחיהם, סבלו קשות והתאכזבו מרוחות, ואין להם כל רצון לאכוב שוב. הם מסרבבים ל��ות, ולכן מננסים להגן על עצם מפני אכזהה. חוסר תקווה הוא סוג של הגנה מפני צער וכאב. אכזבות הן אכן דבר מכאייב ופוגע! לכן, במקומות להיפגע שוב, אנשים רבים ממשאים ל��ות שימוש טוב יקרה להם אי פעם. אבל התנהגות כזו יוצרת דפוס חיים שלילי. כל דבר בחינוי של אדם כזה הוא שלילי ממש ושהמחשבות שלו הן שליליות. כזכור, במשל לייג' נאמר: "כפי כמו [שהאדם] שעיר (חושב) בנפשו - כן הוא". לפניו שנים רבות היו המחשבות שלி שליליות באופן קיצוני. אם קרה אז שחשבתי שתי מחשבות חיוביות בזו אחר זו, הן היו גורמות לי להתכווצות שריריים. תפיסת החיים שלי הייתה כזו:

"אם לא אצפה למשהו טוב, לא אתאכזב כ舍כלום לא יתרחש". במהלך חיי התמודדתי עם הרבה אכזבות, שזרעו בי חורבן והרס. פחדתי להאמין ממשהו טוב עשוי לקרות לי. נקודת ההשקפה שלי הייתה שלילית לגבי כל דבר. והיota שהמחשובות שלי היו שליליות, גם המילים שיצאו מפי היו שליליות, וכך נראה גם חיי.

רק כשהתחלתי ללמידה ברצינות את דבר אלוהים ולבתו ביכולת שלו לשיקם אותנו, הבנתי שהמחשובות שליליות שלי חייבות להיפסק.

במתי ח' 13 ישוע אומר: "וכאמונתך כן יהיה לך". האמנתי בדברים שליליים, ولكن ברור שדברים שליליים קרו לי. אין זה אומר שאנו יכולים להשיג את מובקשו אם רק נחשוב על כך. לאלהים יש תוכנית מושלמת עבור כל אחד מאיינו, ונאנו לא יכולים לשנות אותה באמצעות המילים והמחשובות שלנו. אבל אנחנו חייבים לחשב ולדבר בהסכמה מלאה עם התוכנית הזאת של אלוהים.

אם איןך יודע מה רצונו של אלהים עבורך, לפחות התחל בחשוב כך: "אין לי מושג מהי תוכניתו של אלהים, אבל אני יודע שהוא אוהב אותי. כל מה שהוא עושה למען הוא טוב, ואני אהברך בזכותו".

התחל לחשוב על החיים שלך בצורה חיובית. למד לחשוב בצורה חיובית על כל מצב נתון, אפילו אם מה שתרחש בחיך איינו כל כך טוב. צפה שלאלהים יגרום לכך שהכל יחברו (יפעל) לטובתך, בדיקן כמו שהבטיח בדברו.

כל הדברים חוברים לטובה

אנחנו יודעים כי אלהים גורם לכך שככל הדברים חוברים (פועלים) יחד לטובת אותנו, הקרים על פי תוכניתו.

פסוק זה אינו אומר שכל הדברים הם טובים, אלא שכל הדברים חוברים יחד לטבות אלה שאוהבים את אלוהים. נניח שאתה מתכוון לערוך קניות. אתה נכנס למכונית, ולא מצליח להתנייע אותה. אתה יכול להגיב בשתי דרכים. לומר: "ידעת! בכל פעם שאני רוצה לעשות משהו, הכל משתבש. תיארתי לעצמי שלא אפשרות להגיע לחנות בזמן. כמו תמיד, התוכניות שלי לא מתגשות". אבל אתה גם יכול לומר: "רציתי לצאת לקניות, אבל עכשו לא אוכל לעשות את זה. אני אסע מאוחר יותר, כשההמכונית תתוקן. ביניים אני מאמין שהשינוי הזה בתוכנית יפעל לטובי". סביר להניח שיש סיבה שבגללה עלי להיות בביתCut. לכן מוטב שאיהנה מהשאות שלי בבית".

באיגרת לרומים ייב 16 שאל אומר שעליינו להתאים את עצמנו לאנשים ולנסיבות. הרעיון הוא שעליינו להיות גמישים. לתכנן תוכניות, אך לא להתמודט אם יחול שיבוש מדי פעם. לאחרונה הזמן לי לישם את העיקרונות הזה. דיבר ואני נסענו לאגם בפלורידה. במשך שלושה ימים לימדנו באחת הקהילות באזורה, ואז הגיע הזמן לצאת לשדה התעופה. תיכננתי לבוש לטיסה מכנסיים, חולצה ונעליים שטוחות ונוחות.

התחלתי להתלבש, אבל לא מצאתי את המכנסיים. חיפשנו בכל מקום, ולבסוף גילינו אותם מתחתית הארון. הם נפלו מהΚολב והיו מקומתיים לחלוין. nisiyi לאח' אותם, אך לא הועיל. הברירה היחידה שנותרה לי הייתה לבוש שמלה ולנעול נעלי עקב גבוהות.

הרגשתי שהכעס גואה בי. בכל פעם שהדברים אינם נעשים לשבעות רצוננו, הרגשות שלנו מתקופמים וגורמים לנו לחרם על עצמנו ולפתח גישה שלילית. אבל מיד הבנתי עלי לבחור אם להמשיך לכעוס על כך שהתוכניות שלי השתבשו, או להתאים את עצמי למצב שנוצר ולהמשיך ליהנות מהדרך הביתה.

אפילו אדם בעל חשיבות חיובית צריך מדי פעם להתמודד עם שינויים בתוכניות. אבל אדם כזה יודע להמשיך הלאה ולהנotta,

למרות השינויים. לעומת זאת, אדם שחוש בצורה שלילית לא נהנה ממשום דבר.

לא נעים לשחות במחיצתו של אדם שצורת החשיבה שלו היא שלילית. יש סביבו איזה ענן של עצב, של כבדות. הוא מרבה להתלונן, להתרומר, ומוצא טעויות בכל דבר. גם כשהכל מתנהל כשרה, הוא מוחפש בעיות אפשריות.

בתקופת השליליות שלי יכולתי להיכנס לבית מקרים שעבר שיפוץ, ולחפש פינה מוזנחת, כמו טפט שלא הוכח היבט או כתם על החלון. אני כל כך שמחה שאלווהים שיחזרו אotti מזה, אני מסוגלת ליהנות מהדברים הטובים! היום אני מסוגלת להאמין שבעזרת אמונה ותקווה, גם הדברים הרעים יפלו בסופו של דבר לטובתי.

אם אורח החשיבה שלך הוא שלילי, אל תרגיש אשם. האשמה היא שלילית בפני עצמה. אני מספרת לך את הדברים האלה כדי שתוכל לzechות את הבעה שלך - צורת חשיבה שלילית, וכך תתחילה לבתו באלהים ולתת לו לשיקם אותך, לא כדי שתרגיש רע.

אנחנו בעליים על הדרכ שmobילה לשחרור ברגע שאנו מזהים את הבעה שלנו, ולא מנסים לטרץ אותה עוד. אם אתה גוטה לחושב בצורה שלילית, אני מאמינה שיש לך סיבה. אבל זכור שלפי מה שנאמר בכתביהם, אתה אדם חדש.

יום חדש

על כן, מי שנמצא במשיח הוא בריאה חדשה. הישנות עברו; הנה נהי חדשות!

קור"ב ה' 17

בטור "בריאת חדשה" אתה לא צריך להניח לעבר שלך להשפיע عليك גם בהוויה. יש לך חיים חדשים ביישוע המשיח. אתה בריאת חדשה, עם חיים חדשים. אתה יכול לחזור ולשיקם את המחשבות

שלך בהתאם למה שנאמר בדבר אלוהים. דברים טובים עומדים להתרחש בחיך.
שמח! זהו יום חדש!

פעולת רוח הקודש

אבל אני, את האמת. אני אומר לכם: מוטב לכם שאלך. אם לא אלך, המנוח לא יבוא אליכם; ואם אלך, אשלח אותו אליכם. כאשר יבוא - יוכיח את העולם על חטא ועל צדק ועל משפט.

יוח' ט"ז 7-8

לא קל להשתחרר ממחשבת שליליות, והכי קשה לעמוד נוכח האמת ולומר: "אני אדם שחוש באופן שלילי, ואני רוצה להשתנות. אני לא יכול לשנות את עצמי, אבל אני מאמין שאלווהים ישנה אותי אם אבטח בו. אני יודע שהשינוי הוא הדרגי ואני לא מתכוון להתייאש. אלווהים תחיל בי את הפעולה הטובה, והוא גם ישלים אותה" (ראה פילי אי' 6).

בקש מרוח הקודש להוכיח אותך בכל פעם שתתחל להיות שלילי. התוכחה הזאת היא חלק מתפקידו. ביווחנן ט"ז 7-8 נאמר שרוח הקודש יוכיח אותנו על חטא וישכנע אותנו בצדكتנו. כשהתוכחה הזאת מגיעה, בקש מאלווהים שיעזר לך. אל תנסה לטפל בזה בכוחות עצמן. היישע על אלוהים.

כשהייתי שלילית באופן קיצוני, אלווהים אמר לי שאם אבטח בו, הוא יגרום לי להיות מאוד חיובית. היה לי מאוד קשה לחשב בצורה חיובית, והנה, היום אני לא מסוגלת לשאת התבאות שלילית. הדבר דומה לאדם שנגמל מעישון, ואני יכול לסבול עוד את ריח הסיגריות. התופעה הזאת מופרת למשנים רבים, וזה קרה גם לי. עישנתי במשך שנים, אבל מאז שנגמלתי אני לא יכולה לסבול עוד את ריח העשן.

זו הגישה שלי גם לגבי התבאות שלילית. בעבר הייתה לי אדם מאוד שלילי. היום אני לא יכולה לשאת התבאות זאת. היא

מעליביה אותו. להיות שכל כך הרבה שינויים טובים התחוללו בחיי מאז שוחררתי מడפוס המחשבה השילילי, אני מתנגדת לכל דבר שלילי.

אני מסתכלת למציאות בעניינים, ואני מעודדת גם אותך לעשות את זה. אם אתה חולה, אל תאמר: "אני לא חולה". זאת איננה האמת. אבל אתה יכול לומר: "אני מאמין שאלהים מרפא אותו". אתה לא חייב לומר: "סביר להניח שמצוות יחמיר ויהיה צריך לאשפז אותו". אתה יכול לומר: "כוחו המרפא של אלהים פועל بي, ואני מאמין שאשוב לאיתנני".

כל היבט בחינו צריך להיות מאוזן. אין זה אומר שעлик לאוזן את החשיבות החיוונית עם מעט שליליות, אלא שעлик להתמודד עם כל מה שקרה לך, בין שהדבר חיובי ובין שהוא שלילי.

פתרונות מחשבתיות - "בכל לב"

יהודי בראה היו אצל רוח יותר מן היהודים שבתסלאוניקי וקיבלו את הדבר בכל לב, כשהם בודקים يوم יום בכתביהם אם הדברים האלה אכן נכון.

מה"ש י"ז 11

הكتובים אומרים שעליינו להיות בעלי לב פתוח ונכון, בעלי מחשבה התואמת את רצונו של אלהים. עליינו לקבל במחשבות שלנו את רצונו של אלהים, ויהיה רצון זה אשר יהיה פגשתי בחורה צעירה שאrosis פגע בה קשות כשביטל את אירוסיהם. למרות זאת, היא ואrosis לשעבר התפללו, וביקשו לדעת אם אלהים רוצה שהם ימשיכו להיפגש, על אף שהחליטו לא להינsha בינתיים. הב�ורה הייתה מאוד מעוניינת בקשר. היא חשבה, קיומה והאמינה שהבחור ירים כמוות, ושבסתופו של דבר הם יתנהטו.

יעצתי לה לשמור על פתרונות מחשבתיות בעניין זה, בהנחה שהדברים עלולים שלא להתרחש בהתאם לרצוננו. אבל היא

אמרה: "אם כך עשה, הרי שיצא שאני חושבת באופן שלילי".

לא, ממש לא!

מחשבה שלילית בנסיבות כלל תהיה: "זהו, החיים שלי נגמרו. אף אחד לא ירצה אותי יותר. נכשלתי, ומעתה אהיה אומללה לנצח!"

מחשبة חיובית תישמע כך: "គואב לי שכח התפתחו הדברים, אבל אני בוטחת באלהים. אני מקווה שאוכל להיפגש ולצא שוב עם הבוחר. אני אתפלל שמערכות היחסים שלנו תשוקם, ואני מאמינה שכח אכן יקרה. אבל יותר מכל אני רוצה שרצוינו המושלים של אלוהים יתגשם. ואם בכלל זאת הדברים לא יקרו בהתאם לרצוני, אני אשאר בחיים, בזכות ישוע חיי בתוכי. זו יכולה להיות תקופה קשה וכואבת, אבל אני בוטחת באלהים. אני מאמינה שבסוף של דבר, הכל יפעל לטובתי".

חשיבות כזאת מסתכלת לעובדות בעיניהם, רואה אותן כמו שהן, ובכל זאת מגיבה באופן חיובי.
זהו איזון.

כוחה של תקווה

ובאיין סיבה לתקווה הוא [אברהם] האמין וקיוה כי יהיה לב המן גויים, כפי שנאמר: "כח יהה זרעך". אמונהנו לא נתרופה גם כאשר בחיותו כבן מאה שנים חשב על תשישות גופו ועל עקרות שרה. הוא לא חזל מאמונה ולא פיקפק בהבטחת אלוהים, אלא התחזק באמונתו וננתן כבוד לאלהים.

רומ' ד' 18-20

דייב ואני מאמינים שהעבודה שלנו בגין המשיח תגדל מדי שנה. אנחנו תלמידים ורוצחים לעוזר לעוזר ועוד אנשים. אבל אנחנו מודעים לעובדה שלאלוהים עשויה להיות תוכנית שונה. לכן החלטנו שם בסוף שנה כזו או אחרת לא תירשם גדייה בהיקף העבודה שלנו, לא ניתן לזה לפגום בשמה שלנו.

יש לנו אמונה לדברים רבים, אבל מעל לכל, האמונה שלנו מתבססת על מישחו. והמי שהו זהה הוא ישוע. לא תמיד אנחנו יודעים מה עומד להתרחש, אבל אנחנו יודעים שהכל יפעל בסופו של דבר לטובתנו!

כל שנהיה חיוביים יותר, כך נזרום טוב יותר עם אלוהים. אלוהים הוא למני חיווי, וכך לזרום עימיו גם עליינו להיות חיוביים.

יכול להיות שאתה מתמודד כרגע עם נסיבות שליליות. אתה אולי חושב לעצמך: "לו רק ידעת כמה קשה מצביך, לא הייתה מצפה ממנה לחשוב באופן חיובי".

במקרה זה אני מעודדת אותך לחזור ולקרוא את רומנים ד' 18-20. נאמר שם שאברהם העירץ נכונה את מצבו הגופני (הוא לא התעלם מהעובדות). הוא ראה את שרה כמו שהיא, קשישה ועקרה. ועל אף שמנקודת מבט אנושית לא הייתה לו כל סיבה ל��ות, הוא לא חידל להאמין אלא התחזק באמונתו, קיוה ונמנן כבוד לאלוהים.

אברהם חשב בצורה מאוד חיובית על נסיבות שליליות! בעברים ו' 19 נאמר שהתקווה היא עוגן בטוח ויציב. התקווה היא הכוח ששומר על היציבות והאנמנות שלנו בשעת ניסיון. אל תפסיק לקות, כי אם תפסיק לקות תהיה אומלל. אם אתה אומלל משום שהפסקת לקות או משום שאפסה התקווה, התחל לקות. אל תהושש. אני לא יכולה להבטיח לך שהכל יתנהל תמיד בהתאם לרצונך. אני גם לא יכולה להבטיח לך שלא תדע עוד את טעםה של האכזבה, אבל גם בזמנים רווויי אכזבות אתה יכול לקות ולחשוב בצורה חיובית. הפקץ את עצמן בידיו של אלוהים ובטע ביכולת שלו לחולל ניסים.

צפה שנס יתרחש בחיקך.

צפה לדברים טובים!

צפה לקבל!
כדי לקבל, עליך לצפות!

ולכן יჩכה ה' לחניכם ולכן ירום לرحمכם. כי אלהי משפט ה',
אשרי כל חוציא לו.

ישע' ל' 18

הפסוק הזה חביב עלי במיוחד. אם תהגה בו, הוא ימלא אותך
תקווה. אלהים אומר לנו שהוא מפסיק אדם שיווכל להריעיף עליו
את חיינו ואת רחמיו. איש כזה אינו יכול להיות בעל פנים חמוץות,
בעל גישה שלילית, אלא אדם שמחכה לטובו של אלהים.

רגשות שמנבאים אסון

מה הם רגשות שמנבאים אסון?

זמן קצר לאחר שהתחלתי למדוד לעומק את דבר אלהים,
היהיתי בקורס אחד באmbטיה וסרקתי את שעריו. הרגשתי שהאווריה
סבירי מעורפלת ומאיימת. הרגשתי שימוש רע עומד להתרחש.
לפתע הבנתי שהתחושה הזאת מלווה אותי רוב הזמן.
שאלתי את אלהים מה מקור ההרגשה הזאת.

"זהו תחושה שמנבאת אסון", הוא ענה.
לא הבנתי את משמעות דבריו. עד אז לא שמעתי את המונח
זהו. אבל זמן קצר אחר כך מצאתי את הפסוק הבא במשל ט'יו
15: "כל ימי עני (ברוחו) רעים, וטוב לב - משתה תמיד". כמובן,
כל ימי חיו של העני ברוחו הם רעים בגלל מחשבות רעות
ותחשות שמנבאות אסון, ואילו ימי של אדם שליבו טוב עליו -
הם משתה אחד ארוך.

לפתע הבנתי שהייתי אומללה רוב חיי בגלל מחשבות הרעות
האלה. נכוון שהנסיבות שגדלתי בהן היו קשות מאוד. אבל גם
כשהן השתנו המשכתי להיות אומללה, כי מחשבות שלי הריעו

את הגישה שלי וגוזלו ממי את היכולת ליהנות מהחווים בכלל
ומימיים טובים בפרט.

נצח לשונך מרע

האיש החפש חיים, אוהב ימים לראות טוב, ונצור לשונו מרע,
ושפטיו מזigger מרמה.

פטר"א ג' 10

הפסוק הזה מלמד שהיכולת שלנו ליהנות מהחווים ומימיים
טובים הולכת יד ביד עם מחשבה חיובית ומיללים חיוביות.
לא משנה כמה שליליות היא צורת החשיבה שלך וכמה זמן זה
כך, אני יודעת שאתה יכול להשתנות כי אני השתנית. השינוי הזה
היה כרוך בזמן רב ובסיוע של רוח הקודש, אבל זה תהיה שווה.
וגם לך זה יהיה כדאי.

יהיה אשר יהיה, בפתח אלוהים והיה חיובי!

6

רוחות שכובלות את המחשבה

אל תדAGO לשום דבר, כי אם בכל דבר הציגו מshallותיכם לאלוהים בתפילה ובתחנונים ובהוזיה. ושלום אלוהים הנשגב מכל שכל ינצח את לבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע.

פיל' ד' 6-7

הגעתי פעם למצב שהתקשתי להאמין בדברים שב עבר כן האמנתי להם. לא הבנתי מה לא בסדר איתי, והייתי מאד מבולבלת. וכשהמצב המשוכן הזה נמשך, הבלבול שלי רק הלך וגדל. גם חוסר האמונה שלי גדל במחירות עצומה. התחלתי להטיל ספקות ביoud של אלוהים עברי. חשבתי שאיבדתי את החזון שהוא נתן לי. הייתה אומלה (חוסר אמונה תמיד מוביל לאומללות).

במשך יומיים תמים שמעתי ברוחי את המילים הבאות: רוחות שכובלות את המחשבה. ביום הראשון לא הקדשתי לכך מחשבה רבה. ביום השני, כשהתחלתי להתפלל, שמעתי שוב את המילים האלה. רוחות שכובלות את המחשבה. במהלך העבודה שלי בשירות המשיח פגשתי אנשים רבים, וידעתי שלא מעט אנשים סובלים בגל צורת החשיבה שלהם. לכן,

כששמעתי את המילים האלה, חשבתי שרוח הקודש רוצה שאתפלל עבור מאמינים שנאבקים ברוח שכבלת את מחשבותיהם. התחלתי להתפלל ויצאתי נגד הרוחות האלה בשמו של ישוע המשיח. בעבר מספר דקוט הרגשתי שחרור עצום במחשובות שלי. השינוי היה זרמתי.

שחרור מרוחות שכובלות את המחשבה

כמעט כל שחרור שחוויותי היה הדרגי. כל שחרור כזה לווה באמונה בדבר אלוהים ובהרכות דבר אלוהים. פטוקים כמו יוחנן ח' 32-31 ותהילים ק"ז 20 הם המשענת שלי במצבים כאלה. ביווחנן ח' 32-31 ישוע אומר: "אם תעמדו בדברי, תלמידיך אתם באמת. ותדעו את האמת, והאמת תשחרר אתכם". בתהילים ק"ז 20 נאמר: "ישלח דברו וירפאם, וימלט משליחיתותם". אבל באותה פעם ידעתי מיד שימושו קרה במחשובות שלי. בתוך דקוט ספורות חוזנתי להאמין בדברים שעד אז היו מכשול עבורי. אתן דוגמה. עד שהותקפני בידי הרוחות שכבלו את מחשבותי, האמנתי שהעובדת שאני אשה אלמונייה מייזורי לא תגעה בעבודה שאני עשו למען אלוהים (ראה גלטי ג' 28). האמנתי שאלווהם יפתח עבורי דלתות שאיש לא יוכל לסגור (התני ג' 8), ושאוכל למד ברוחבי העולם את המסר המעי שהוא שם בפי.

האמנתי שאזכה להכריז את הבשורה באלה"ב באמצעות הרדיו (לא בזכות, אלא למורות האישיות שלו). על סמך הנאמר בכתבבים ידעתי שאלווהם בוחר בחלשים שביעולם כדי לביש את החזקים (קור"א אי' 27). האמנתי שהוא עומד לשמש בי כדי לרפא חולמים. האמנתי שגם ילצִי יעבדו לצידי בשירות המשיח. האמנתי בכל מיני דברים נפלאים שאלווהם חרט על לוח ליבי.

אבל כשהרווחות הaravelות תקפו את המחשבות שלי, התקשתי להאמין בכל הדברים האלה. מדי, פעם חשבתי: "סביר להניח שהמצאתי הכל. נראה שהאמנתי בתוכניות אלה משומש שכך, רציתני, אבל סביר להניח שאין לעולם לא יתגשמו". והנה,

6: רוחות שכובלות את המחשבה

כשהרווחות שכבלו את מחשבותי עזבו, האמונה בדברים האלה
חויה אליו בבת אחת.

בחירה להאמין

וכן גם הרוח עוזרת לנו בחולשותינו, כי אין אנחנו יודעים להתפלל
קראוי. ואולם הרוח עצמה מפגעה בעדנו באנחות עמוקות
ממלימם.

רומי' ח' 26

בתוור מאמינים בישוע עליינו לבחור להאמין. לעיתים קרובות
אלוהים מפיח בנו אמונה (חלק מפרי הרוח) עבור דברים ומצבים
שאנו לא יכולים להבין בכוחות עצמנו. המוח האנושי שלנו
רוצה להבין הכל: لماذا, מתי ואיך. אבל לעיתים קרובות,
כאלה אלוהים פוקח את עיני הבנתנו בתחום של כך רצינו להבין,
אנחנו מסרבים להאמין במה שאינו מבנים.
לעתים קרובות אנחנו יודעים ממשו בלבינו (באדם הפנימי
שבנו), אבל במחשבות שלנו מתנהלת מלחמה על הידע הפנימית
זהו.

עוד לפני זמן רב בחרתי להאמין בדבר אלוהים, גם בהזה שכתוב
וגם בהזה שמתגלה לי באופן אישי. בחרתי להאמין בהבטחות
שאלוהים מבטיח לי באופן אישי. בחרתי להאמין בהתגשנותן של
הבטחות אלה, גם שלא הבנתי כיצד ובאיזה נסיבות הן יתגשמו.
אבל הנושא שהתחבשתי בו באותה תקופה היה שונה. על הפרק
עמד ממשו שהיה מעבר לחלטה אישית שלי. הייתה משועבדת
רוחות שכובלות את המחשבה, ולא יכולתי לגייס מתוכי את
האמונה הדורשתה.

אני מודה לאלוהים על שהראה לי באמצעות רוחו כיצד
 להתפלל, ועל כך שהכוון שלו התגבר על הכל. הרי כאשר התחלתי
 להתפלל לא היה לי כל מושג שאני מתפללת עבור עצמי.
אני מאמין שאתה קורא את הספר הזה מושם שהודרכת

לעשות זאת. יתכן שגם אתה מתמודד עם בעיות בתחום המחשבות. אם כך, אני מעודדת אותך להתפלל בשמו של ישוע. בעזרתו שעוודך לרשותך בדמותו של ישוע התנייצב נגד הרוחות שכולות את המחשבה. התפלל כך בכל פעם שתעוררך אצלך קשיים בתחום זה.

באשפטו של השטן תמיד יש חיצים בוערים, והוא יורה אותם לעברנו בכל פעם שאחננו מנסים להתקדם. שא את מגן האמונה וזכור את הנאמר באיגרת יעקב א' 2-8. נאמר שם שאחננו יכולים לבקש מלאותם חוכמה בשעה שאחננו עומדים בכל מיני ניסיונות, והוא יוניק לנו את החוכמה שתידרש לנו ואף יראה לנו מה לעשות.

היתה לי בעיה. נשלח לעברי חז בוער שלא הכרתי. אבל אלוהים הראה לי איך להתפלל, וכך שוחררתי.
גם אתה יכול להשתחרר.

7

חשיבות על המחשבות שלך

בפיקודך אשיכחה ואביטה אורחותיך.

תהל' קי"ט 15

דבר אלוהים מלמד אותנו לאילו דברים להקדיש זמן ומחשבה. מחבר מזמור קי"ט אומר שהוא במצותו של אלוהים, כולם מקדיש זמן רב לעיון עמוק בדרכיו של אלוהים ובתורתו. במזמור א' 3 נאמר שהאיש שמקדיש את זמנו להגות עמוקה שכזו יהיה "כען שתול על פלגי מים, אשר פריו יתנו בעיתו, ועלתו לא יבול וכל אשר יעשה יצליך".
הגות בדבר אלוהים היא מהנה ומעילה. ככל שהאדם מקדיש יותר זמן לקריאה עמוקה, כך הוא יפיק יותר מהכתובים.

היה זהיר עם המחשבות שלך

שיםו ליבכם אל מה שאתם שומעים. במיוחד שאתם מודדים בחשבים על האמת ששמעתם ולומדים אותה) ימدد לכם וגם יוסף לכם.

פרק ד' 24

איזה פסוק נחדר! הוא בעצם מבהיר שכמידת ההשकעה שלנו בתחום מסוים, כך יהיה היקף היבול שנתקוצר. כמשמעותיים פסוק זה על דבר אלוהים, מסתבר שככל שנקדיש לו יותר זמן, ככל שנקרא בו ונשמע אותו יותר, כך תגדל היכולת שלנו להמשיך ולעשות את זה. התוצאה תהיה התגלות גדולה יותר והבנה עמוקה יותר של הכתובים. במילים אחרות, אם נשקיע מעט בכתביהם תהיה התמורה מעטה, אבל אם נשקיע הרבה, הגמול יהיה רב. רוב המאמינים אינם עמוקים בדבר אלוהים, ולכן אין יודעים מדו"ע חריגים להם עצמה ותחושת ניצחון. האמת היא שרובם אינם מקדושים זמן ללימוד דבר אלוהים. יתרון שהם מאזינים לדרשות של אחרים במהלך אסיפות הקהילה או על גבי קלוטות, ואולי מדי פעמיים גם קוראים בכתביהם. אבל לימוד דבר אלוהים אינו תופס מקום מרכזי בחייהם. הם אינם מקדושים זמן כדי להגות בו ולהשוב על הנאמר בו.

הבשר שלנו הוא עצל מטבעו. אנשים רבים רוצחים לקטוף את הפרי בלי להשקי עליון, אבל זה לא עובד כך. אני חוזרת ואומרת, כל מה שנפיק מהכתבבים הוא ביחס ישיר למה שנשקי.

חשיבותם של דבר אלוהים

אשר האיש אשר לא הילך בעצת רשיים ובדרך חטאיהם לא עמד ובמושב לצרים לא ישב. כי אם בתורת ה' חפצ' ובתורתו יהגה יומם ולילה.

תהל' א' 1-2

להגות פירושו להקדיש מחשבה, לחשוב לעומק, ללמידה שוב ושוב, לגגל במחשבות, לעיין בתשומות לב. במשל ד' 20 נאמר: "בני, לדברי הקשיבה, לאMRI הַט אוזונק". אם נצרכ' את הנאמר במשל להגדרות הניל', נראה שעליינו לגשת לדבר אלוהים באמצעות מחשבה עמוקה, על ידי הקשיבה מכוונת. כדי לציתת דבר אלוהים עליינו להקדיש זמן לחשוב על הנאמר בו.

7: חשוב על המחשבות שלך

תרגול ואמון דרושים לנו בכל תחום בחיים. אם כך, מדוע שהדברים יהיו שונים כשמדבר באמונה שלנו?

הגות בדבר אלוהים מביאת הצלחה

לא ימוש ספר התורה זהה מפיך. והגית בו יומם ולילה, למען תשמור לעשות כל הכתוב בו, כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל.

יוהוש' א' 8

אם אתה רוצה להצליח ולשגשג, להשכיל בכל דרך, عليك הגות בדבר אלוהים יומם ולילה. כמה זמן אתה מקדיש לחסיבה על דבר אלוהים? תשובה כנה לשאלת הזאת יכולה לאטר את הגורמים לביעיות שונות בחיקך. רוב חיינו לא הקדשתי כל תשומתلب למחשבות שלי ולתוכנן. נתתי להן להתגלל מאליהם. פשטות חשבתי על מה שבא לי. לא הבנתי שהשטון יכול לירוט את חיצי המחשבה שלו לתוך המחשבות שלי. חלק ניכר מהמחשבות שלי היה מורכב מהשקרים שהשטון ירה לעברי ומשטויות חסרות כל ערך. המחשבה על הדברים האלה הייתה בזבוז זמן. השטון שלט בחיי להיות שולט במחשבות שלי.

חשוב על המחשבות שלך

וגם אנחנו, כולנו היינו מעורבים עימם בעבר; עסקנו בתאותינו הבשרניות, מילאנו את תשוקות הגוף ואת דחף המחשבות, והיינו מטבחנו בני זעם כשאר בני אדם.

אפס' ב' 3

שאלול מזהיר אותנו בפסוקים אלה מפני השעבוד לתאות הבשר ומפני הכניעה לתשוקות הגוף ולדחף של מחשבות הבשר.

גם לאחר שנוסעת הינו לי בעיות רבות מושם שלא למדתי לשנות במחשובות שלי. הדברים שחשבתי עליהם העסיקו אותי, אבל הם לא היו פוראים ומוועילים.

היה עלי לשנות את צורת החשיבה שלי.

ואז התחיל אלוהים ללמד אותי על הקרב שמתנהל במחשובות שלי. הוא אמר לי משפט שחולל מפני בחיי. "חכבי על מה שאתה חשוב". התחילתי לעשות את זה, ותוך זמן קצר הבנתי את המקור לביעות הרבות שהעיקר עלי.

המחשובות שלי היו תוהו ובוهو אחד גדול.

המחשובות שלי היו טוודות בכל מיני דברים שגויים ומיוונים. במשך שנים הגעתו לקהילה בנאמנות, אבל לא הקדשתי מחשבה לכל מה ששמעתי שם. הדברים נכנסו דרך אוזן אחת ויצאו מהשניה. מדי יום קראתי קטעים שונים מהכתובים, אבל מעולם לא חשבתי על תוכנם. לא הקדשתי את מלאה תשומת הלב לממה שנאמר בכתביהם. לא הקדשתי כל מחשבה למה ששמעתי, וכןן ההבנה שלי לא נדרלה.

הגות במעשיו של אלוהים

diminu (חשבנו) אלוהים [על] חסוך בקרוב היכלך.

תהל' מ"ח 10

דוד הרצה לדבר על מעשיו הנפלאים של אלוהים - על כל מעשיו רב הכוח והגבורה. דוד מספר שהוא הרבה לחשוב על שמו של אלוהים, על חסדו ועל שאר תכונותיו הנעלאות.

כשדוד שקע בדיכאון, הוא כתב: "וַתִּתְעַטֵּף עָלֶיךָ רוח, בתוכי ישתומים ליבך. זכרת ימים מקדם, הגיתך בכל פועלך, במעשה ידיך אשוחך" (תהל' קמ"ג 4-5).

כשדוד הרגיש קודר ומודכו, הוא לא התרכו בעיותיו שלו. להיפך, הוא בחר לחשוב על דברים טובים שקרו לו בעבר ולשוחח על מעשיו של אלוהים. במילים אחרות, הוא חשב על מה שהוא טוב,

ומחשבה הטובה עזרה לו להתגבר על הדיכאון. זכור, למחשבה שכך יש תפקוד חשוב בניצחון שאתה מעוניין בו. אני יודעת שרוח הקודש הוא ש מביא לנו את הניצחון באמצעות דבר אלוהים, אבל חלק גדול מהעבודה מוטל علينا. אנחנו צריכים להתאים את המחשבות שלנו לאלה של אלוהים ולמה שנאמר בכתביהם. אם נחשוב שאין טעם שנחדש את דעתנו, לא ננצח.

השתנות על ידי חידוש הדעת

ואל תידמו לעולם הזה, כי אם השתנו על ידי התאחדות הדעת כדי שתבחינו מהו רצון אלוהים, מהו הטוב והרצוי והמושלם בעינינו.

יום י"ב 2

שאול אומר שם אנחנו רוצים לדעת מהו רצונו המושלם של אלוהים, علينا לחדש את המחשבות, את הדעת. איך עושים את זה? מתחילה לחשב כמו שאלווהים חשוב. בתהליך הזה של שינוי הדעת נשתנה ונחפוץ לאנשים שאלווהים רוצה שניהה. ישוע אפשר לנו לחולל את השינוי הזה בחינו על ידי מותו ותחייתו. כדי למנוע הבלבול אומר כבר בקדוחה זו של חשיבה נכונה אין כל קשר לשועה. הישועה שלנו מtabסת אז ורק על העובדה שישוע שפך עבורנו את דמו, נצלב למעןנו, מת וקם לתחייה. כל מי שיגיע לגן עדן, יגיע לשם מסוים שקיבל את ישוע כמושיע שלו. אבלربים מלאה שיגיעו לשם לא ניהלו חייו ניצחון, ולכן לא יטعمו מהשמה שאלווהים הודיע להם בחיהם עלי אדמות. אנשים אלה פיספסו את החווית האלה משום שלא שינו את דעתם. הם לא חידשו את מחשבותיהם כך שתתאמו לדבר אלוהים.

במשך שנים נמניתי עם הקבוצה הזאת. נולדתי מחדש, וידעתי שבבואה היום הגיעו לנו עדן. הלכתי לקהילה והשתדלתי לעשות את הדברים הנכונים. אבל לא טעמתי כל ניצחון בחיי. הסיבה לכך הייתה צורת החשיבה שלי.

באללה יהגה לבבר

סוף דבר, אחוי, כל אשר אמת, כל מה שנכבד, כל דבר ישר, טהור,
מלא נעם, כל אשר שמעון טוב, כל מעשה נعلاה וכל דבר הרואי
לשבח - באללה יהגה לבבכם.

פייל' ד' 8

הכתובים מתארים בפרוטרוט את תוכן המחשבות הרצוי
לאלוהים. הפסוק מהאגרת לפיליפים מבahir שעליינו לחשוב על
דברים טובים, דברים שיבנו אותנו ולא יזיקו לנו.
המחשבות שלנו משפיעות על הגישה שלנו ועל מצב הרוח. כל
דבר שאלוהים אומר לנו הוא לטובתנו. הוא יודע מה יש לנו
אשר ומה יاملל אותנו. אדם הראשון מלא במחשבות שליליות
הוא אדם אומלל. ומניסיוני האיש឴י למדתי שאדם אומלל בדרך
כל אומלל את הקרובים לו.

בדוק באופן קבוע את מחשבותיך. עצור מדי פעם ושאל את
עצמך: "על מה אני חושב עכשו?" בחרן את דפוסי החשיבה שלך.
פעולה זו היא רבת חשיבות. השטן מטעה אנשים רבים וגורם להם
לראות באור שקרי את הגורמים לאומללות שלהם. הוא רוצה
שנחשוב שאנו אומללים בגלל נסיבות חיצונית, אבל האמת היא
שאנו אומללים בגלל מה שמתחולל בתוכנו, במחשבות שלנו.
שנים רבות האמנתי שאני אומללה בגלל בעלי וילדי. האשמתי
אתם במסכנות שלי. אילו רק יקשייבו לי, אילו יעוזו לי יותר,
אילו יגלו יותר רגשות לצרכי - אהיה מאושרת. כך חשבתי בכל
אופן. במשך שנים חיכיתי לדברים שונים מסביבי ישתונו כדי
שסוף סוף אהיה מאושרת. עד שהחזרתי לבסוף לעמוד מול האמת,
והבנתי שישום דבר לא-Amor לאומל לאותי כל עוד אנקוט גישה
נכונה ובריאתת. מקור הצרות והאומללות שלי היה המחשבות שלי.
אומר זאת בפעם האחרון: חשוב על תוכן של המחשבות שלך.
כך תוכל לתרט את המקור של חלק מהבעיות שלך ולענות על
הדרך המובילה לשחרורו.

חלק ב

מצבן של המחשבות

מבוא

אר אנחנו יש לנו רוח המשיח.

קור"א ב' 16

באיזו מידת שוכנת בך רוח המשיח? מהו מצב הרוח שלך? במה מתמקדות המחשבות שלך?

האם שמת לב לשינויים שמתחללים במצב הרוח שלך? לפחות פעמיים אתה שלו ורגע, ובזמנים אחרים אתה אוכל חששות ודאגות. אתה מגיע להחלטה מסוימת ובטעות שהיא נכונה, אבל בעבר זמן מה הווידאות נעלמות ואתה אוכל ספקות.

במשך זמן רב נראה חייך. היו תקופות שבהן יכולתי להאמין באלהים ללא כל קושי, ובתקופות אחרות מילאו אותי חוסר אמונה וספק.

ההבנה שהמחשבות שלי יכולות ללבוש ולפנות צורה, והתחלה לתהות متى המחשבה שלי היא נורמלית. רציתי לדעת מה נחשב נורמלי, כדי שאוכל לאזהות דפוסי חשיבה לא נורמליים ולטפל בהם.

מחשבה ביקורתית, למשל, חריצת משפט וחשדנות צריכות להיחס כמחשבת לא נורמליות אצל המאמיןabis. אבל במשך זמן רב היו מחשבות כאלה חלק בלתי נפרד מחיי. אלה המחשבות שהייתי רגילה לחשוב. והיות שהן שגויות, הן יצרו בעיות רבות בחיים.

אבל לא ידעתי שימושו לא כשרה במחשבות שלי. לא ידעתי שאני יכולה לשנות את המחשבות שלי. הייתה מאמינה זה שנים רבות, ואיש לא לימד אותי על חיי המחשבה

בכל ועל מחשבות נורמליות של המאמין בפרט. המחשבות שלנו, הדעת, לא נולדות מחדש בשעת הלידה מחדש. בתחום זה עליינו ליזום ולפעול (רומי ייב 2). ובאמת, חידוש הדעת הוא תהליך שדורש זמן. בחלק זה של הספר תמצא פירוט של מחשבות שגויות, מחשבות שאינן צרכות להיות חלק מחייו של אדם שמאמין בישוע. אבל גם אם תגלה תוך כדי קריאה שהמחשבות שלך לוקות בהסר - אל תרגניש אשם. זכור שאבחן

הבעיה הוא עד ראשון וחשוב בדרך לשיקום.

לפני מספר שנים התחלתי להתייחס ברצינות רבה למערכת היחסים שלי עם אלוהים. באותה תקופה הוא הראה לי שהשורש של בעיות רבות שהיה לי קיים בדפוסי החשיבה שלי. המחשבות שלי היו בlagen אחד גדול. אני תווה אם בכלל היו לי מחשבות נורמליות. וגם אם כן, אני מניחה שמחשבה כזו לא נשארה בראשי זמן רב.

נדמהתי כשהבנתי עד כמה אני מכורה לדפוסי חשיבה שגויים.ניסיתי להילחם במחשבות שהיו מושתתות על שקרים, אבל הן חזרו מיד. יחד עם זאת, בהדרגה זכיתי לראות شيئا ולהשתחרר מהשעבוד לדפוסי החשיבה השגויים ההם.

השטיין ילחם בכל כוחו בניסיונות שלך לחידש את דעתך. אבל عليك לעמוד על שלך, להמשיך להתפלל וללמוד מה נאמר בכתביהם בנושא המחשבות, עד שתזכה לניצחון ממשי.

מתי המחשבות שלך הן נורמליות? האם המחשבות שלךammerot לתעות ולנדוד, או שמא عليك להתמקד במה שאתה עושים? האם אתה אמר לוחוש מאוכזב ומבולבל, או عليك להיות חיונות עם שלום פנימי לגבי הכיוון הכללי שבו זורמים חיים? האם המחשבות שלך צרכות להיות מלאות ספקות, חוסר אמונה, חששות ודאגות? האם عليك להמשיך להתענות על ידי פחדים וחרדות, או שמא בתרור ליד של אלוהים יש לך זכות ויכולת להשליק את כל יהבך, את כל המשא שלך, על אלוהים, שכן הוא דואג לבניו (פטר"א ח' 7)?

חלק ב: מבוא

דבר אלוהים מלמד שקיבלו את מחשבת המשיח. על מה לדעתך חשב ישוע במהלך חייו עלי אדמות? על מה הוא חשב לא רק בתור בן אלוהים, אלא בתוקף היותו בן אדם?
אני מציעה שתשלב את המשך הקריאה בספר זה עם תפילה.
שילוב זה יפקח את עיניך ויעזר לך להבחין בין דפוסי חשיבה נורמליים לדפוסי חשיבה שגויים, כאשר שאינם יכולים לתלמיד של ישוע, לאדם שנחחש ללבת בעקבות אדוננו ולנצח לכל אורך הדרכך.

8

האם המחשבות שלי נורמליות?

אלוהי אדוננו ישוע המשיח, אבי הכבוד, יתן לכם רוח של חוכמה והתגלות שתיטיבו לדעתו, ויאיר עיני לבבכם לדעת מהי התקווה הצפונה בקריאתו, מה עתירת כבוד נחלתו בקרוב הקדושים.

אפס' א' 17-18

שאלול מתפלל כאן שאלות יתנו לי ולך רוח של חוכמה והתגלות באמצעות האור שהוא ישוף על עיני הלב. עיני הלב שלנו הן המחשבות שממלאות אותנו.

איך אמורות להירות המחשבות של המאמינים בישוע? ומה הן אמורות להתקדם? כדי לענות על השאלה אנחנו צריכים להבין קודם כל את תפקידיה של הרוח ואת מקומן של המחשבות.

דבר אלוהים מבahir שהמחשבה (המוח) והרוח פועלם בשיתופ פעולה. אני קוראת לשיתוף הפעולה הזאת "סיע מוחשתי לרוח". כדי להבין טוב יותר את שיתוף הפעולה הזאת, נראה איך הוא בא לידי ביטוי בחיים של המאמין.

שיתוף פעולה בין הרוח למחשבה

מי מבני אדם יודע את אשר באדם, זולתי רוח האדם אשר בקרבו?
כן גם את אשר באליהם אין יודע, זולתי רוח אליהם.

קורא ב' 11

ברגע שאדם מסויים מקבל את המשיח כמושיעו האישית, רוח הקדש בא ושותן בקרבו. הכתובים מלמדים שרוח הקדש יודיע את מחשבותיו של אליהם. רק רוח האדם יכולה לדעת אילו מחשבות מתרוצצות בראשו של האדם, ועיקרו זה תקף גם לגבי רוח הקדש. רק הוא מכיר את מחשבותיו של אליהם.

אבל כאמור, ברגע הלידה מחדש רוח הקדש בא לשוכן בנו. ומאהר שהוא מכיר את מחשבותיו של אליהם, הוא מגלה לנו את חוכמותו של אליהם. ההתגלות והחוכמה האלה מועברים לרוח שלנו, והרוח שלנו מאירה את עיני לבנו, ככלומר, את המחשבות שלנו. רוח הקדש עושה את המעשה הזה כדי שנוכל להבין במשורר המעשי את מה שמתחולל במישור הרוחני.

נורמלי או לא נורמלי?

בתוך מאמינים בישוע אנחנו יוצרים רוחניים, אבל גםبشر ודים. אנחנו יכולים לנצל חיים רוחניים וגם חיים טבעיים. צורת החשיבה הטבעית לא תמיד מבינה את המשורר הרוחני, ולכן יש לנו צורך להבין מה קורה בروحנו.

روح הקדש משתווק לתת לנו את ההבנה הזאת, להאיר את עינינו, אבל המחשבות שלנו לפעים מפספסות את מה שהרהור רוצה לגלות לנו, פשוט משומש שהן טרזרות בעניינים אחרים. מחשבות טרזרות אינן מחשבות נורמליות. מחשבות נורמליות הן מחשבות רגעות - לא כלשהן שנזדות מעניין לעניין ואין מצלחות להתמקד, אלא מחשבות שзорמות להן בשולوها.

המחשבות שלנו אינן אמורויות להיות מלאות דאגות, חששות, פחדים וכן הלאה. הן צורך להיות שלונות, רגועות, צלולות וברורות. בחלק זה של הספר נター מספר דפוסי חשיבה לא נורמליים. יתכן שתזהה חלק מהם בצורת החשיבה שלך.

עליך להבין שהשוו שחשיבותו על צורת חשיבה נורמלית, כמו זו שתיארתי עכשו. כמשמעותם חשיבה נורמלית ורגועה עם צורת החשיבה של אנשים רבים, מבינים מודיעע אנחנו מקבלים התגלויות מעוטות של רוח הקודש, ולמה לעתים קרובות אנחנו מרגשים חסרה לנו חוכמה.

זכור, רוח הקודש מנסה להאיר את עיני לבבו (את מחשבותיו) של כל מאמין. רוח הקודש מעביר מידע מלאויהים לרוחו של המאמין. אם המחשבה והרהור של המאמין משתפים פעולה זו עם זו, אז הוא יכול לנחל את חייו לאור החוכמה וההתגלות שקיבל. אבל אם המחשבה של המאמין טרודה מדי, הוא יפספס את מה שרוח הקודש מנסה להעביר לו.

קול דממה דקה

ויאמר [אלוהים לאליהו]: "צא, ועמדת בהר לפני ה'. והנה ה' עובר ורוח גדולה וחזק, מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה', לא ברוח ה'. ואחר הרוח רعش, לא ברעש ה'. ואחר הרעם אש, לא באש ה'. ואחר האש קול דממה דקה".

מל"א ו"ט 11-12

במשך שנים התפלلت להתגלות. ביקשתי אלוהים גילוח לי דברים באמצעות רוח הקודש השוכן בקרבי. ידעתי שבקשתית תואמת את מה שנאמר בכתביהם. האמנתי בדבר אלוהים והרגשתי בטוחה בבקשתה שלי וברצונו של אלוהים להיענות לה. אבל יחד עם זאת, לעיתים קרובות הרגשתי "טיפשנות וחונית". אבל אז למדתי שעדיין לא קיבלתי את מלאה התתגלות של רוח הקודש, פשוט משומש שחיי המחשבה שלי היו פרועים וטרודים, עד כדי כך

שפיספסתי את כל החוכמה שהוצאה לי.

חשוב רגע על שני אנשים ששוים באותו חדר. האחד מנסה ללחוש סוד לשני. אם החדר הומה ורועש, האדם השני לא ישמע את המסר שMOVEMBER אליו בשל הרעש הרב. אם לא יקשיב לאדם הראשון בתשומת לב מזורבה, הוא אפילו לא ידע שכברו מנסה לומר משהו.

כך מתנהלת התקשרות בין רוחו של אלוהים לנוחנו. רוח הקודש פועל בעדינות. הוא מדבר אלינו רוב הזמן בקול דממה דקה, כפי שהיא במקורה של אליהו. لكن חשוב שנקפיד שהמחשבות שלנו יהיו במצב שמאפשר להן לשמוע.

הרוח והמחשבות (השלכ)

אם כן, מה לעשות? אתפלל באמצעות הרוח ואתפלל גם באמצעות השכל.

קורא י"ד 15

כדי להבין טוב יותר את שיתוף הפעולה שקיים בין המחשבות שלנו לרוח האדם, חשוב על תפילה. בפסוק הנ"ל שאל אומר שהוא מתפלל גם באמצעות הרוח וגם באמצעות השכל, החשיבה. אני מבינה על מה שאל מדבר, כי גם אני נהגת כמווו. לעיתים תכופות אני מתפללת ברוח (בלשון בלתי ידועה), ואחרי התפילה בלשונות, שנשכח זמן מה, צץ במחשבות שלי נושא לתפילה. הפעם התפילה נאמרת בשפה שאני מדברת בה, באנגלית. אני מאמין שכך בא לידי ביטוי שיתוף הפעולה בין המחשבות לרוח. המחשבה והרוח שלנו משתפות פעולה כדי להשיג את מלאה החוכמה וההתגלות שלאלוהים רוצה לתת לנו.

העיקרון הזה פועל גם בכיוון ההפוך. לעיתים אני רוצה להתפלל, ואני מותפנה לשם כך. אם אין ממשו מיוחד שמעורר את רוח הקודש השוכן בקרבי לתפילה, אני מתחילה להתפלל בהתאם למחשבות שצצות בי. אני מתפללת על מצבים שונים ועל נושאים

שאני יודעת שדוריםים תפילה. לפעמים התפילות האלה נראהות "ריזוזות", כי רוח הקודש שבוי לא בא לעזרתי, ונראה לי שאני נאבקת. במקרה זה אני ממשיכה להתפלל על נושא אחר. אני ממשיכה כך עד שרוח הקודש מפנה את תשומת ליבי לנושא שרצוי לו. וכך, המחשבה והרוח שלי פועלות יחד, תומכות זו בזו ועזרות להגשים את רצונו של אלוהים.

לשונות ופירוש לשונות

המדובר בלשון יתפלל שיוכל לפרש את דבריו. אם אני מתפלל בלשון רוחני מתפללת, אבל שכלי איננו עושה פרי.

קור"א י"ד 13-14

דוגמה נוספת לשיתוף הפעולה בין הרוח למחשבה היא במתנת הלשונות ופירוש הלשונות.

כשאני מדברת בלשונות, שכלי איננו עושה פרי, אלא אם כן אלוהים נותן לי פירוש מתאים (דרךי או באמצעות מישחו אחר).

כשהז קורה, גם שכלי עושה פרי.

אני זוכר שאין מדובר בה יכולת להבין שפות ולתרגם אותן. תרגום הוא העברת מסר מסוים מילה במילה, בעוד שפירוש נתון לroots הכללי ולאישיותו של המפרש.

אתן דוגמה. חברות הקהילה נעמדת באסיפה ונוננת מסר בלשון לא מובנת. את המסרים היא קיבלה מרוח הקודש השוכן בקרבה. אין לה מושג מה פירוש המסרים שאמרה. גם לשאר חברי הקהילה אין כל מושג. ונניח שאלווהים נותן לי מושג כללי לגבי משמעות המסרים. וכך של אמונה אני מתחילה לפרש את מה שאמרה חווה. הפירוש שלי יהפוך את המסרים לבירור, אבל יתלווה אליו הפירוש הייחודי לי.

תפילה ברוח הקודש (בלשון לא מובנת) ופירוש הלשונות מתארים بصورة נפלאה את שיתוף הפעולה שקיים בין המחשבה לרוח. הרוח מדברת, וממחשבה הופכת את המסרים למובן.

ונניח שכאשר חוויה מדברת בלשון לא מובנת ואלהים מחשש מישחו שייתן לנוכחים את הפירוש, המחשבות של טרזרות בעניינים אחרים. אני לא קשובה לאלהים, ולכן הוא נאלץ לדלג עלי ולמצואו מישחו אחר. הרוי גם אם הוא ינסה לפרש דרכי את המשך, אני לא אהיה מסוגלת לקבל אותו.

עוד בראשית דרכי כמאמיןה בישוע למדתי על מתנות הרוח, והתפלلت כמעט באופן בלעדי רק בלשונות. אבל בעבר זמן מה התחלתי להשתעם בתפילה שלי. שוחחתי על כך עם אלהים, והוא הבHIR רלי שאני משתחמת משום שאני לא מבינה מה אני אומרת בשעת התפילה. אומנם ידעתני שלא תמיד אני חיבבת להבין את התפילה שלי, אבל הבנתי שיש זה של תפילה אינו מאוזן אם אף פעם איןני מבינה על מה אני מתפללת.

מחשבות שלות שעומדות על המשמר

צָר סמוך תיצור שלום, שלום כי בר בטוח.

ישע' כ"ו 3

פסוק זה אומר שאלהים נוצר (שומר) את שלומו של האדם שיצרו סומך עליו, שבוטח באלהים.

אני מקווה שדוגמאות אלה הבירו לך באיזו מידת קיים שיתוף פעולה בין המחשבה לרוח האדם. חשוב מאוד שתקפיד על מחשבות נורמליות. אחרת, המחשבות שלך לא יוכלו לטיען לרוח שלך.

השטי יודע את זה כמובן, ולכן הוא מתקיף את המחשבות שלך. הוא מנהל נגדך קרב, שנועד להסיט את המחשבות שלך לאפיקים לא נורמליים. השטי רוצה להכביר על חי המחשבה שלך, ולהביא אותך לנצח שבו תהיה טרוד במחשבות מוטעות ושליליות. הוא רוצה让你 לעבוד את חי המחשבה שלך, להעביד אותך בעבודת פרך, כדי שתיכרע תחת הנTEL. כך לא תוכל לשמע את רוח הקודש ולשתף עימיו פעולה.

8: האם המחשבות שלי נורמליות?

חשיבותו הנביא בפסוק הנ"ל. אם נחשוב על אלהים ונסמוך עליו, השלוום והשלווה יהיה מנת חלקנו וינצטו אותנו. יחד עם זאת, המחשבות שלנו צריכות לעמוד על המשמר. אבל אם הן סובלות מעומס יתר ונושאות משא כבד שלא נועד להן, הן לא יהיו מסוגלות לעמוד על המשמר. חשוב על כך: באיזו תכיפות המחשבות שלך הן נורמליות, וכמה זמן הן מחזיקות מעמד?

9

מחשבה תועה, מחשבה תווהה

לן חגרו מותני שכלכם.

פרק א' 13 פטרא'

בפרק הקודם ציינתי שמחשובות טריזות אינן דבר נורמלי. עוד תופעה לא נורמלית היא מחשובות שנודדות ותמיינות לכל עבר. חוסר היכולת להתרכז מעיד על כך שהאובייב מתќיף את מחשובותינו. אנשים רבים ביזבזו שנים ארוכות כשהרשו למחשובות שלהם לנודד. הם לא אַכפּו כל ממשמעת על חייהם המחשבה שלהם. אנשים שמתתקשים להתרכז חושבים שיש בהם איזה פגם. אבל חוסר היכולת להתרכז עלול להיות תוצאה של דפוסי חשיבה שנודדו במשך שנים, של מחשובות שהשתגעו במידה ש悲א להן, ללא יד מכוונת. אגב, קשיים בריכוז עליילים גם להיות סימן למחסור בווייטמין. סוג מסוים של ויטמין B מגביר את יכולת הריכוז שלנו. אם אתה מתקשה להתרכז, בדוק את התפריט שלך. האם אתה אוכל מזון בריא? האם התזונה שלך נכונה?

גם תשישות משפיעה לרעה על הריכוז. אני יודעת שכאשר אני מותשת, השטן מנסה לתקוף את המחשבות שלי. הוא יודע שקשה לי להתנגד לו כשאני עייפה. השטן רוצה שנחשוב שימושם בנו

מבחןיה שכליית ורוחנית, כך שאפילו לא ננסה להילחם בו. השטן רוצה שנאמינן לכל השקרים שהוא יורה לעברנו.

אחד הבנות שלנו סבלה מקשישים בריכוז בילדותה. היא התקשתה לקרוא, משום שקשר הריכוז וההבנה משלבים זה בזה. ילדים רבים, וגם מבוגרים רבים, אינם מבינים את מה שהם קוראים. הם מציצים בחטף במיללים שבדף, אבל אינם מבינים אותן אותן במחשובות שלהם.

לעתים קרובות, חוסר הבנה נובע מקשיש ריכוז. אני יודעת שאני יכולה לקרוא פרק שלם בכתביהם (או בכל ספר אחר), ולפתע להבחין שאין לי כל מושג מה קראתי. אני חוזרת וקוראת שוב את הפרק, וכל מה כתוב שם נשמע לי חדש למורי על אף שעברתי בחטף על הטקסט. כזו קורה, ברור לי שהמחשובות שלי היו במקומות אחרים. לא התמקדתי בקריאת, ולכן לא יכולתי להבין את מה שקרהתי.

לעתים קרובות, קשיים בהבנת הנקרה נובעים מחוסר תשומת לב וממחשובות תועות.

מחשבה תועה

שמור וגלך כאשר תלך אל בית האלוהים [היה] קרוב לשמעו.

קהלת ד' 16

הביטוי "שמור וגלך" מופיע כאן במשמעות של "קיה זהיר, אל תלך בקלות ראש".

המחשובות שלי נהגו לנודוד ולתועות לכל עבר, והיה עלי ללמד אותן משמעות. זה לא היה קל, וגם היום אני חוזרת מדי פעמי לסורו. לעיתים, כשאני מנסה לסייע פרויקט מסוים, אני שמה לב שהמחשובות שלי נודדות ללא כל קשר למה שאני מנסה לעשות. עדין לא הגיעתי למצב של ריכוז מושלם, אבל אני לפחות מבינה כמה חשוב שלא אני למחשובות שלי לטיליל כאוות נפשן.

לפי אבן שושן, מחשبة תועה היא מחשبة שאיבדה את דרכה,

שהתרחקה מהאמת, מחשבה נבוכה ושגויה, מחשבה שהולכת אחרי הבלי שואה, מחשבה כזובת, ריקה. אם אתה דומה לי, סביר להניח שלא פעם ישבת בקהלת והאזנת לדרשה טוביה ובונה, אבל לפטע החלו המחשבות שלך לתעות ולנדוד. בעבר זמן מה תפסת את עצמך בידים, שבת להקשיב לדרשה, אבל לא הבנת במה מדובר. גופך נשאר באותו מקום, אבל המחשבות שלך שוטטו במקומות אחרים. במרכזה הנקנות, אולי? במטבח?!

זכור שבמלחמה הרוחנית, המחשבות שלנו נמצאות בקו החזיות. השטן תוקף אותך בראש ובראשו. הוא יודיע לכם אם נלק בקהלת, לא נפיק מכך כל תועלת אם לא אוזין לדרשה. השטן יודיע שלא נוכל לטיסם פרויקטים שונים שהתחלנו בהם אם לא נרגיל את המחשבות שלנו להתקד במה שאנו עושים. מחשבות יכולות לתעות ולנדוד גם במהלך שיחה. לעיתים, כשדייב משוחח איתני, אני מקשיבה לו, אבל לפטע אני שמה לב שלא שמעתי דבר. איך זה? כי הרשיתי למחשבות שלי לנודוד. עמדתי שם ונראה היה שאני מקשיבה לדיב, כשהעצם שום דבר ממה שהוא אמר לא נקלט במחשבות שלי.

התופה הזאת חוזרת על עצמה במשך שנים. העמדתי פנים אני שומעת. היום, כשזה קורה, אני עצרת את בעלי ומקשת שיחזור על דבריו. אני מתווודה בפניהם שהרשתי למחשבות שלי לנודוד ושלא שמעתי מילה בדבריו.

כז אני מרגישה שלפחות אני מטפלת בבעיה ולא מתחמקת ממנה. אני מאמינה שהדרך היחידה להתגבר על קשיים ובעיות היא להתייצב בפניהם!

החליטתי שכאשר השטן מתקיף את המחשבות שלי וגורם להן לנודוד, סימן שאני צריכה להקשיב היטב לדברים שנאמרים לי. מצאתי דרך להיאבק באובי בתהום זה. אם מחשבותי נודדות בקהלת, אני לוקחת את ההקלטה של הדרשה ומאזינה לה שוב בבית, עד שברור לי שהבנתי את המסרים עד תום.

השטן יכנע כשייבין שאינך מתקווים לוותר. זכורה, השטן רוצה שתחשובו שמשהו פגום אצלך מבחינה שכילתית ורוחנית, שימושו לך בחסר באישיותך. אבל האמת היא שעלייך לעשות דבר פשוט: לאכוף משמעת על המחשבות שלך. אל תרשא למחשבות שלך לנזוד ולעשות כאוות نفسן. התחל עוד היום למקדד את המחשבות שלך במה שאתה עושה. כמוובן שבמשך זמן מה יהיה לך לעשות מאמץ בתחום זה, לתרגול ולהתאמן. שינוי של הרגלים ישנים וקניית דפוסי התנהגות חדשים תמיד כרוכים בזמן ומאמץ. אבל בסוף תגיע לתוצאות טובות.

מחשבות תוהות, מחשבות שסוטות מהונושא

אמון אומר אבי לכם, כל האומר להר הזה, "העיקר והיזיר לתוך הים" ואינו מפרק בלבו אלא מאמין שיתקאים דבריו, כן יהיה לו. لكن אומר אבי לכם, כל מה שתבקשו בתפילה - האמינו שקיבלתם אותו, יהיה לכם.

מרק' י"א 24-23

כשאני מתמודדת עם בעיה מסוימת, הרבה פעמים אני שומעת את עצמי אומrette: "אני תוהה". לדוגמה:

אני תוהה מה יהיה מגז האוויר אחר.
אני תוהה מה כדי לי ללבוש למסיבה.
אני תוהה אילו ציוניםبني יקבל בתעודה.
אני תוהה כמה אנשים יגיעו לסמינר.

ابן שושן מגדיר את המילה "תוהה" כהשתוממות, פליאה, מבוכה, הרהור של חרטה, הטלת ספק.

שמעתי לב שמו טוב לי לעשות משהו חיובי מאשר לשוטט סתם במחשבות שלי, ללא כל כיוון. במקום תהות אילו ציונים יקבל בני בתעודה, אני בוחרת להאמין שהוא יקבל ציונים טובים. במקום להמשיך ולהתוהות אילו שמלה אלבש למסיבה, אני בוחרת את השמלה שאלבש. במקום תהות לגבי מזג האוויר או לגבי

9: מחשבה תועה, מחשבה תורה

מספר האנשים שיגעו לסמינר, אני מפקידה את כל העניינים האלה בידיו של אלוהים ובוטחת בו שיגרום לכך שהכל יפעל לטובה, יהיה מה.

התהיה משairyה אותנו במצב של הססנות ופקפק. אנחנו פוסחים על שתי השעיפים, מתקשים להחליט ומרגישים מבולבלים. התהיה חוסמת אותנו ומונעת מאיתנו לקבל מאליהים באמונה את התשובה לתפילות שלנו.

שים לב לדברים שאמר ישوع במרקוס י"א 23-24. הוא לא אמר: "כל מה שתבקשו בתפילה, כדי שתגיתתו אם בכלל תקבלו אותו". להיפך, הוא אמר: "כל מה שתבקשו בתפילה - האמינו קיבילתם אותו, יהיה לכם!"
כמשיחים, כמאmins בישוע, עליינו להאמין ולא להטיל ספק,
לבטווח ולא לתהות!

10

מחשבות מבולבלות

איש מכמ אם יחסר חוכמה, יבקש מאלוהים הנוטן לכל במדיבות
ובלא גורה, ותינגן לו. אך יבקש באמונה ובלי ספק, כי בעל ספק
דומה לגל הים הנדחפים וסוערים מפני הרוח.
אותו האיש אל יחשב כי יקבל משחו מאות ה', בהיותו איש
הפוסח על שתי הטעיפים, הפכף בכל דרכיו.

יעקב א' 5-8.

ראיינו את הקשר בין תהיהה ותעיהה. התעיהה במחשבות בדרכן
כל גורמות ספקות ובלבול.
הפסוקים הנ"ל מאיגרת יעקב מבהיריים איך ניתן להתגבר על
מחשבות תועות, שזרעות בנו ספק ובלבול. פטוקים אלה
 מבהיריים איך נוכל לקבל מאלוהים את מה שאנו צוקים לו.
איש שפוסח על שתי הטעיפים מסמל אדם מובלбел. הוא הפכף,
ומתקשה להגיע להחלטות. גם לאחר שהגיע להחלטה, יודה
הארוכה של המחשבה התועה מכריעה אותו עם בלבול וספקות,
והוא שב לפוסח על שתי הטעיפים.

במשך שנים רבות גם אני פשחת עלי שתי הטעיפים. לא הייתי מודעת למלחמה שהשtan הכריז על המחשבות שלי, ולא הבנתי שהן נמצאות בקן החזיות. הייתי שרויה בבלבול מוחלט בכל תחום, ולא הבנתי מדוע.

הצורך להבין הכל יוצר בלבול

קענני אמונה, מדוע אתם אומרים בלבבכם ש...

מתי ט' ז 8

פסק זה בעצם שואל: מדוע אתם מנסים להבין הכל בצורה הגיונית?

אין ספק שמאמינים רבים הם אנשים מבולבלים. מדוע? אחת הסיבות לכך היא הנטייה שלהם לתהות. הם מתקשים להחליט בנושאים שונים. סיבה נוספת היא הצורך שלהם להבין הכל באופן הגיוני.

הם מנסים להבין מה קורה מאחורי הקלעים. החיפוש אחרי הסברים גורם למחשבות שלנו להסתובב סביב עצמן, סביב האירוע, הנושא או המצב שעל הפרק, בניסיון להבין את המצב המשובץ על מרכبيו השונים. אנחנו מעדיפים להפנים רעיון מסוים אם הוא נראה לנו הגיוני, ולהתעלם ממנו כשהאינו מוצאים בו כל היגיון.

אבל בغالל התהליך הזה, השtan מרחק אותנו לעיתים קרובות מרצונו של אלוהים. אלהים מדריך אותנו לעשות דבר מסוים, אבל אם המעשהינו נראה לנו הגיוני, אנחנו מתפתים להתייחס לכך בביטול. חשוב להבין שלא תמיד הדרכתו של אלוהים עולה בקנה אחד עם ההיגיון האנושי שלנו. רוח הקודש יאשר לנו מתי זהו אכן רצונו של אלוהים, אבל המחשבות שלנו ידחו את האפשרות הזאת על הסף, במיעוט אם רצונו של אלוהים הוא יוצא דופן, לא נעים, או כרוך בקורבן אישי ובחומר נוחות.

אל תחפש היגיון, פשוט ציית לרוח הקודש

אך האדם הנפשי אינו מקבל את דברי רוח אלוהים, שכן סכלותם הם בעיניו; גם אין הוא יכול לדעת אותם, משום שהם נבחנים באופן רוחני.

קור"א ב' 14

אתן דוגמה אישית. אני מקווה שהיא תעוזר לך להבין טוב יותר את התהילה שמתרכש במחשבותינו, בהשוואה לציאות לרוח הקודש.

בוקר אחד התכוונתי לאסיפה השבועית. חשבתי על האשה שאחרראית על העזרה לזולות באסיפות שלנו, ועל נאמנותה הרבה. רציתי לעשות משהו שיברך אותה.

התפלلت: "אבא, רות-אן היא מקור של ברכה עבורנו. במשך שנים רבות היא הייתה כל כך נאמנה. איך אוכל לברך אותה?" עיני נפלו מיד על שמלה אדומה שהיתה תלויה בארון. הבנתי שאלהים רוצה שאtan לה את השמלה. קניתי אותה שלושה חולדים לפני כנ, ועוד אז לא יצא לי ללבוש אותה. השמלה עדין הייתה באריזתה המקורית. היא מצאה חן בעיני, אבל בכל פעם שתיכננתי ללבוש אותה, משומם מה זה לא קרה.

כאמור, ברגע שראיתי את השמלה ידעתי שעלי לתת אותה לרוט-אן. אבל לא רציתי לוותר עליה. התחלתי לנמק את הסירוב שלי. הרוי אלהים לא מתכוון שאtan לה שמלה חדשה למגורי. השמלה יקרה, וחוץ מזה כבר קניתי עגילים אדומים-כסופים שיתאימו לה!

חבל שלא הקשบทי לרוח הקודש וננטשתי למחשבת הבשר. לנו - בני אדם - יש יכולת להטעות את עצמנו כשהאנחנו מסרבים לעשות את רצון אלהים. בעבר כמה דקות שכחתי מהشمלה והמשכתי בעיסוקי. האמת היא שרציתי לשמור את השמלה לעצמי ולא לתת אותה לרוט-אן. השמלה שלי, היא חדשה ואני

אהובת אותה. ההיגיון שלי תירץ את התנהוגותי, ואפלו הסברתי לעצמי שהרצון לחת את השמלת לא בא מאלהים אלא מהשTON, שמנסה לנקח ממוני את שמלאי האהובה.

כמה שבועות אחר כך הטענתי לאסיפה, ושוב חשבתי על רות-אן. התחלתי להתפלל למענה ושאלתי את אלוהים איך אוכל לגמול לה על נאמנותה. ושוב ראיתי את השמלת האדומה. "וואי לא!" חשבתי, כשנזכרתי בתפילה הקודמת, שבינתיים הספקתי לשכוח ממנה כליל.

אבל הפעם לא היה לי لأن לברות. הבנתי שעלי להכיר בכך של אלוהים מורה לי לתת לרוט-אן את השמלת, ושהם לא עשו את זה - אסור לו ביודען. היות שאני כל כך אהובת את אלוהים ואני לא מוכנה להמרות את פיו כשהרצון שלו כה ברור ומוגדר, התחלתי לשוחח איתו על השמלת האדומה.

מהר מאד הבנתי שבפעם הקדמת הרחיק אותו ההיגיון שלי מרצוינו של אלוהים. חשבתי שמה ששמעתי לא יכול להיות רצונו, היות שמדובר בשמלת חדשה. אבל אני הרי יודעת שהכתובים אינם מורים לנו לתת לאחרים רק חפצים ישנים! נתינה של שמלת חדשה פירושה הקربה גוזלה יותר, אבל עבר רוט-אן פירוש הדבר ברכה גוזלה עוד יותר.

נפתחתי את ליבי לאלהים, הוא הראה לי שמלכתחילה קניתי את השמלת בשבייל רוט-אן. لكن מעולם גם לא הזמן לי לבוש אותה. אלהים בחר להשתמש بي כנ贇גה מטעמו כדי לברך את רוט-אן. אבל לי היו רעיונות ממשי בנוגע לשמלת, וכל עוד לא הייתה מוכנה לוותר עליהם, לא יכולתי לקבל את הדרכתו של רוח הקודש.

הסיפור הזה לימד אותי רבות. הבנתי באיזו קלות יכולות המחשבות שלנו להניא אותנו מלעשوت את רצון אלהים. ההבנה זו עוררה בי יראה כלפי שיקול הדעת שלי ומחשבות הבשר.

לפי הנאמר באיגרת הראשונה לקורינטוס ב' 14, האדם הנפשי (הבשרי) אינו מבין את האדם הרוחני. מחשבת הבשר שלי לא הבינה שאני יכולה לתת שמלת חדשה שעדיין לא לבשתי, אבל הרוח שלי (האדם הרוחני) הבינה את זה היב. אני מקווה שזוגמה זו תעזר לך להבין טוב יותר את הנקודה הזאת ולצית לרצונו של אלוהים יותר מעבר. אתה ודאי רוצה לדעת אם נתתי לך תיאן את השמלת האדומה. כן, בהחלט. לא מזמן היא הצטיפה אלינו לעובדה במשרד, ומדי פעם היא לובשת אותה לעובדה).

עשה את מה שנאמר בדבר אלוהים

חו עושי הדבר (צייתו למסר) ולא רק שומעים, פן תרמו את עצמכם.

יעקב א' 22

בכל פעם שאנו מבינים מה נאמר בדבר אלוהים אבל מסרבים לצית, מחשבת הבשר שלנו מחפשת תירוצים. זהו סימן שהוא מסיטה אותנו להאמין בשקר כזה או אחר. לא תמיד אנחנו יכולים להקדיש זמן רב כדי להבין בשכלנו כל דבר שנאמר בכתביהם. אם רוח הקודש ששוכן בקרבנו נותן לנו אור י록, علينا לצית ולעשות את רצונו.

שמתי לב שאلوוהים רוצה שאצית לו גם כשאני לא רוצה לצית. אלוהים רוצה שאצית, בין שמתחשק לי ובין שלא, בין שאני חושבת שהצית הוא רעיון טוב ובין שלא.

כאלווהים מדבר אלינו באמצעות דבריו או ישירות לאדם הפנימי שבנו, אסור לנו להתווכח ולשקול את דבריו בצורה הגיונית, או להטיל בהם ספק.

כאלווהים מדבר, עליינו לצית ולא לסרב לו בגלל שיקולים הגיוניים.

בטח באלהים, לא בהיגיון האנושי

בטח אל ה' בכל לבך ואל בינתך אל תישען.

משל ג' 5

במילים אחרות, אל תסמו על שיקול הדעת שלך. שיקול הדעת פותח את הדלת לתרמית ויוצר בלבול רב.

שאלתי פעם את אלהים למה יש כל כך הרבה אנשים מבולבלים, והוא ענה לי: "כי הם מנסים להבין ולפטור הכל בכוחות עצמם. רק אם יחולו מהניסיונות האלה, הם לא יהיו מבולבלים". הניסיון האישי של מוכיח שהוא נכון. בלבול ושיקול הדעת של הבשר והולכים יד ביד.

אנחנו יכולים להקדיש מחשבה לנושא מסוים ולהגות בו. אנחנו יכולים להציג את הנושא הזה לאלהים ולראות אם הוא רצאה להאייר את עיני לבבנו. אבל ברגע שאנחנו מתחילהם להרגיש מבולבלים, סימן שהרחקנו לכת.

шиקול הדעת של הבשר הוא מסוכן בשל סיבות רבות. הנה סיבה אחת. אנחנו יכולים להפעיל את שיקול הדעת שלנו ולהחליט שימושו נראה הגיוני, מתאים ונכון. אבל יתכן שלמרות הכל, שיקול הדעת שלנו אינו נכון.

ההבנה האנושית אוהבת היגיון, סדר, נימוקים ווניטוחי מצב. ההבנה האנושית נוטה להסתכם עם מה שהוא מסוגל להבין, ולכן יש לנו נטייה לארגן את הדברים במחשבות שלנו, בתוך תיבות נקיות ומסודרות. וזה אנחנו מחליטים שכז' הדברים חייבים להיות, כי הם מסתדרים כל כך יפה. אנחנו יכולים להרגיש שלמים ושלווים במחשבות שלנו, לגבי משהו שהוא מוטעה לחדוטין.

שאלן אומר ברומים ט' 1: "אמת אני מדבר, במשיח, אינני משקר; מצפוני מעיד עימדי ברוח הקודש". שאלן ידע שהוא עשה את הדבר הנכון, לא על סמך שיקול הדעת הגיגוני שלו, אלא בגלל העדות של רוח הקודש.

כפי שראינו, לעיתים המחשבות שלנו משתפות פעולה עם הרוח. המחשבות והרוח פועלות ביחד, אבל רוח הקודש הוא הגורם הנעלה יותר, ולכן עליו לקבל תמיד את הכבוד הגדול יותר. מעל ומעבר לכבוד שמניע למחשבות שלנו.

אם בזוכות רוח הקודש אנחנו יודעים שמעשה מסויים הוא טוען, אסור לנו לאפשר לשיקול הדעת ההגיוני לשכנע אותנו שהמעשה הזה כשר.

אלוהים פוקח את עיני לבבנו בתחוםים רבים, אבל אנחנו לא חייבים להבין הכל כדי ללכת בעקבותיו ולצית לו. לעיתים אלוהים מניח לסייעני שאלה ענקית לרוח על חיינו. תקופות אלה משמשות בידיו כדי להבהיר את האמונה שלנו ולגרום לנו כללה מתקדם במרחב ובזמן. שאלות שנוגעות לא מענה צולבות את הבשר שלנו. קשה לנו לוותר על שיקול דעת והיגיון, ופשוט לבתוบาลיהם. אבל כשהתחליך מגיע אל קיצו, ההבנה שלנו מוצאת לה מנוחה.

הhippo אחר סיבות והסבירים הgingenim הוא אחד מאותן פעולות שמעסיקות את המחשבה. פעולות אלה חוסמות את הבדיקה הרוחנית שלנו ועומדות בדרך של החתגולות של אלוהים רוצה לנו. יש הבדל עצום בין חוכמה שככלנית לבין חוכמה שבאה כתוצאה מהתגלות של רוח הקודש.

אני לא יודעת איך זה א策ך, אבל אני רוצה שאלוים יגלה לי את רצונו באופן כזה, שאדע ברוח הקודש שבי שהדברים שנגלו לי הם מאלוים. אני לא רוצה להבין ולפטור הכל באמצעות ההיגיון שלי. אני מסרבת לדוש בנושא מסוים במחשבות שלי, כי אני יודעת שכך אני רק מתישה ומבבלת את עצמי. אני רוצה שהמחשבות והלב שלי יהיו מלאים בשלום הפנימי שנובע מביטחון באלוים, ולא מכזה שנשען על ההבנה האנושית שלי.

אנחנו חייבים להסתפק בעובדה שאנו מכירים את האלוים שידוע הכל, גם אם אנחנו עצמנו לא מבינים הכל.

החליט שלא לדעת דבר מלבד המשיח

ואני, אхи, כשבאת ליהודי לכם את זה אלוהים, לא באתי אליכם במילימ רמות או ברוממות חוכמה. החלטתי אז שלא לדעת בקרובכם דבר זולת ושווע המשיח והוא - צלב.

קוריא ב' 1-2

זאת הייתה הגישה של שאל בעניין שיקול הדעת של הבשר וחוכמת אנוש. עם הזמן למדתי להבין ולהעריך את הגישה שלו. הבנתי שככל שאדע פחות במצבים מסוימים, כך אהיה מאושרת יותר. לעיתים אנחנו יודעים יותר מדי, והידע הזה רק מאמל אותנו.

מאז ומתרميد הייתה סקרנית. כדי להיות שבעת רצון היתי צריכה להבין הכל מראש. אבל אלוהים התחיל להבהיר לי שההיגיון הזה שלי מבלבו עותי, ומונע ממני את מה שהוא רוצה להעניק לי. אלוהים אמר לי שם אני רוצה לפתח הבחנה רוחנית, עלי להשליך את שיקול הדעת הבשרי שלי.

היום אני מבינה שבאותם ימים הרגשתי בטוחה רק כשהצחחתי להבין מה קורה סביבי. לא אהבתני קצוות פתוחים. רציתי להיות בשליטה, וכשהבאתי משח瞳, הרגשתי שאני מאבדת בשליטה, מה שעורר בי פחד וחוסר מנוחה.

פעלתנות שכטנית בקנה מידת כזה עלולה להתיש אותנו פיזית. אלוהים דרש ממני בשלב מסוים יותר על הפעלתנות הזו, ואני ממליצה בחום שתווטר גם אתה על השיקולים ההגיוניים שלו, אם אתה מכור לצורת החשיבה זו. כן, מכור להיגיון ולשיקול דעת. אנחנו יכולים להתמכר לפעילות רוחניות וশכליות כשם שמשהו עלול להתמכר לسمים, אלכוהול או ניקוטין. אני היתי מכורה להיגיון לשיקול הדעת. כשהפסket, סבלתי מתופעות של גמילה. הרגשתי אבודה ומפוחדת, כי לא הבנתי מה קורה לי. אפילו הרגשתי משועמתה.

עד אז הקדשתי זמן רב לשיקול הדעת ולהסבירים הגיוניים. וכשהפניתי עורף לצורת החשיבה הזאת, היה עלי להתרגל לחזי מחשבה שלוים ורגוועים. בכך זמן מה המחשבה הרגועה שלי שיעממה אותי. אבל היום אני אוחבת את השקט והשלווה המחשבתיים האלה. בעבר, המחשבות שלי נדדו למיילון כיוונים. היום אין לי סבלנות לכאב ולטרחה שגורמים לשיקול הדעת וההיגיון.

שיעור הדעת וההיגיון אינם דבר נורמלי. אלוהים אינו רוצה שניישען עליהם.

עליך להבין שכאשר המחשבות שלך מלאות בשיקולי דעת ובסבירים הגיוניים, הן אכן פועלות באופן נורמלי, לא אם אתה מבקש לנצח בקרב שמתחולל במחשבותך.

11

ספק וחוסר אמונה

קטן אמונה, מדוע עלה ספק בלבך?

מתיב' י"ד 31

תמה היה [ישוע] על חוסר אמוןכם.

פרק' ו' 6

בדרך כלל אנחנו רואים בספק ובחוסר אמונה מקשאה אחת. אומנם יש קשר ביניהם, אבל מדובר בשני דברים שונים לחלווטין. אם נחשוב לעומק על שני המושגים (ספק וחוסר אמונה), נראה שאלה הם כלים רביעיים המשמשים את השטן. כשאדם מטיל ספק, הוא פוסח על שתי הטעיפים ומאביד יציבות. חוסר אמונה, לעומת זאת, מוביל לחוסר ציות ולמרד. אם נדע כיצד השטן תזקק אותנו, נוכל לבדוק אם אנחנו עומדים בפני ספק או חוסר אמונה.

ספק

עד מתי אתם פוסחים על שתי הטעיפים?

מל"א י"ח 21

שמעתי פעם סיפורו של שופך אוור על המושג ספק. איש אחד נפל למשכב. הוא הכריז את דבר אלוהים וציטט פסוקים שמדוברים על רפואה. הוא האמין שדבר אלוהים ירפא אותו. אבל כשהכריז את דבר אלוהים, הוא הותקף מדי פעם על ידי מחשבות מלאות ספק.

אחרי תקופה קשה במיוחד הוא נתקף יאוש. אבל אלוהים פקה את עיניו ועזר לו לראות את מה שמתתרחש בתחום הרוחני. ומה הוא ראה? שד שmarsker לו כל הזמן. השד הזה אמר לו שהוא לא ירפא לעולם, ושהפסוקים שעיליהם הוא נושא כדי להירפא לא יביאו לו כל תועלת. אבל אז ראה האיש שבכל פעם שהוא מזכיר את דבר אלוהים, יוצא מפיו אוור בצוותת חרבה. השד רעד מפחד ונפל לאחר.

בעקבות החזוון הבין האיש כמה חשוב להמשיך ולהזכיר את דבר אלוהים. הוא הבין שכן היהתו בו אמונה, ושהשד התקיף אותו באמצעות הספקות שזרע בו. אלוהים לא מלאו אותנו בספקות. הכתובים אומרים שאלווהים מעניק לכל אדם "כמידת האמונה" (רומי ייב 3). אלוהים העניק לנו אמונה, אבל השטן מנסה לגוזל אותה מאייתנו באמצעות ספקות.

הספק נזרע בתוך המחשבות שלנו, מחשבות שמתנגדות לדבר אלוהים. לכן כל כך חשוב שנדע את דבר אלוהים. אם נכיר היטב את הכתובים, נדע מתי השטן משקר לנו. השטן משקר כדי לנבוב מאייתנו את כל מה שישוע השיג למעןנו בצליבתו ובתחייתו.

ספק וחוסר אמונה

ובאיין סיבה לתקווה, הוא [אברהם] האמין וקיוה כי יהיה לאב המין גויים, כפי שנאמר: "כה יהיה זרעך". אמונה לא נתרופה גם כאשר בהיותו בן מאה שנים חשב על תשישות גופו ועל עקרות שרה. הוא לא חדל באמונה ולא פיקפק בהבטחת

אלוהים, אלא התחזק באמונתו ונתן כבוד לאלהים, בהיותו בטוח
לחלוטין כי את אשר הבטיח, יוכל גם לקיים.

רומי' ד' 21-18

כשאני נמצאת במלחמה, כשהאני יודעת שאלהים הבטיח לי
משהו ובכל זאת אני מותקפת על ידי ספקות וחוסר אמונה, אני
אווהבת לקרוא את הפסוקים האלה מהאגרת לרומים.
אלוהים הבטיח לאברהם שיתן לו יורש, ושירוש זה יעצ
מלחציו. שנים רבות חלפו וההבטחה לא התגשמה. אברהם המשיך
להאמין שאלהים יקיים את הבטחתו, אבל בשעה שהמשיך
לדבוק באמונתו, הוא הותקף באמצעות שיטות שמטילות ספק.
روح של חוסר אמונה דחקה בו להמרות את פיו של אלוהים.
בנסיבות כאלה, אי יכולות יכול להתבטא בהרמת ידיים בשעה
של אלוהים מבקש שנמשיך הלאה. אי יכולות פירושו התעלמות מקולו
הדיירות היא חטא.

אבל אברהם שמר על יציבותו. הוא המשיך להל את אלוהים
ולכבד אותו. הכתובים מעידים שאברהם עשה זאת והתחזק
באמונתו.

כשאלוהים אומר לנו משה או מבקש מאיתנו משהו, הוא גם
נותן לנו את מידת האמונה שנדרשת לנו כדי לבצע את זה. אילולא
נהג כך, היה מגוחך מצדדו לצפות שנעשה את רצונו. השטן יודע
כמה אנחנו מסוכנים כשליבנו מלא אמונה, ולכן הוא תוקף אותנו
באמצעות ספקות וחוסר אמונה.
לא שאין לנו אמונה, אלא שהשטן מנסה לערער את האמונה
שלנו באמצעות שקרים.

אתון לך דוגמה. היה זה בוקר של יום רגיל, אחד מני רבים.
ההבדל היחיד היה שלושה שבועות קודם לכך התמלאת ברוח
הקדושים. בדיקוק סיימתי להקשיב לקלטות הלימוד הראשונה שאי
פעם האזנתי לה. הקלטות הייתה של ריי מוסחהולדר, והנושא היה

"עבור לצד השני". העובדה שמשהו לימד במשך שעה תמיינה קטע מהכתובים בלי לשעם אותו, נגעה ללבבי והזהימה אותו. באotta שעה סיידרתי את המצעים במיתי, והרגשתי לפטע תשוקה עמוקה למד את דבר אלוהים. שמעתי את אלוהים אומר לי: "את תגעי לכל מיני מקומות ותלמודי את דברי, והפעילות שתעשה בשירותי תהיה נרחבת, מעבר ללימוד באמצעות קלוטות". לא היהת לי כל סיבה הgingונית להאמין שאלווה הוא זה שדיבר אליו, ושאני מסוגלת לעשות את מה שאני מאמין. ששמעתי אותו אומר לי. היו לי אז המון בעיות. לא חשבתי שקורצטני מהחומר המותאים למנהגות. "אבל אלוהים בחר בכיסילים אשר בעולם כדי לביש את החכמים, ובחלשים אשר בעולם כדי לביש את החזקים" (קור"א א' 27). אלוהים רואה את מה שבלבו של האדם ולא רק את העטיפה החיצונית. כי לא אשר יראה האדם. כי האדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב" (שם"א ט"ז 7). כל עוד ילבו של האדם נכוון בפניו אלוהים, אלוהים יוכל לשנות את השאר.

אומנם במשורר הטבעי לא היהת לי כל סיבה להאמין, אבל לצד התשוקה העמוקה למד התמלאתني באמונה שאני יכולה לעשות את מה שאלווה רוצה שאעשה. כשאלווה קורא למשהו ומטיל עליו משימה, הוא גם נותן לו אמונה במידה שתידרש לו, רצון ויכולת להגשים את היעוד. אבל אני רוצה לציין שגם הימים שבהן התכוונתי וחיכיתי, השטן התקיף אותי באופן קבוע באמצעות חוסר אמונה וספקות.

אלוהים זרע חלומות וחוונות בלב ידיו. החלומות והחוונות מתחילהים כזרעים קטנים. כמו זרע שנזרע שברחמה של האשה כשהיא נכנסת להריון, אנחנו "נכנסים להריון" כאשרנו מאמינים לדברי אלוהים ולהבטחותיו. במהלך "ההריון" הזה השטן פועל בניסיון לגרום לנו "להfail" את העופר ולאבד את החלומות שלנו. אחד הכלים שהוא משתמש בהם הוא הספק. כל נסיך הוא חוסר אמונה. שני הכלים האלה תוקפים את המחשבות שלנו. אמונה היא תוצר של הרוח. אמונה היא כוח רוחני. השטן אינו

רוצה שהמחשבות שלנו יסכימו עם הרוח שלנו. הוא יודע שאם אלוהים יתנו לנו את האמונה שדרישה לנו כדי לעשות את רצונו, ואם ניענה לאתגר ונמשיך להאמין שאנו יכולים לבצע את המשימה, אנחנו נגשים נזק ניכר לממלכתו.

המשמעות של המים

בintéרים הגיעו הסירה למרחק כמה מילין מן החוף, כשהיא מטולטלת על הגלים והרוח נושבת נגדה.

והנה, באשمرة הלילה הרביעית, בא אליהם ישוע והוא מהර על פני הים. כשראוו התלמידים מהלך על פני הים, נבהלו.

אמרו: "רוח רפאים היא", והחלו לצעוק מפחד.

מיד דבר אליהם ישוע ואמר: "חזקון, אני הוא. אל תפחדו".

הшиб כיפא ואמר אליו: "אדוני, אם אתה הוא, צווני לבוא אלך על פני המים".

אמר ישוע: "בוא!"

כיפא ירד מן הסירה והלך על פני המים ל夸ראת ישוע. אולם כשראה את הרוח הסוערת, פחד והחל לשקו.

הוא צעק: "אדוני, הצל אותי!" מיד הושיט ישוע את ידו, החזיק בו ואמר לו: "קטן אמונה, מדוודע עליה ספק בלבך?"

בעולותם לסירה פסקה הרוח.

מותי י"ד 32-24

הדגשתי את הפסוק האחרון כי אני רוצה שתשים לב למזימה שركם השטן בקטעה זה. כיפא, בפקודתו של ישוע, עמד לעשות משהו שמעולם לא עשה קודם לכן. למעשה, איש חזק מישוע לא עשה זאת עד אז.

המעשה הזה **הצריך אמונה!**

כיפא טעה כשהקדיש זמן רב מדי לsurfה. הוא התחיל לפחד. חוסר אמונה וספקות התdeptקו מכל עבר, והוא החל לשקו. הוא

זעך לישוע וביקש שיציל אותו. וישוע אכן הציל אותו, אבל שם לב שהה steerה פסקה רק אחורי שכיפה עלה לסייע!

האם אתה זכר את הנאמר ברומיים ד' 18-21, על כך שאמונתו של אברהם לא נטרופה גם כשהנסיבות היו בלבתי הגינויות לחלויטין? אברהם הכיר את המצב לאשרו, אבל שלא כמו כיפא, נראה לי שהוא לא הקדיש להן מחשבה רבה וגם לא הרבה לשוחח עליהם. אתה ואני יכולים להיות מודעים לנסיבות שלנו, ובכל זאת לבחור שלא להתמקד בהן ובמחשבות שלנו עליו, אלא במשחו שיבנה ויחזק את האמונה שלנו.

אבל אברהם המשיך להלל את אלוהים. אנחנו מהללים את אלוהים גם כשאנחנו ממשיכים לעשות את הנכון בעינינו בנסיבות קשות. באיגרת לאפסים ו' 14 נאמר שבנסיבות קשות علينا לעמוד כשהאמת חgorה על מותניינו.

כשסערה מתחוללת בחיקיך, עמוד איתן על שתי רגלייך, ובנחיות שנובעת מרוח הקודש הישאר מחוץ לסייע. לעיתים קרובות הסערה תשכך ברגע שתורים ידים ותשוב אל חוף מבטחים. השטן מחולל סערות בחינוינו בניסיון להפחיד אותנו. גם בעיצומה של סערה זכור שהמאבק מתחולל בנסיבות שלך. הן אלה שנמצאות ב��ו החזית. אל תעשה החלטות שמתבססות על הרגשות והמחשבות. בדוק תחילת מה אומר רוח הקודש. אם תנагך כך, תמצא מחדש את החזון שהוא שם מלכתחילה.

אין כניסה לספקות

איש מכם - אם יחסר חוכמה, ובקש מלאוהים הנוטן לכל בנדיבות ובלא גורה, ותינתן לו.

אך יבקש באמונה ובלי ספק, כי בעל ספק דומה לגלי הים הנדיפים וסוערים מפני הרוח. אותו איש, אל יחשوب כי יוכל משחו מאתה?

יעקב א' 5-7

רוועה הקהילה שלו, ריק שלטונו, מספר כמה מבולבל היה כששים את לימודיו במקללה. אלוהים הדירך אותו לחזור לסנט לואיס שבמיוזורי עם תום הלימודים ולהקים שם קהילה. היום המועד הגיע, ולרייך לא הייתה עבודה. כל רכשו הסתכם ב-50 דולר, ונוסף לכך היה עליו לפרנס את אשתו, שהיתה אז בהריון, הילד. הנסיבות לא היו פשוטות.

ריך ניסה להחליט מה עליו לעשות, ואז הגיעו אליו שתי הצעות עבודה טובות: להצטרף לארגונים גדולים וממוסדים הפועלים בשירות המשיח. ריך ידע שהמשכורת שיקבל שם תהיה גבוהה, שייפתחו לפניו אפשרות רבות, ושהזכות לעבוד עם ארגונים בקנה מידה כזו תתרום הרבה לאגו שלו. הוא חשב וחשב על כך, והבולבל שלו רק הלך וגדל.

בתחילת דרכו ריך ידע בדיקות מה עליו לעשות (להקים קהילה), אבל כשהגיעו אליו בשלב, הוא התנדנד בין שתי אפשרויות. היהות שהנסיבות לא עודדו אותו לחזור לסנט לואיס ולהקים שם קהילה, האפשרות להצטרף לארגון קיים קסמה לו במילוי. יחד עם זאת הוא לא היה שלם עם עצמו, ולכן לא ענה מיד להצעה. בסופו של דבר הוא פנה אל אחד מראשי הארגונים שהציעו לו עבודה וביקש את עצמו. האיש עץ לו בחוכמה. "לך למקום שתוכל לשבת בו בשקט ולהירגע. שים את המחשבות שלך בצד, וחבט פנימה, אל תזק לייבך. אחר כך עשה מה שליבך אומר לך!" ריך שמע לעצמו, ומהר מאוד הבין שב עמוקקי ליבו הוא רוצה לחזור לסנט לואיס ולהקים שם קהילה. לא היה לו כל מושג כיצד הוא יעשה זאת זה עם האמצעים הדלים שעמדו לרשותו, אבל הוא צית לאלהים... והتوزאות הונפלוות.

היום ריך הוא המייסד ורוועה הקהילה הבכיר ב"מרכז לחינוך משיחיים" שבסנט לואיס, מיזורי. במרכז המשיחי הזה חברים כ-3,000 איש, והוא שולח נציגים מטעמו להרבי העולם כדי להזכיר את הבשורה. חיים של אלפי אנשים השתנו לטובה בזכות הפעילויות השונות של "המרכז המשיחי". עבדתי לצידיו של

ריק במשך חמיש שנים. המפעל הרוחני של אלוהים הפקיד בידיו. ושנקרא "יש חיים בדבר אלוהים", התחיל שם, בקחילה של ריק. חשוב כמה נק היה השטן מסב למלכות השמים אילו הצליח לגרום לריק לפעול על פי המחשבות שלו ולא על פי הרוח.

הטלת ספקות היא בחירה

בבוקר שב [ושאע] אל העיר והוא רעב. כשראה עץ תאנה אחד בדרכו, התקרוב אליו ולא מצא בו מאומה מלבד עלים. אמר אליו: "מעתה לא יהיה מפרק פרי לעולמי!" ובו ברגע התuibש עץ התאנה. כראותם זאת תמהו התלמידים ואמרו: "איך ייש עץ התאנה פתאום?"

השיב להם ישוע: "אמן, אומר אני לכם, אם יש לכם אמונה ואיינכם מפ侃קים, לא רק כמушה התאנה הזאת תעשו, אלא גם אם תגידו להר הזה, 'היעקר והיזרך לתוך הים', יתקיים הדבר. וכל מה שתבקשו בתפילה ואתם מאמינים - תקבלו".

מתיבי כ"א 18-22

כשתלמידיו של ישוע שאלו אותו כיצד הוא משמיד את עץ התאנה באמצעות דבריו, ישוע ענה בקיצור ולענין: "המאמין ב"יעשה גם הוא את המעשים שאני עושה; וגדולים מалаה יעשה" (יוח' י"ד 12).

כבר ראינו קודם קודם שהאמונה היא מתנה מאלוהים. אנחנו יודעים שאלוהים העניק לנו אמונה (רומי י"ב 3), אבל השטן משתמש בספקות כדי לתקוף את המחשבות שלנו. זהה שיטת הפעולה שלו. אנחנו יכולים לבחור בספקות ובכך להיענות לשטן.

הואיל אתה זה שבוחר אליו מחשבות יתרוצצו בראשך, אתה יכול ללמוד להיות את הספק. כמשמעותה שטיפלה ספק מנסה לכל עוד אותך, עלייך להזות אותה ולומר לה מיד: "לא, תודה. אני בוחר להמשיך ולהאמין ולא להטיל ספק!" הבחירה בידיך!

חוסר אמונה הוא צורה של מרد

כאשר באו אל המן העם ניגש אליו [אל ישוע] איש וכרע על ברכיו לפניו. אמר האיש: "אדוני, רחם נא על בני. הוא מוכה ירחה ומחלתו קשה, כי לעתים קרובות הוא נופל לאש ולעתים קרובות למים. הבאתו אותו אל תלמידיך והם לא יכלו לרפאו". השיב ישוע ואמרה: "הוי, דור חסר אמונה ומעוות דורך... עד متى אסבול אתכם הביאו אותו הנה אליו!"

גער ישוע בשד והשד יצא ממנה. מאותה שעה נרפא הנער. לאחר מכן ניגשו התלמידים אל ישוע לבדם ושאלו: " מדוע לא יכולנו אנחנו לגרש אותו?" השיב להם: "בגלל מיעוט אמונתכם. אכן, אומר אני לכם, אם יש לכם אמונה כగוריר החדרל ותאמרו להר זהה, יוז מפה לשם' - הוא יוז. ושום דבר לא יבצר מכם".

מתיה י"ז 20-14

זכור שchosר אמונה מוביל למרד.

יתכן שישו למד לפני כן את תלמידיו מה עליהם לעשות במצבים כאלה, ושchosר האמונה שלחים גרים להם להמרות את פיו.

בכל אופן, הנקודה היא שchosר אמונה, בדיק כמו ספק, מונע מאיתנו לחיות ולפעול בהתאם לידע של אלוהים. אלוהים משח אותנו ברוח קודשו כדי שנגשים את היoud שלו. ספק וchosר אמונה, מנעו מאייתנו את השלום הפנימי שאלוהים רוצה להעניק לנו, ואנחנו לא נצליח למצוא מנוחה לנפשנו (מתיה י"י א 28-29).

מנוחת השבת

לכן נחתור נא להיכנס אל המנוחה ההיא, פן יכשל איש ויהה לערמה (למוד) כמויהם (כמו דור המדבר).

עבר' ז' 11

קרא את כל פרק ד' באיגרת לעברים. הפרק דן במנוחת השבת של אנשי אלוהים. על פי הברית החדשה, מנוחת השבת היא בעלת מימד רוחני, לא רק פיזי. לכל מאמין יש זכות לסרב לדאגות ולחששות, ופשוט לנוח. כמאמינים, יש לנו זכות להיכנס למנוחה של אלוהים.

עיוון עמוק בפסוק 11 מגלת שהדרך היחידה להיכנס למנוחה הזאת היא באמצעות אמונה. אנחנו מوطרים על המנוחה הזאת על ידי חוסר אמונה ומרד. חוסר אמונה מביא אותנו אל דבר רוחני, אל שמה, אבל ישוע הרוי סיפק לנו מקום של מנוחה קבועה. אנחנו נוכל ליהנות ממנה רק אם ננהל את חיינו באמונה.

אמונה לשם אמונה

כ"י בה צדקת האלוהים מוגלית מתוך אמונה לתוכית אמונה (אמונה לשם אמונה), כתוב: "וצדיק באמונתו יחיה".

רומ' א' 17

ערב אחד ניסיתי לסדר את הבית. הרגשתי מאד אומלה. לא הייתה بي כל שמחה, אפילו לא שמח של שלום פנימי. שאלתי את אלוהים מה לא בסדר איתי. לעיתים קרובות חשתי דכדוך שכזה, ורציתי לדעת מה הגורם לכך. ניסיתי לצייר לכל הדברים שלמדתי, אבל לא היה לי ספק שהסר לי משחו חיווני.

לפתע צילצל הטלפון. במהלך השיחה עילעلتני בkopפה עם קרטייסיות שפסוקים מהכתבבים מודפסים עליהם, והיא נפלה מיד והתפזרה. תוך כדי שיחחה אספתי את הקרטייסיות. בסיום השיחה החלטתי לבחור קרטייסייה אחת באקראי ולראות אם אני יכולה לשאוב ממנה עידוד.

על ה الكرטייסייה היה כתוב הפסוק מромים ט"ו 13: "וְאֱלֹהִי
התקווה ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונתכם, כדי שתגאה
בכם התקווה בכוח רוח הקודש".

וזו הבנתי! הבעה שלי נבעה מchosר אמונה. אימלתי את עצמי כשהאמנתי לשקריו של השטן. היתי מאד שילית בגישה שלי. לא יכולתי לטעות ולהתמלא בשлом פנימי משום שלא האמנתי. אי אפשר לטעות ולהתמלא בשлом, ויחד עם זאת לחזות בחוסר אמונה ובספק.

החליט להאמין לאלהים, לא לשטן!

למד לחזות מותך אמונה, לתכליות של אמונה. על פי הנאמר באיגרת לרומים א' 17, כך מתגלה לנו צדקתו של אלהים. אלהים גילה לי שבמוקם לחזות מותך אמונה לתכליות של אמונה, חייתי לעיתים קרובות מותך אמונה לתכליות של ספק, והתנדדתי בין ספק לחוסר אמונה. ממש זמן מה חזמתי מדי פעע להאמין, אבל מאוחר יותרשוב עלו בי ספקות וחוסר אמונה. וכך טולטלתי הנה ונשוו בין אמונה לחוסר אמונה, וזה הייתה הסיבה לאומללות שלי. כזכור, באיגרת יעקב א' 7-8 נאמר שאדם הפכף אינו יציב בכל דרכיו, ושלכן לא יוכל את מבוקשו מאלהים. החלט עשייו שלא לפסוח עוד על שתי הסעיפים. החלט שלא לבחור בספק כארוח חיים!

לאלהים יש תוכנית נחדרת עברוך. אל תיתן לשטן לגזול אותה ממק באמצעות שקרים!

" אנחנו ממוטעים תחבולות וכל דבר רם שמתנסה נגד דעת אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם ציות למשיח" (קורין י' 5).

12

מחשובות מלאות חרדה ודאגות

אל תתפרק אך לחרע.

תהל' ל"ז 8

פסוק זה בעצם אומר שאל לנו להתרומות באחרים, מושם שהדבר ירע לנו, ורק יגביר את החרדות שלנו. התקפות דאגה וחרדות הן התקפות על צורת החשיבה שלנו. התקפות אלה נועדו להסיח את דעתנו, ולהפריע לנו לעובד את אלוהים. האובי משמש בשני סוגים העינוי האלה כדי לדכא את האמונה שלנו, כך שלא תגדל וכדי שלא נחיה כמנצחים. יש אנשים שמרבים לדאג. אפשר לומר שהם מוכרים לדאגה. אם אין להם סיבה לדאג לבני משה בחיותם האישיים, הם ידאגו לאנשים אחרים. אני היתי צואת, וכך אני יכולה להסביר את התופעה.

דאגתי כל הזמן, וכך לא יכולתי ליהנות שלמות נפש. אבל ישוע הרוי הילך אל הצלב כדי לתת לי שלום ושלווה. אי אפשר לדאג ולחיות בשלום בעת ובעוונה אחת. שלום פנימי אי אפשר לכפות. השלום הוא חלק מפרי הרוח (גלאי ח' 22), והפרי הזה צומח מהשריגים, בתנאי שהם עומדים

בגפן (יוח' ט"ו 4). העמידה בגפן פירושה המנוחה של אלוהים. זהה אותה מנוחה שמצוירת בעברים ד' ובמקומות נוספים בכתובים.

דאגה - הגדרה

הכתובים מצוים עליינו לא לדאוג: "לכן אני אומר לכם, אל תדאגו לנפשכם" (מתי ו' 25). "אל תדאגו לשום דבר" (פיל' ד' 6) "השליכו עליו (על אלוהים) כל יתבכם (כל המשא והדאגות שלכם), כי הוא דואג לכם" (פטר"א ה' 7).

מיילון אבן שושן מגדר דאגה חרדה, חש מפני רעה העולה לבוא, טרדה שכורכה בצער וברוגז.

כשלמדתי את ההגדירות השונות של המילה דאגה, הבנתי שדאגה היא עינוי שאחנו מבאים על עצמנו באמצעות מחשבות טורידניות ומלבלות. בו במקום החלטתי שאני לא מוכנה להמשיך בכך. שאני חכמה יותר. אני מאמינה שלכל משיח יש מספיק שכ

בראשו כדי לא לשבת סטס כך ולענות את עצמו בדאגה.

דאגה אינה משפרת את המצב. אם כך, איך טעם יש בה? מוטב לוותר עליה! ההגדירה הבאה פקחה את עיני. דאגה פירושה לתפוס בחזקה בצווארו של מישחו, לנעץ בו שניים ולנער אותו כפי שחיות עושות זו לזו, להציק ולהרגינו באמצעות דברי לגלוג וזעם. כשחשבתי לעומק על ההגדירות האלה, הגעתי למסקנה שהשתנו משתמש בדאגות כדי לעולל לנו את כל מה שמ忝oir בהן. אחרי שאחנו דואגים במשך כמה שעות, אנחנו מרגשים כאילו שמשיחו תפס אותנו בצוואר ונעיר אותנו בחזקה. אנחנו מרגשים מותשים עד זוב דם. המחשבות המתניות שחזרות על עצמן נונטו לנו תחושה שהן נועצות בנו את שיניהן ומטרידות אותנו.

אין ספק שדאגה היא התקפה שטנית על המחשבות שלנו. יש דברים ברורים שהמאמין בישוע אמר או לעשות עם המחשבות שלו, והשטין עושה הכל כדי להסביר אותנו מהם. הוא רוצה שקו החזיות - אופן החשיבה שלנו - יהיה תפוס על ידי מחשבות שגויות, כדי שלא נעשה את מה שאלווהים רוצה שנעשה.

בஹמשך נדון בהרחבה בדברים שעליינו לעשות עם המחשבות שלנו. בשלב זה נמשיך עם נושא הדאגה, עד שنبין שאין בה כל טעם, שהיא לא מועילה לנו כלל.

פסוקים 25-34 במתיבי ו' הם פסוקים נפלאים בהקשר זה. כדי שתתרא אוטם בכל פעם שתתרגישי שדאגה עומדת לתקוף אותך ולהשתלט عليك. הנה נعيין בכל אחד מהפסוקים האלה בפרט, ונראה מה אומר לנו אלוהים בנושא חשוב זה.

האם הנפש אינה חשובה יותר מחפציכם?

לכן אומר אני לכם: אל תדאגו לנפשכם - מה תאכלו או מה תשתו, ולגופכם - מה תלבשו. הלא הנפש חשובה מן המזון, והגוף חשוב מן הלבוש.

מתי י' 25

החיים נועדו להיות בעלי איקות גבורה כדי שההנאה שלנו מהם תהיה עצומה. ביווחן י' 10 ישוע אומר ש"אין הגבב בא אלא לגנוב ולהרוג ולהשמד". [אבל] אני באתי כדי שייהיו להם חיים, ובשפע שייהיו להם". השטן מנסה לגנוב מאיתנו את חיינו השפע, והוא עושה זאת זה בדרכים רבות ו掸נות. דאגה היא אחת מהן. במתיבי י' 25 ישוע מלמד שאין כל צורך שנדאג לנפשנו ולתחומיים שונים בחיי היום יום. איקות החיים הטובה שאלווהים בראש עבורינו כוללת את המענה לכל הצרכים שלנו. אבל אם נdag לכל הדברים האלה, נאבד גם את הדברים עצמם וגם את איקות החיים.

האם איננו חשובים יותר מהציפורים?

הביטו אל עוף השמיים: אינם זורעים ואיןם קווצרים, אף אינם אוספים אל אסמים, ובאים שבשמי מכך אוטם. הלא אתם חשובים יותר מהם.

מתי י' 26

כדי שתקדיש קצת זמן להתבוננות בצדיפורים. התבוננות זאת תטיב אותך. זה, בכלל אופן, מה שאלוהים מוציא לך לעשות. אם איןך עושה זאת כל יום,עשה את זה מדי פעם. התבונן בצדיפורים והזכיר לעצמך עד כמה מיטיב אלוהים לטפל בבעל הכנף. הם באמות אינס יודעים מאין תבואה הארוחה הבאה שלהם, אבל מעולם לא ראייתי ציפור יושבת על ענף וסובלת מרעב או מדאגה.

ישוע מבקש להציג כאן נקודה מאוד פשוטה: האם נפשך אינה יקרת ערך יותר מצדיפורי? יתכן שאתה נאבק בדימוי עצמי נזוק. במקרה כזה חשוב שתדע שאתה חשוב ויקר יותר מצדיפורים. ראה כמה טוב מטפל בהן אביך שבשמיים.

איזו תועלת תצמיח לך מדאגה?

ומי מכם בדאגתו יוכל להוסיף טפח אחד על שנות חייו?

מתיה' 1, 27

המסר מאד ברור. אין כל טעם בדאגה. היא אינה תורמת דבר, لكن למאוג ולחשוש! ולמה אתם דואגים לבוש? התבוננו אל שני השדה וראו איך הם גדלים: אינם عملים ואני טווים. אומר אני לכם שם שלמה בכל הדור לא היה לבוש כאחד מהם. ואם ככה מלביע אלוהים את חצר השדה, אשר היו ישנו ומחר יושלך לתוך התנור, על אחת כמה וכמה אתם, קטני אמונה!

מתיה' 1, 28-30

אלוהים משתמש בדוגמאות מהטבע כדי להבהיר שהפרחים אינם צרייכים לעשות דבר כדי שכל צורכיהם יסופקו. אלוהים דואג לכלכל אותם. והרי הפרחים בעליים ביופיים על כל הדור המלכוטי של שלמה המלך. لكن מוטב שנאמין שאלווהים יכול דואג גם לנו ולספק את כל צרכינו על הצד הטוב ביותר.

לכן אל תדאג ואל תהשוש

לכן אל תדאגו לאמור: מה נאכל? מה נשתה? ומה נלבש?

מתי ו' 31

אני רוצה להמשיך עם מה שנאמר בפסוק זה ולהוסיף עוד שאלת: "יומה נעשה?"
אני חושבת שיש לשטן שדים שהמשימה היחידה שלהם היא לחזור אבוזנינו על השאלה הזאת שוב ושוב. השאלה "מה נעשה?" מדliquה אש בשדה המחשבות שלנו, וגורמת לנו להקדיש זמן יקר לחיפוש אחר תשובה. כך גורם לנו השטן להיכנס למאבק מתיש ומתmeshך בחני המחשבה שלנו.

שים לב שבפסוק 31 אלוהים מצווה علينا לא לדאוג ולא להשוש. זכור שהפה שלנו מדבר מtopic מה שיש לנו בלב (מתי ייב 34). השטן יודע שאם יוכל להחדיר מספיק מחשבות משלו בראש שלנו, בסופו של דבר ניתן להן ביטוי מילולי. והambilim שלנו חשובות מושם שכן מבטאות את האמונה שלנו - או במקרים מסוימים את חוסר האמונה שלנו.

בקש את אלוהים, לא מתנות

הן את כל אלה מבקשים הגויים, והרי אביכם שבשמיים יידע שצרכיכם אתם לכל אלה.

אתם בקשו תחילת את מלכותו ואת צדקתו, וכל אלה יוספו לכם.

מתי ו' 33-32

ברור שילדיו של אלוהים אינם צרייכים לנוהג לפי מה שמקובל בעולם! העולם מבקש לצבור רכוש וחפצים, אבל علينا לבקש קודם כל את פני אלוהים ואת מלכותו. אלוהים הבטיח שאם כך העש, הוא יספק את כל צרכינו. והרי הוא יודע היטיב מה אנחנו צרייכים.

אנחנו חייבים לבקש את פניו של אלוהים, לא את היד שלו!
אביינו שבשמיים אוהב להעניק לילדים דברים טובים, בתנאי
שדברים אלה אינם חשובים להם יותר מכל.
אלוהים מכיר את צרכינו עוד לפני שאנו מבקשים שישפּק
אנו. אם נביא לפניו את בקשנותינו בפשטות (פיל' ד' 6), הוא יענה
עליהם בעיתוי המתאים. אם נdag, לא נקבל את מבקשנו מהר
יותר. להיפך, הדאגה רק תעכּב את החתקדמות שלנו.

כל יום בנפרד

לכן אל תdagו ליום אחר, כי המחר יdag לעצמו; די לו ליום צרתו.

מת' ו' 34

אני מגדרה DAGה וחרדה כבזבוז של יום שלם בניסיון לבנא את
המחר. מוטב שנשתמש בזמן שאלוהים נתן לנו בדרך שתואמת את
רצונו.

חחיים ניתנו לנו כדי שנחיה אותם - כאן ועכשיו!
אבל למרבה הצער, רק מעט אנשים יודעים כיצד לחיות כל יום
בנפרד ולמצות כל יום במלואו. יחד עם זאת, אתה יכול להיות אחד מהם. ישוע אמר שהשטן בא כדי לגוזל מאיתנו את חיינו ('יו'ה
י' 10). אל תיתן לו להמשיך בכך! אל תקדיש את זמנך היום
בדאגות למחר. יש דברים רבים שעלייך לטפל בהם היום, ולמן
מוטב שתקדיש להם את מלא תשומת לך. החסד של אלוהים
מעניק לך מועד ליום זה בלבד. החסד שיידרש לך עבור יום המחר
לא יגיע לפניו שהמחר יבוא - לכן אל תבזבז את היום הזה!

אל תכעס ואל תחשוש

אל תdagו לשום דבר, כי אם בכל דבר הציגו מshallותיכם
לאלוהים בתפילה ובתחנונים ובהויה.

פיל' ד' 6

זהו פסוק טוב, וככדי לחשוב עליו בשעת דאגה.
אני ממליצה בחום שבעה כזאת תקרא בקול רם את דבר
אלוהים. הואיל ודבר אלוהים הוא חרב פיפויות חזה, עליינו
להשתמש בו ביעילות נגד האויב (עברי ד' 12; אפס' ו' 17). חרב
שנשארת בנֶגֶן אינה מועילה בעת ההתקפה.
אלוהים נתן לנו את דברו. لكن השתמש בדברו! למד בעל פה
פסוקים כגון זה מהאיגרת לפיליפים, וכשהאויב יתקוף אותנו,
הילחם בעזרת הנשך ששימש גם את ישוע - דבר אלוהים!

עלינו לモוטט את כוחן של המחשבות

אנחנו ממוטטים תחבולות וכל דבר רם שמתנשא נגד דעת
אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם צוות למשיח.

קור"ב י' 5

כשהמחשבות שצחות בראש סותרות את דבר אלוהים, הדרך
הטובה ביותר לבלים אותו היא בעזרת דבר אלוהים.
כאתמה מכריז את דבר אלוהים ומאמין בלבך במה שיוצא
מןיך, אתה משתמש בכל הנשך הייעיל ביותר מול דאגה, חשש
וחרדה.

השלך על אלוהים את כל הדאגות שלך

השפלו עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, למען ירומם אתכם
בעיתנו. השליך עליו כל יurbationם (כל המשא שלכם), כי הוא דואג
לכם.

פטר"א ה' 6-7

כשהשטיון מנסה להקשות علينا, יש לנו זכות להשליך את
הקשאים והבעיות על אלוהים, כלומר להעביר אותם לידי. אנחנו
יכולים להשליך עליו את כל יurbationנו, את כל הדברים שמכבידים

עלינו. האמן לי שהמשא הזה לא יכайд על אלוהים. הוא יודע מה
לעשות עם הקשיים והבעיות שלנו.

הפסוקים האלה מלמדים שצד לא לדאוג אנחנו צרייכים
להשפיל את עצמנו. אדם שדווג חושב שבדרך כלשהי הוא יכול
לפתר את הבעיה שלו בכוחות עצמו. המחשבות שלו דוחרות לכל
הכיוונים בניסיון למצוא את הפתרון למצב הנtan. אדם גא מלא
בעצמו. הוא מתמקד בעצמו וביכולת שלו. אדם עני, לעומת זאת,
חוושב רק על אלוהים. אדם גא וייהיר מרובה לדאוג. אדם עני
מחכה לאלוהים.

רק אלוהים יכול להושיע אותנו מצורתיינו, והוא רוצה שנדע את
זה היבט. הוא רוצה שבכל מצב, הנטיה הראשונה שלנו תהיה
לפנות אליו, להישען עליו ולהיכנס למנוחה שלו.

המנוחה של אלוהים

אלוהים, הלא תשפטו בם? כי אין לנו כוח לפני הממון הרבה הזה
הבא עליינו, אנחנו לא נדע מה נעשה, כי עלייך עינינו!

זה י"ב כ' 12

אני כל כך אוהבת את הפסוק הזה! האנשים שעלייהם הוא
מדובר הבינו היטב שלושה דברים:

1. שאין להם כוח להתמודד עם האויבים שלהם.
2. שהם אינם יודעים מה לעשות במצב הנtan.
3. שהם צרייכים לשאת את עיניהם לאלוהים.

בפסוקים 15,17 באותו פרק מתוארת תגובתו של אלוהים
לחוסר האונים שלהם:

אתם, אל תיראו ולא תיחתנו מפני הממון הרבה הזה, כי לא לכם
המלחמה כי אם לאלוהים...

לא לכם להלחם בזאת. התיצבו, עמדו וראו את ישועת ה'
עםכם!

באיוזו עמדתנו עלינו להתייצב? היכן עליינו לעמוד? עליינו לטעוד בישוע ולהיכנס למנוחתו של אלוהים. עליינו לחכotta לאלהים בסבלנות, כשעינינו נשואות אליו וכשאנחנו עושים רק את מה שהוא מדריך אותנו לעשות, כשאנחנו לא פועלים בהתאם לרצונו.

אלא דוחים מתוך יראת אלהים את מעשי הבשר.

בנקודה זו אני רוצה להבהיר שאי אפשר להיכנס למנוחתו של אלוהים בלי שתוקם לנו התנגדות.

כדי להבהיר את דברי אספר על שני ציריים, שהתקשו לציר את שלמות הנפש, את השלום הפנימי כפי שככל אחד מהם רואה את זה. האחד ציר אגם שלו במאצע ההרים, ואילו השני ציר מפלמים שוצף וגועש, שעץ לבנה סוכך מעליו, ובין ענפיו ציפור נחנה בקינה.

איוזו תמונה מבין השתיים מתארת טוב יותר את השלום הפנימי? התמונה השנייה, משום שאין שלום ללא התנגדות. התמונה הראשונה מייצגת משחו ש Kapoor על שמריו. הנוף שבתמונה נראה שלו מדי. אנשים אולי ירצו לנסוע למקום זה כדי לנוח ולהתאושש. התמונה הראשונה מתארת נוף יפה, אבל לא את המנוחה של אלהים.

ישוע אמר: "שלום אני משאיר לכם, את שלומי אני נתן לכם; לא כדרך שהעולם נותן אני נתן לכם" (יוח' י"ד 27). השלום שישוע נתן לנו הוא שלום רוחני. המנוחה שלו נכנסת לפעולה בעיצומה של הסערה - לא אחרי שהיא שכחה. ישוע לא בא לשכון בתוכנו כדי לסליק מדרכו את כל המכשולים. הוא בא כדי לשנות את הגישה שלנו לטערות החיים. עליינו לקחת את העול של ישוע וללמוד ממנו (מתי י"א 29). ככלומר, עליינו ללמידה את דרכיו, ולא מצאת הגישה שלו כלפי החיים.

ישוע לא דאג לדבר, וגם אנחנו לא צריכים לדאוג.

אם תחכה עד שלא תהיה לך כל סיבה לדאגה כדי להפסיק לדאוג, אני מבטיחה לך שתצטרך לחכotta הרבה זמן. יתכן שהזמן הזה לא יגיע לעולם. אני לא אומרת את זה משום שהגישה שלי

היא שלילית. אני פשוט רוצה להיות כנה איתך! במתני ו' 34 נאמר שאל לנו לדאוג ליום המחר, כי המחר יdag לעצמו. די לו ליום צרתו. אלו הם דבריו של ישוע, והוא לא אמר אותן מושם שהגישה שלו הייתה שלילית. אם בעיצומה של סערה אנחנו נכנסים למנוחה של אלוהים, אנחנו נוותנים לו כבוד, מושם שהשלום והשמחה שלו מוכחים שדרךו אכן פועלות.

דאגות, דאגות, דאגות

ביזבוזי שנים ארוכות מחיי בדאגה על דברים שסמליא לא יכולתי לעשות כלום בנוגע אליהם. כמה היתי רוצה להשיב לעצמי את הימים האבודות ההן, ולהתמודד איתן בדרך אחרת. אם ביזבוז את הזמן של אלוהים נתן לך, בלתי אפשרי לקבל אותו בחזרה ולתקן את המעוות.

בעלי, לעומת זאת, לא דאג מעולם. באותו ימיםicus עשתי עלי, על שלא הייתה כתף ונשא עימי בנטול הדאגה. הוא לא היה מוכן לשוחח איתי על המצב העגום שעלול להיווצר אם אלוהים לא יעזר לנו כלכלית, למשל. אני זוכרת שנרגמתי לשבת במטבח, כשהפנוי מונחים כל החשבונות שעדיין לא שולמו. התנסcols שלי החל וגבר מרגע רגע מושם שההוצאות שלנו עלו על ההכנות. בעלי, לעומת זאת, שיחק באותה שעה עם הילדים.

אני זוכרת שהערתתי לו בטון קשה: "אולי תצא מחדר הילדים ובמוקם לשחק תנסה לעזר לי עם הבולוגן?" אבל דיבר אמר: "מה את רוצה שאעשה?" התתקשתי לענות לו. לא הייתה לי תשובה מוגדרת. פשוט עשתה שהיא מעז ליהנות ולשחק עם ילדינו בשעה שמצבנו הכלכלי קשה כל כך.

דיבר נהג להרגיע אותי, ואמר שאלווהים תמיד סיפק את צרכינו, ושכל עוד נעשה את המוטל עליינו (נעישר, נתרומם, נבטח באלווהים, נתפלל לגבי הצרכים שלנו), אלוהים ימשיך לעשות את חלקו. דיבר בטח באלווהים בשעה שני אני דאגתי. לרוגע הנחתי בצד את החשבונות, והctrerpati לדיבר בחדר הילדים. אבל בעבר זמן מה

היכתה بي שוב המחשבה: "אבל מה נעשה? איך נשלם את כל החשבונות? מה יקרה אם...?"
ומיד עלו בעיני רוחי כל האסונות האפשריים - אי פרעון של המשכנתא, עיקול המכונית, פניה לעזרתם של חברים ובני משפחה, על כל המבוכה שכורוכה בכם, וכן הלאה. האם גם אתה הייתה פעם בسرط זהה? האם מחשבות כאלה מטרידות אותך בתדירות גבואה? אני מניחה שכן, אחרת לא הייתה קורא את הספר הזה.

לאחר שי"השתעשעת" במחשבות שהשטין מילא בהן את הראש, חזרתי למטבח, והוצאתי שוב את החשבונות, המחשב, פנקס השיקים... והבלגן חזר על עצמו. התסכול הלק וגבר. עצקתי על דיבב והילדים. חרה לי שם ננים בזמן שזמן שאני נשאת בכל האחריות!

אבל למעשה לא נשأتي בכל אחריות, אלא כרעתיה תחת הנTEL.
אלוהים אמר בפירוש שעליינו להשליך עליו את כל יהבנו. היום, במבט לאחרו, אני מבינה שביזבוזתי ערבים רבים בשנים הראשונות לנישואים. הזמן שלאוהים נותן לנו הוא מתנה יקרת ערך, ואילו אני הפקדתי את הזמן הזה בידיו של השטן. הזמן שלך שיך לך, لكن השתמש בו בתבונה. הוא עומד לרשותך פעם אחת בלבד.

אלוהים אכן סיפק את כל מחסוריינו בדרכים רבות ומגוונות. הוא לא איכזב אותנו אפילו פעם אחת. אלוהים הוא נאמן!

אל תdag - בטח באלווהים

רחקו מאהבת כסף ושםחו בחלקכם, כי הוא אמר: "לא אורפן ולא עזבון".

עבר' יג 5

זהו פסוק מצוין. שאב ממנו עידוד כשאותה מודאג ושאל את עצמן אם אלוהים יעוז לך ויספק את צרכיך.

אלוהים אומר פה שאל לנו לחשב על כספים ולתහות כיצד יסופק כל מחסורנו, זאת משום שהוא יעשה את זה למעןנו. אלוהים הבטיח שלא יעזוב אותנו לעולם ולא ירפא מאייתנו לרגע. הקפד לעשות את המוטל עליו, אבל אל תנסה לעשות את חלקו של אלוהים. המשא הוא כבז - ואם לא תיזהר, אתה עלול לכחוץ תחת הנTEL.

אל תדאג. "בטוח בה' ועשרה טוב, שכון ארץ ורעה אמונה" (תהילים 14:3).

אייזו הבטחה נפלאה!

13

ביקורת, חשדנות וחריצת משפט

אל תשפטו למען לא תישפטו.

מתי ז'

סבל רב נגרם לאנשים שנוקטים גישה ביקורתית וחשדנית. אין סיפור מערכות יחסים נחרשות מפגיעות הרעה של אלה, וגם במקרה זה, המחשבות הן שנמצאות בכו החזית. מחשבות - ואפיו אמירות כמו "אני חשוב ש..."- עלילות לשמש בידי השטן כדי לבדוק את האדם. אנשים אינם אוהבים לשחוות במחיצתם של כאלה שמרגשיהם צורך להביע את דעתם על כל דבר ועניין.

abhängig את הנקודה הזאת בעורת סיפור. אני מכירה אשה שנשואה לאיש עסקים עשיר. הוא אדם מאד שקט מטבון, אבל אשתו רצתה שבנסיבות חברתיות הוא ידבר יותר והוא היה שהוא בקיא בתחומים רבים. בכל פעם שההתפתחה שיחה בנושאים שבULAה התמצא בהם היטב, אבל העדיף שלא לדבר, הרגיזה התנהגותו את אשתו.

לילה אחד, כשזרו ממסיבה, הוכיחה אותו אשתו: "למה לא דיברת במסיבה? למה לא הבעת את הדעות שלך והראית לכולם

שאתה מבין עניין? ישבת שם כאילו שאתה לא מבין כלום!"

"אני יודע מה אני יודעת", ענה האיש. "אני מנסה להיות בשקט

כדי לשמע מה אחרים יודיעים".

אני מתארת לעצמי שזו גם הסיבה לעושרו. הוא איש כל כך חכם! רק מעט מאוד אנשים מתעשרים בלי להשתמש בחוכמה, ונדר למצא אנשים שאיןם נוהגים בתבונה ובכל זאת יש להם חברים.

חריצת משפט, מתייחת ביקורת והבעת דעתה נחרצת על כל דבר הן שלוש דרכים שלולות לשים קץ לכל מערכת יחסים. השטן, כמובן, רוצה שנרגיש בזדדים ודוויים, ולכן הוא תוקף את המחשבות שלנו בתחוםים אלה.

אני מקווה שפרק זה יעזר לך לזהות דפוסי מחשبة שגויים וילמד אותך להתמודד עם חשדות.

חריצת משפט

רק לאלהים יש זכות לחוץ משפט ולהרשיע או לזכות את האדם. לכן, כאשר אנחנו שופטים מישון, במובן מסוים אנחנו משחקים את תפקידו של אלהים.

עצמם המחשבה על כך מעוררת בי יראת אלהים. לא חסר לי אומץ, אבל אין לי כל כוונה לשחק את התפקיד של אלהים בחיים של אדם אחר! בעבר נאבקתי קשות בתחום זה. הוא היה את אחת הביעיות העיקריות באישיות שלי. لكن אחלק איתך את מה שאלוהים לימד אותי.

ביקורתינו, חריצת משפט ודעתנות נחרצת קשרות זו בזו, ולכן ATIYCHES אל כל השלוש כאל בעיה אחת.

היהתי ביקורתית מושם שתמיד ראייתי את הטעויות והליקויים ולא את הצד הטוב. יש טיפוסים שונים לכך יותר מאשר אחרים. אנשים בעלי אישיות עליזה אינם מנוטים לכך יותר מאשר הצדדים הקשים של החיים. הם רואים רק את מה שנורם להם הנאה,

ומתעלמים ממה שעלול לפגום בשמחת החיים שלהם. טיפוסים מלנכליים יותר, וגם טיפוסים שתלטניים, רואים בראש ובראשונה את מה שאינו כשרה. אנשים כאלה מרבים להביע באוזני אחרים את השקפותיהם השיליות.

לכל אחד יש נקודת השקפה אישית משלו, אבל אנחנו אוהבים לומר לאחרים מה אנחנו חושבים. אלא שהמחשבה של מתאימה לי בלבד. היא אינה חייבת להתאים גם לך, ולהיפך. כולנו יודיעים כמובן שהדבר "אל תגונב" תקף לגבי כולם. לא על כך אני מדברת. אני מתחזקת לכל מאות החלטות שאנו מוגעים אליהן מדי יום בזמנו, ושאי אפשר לסוגו אותן בצבעים של שחור או לבן: חטא או ציות, שקר אואמת, שגוי או מတאים. החלטות אלה הן אישיות, והן תלויות באישיותו הייחודית של כל אחד מאיתנו. لكن אין לאיש זכות להתערב בהן.

לבעלי ולוי יש גישות שונות לחלוין בנושאים רבים. למשל, עיצוב הבית. לא שהבחירה של דיבב אינן מוצאות חן ענייני, אבל כשאנחנו קונים משהו בבית, הדברים שמצואים חן ענייני דיבב שונים ממה שמושך את ענייני, ולהיפך. למה? כי לכל אחד מאיתנו יש טעם שונה ואישיות שונה. ההעדפות של דיבב טובות כמו שלי, ולהיפך. הדעות של שניינו טובות באותה מידה, אך שונות זו מזו. חלפו שנים רבות עד שהבנתי שהכל בסדר עם דיבב, על אף שאנחנו מסכנים אותי. עד אז נהגתني לומר לו שימוש פגום אצלו מפני שהוא לא מסכים אותי וחושב כמווני. כמובן שהגישה שלי גרמה לחלוקת דעתם רבים בינינו ועירערה את מערכת היחסים שלנו.

גואה - ה"אני" הבועית

הריني אומר לכל אחד מכם: איש אל יחשוב את עצמו ליותר מאשר לו לחשוב, אלא יהא צנوع בהערכתו, במידת האמונה שהעניק לו אלוהים.

שפיטה וביקורתיות מעידות על בעיהعمוקה יותר - גאוות. כאשר אני שלנו גדול יותר ממה שהוא אמור להיות, הוא מעורר בעיות כמו ביקורתיות ושפיטה. הכתובים מזהירים אותנו השם והערב שלא נחשב את עצמנו יותר משראוי לנו לחשב.

אם אנחנו מצטיינים בתחום מסוים, הרי זה בזכות מתנת החסד של אלוהים העניק לנו בתחום זהה. אם נפריז בהערכת העצמאות שלנו, נתבונן על אחרים מלמעלה למטה, ונתיחס אליהם כלל נחותים מאיתנו. גישה כזו מתועבת בעיני אלוהים, והיא פותחת דלתות רבות בפני האויב.

יראה קדושה

אחי, אם יכשל איש מכם באיזו עבירה, אתם - האנשים הרוחניים - תקימו אותו ברוח של ענוות; והזהר שלא תבוא גם אתה לידי נסיוון. שאו איש את מעמסת רעה, וכך תקימו את תורה המשיח.

אם אדם חושב את עצמו למשהו בעוד שאין לו כלום, הריהו משלחה את עצמו.

גלו' י' 3-1

עיוון קפדי בפסוקים אלה מלמד כיצד علينا להגביל חולשות של אחרים. פסוקים אלה מבחרים איזו גישה רוחנית علينا לאמצ לעצמנו. אנחנו צריכים להתייחס ביראה קדושה לכל ביטוי של גאוות, חריצת משפט ומתייחת ביקורת על הזרות.

מי שם אוצר לשופט?

מי אתה כי תשפט את עבדו של אחר? הרי בעיני אדוני הוא עומד או נופל. אך הוא עומד, כי האדון יכול לעזור לו לעמדות.

חומר י' ז' 4

נניח שהשכנה שלך נכנסת לביתך ומתחילה לתת לך הוראות שונות לגבי סגנון הלבוש שלך ילדייך. כיצד הייתה מוגביה? ונניח שהשכנה אומרת לך שהעוזרת שלך לא ניקתה היטב את ביתך (ואתך דזוקה מרוצה מעובדזהה), מה הייתה אומרת לך?

אתה הנקודה שתפסיק מהאגרת לזרמים מבקש להבהיר. כל אחד מאייתנו שיך לאלהים, ואפלו אם יש לנו חסרונות, אלהים מסוגל לשנות אותנו (כך שנעים) ולהצדיק אותנו. כל אחד יתן דין וחשבון לגבי עצמו לפני אלוהים, לא לפני אדם אחר. لكن אסור לנו לשפוט את רעינו.

השטן שולח שדים שיעוררו בנו מחשבות של ביקורת ושפיטת הזרת. אני זכרת תקופות שלמות שבוחן נגanti לשבת בגינה הציבורית או במרכז קניות, ולהתבונן באנשים שחלו על פני. בחנתי את סגנון הלבוש שלהם, את התספורת, את בני הלוויה שלהם ואת התנהלותם, וניסיתי לשפוט אותם בהתאם. כמובן שלא תמיד נוכל להימנע מגיבוש דעתה בתחום מסוים, אבל לא תמיד אנחנו חייבים להביע את דעתנו בקול רם. אני מאמין שאנו יכולים להתגבר ולהגיע לנוקודה שבה לא תהיה לנו דעתה על כל דבר, ובכל מקרה, הדיעות שלנו לא חייבת להיות כל הזמן שליליות וביקורתיות.

לעתים קרובות אני צריכה לומר לעצמי: "גוייס, זה לא עניין". לעיתים אנחנו מגללים רעיון מסוים במחשבות שלנו ומתמקדים בדעתה שלנו בעניין, ומהר מאוד הדעה האישית הופכת למשפט. הבעיה הזו מתעצמת ככל שאנו מרכיבים לחשוב עליה. בשלב זה אנחנו מתחילהים לדבר עליה עם אחרים, לעיתים אפלו ישרות עם האדם שכבר שפטנו, והופכים את המצב לטעון במיוחד. בכך אנחנו עלולים להסביר נזק רוחני רב ולעורר את מערכת היחסים עם אותו אדם. תוכל לחסוך לעצמך בעיות רבות אם תלמד לומר: "זה לא ענייני".

חריצת משפט וביקורתיות היו דבר מאד שכיח במשפחה שגדלתי בה, כך שניתנו לומר שחווכתי על ברכיהן. הרגשתי כמו

מישחו שמנטה לשחק כדורגל עם רגל שבורה. ניסיתי "לשחק כדורגל" עם אלוהים. רציתי לעשות את הדברים בדרך שתשתחוו אוטו - לחשוב ולהתנהג בהתאם לרצונו, אבל לא הצלחתי. הייתה אומללה במשך שנים רבות, עד שלמדתי על המבקרים שקיימים מוחשבות שלי ווחילתי למוטט אותן, כדי שהתנהגותי תשנה. זכור, התנהגות שלק לא תשנה בטרם ישנו המוחשבות שלך. במתוי ז' 1-6 מדובר על חירצת משפט וביקורתנית. אם אתה נאבק בתחוםים אלה, קרא את הפסוקים האלה לצד פסוקים אחרים. קרא אותם בשקט, לאחר מכן קרא אותם בקהל רם והשתמש בהם ככלי נשק נגד השטן, שמנטה לבנות מבקרים במוחשובתיק. יתכן גם שהוא פועל מתוך מבצר שכבר יושב במוחשבות שלק זה שנים רבות.

הבה נעין בפסוקים הנ"ל.

זריעה וקוצר של משפט

אל תשפטו למען לא תישפטו, כי במשפט אשר אתם שופטים תישפטו ובמייה אשר אתם מודדים ימוד לכם.

מתוי ז' 1-2

פסוקים אלה אומרם שמה שזרע - נקצור (ראה גם גלטי ז' 7). העיקרונו של זרעה וקוצרינו תקף רק בתחום החקלאות והכלכלה, אלא גם בתחום הרוחני. אנחנו יכולים לזרע ולקוצר גישה מסויימת, לא פחות מאשרנו זורעים וקוצרים יבול או השקעה כלכלית.

אני מכירה רועה קהילה, שבכל פעם שהוא שומע מישחו מדבר עליו רעות או שופט אותו, הוא שואל את עצמו: "האם הם זורעים עכשו, או שמא אני הוא זה שקורצ את הפרי של שהוא זורעתי בעבר?" פעמים רבות אנחנו קוצרים את הזורעים שזרענו מוקדם יותר בחשי אחרים.

רופא, רפא את עצמן

מדוע אתה רואה את הקיסם אשר בעין אחיך ואינך שם לב לקורה אשר בעיניך? איר תאמר לאחיך: "הנח לי להוציא את הקיסם מעינך", והנה הקורה בעינך? צבעו! הוצא תחילת את הקורה מעינך; אחרי כן תראה היטב ותוכל להוציא את הקיסם מעיננו של אחיך.

מת' ז' 5-3

השטן רוצה שניהה מאד עסוקים, שכל הזמן נשפטו את המגראות של אחרים. הוא יודע שכך לא נתפנה לטפל במגראות שלנו!

אבל אנחנו לא מסוגלים לשנות אחרים. רק אלוהים יכול לעשות את זה. אנחנו גם לא מסוגלים לשנות את עצמנו, אבל אנחנו יכולים לשתף פעולה עם רוח הקודש ולתת לו לשנות אותנו. הצעד הראשון ששוביב לשרור הוא לראות ולקבל את האמת כפי שאלווהים מראה לנו אותה.

כשהמחשבות והשיחות שלנו מתמקדות במגראותיהם של אחרים, סימן שאחינו נמצאים בתרמיות ושאינו רואים את מצבנו האמתי. אך ישוע מצווה علينا שלא להתמקד במגראות היזלה, אלא בראש ובראשונה במגראות הרבות של עצמנו. תן לאלווהים לטפל בכך תחילת, ואחרי שתלמוד מה אומרים הכתובים בנושא, תוכל לעוזר גם לאחיך.

אהבה לזולת

אל תיתנו את הקודש לכלבים ולא תשליך פניהם לפני החזירים, פן ירמסו אותם ברגליים ויפנו ויטרפו אתכם.

מת' ז' 6

אני מאמין שפסוקים אלה מתייחסים ליכולת של אלוהים נתן לנו לאחוב זה את זה.

אלוהים ציווה علينا לאחוב את הזולות וגם נתן לנו את היכולת לעשות את זה. אבל אם אנחנו בוחרים לשפט ולמתוח ביקורת, אנחנו לוקחים את אהבתנו הקדושה של אלוהים ומשיליכים אותה לכלבים ולחזירים (לרוחות ולשדים). אנחנו פותחים בפניהם דלת שמאפשרת להם לرمוס את הדברים הקדושים ולקרוע אותם לגורים.

כאשר אנחנו "מתהלים באהבה", נהגים על פי חוקי האהבה, אנחנו מוגנים מפני השדים. אני לא מאמין שהשטן יוכל להסביר נזק רב למשיחו שבאמת מגין אהבה בכל דרכיו.

בhairion הרבי עלי כבר הייתי מאמין, נטבלתי ברוח הקודש, ידעתי של אלוהים קורא לי לשרת אותו במשרה מלאה והייתי תלמידה שקדנית של הכתובים. למדתי להשתמש באמונה שלי כדי להירפא. ובכל זאת, בשלוש החודשים הראשונים הייתי מאד חולה, ירדתי במשקל והייתי חסרת אנרגיה. רוב הזמן שכבתי מותשת על הספה, סובלת מבחילה קשה ומתקשה לוז.

הייתי כל כך מבולבלת. בשלושת ההריאונות הקודמים הרגשתי נפלא, ודוקא אז התמצאתי מעט מאוד בדבר אלוהים. פשוט לא השתמשתי באמונה שלי באופן פעיל. אבל בהairion הרבי הכרתי את הכתובים, הכרתי את הבתוותיו של אלוהים, ויחד עם זאת הייתה מאד חולה. כל התפיאות שלי וכל ההתנגדות הפעילה שלי לשטן לא הועילו. נשארתי חולה.

יום אחד שכבתני במיטה, והקשบทי ל��ולות השמחה שעלו מהגינה האחוריית, שם בילו בעלי וילדי בנעימים. פניתי לאלוהים בנהישות ושאלתי: "מה לא בסדר איתי? מדוע אני כל כך חולה? למה אני לא מתואשת?"

הרגשתי שרוח הקודש מאיץ בי לקרוא את متוי ז'. שאלתי את אלוהים אם יש קשר בין הפרק הזה לבריאותי הרופפת, והרגשתי

ועלוי לקרוא את הפרק שוב ושוב. לבסוף הזכיר לי אלוהים מאורע שהתרחש בשנתיים קודם לך.

היה זה כשהנחתי קבוצת בית ללימוד הכתובים. בין המשתתפים הייתה אשה צעירה, נקרא לה שרה. היא הגיעה למפגשים באופן קבוע, עד שנכנסה להריוון. מאז היא התקשתה להגיע למפגשים באופן סדיר, היota שהיתה מאוד עייפה והרגישה רע.

בעודו שוכבת על הספה, נזכרתי במאmina אחרת שנהגת לשוחח אליה אז על מצבה של שרה. שתינו מתחנו עליה בחקירה קשה. החלטנו ששרה כנראה לא מתאימה מספיק להגיע לקבוצה בבית, אחראית היהת מפגינה מעט אמונה ומצילה לבוא. שפטנו אותה בחומרה. לא הצענו לה כל עזרה, ופושט החלטנו שהיא משתמשת בהריוון שלה כתירוץ.

והנה, עברו שנתיים מצאתי את עצמי במצב דומה. אלוהים הראה לי שפתחתי לרווחה את הדלת בפני השטן באמצעות הביקורת והשפיטה שלי. שלקחתי את הפנינים - את היכולת הקדושה שהעניק לי (לאחוב את שרה), והשלכתי אותן לכלבים ולהזירים. ואלה, בתורם, באו וקרעו אוטי לגזרים. חזרתי בתשובה מיד. מהר מאד שבתי לאיוני, וכן נשאר מצביו לאורך כל הריוון.

מAIROU זה למדתי שיעור חשוב על הסכנה שטמונה בחריצת משפט ומתייחת בחקירה על אחרים. הלועאי שיכלמתי לומר שגם לא שפטתי איש ולא מתחתי בחקירה, אבל צר לי לומר שאין זה כך. שפטתי וביקרתי. ואני מודה לאלהים שבכל פעם הוא יסר את מצפוני וטיפול בי בהתאם.

colnio שוגים ולcolnio יש חולשות. הכתובים מזהירים אותנו לבב נהיה קשי לב, בעלי הlek רוח ביקרותי כלפי הזולת. הם מלמדים אותנו להיות טובים איש לרעהו, מלאי רחמים וסליחה, כמו שאלוהים סלח לנו במשיח (אפס' ד' 32).

כשאתה שופט את הזרות, אתה מרשים את עצמו

על כן אתה, בן אדם החורץ משפט, אין לך בכמה להצטתק, ותהייה
מי שתהייה, כי בשופטך את הזרות אתה מרשים את עצמו, שכן,
אתה החורץ משפט עושה אותם דברים.

רומ' ב' 1

במיללים אחרות, אנחנו עושים את אותם דברים שאחרים
 עושים, אבל אנחנו שופטים אותם, לא את עצמנו.
 אלהים נתנו לנו דוגמה טובה שעוזרת לנו להבין את העיקרונות הזה.
 ניסיתי להבין למה אנחנו מתנהגים בדרך מסוימת וחושבים שהיא
 נכון, אבל שופטים בחומרה מישחו אחר שנוחות כמוני. אלהים
 אמר לי אז: "את בודקת את עצמך מבעד לעדשות ורודות, אבל
 את האחרים את בוחנת בזכוכית מגדלתי".

אנחנו מתרצים את ההתנהגות שלנו, אבל כשמיישו אחר
 מתנהג כמוינו, אין לנו שמצ' של חסד וرحمות כלפיו. כל מה שאנחנו
 רוצחים שבני אדם יעשו לנו, עלינו לעשות להם (מתי ז' 12). זה
 עיקרונו טוב, והוא צריך להנחות אותנו. אם נייחס אותו, נימנע
 מביקורת ומחירות משפט.

הנטיה לחורץ משפט ולמתוח ביקורת היא תוצר של צורת
 מחשבה שלילית, תוצר של הלחץ רוח המעדיף לחתמק במה שפוגם
 בזרות ולא במה שטוב בו.

quia חיובי, לא שלילי!

גם אחרים ירויחו מכך, אבל אתה תפיק מכך את התועלת
 הרבה יותר.

נצח ליבך

מל' משמרנצח ליבך כי ממנו תוצאות חיים.

משל' ד' 23

אם אתה רוצה שחיים יצאו ממק', נוצר את ליבך. שמור עליו. יש מחשבות שאסור לנו, המשיכים, להשתעשע בהן. עם אלהumnות השפיטה והביקורת. כל הדברים שאלהים מלמד אותנו הם לטובתנו, כדי שניהה מאושרים. ציות לאלהים מניב פרי טוב, בעוד שציאות לדרכי השטן גורם לרייקבון.

גילה חשד כלפי כל חשדנות

היא (האהבה) תכסה על הכל, תאמין בכל, תקווה לכל ותסבול את הכל.

קור"א י"ג 7

אני חייבת להיות כנה ולומר שהציאות לפסק זה היה אטרג גדול עבורי. את המצווה "להאמין בכלל" הבנתי כך שעלי להאמין בטוב ביותר שקיים בכל אדם. אבל אמונה זו מנוגדת לחולטין בדרך שחונכתי בה. להיפך, חונכתי להטיל ספק בכל אדם, ובשות אופן לא לבתו באנשים אחרים, במיוחד אם הם נחמדים אליו. אנשים נחמדים, כך חינכו אותי, נראה רוצחים ממשו, אחרת לא היו טורחים כל כך.

לחינוך הזה נוספו כמה אכזבות קשות שנחלתי בהמשך. חוותות אלה היו מנת חלקי גם אחרי שנשעתי. גם מאמינים פגעו بي. רק כשהתחלתי לחסוב על מרכיביה השונות של האהבה והבنتי שהאהבה תמיד מאמין בטוב ביותר, התחלתי לפתח דפוסי חשיבה חדשים.

אם המחשבות שלך מורעלות על ידי השטן, אם הוא הצליח לבנות מבקרים במחשבות שלך, عليك לחדש אותן בהתאם לדבר אליהם. חדש המחשבות - הדעת - צריך להיעשות על ידי לימוד הכתובים והתעמקות בהם.

روح הקודש עומד לרשותנו. הוא מוכיח אותנו כשהמחשבות שלנו סוטות מהכוון הנכון. אלהים מוכיח אותנו כשאני חושדת

באנשים במקום לחשב עליהם דברים טובים. האדם הבשרי חושב לעצמו: "אם אבטח אנשים אחרים, הם ינצלו את זה לרעה". أولי, אבל התועלת שאפיק מהאמון שלי בהם תהיה גדולה יותר מכל חוויה שלילית שאני עלולה לחוות. אמונה וביטחון מביאים שמחה רבה ועוורים למערכת היחסים לבלב ולמצות את כל היכולתagaloma בה. החשדנות משתקת כל מערכת יחסים, ובסופה של דבר הורסת אותה כליל.

המסקנה היא שדריכיו של אלוהים נכונות ופועלות תמיד. הדרכים האנושיות, לעומת זאת, הן לא תמיד נכונות ולא תמיד פועלות. אלוהים אינם מעוניין שנחרוץ משפט ונמתה ביקורת. הוא אינו רוצה שננהלך כשאנחנו מלאי חשדות. עליו לאחוב את מה שאלהים אוהב ולשנו את מה שהוא שונא. עליו להרשות את מה שהוא מרשה ולאסור את מה שהוא אסור.

הש侃פה מאוזנת היא הדרך הטובה ביותר. אין זה אומר שעלינו להפנות עורף לחוכמה ולהבחנה הרוחנית בקשר שלנו עם אנשים אחרים. אנחנו לא חייבים לחשוף את חיינו, לא כל מעוצר, בפני כל מי שמכיר אותנו. התנהוגות צו עלולה להרוס אותנו. יחד עם זאת, אנחנו גם לא-Amorim לבחון כל אדם בעין ביקורתית, חשדנית ושופטת, ולצפות כל הזמן שיפגעו בנו וינצלו אותנו.

בטח באלהים בכל ליבך ובטח בזולת בתבונה

כשהוא [ישוע] בירושלים בחג הפסח, האמיןנו רבים בשם פראוטם את האותות שעשה. אלא שישוע לא סבר עליהם, שכן הכיר את כלם.

ולא היה צריך שמשהו יעיד על האדם, כי ידע מה שבאדם.

יוח' ב' 23-25

אלוהים פקח את עיני ועזר לי להבין את הפסוקים האלה, אחרי אכזה קשה שהשתני בעקבות משהו שקרה בקהלת שלי.

הקטע הזה מדבר על מערכת היחסים של ישות עם תלמידיו. הוא אומר באופן ברור שישו לא סמך עליהם. לא נאמר שהוא לא בטח בהם או שחשד בהם. הכתובים מסבירים שישו הכיר היטב את הטבע האנושי (של כולנו), ולא סמך על תלמידיו בצורה מוגזמת.

וכך למדתי לך חשוב! הייתי אז מעורבת יותר מדי בפעולות של קבוצת הנשים ולא הקפדתי על איזון. בעקבות המעורבות הזאת נגעתי קשה. בכל פעם שאנחנו מפרים את האיזון, אנחנו פותחים דלת לשטן.

באירוע הראשון לפטרוס ה' 8 נאמר: "יהיו ערים ועמדו על המשמר. אויבכם השטן משוטט כאריה שואג ומחפש לו לטרוון מישחו".

הנתני שסמכתי יותר מדי על קבוצת הנשים בקהילה, שהbijוחון והאמון שנטנתי בהן היה צריך להינטע לאלהים בזדו. לכל מערכת יחסים אנושית יש גבולות ומגבילות, ואם אנחנו מסיגים את הגבול, הצרה בוא תבואה ואנחנו ניפגע.

שים תמיד את מבטך באלהים. כך תאפשר לרוח הקודש לאאותך לשטסיג גבול ותפרק את האיזון ביחסיך עם הזולת.

יש אנשים הסבורים שהם קיבלו את מתנת הבדיקה, בשלמעשהם הם מאוד חסדיים. הבדיקה בין רוחות היא אכן מתנה שרוח הקודש מעניק לנו (קור"א י"ב 10), ומדובר ביכולת להבחין גם בדברים טובים, לא רק ברעים. המתנה הזאת אינה מבחינה רק ברע. חשדנות, לעומת זאת, היא פרי של מחשבות שלא תחדרו. מתנת הבדיקה בין רוחות היא תוצר של רוח שהתחדשה.

התפלל שאלהים יעניק לך מתנות אמיתיות, ושישים קץ לבשר שלובש מסווה של מתנות הרוח. הבדיקה רוחנית אמיתית תעוזר אותך לתפילה, לא לרכילות. כשמתנה אמיתית תעוזר לך להבחין בבעיה אמיתית, תמצא את עצמן פועל על פי הנאמר בכתביהם, ולא בדרךים בשריות וחוטאות שרק יחרימו את הבעיה.

אמרי נועם מתוקים ומרפאים

לב חכם ישכיל פיהו ועל שפטינו יוסיף לך. צוף דבר אמרי נועם,
מתוק לנפש ומרפאה לעצם.

משל ט' 23-24

המילים והמחשובות קשורים זה לזה כמו פרקים ומוח עצמות.
הם קרובים עד כדי כך שקשה להפריד ביניהם (עברי ד' 12).
המחשובות שלנו חונ מילים שנאמורות בדמייה. רק אנחנו
ואלהים שומעים אותן. אבל למילים אלה יש השפעה רבה על
האדם הפנימי שלנו, על הבריאות, על עצמת השמחה ועל הגישה
שלנו. לעיתים קרובות הדברים שאנו חושבים עליהם יוצאים
מןינו, ולמרבה הצער גורמים לנו להיראות מטופשים למדי.
שפיטה, ביקורתיות וחשדנות אף פעם לא גורמים לנו שמחה.
ישוע אמר שהוא בא כדי לתת לנו חיים בשפע (יוח' י' 10).
התחל לחשוב כמוهو, ותמצא את עצמן מנהל אורח חיים שונה
לגמריו.

14

מחשבה פאסיבית

נדמו עמי מבלי הדעת.

הושע ד' 6

אלוהים אומר בפסוק זה שעמו נהרס ונחרב בגל חוסר ידע, חוסר הבנה. מתוארת כאן מידיה מסויימת של פאסיביות. אבל מרובה הצער, רוב המאמינים אינם מכירים את המושג ואיןilos יודעים לזהות את סימני ההיכר של הפאסיביות, של חוסר פעילות והיעדר יוזמה.

פאסיביות היא היפך מפעטלנות. מדובר במצב מסוכן. הכתובים מלמדים בצורה ברורה שעלינו להיות ערנים, לעמוד על המשמר, להיות זהירים ולפעול (פטר"א ח' 8). علينا לעורר את המתנות של אלוהים העניק לנו (טימ"ב אי' 6).

מצאתי הגדרות רבות ו מגוונות למילה פאסיביות. אני מגדירה את הפאסיביות כחסך רגשי, מחסור רגשי, חוסר רצון, אדישות, גישה פושתת, עצלנות. רוחות הטומאה והרשע עומדות מאחוריו חוסר פעילות, מאחוריו פאסיביות ואדישות. השטן יודע שכאשר איננו מפעילים את הרצון שלנו, התבוסה שלנו מובטחת. כל עוד המאמין פועל נגד השטן, ובוחר מרצונו החופשי לדחות אותו,

השטון יובס. אבל אם המאמין יתפס לאדישות ופאסיביות, הוא יזמין לעצמו צורות צוררות.

מאמינים רבים פועלים על פי הרגשות שלהם. הם עושים רק את מה שבא להם. אם הם לא מרגשים כלום, הם לא יעשו את מה שעלייהם לעשות, פשוט כי לא בא להם. لكنם הם מחלים את אלוהים רק כשמתחשך להם. הם תורמים רק אם מתחשך להם. הם מקיימים הבטחות רק אם זה נראה להם, ואם לא - אז לא.

גם שטח ריק הוא מקום

ואל תיתנו מקום לשטן.

אפ"ג, ד' 27

בדרך כלל אנחנו מפנים לשטן שטחים ריקים בלבינו: מחשבות ריקות מתוכן, אדישות ופאסיביות, יכולות להסתמלא بكلות במחשבות מוטעות.

מאמין בעל חשיבה פאסיבית ואדישה, שאינו דוחה על הסף את המחשבות המוטעות, חושב שלאלה הן המחשבות שלו. הוא אינו מבין שרוחות הרשע הן אלה שמחדרות את המחשבות המוטעות לשטחים הריקים שבראשו.

כדי להימנע ממחשבות מוטעות וחוטאות علينا למלא את הראש שלנו במחשבות נכונות. אנחנו יכולים לגרש את השטן מחשבותינו, אבל הרוח הטמאה תמשיך לשוטט במקומות ציה ולבקש לה מנוח. וכשהלא תמצא, היא תאמר: "יאשובה אל بيתי שיצאתי ממנה". בлокס י"א 24-26 נאמר שרוח כזו תחזר לביתה הקודם ותמצא אותו מטוआ ומהודר. או תלך ותביא שבע רוחות אחרות, רעות ממנה, וכולן יכנסו לשכון שם. אחריתו של האיש הוא יהיה גורעה מראשיתו. لكن אין טעם לגרש רוח רעה לפני שמסבירים לאדם איך למלא את השטח הריק.

אני לא מתכוונת לומר שרוח רעה שכנת בכל אדם שחוש מחשבות חוטאות. אבל לעיתים קרובות רוח רעה היא שעומדת

מאחוריו המחשבות החוטאות. האדם יכול לגרש שוב ושוב מחשבות ודמיונות שאינם לרוחו, אבל אלה ימשיכו ויחזרו עד שהוא ילמד למלא את השטחים הריקים במחשבות נכונות. אז,

כשהואיבר ינסה לחזור, הוא לא ימצא מקום פנוי.

יש חטאים בעלי אופי תקין ופעריל. לעומתם יש חטאים פאסיביים, שבאים לידי ביטוי באירועה, במלחדים. במקרים אחרים, אנחנו חוטאים כשאנו חשים עשיים דברים שאל לנו לעשות, וגם כשאנו לא עושים את הדברים שעלינו לעשות. לדוגמה, מערכת יחסים יכולה להיהרס בגל מיללים קשות ומיתורות שהוtroו, אבל גם בגל חסרון של מילוט הערכה והibaה שצרכות להיאמר אך אין מושמעות.

אדם פאסיבי חושב שהוא אינו עונה כל רע, אבל בעצם הוא לא עונה כלל. כשהמוחחים אותו על התנהגותו, הוא אומר: "אבל לא עשית כלום!" האבחנה שלו נכונה, אבל ההתנהגות שגوية. הבעיה התעוררה מלכתחילה מושם שלא עשה כלום.

התגבר על אדישות ופאסיביות

לפני שנים נאבק דיביב בנטיות הפאסיביות שלו. במספר תחומים הוא היה מאוד יעיל ופעריל. הוא הלק לעובדה מדי יום, בשבתו יצא לשחק גולף ובימי ראשון צפה במשחקי כדורגל. אבל חוץ מהפעולות האלה הוא לא עשה שום דבר. כשהסבירתי שיתנלה תמונה על הקיר, הוא עשה זאת זה אחרי שלושה או ארבעה שבועות. על רקע זה נוצרו חיכוכים רבים ביןינו והמתח היה רב. אני הרגשתי שדיביב עשה רק את מה שהוא רוצה לעשות, שום דבר מעבר לכך.

דיביב מאוד אהב את אלוהים, ולכן פנה אליו לעזרה. ואלוהים הדריך אותו ללמידה על נושא הפאסיביות - על חוסר מעש ואדישות, ועל הסכנה שטמונה בזיה. וכך גילתה דיביב שרוחות רעות עומדות מאחוריו חוסר המעש שלו. בתחוםים מסוימים הוא לא סבל מחוسر מעש, היוות שבתחומים אלה הוא הפעיל את הרצון

שלו ועשה את הנדרש. אבל בתחוםים אחרים הוא לא עשה דבר, וכך העביר את הרצון שלו לשליטת האויב. בתחוםים אלה הרגיש דייב שרצונו מדויקא, שאין לו כל חשך לבצע משימות מסוימות. גם בכל מה שקשרו ללימוד הכתובים ולתפילה הפגין דייב אסיפות. והיות שידיעתי שדייב לא דרש את פניו אלוהים, היה לי מאד קשה להקשיב לו. ממילא הייתה לי בעיה של מרירות. וכך השתמש השטן בחולשות שלנו כדי לפגוע זה בזו. זוגות רבים מתגרשים בגלל בעיות אלה. הם אינם מבינים מה לא בסדר, מנין כל החיכוכים האלה.

במונרכיה היחסים שלי עם דייב היו תקיפה מדי. לא חיכיתי לאלהים, אלא רצתי קדימה כמויב הבני. פעלי בבשר, וציפיתי לאלהים יברך את מעשי. ואילו דייב לא עשה דבר בלבד לחוכות אלהים. התנהגוו של דייב הרגיזה אותי. היום אנחנו צוחקים כשאנו נזכרים איך התנהגו אז, אבל באותה תקופה איש מאיתנו לא צחק.

אלוהים עוז לנו להתמודד עם המצב ולהשתנות. יתכן שאילולא עוז לנו, גם אנחנו היינו מתגרשים. דייב נהג לומר שאין רצה מהר מדי, שאין לא מחייב לאלהים. ואני עניתי שהוא מפגר אחורי אלהים. אני הייתי תקיפה מדי, ודייב היה פאיסבי מדי.

כאשר מאמין איינו עשה דבר בתחום שהוא אמר לפעול בו, בתחום שהוא מותמצא בו, הוא מתחילה להתנוון. וככל שהוא שוקע עמוק יותר ויוטר בחוסר מעש, הולך הרצון שלו ונחלש. אחת הדוגמאות הטובות ביותר היא בתחום הקשר הגוף.

היום אני מקפידה על שגרה של אימונים. ככל שאינו מתעמלת יותר, כך הופכת הפעולות לקלה יותר עבורי. אבל כשהתחלתי להתאמן, כל הגוף CAB לי להיות שלא התאמנתי במשך זמן רב. עם הזמן הידדר מצבי הגוף. הייתי חלה שלוש שנים שלא השתמשתי בשירירים שלי.

ובוחרה לדייב. הוא החל להבין את הבעיה שלו. דייב הבין שהוא מותמודד עם רוחות רעות שמדכוות אותו. לאחר שhort

הקדוש חשף את האמת הזו בפניו, והוא היה נחוש בדעתנו לחזור לפעילות ולא לדחות דברים או להתנצל.

אבל ההחלטה הינה חלק הקל. הביצוע שלה היה קשה יותר. הקושי נבע מהעובדה שדייב היה צריך להתחיל לפועל בדיקות אותן תחומיים שבהם היה חסר מעש. היה עליו לתרגל שוב ושוב, עד שהשינוי התחולל.

דייב התחיל להטעור כל יום בחמש לפנות בוקר, כדי לקרוא בכתביהם ולהתפלל לפני לכתו לעבודה. הקרב היה בעיצומו. השטן לא רוצה לוותר על שטח שכבר כבש, והוא לא עמד לוותר על דייב ללא מלחמה. דייב הטעור מוקדם כדי להקדיש את זמנו לאלהים, אך בעבר זמן מה נרדם על הספה. זה אומנם קרה מספר פעמים, אבל דייב התקדם בהדרגה, עד שהפרק לעקביו, ועשה כמעט יכולתו כדי לsegel לעצמו הרגלי תפילה בראים ויציבים.

לעתים הוא השתעם. היו ימים שהרגיש תקוע, שאיןו מתקדם. לעיתים הרגיש שאיןו מבין את מה שקרה בכתביהם והתפלילות שלו איןין מגיעות לשם. אבל הוא המשיך והתמיד, משומש שרוח הקודש הראה לו שהבעיות שלו נובעות מפאסיביות. לפתע שמתי לב שכאר אשר אני מבקש מדיב עוזה, שיתלה תמונה או יתקן משהו בבית, הוא נענה מיד. דייב התחיל לחשוב שוב בכוחות עצמו, ולהגיע להחלטות על דעת עצמו. פעמים רבות הוא לא הרגיש שהוא רוצה לפעול, אבל הוא התעלם על הרגשות שלו ועל מאוויי הבשר. וככל שרבו המעשים, הلك וגדל השחרור של דייב.

עלי להיות כנה ולומר שהתחילה לא היה קל. השחרור לא התחולל בתוך כמה ימים, וגם לא בתוך כמה שבועות. לא קל להתגבר על פאסיביות.

בעזרת אלהים המשיך דייב והתמיד, והיום הוא אין פאסיבי כלל. הוא מנהל את הארגון שלנו, מפקח על כל תוכניות הבישור ברדיו ובטלוויזיה, ואחראי על ניהול הכספיים. הוא מצטרף לכל הנסיעות שלנו, וקובע את לוח הזמנים שלנו ואת מסלול הנסעה.

דייב הוא גם איש משפחה למופת. הוא מתפלל ולומד את הכתובים באופן שיטתי וקבוע. בקיצור, דייב הוא איש שראויל כבוד והערכה.

הוא עדיין משחק גולף וצופה במשחקי כדורגל, אבל מבצע גם את תפקידיו האחרים. מי שמתבונן היום בדייב ובהישגיו הרבים מתבקש להאמין שב עבר הוא היה פאסיבי בתחוםים רבים. בהחלט אפשר להתגבר על פאסיביותו והיעדר יוזמה, אבל הצעד הראשון במסע הניצחון מתחילה בהכרעת הפאסיביות במישור המוחשבת. לפני שדייב יוכל היה להתקדם, היה עליו להחליט שהוא רוצה לשנות את צורת החשיבה שלו.

מעשים נכונים הם פרי של מחשבות נכונות

ואל תידמו לעולם זהה, כי אם השתנו על ידי התחדשות הדעת.

רומ' י"ב 2

פסוק זה מלמד על עיקרונו בעל עצמה הרבה. איש לא יוכל לנצל אם לא יבין את העיקרונו הזה ויישם אותו: מעשים נכונים הם פרי של מחשבות נכונות.

במילים אחרות: לא תוכל לשנות את ההתנהגות שלך אם לא תנסה קודם כל את המחשבות שלך.

על פי מסדר שקבע אלוהים, קודם כל צריכות לבוא המחשבות הנכונות, וממן נובעים המעשים הנכונים. אני מאמין שהתנהגות נכונה היא פרי של חשיבה נכונה. רוב המאמינים נאבקים בניסיון לעשות את המעשים הנכונים. אבל פרי איננו תוצר של מאבק או מאיץ גדול. פרי הוא תוצאה של עמידה במשיח (יוח' ט"ו 10). כשאני מלמדת את העיקרונו הזה, אני מצטט מהאגרת לאפסים ד' 24-22: "עליכם לפשוט את האדם היין אשר התנהגותכם הראשונה כרוכה עימיו והוא נשחת בתאות מתעות, ולהתחדש התנהגות רוחנית בשכלכם, וללבוש את האדם החדש הנברא כדמות אלוהים, בצדקה וקדושה. של אמת".

פסוק 22 מורה לנו לחזול מן הרגלים הישנים ולהפסיק להתנהג בצורה לא נכונה, ואילו פסוק 24 מורה לנו להתחילה ולהתנהג בהתאם לאמת. את פסוק 23 אני מכנה "הגשר". פסוק זה מלמד איך אפשר להגיע מפסוק 22 (התנהגות לא נכונה) לפסוק 24 (התנהגות נאותה): "לתחדש התנדשות רוחנית בשכלכם", קלומר - על ידי שינוי המחשבות.

אי אפשר לשנות התנהגות שוגיה בלי לשנות תחילתה את צורת החשיבה. אדם פאסיבי, גם אם ירצה לעשות את הדבר הנכון, לא יכולχ אם לא יבחר להפעיל את המחשבה שלו על ידי קריית דבר אלהים והכרת רצונו. רק אז הוא יוכל לחשב ולפעול בהתאם לכתובים.

לדוגמה, גבר שהשתתף באחד הסמינרים שלי ביקש שאתפלל בשבילו. הוא סיפר שהוא מתמודד עם תאווה מינית לנשים אחרות. מדובר באיש נשוי שבאמת אוהב את אשתו. הוא לא רצה שנישואיו יחרסו, והיה נחוש בדעתו לפרט את בעיית הזימה. "יש לי בעיה עם תשוקה לנשים אחרות. אני מתקשה להתרחק מהן. האם את יכולה להתפלל לשחרור שלי? התפללו למען כבר פעמים רבות אבל ללא הועיל".

روح הקודש דחק בי לומר לו: "כן, אני אתפלל למען אבל عليك להיות אחראי לגבי המראות שחולפים בראשך. אתה לא יכול להמשיך ולגלל במחשבות שלך תמנוגות של זימה וניאוף מצד אחד, ומצד שני לבקש לשחרר מהרי".

از הבין האיש למה לא זכה עד אז לפריצת דרך. הוא ואחרים כמוחו רצו לשנות את התנהגות שלהם - אבל בלי לשנות את המחשבות.

אנשים רבים ממשיכים להשתעשע עם החטא במחשבותיהם. לכן אמר ישוע במתתי ה' 27-28: "שמעתם כי נאמר, 'לא תנאף'. ואני אומר לכם שככל המביט באשה מtopic תאווה אליה, כבר נאף אותה בלבו". הדרך למעשים חוטאים עלולה להיות רצופה מחשבות חוטאות.

אשה שהשתתפה בקבוצת הבית הראשונה שהקמתי פתחה את ליבה לשוע, הקדישה לו את חייה ורצתה לנחל את חיי המשפחה שלה על בסיס העקרונות של הכתובים. תוהו ובוהו שלטו אז בנישואים שלה, בחינוך הילדים, במצב הכלכלי, הפיזי - בכלל. היא הודתה בגלויה שאינה אוהבת את בעלה. שלמעשה היא בזה לו. אבל היא ידעה שהגיעה שלה מוטעית. היא רצתה להשתנות ולה庵ב אותו, אבל לא יכלה לשאת את קרבתו.

התפלתי אותה, היא התפללה לבזה, וגם כל הקבוצה התפללה עבורה! הקרוינו באזוניה פסוקים מכתבי הקודש, נתנו לה קלטות לימוד. עשינו כמיטב יכולתנו, ולמרות זאת לא חל כל שיפור. מה לא היה בסדר? במהלך פגישה ייעץ פרטית אליה התברר שהיא חולמת בהקייז. למעשה היא הייתה שבואה בחולומות שלה. היא דימיניה לעצמה שהיא נסיכה, ושבעלת הוא אביר חלומות מושלם, שחזור כל יום מהעובדה ומביא לה שוקולד ופרחים, וכובש אותה בכל יום מחדש.

היא בילתה את רוב זמנה במחשבות כאלה. וכשבעלת השמן חזר הביתה מהעבודה מותש, מזיע ומלוכך (ושן חסירה בפיו) - היא פשוט בזה לו.

חשוב על כך. האשה הזאת נולדה מחדש, ולמרות זאת היו חייה תוהו ובוהו אחד גדול. היא רצתה לצית לאלוהים ולהיות למעןו. היא רצתה אהוב את בעלה, כי ידעה שהוא רצונו של אלוהים. היא הייתה מוכנה להילחם ולנצח. אבל המחשבות שלה הביסו אותה. היא לא יכלה להתגבר על התיעוב שחשנה כלפי בעלה, עד שהתחילה לחשב עליו בצורה שונה - בצורה בריאה.

האשה הזאת חיה בעולם שלא הייתה לו כל אחיזה במציאות. לכן לא הייתה לה כל יכולת להתמודד עם המציאות האמיתית. המחשבות שלה היו פאטיות. היא לא ביסה אותן על דבר אלוהים, והרווחות הרעות שתלו ממחשבות שגויות בראש וראשפו על כל מהלך חייה.

כל עוד היא חשבה שאללה הָן רק מחשבות וננהנתה מהן, היא הייתה רוחקה מהניצחון. אבל כשהתחללה לשנות את המחשבות שלה, החלו חייה להשתנות. הגישה שלה כלפי בעלה השנתנה, והוא בתגובה החל להקפיד על הופעתו ועל התנהגותו כלפי.

בדברים אשר למעלה יגה לבבר

לכן, אם הוקמתם עם המשיח, שאפו לדברים אשר למעלה, אשר שם המשיח יושב לימין אלוהים. בדברים אשר למעלה יגה לבבכם, לא בדברים אשר בארץ.

קול ג' 1-2

שוב אותו עיקרונו: אם אתה רוצה ליהנות מהעוצמה שהקימה את ישוע מן המתים, שאף לחיים חדשים ומלאי עצמה. מקס את מחשבותיך בדברים שלמעלה ולא בדברים אשר בארץ. שאלול השליח בעצם אומר כאן שאנו רוצים חיים טובים, علينا להגות בהתמדה בדברים טובים. מאמינים רבים רוצים חיים טובים, אבל הם יושבים ומחכים באופן פאסיבי, ללא כל יוזמה ופעילות, שהחיים הטובים יפלו לחיקם כפרי בשל. הם מKENAIM באלה שמתהלים בניצחון, ונוטרים להם טינה משום שחיהם קשים כל כך. אם אתה משטוקק להתגבר על הביעות שלך ולנצח, אם אתה באמת רוצה לחיות את חיי התקומה של המשיח, אתה חייב להיות תקין בדעתך - בעל חוט שדרה, ולא לשבת בפאסיביות. מעשים נכונים מתחילה במחשבה נכון. אל תהיה פאסיבי במחשבות שלך. בחר עוד היום במחשבות הנכונות.

15

روح המשיח

מי תִּפְנַן את רוח ה' ואיש עצתו יודענו? אך אנחנו יש לנו רוח המשיח.

קו"א ב' 16

אני מאמין שבשלב זה כבר החלטת מלא את ראש וראש במחשבות נכונות. אם כך, הבה נבדוק אילו מחשבות נחבות לנכונות בעיני אלוהים.

יש סוגים שונים של מחשבות שלא ספק לא העסיקו את ראש של ישוע בחיו עלי אדמות. ואם אנחנו רוצים ללכת בעקבותיו, علينا להתחיל ולהשוב כמוهو.

יתכן שתגوبתך המיידית היא: "זה בלתי אפשרי. ישוע היה מושלם. אני אולי יכול לשפר את המחשבות שלי, אבל לעולם לא

אוכל להיות טהור במחשבותי כמו ישוע".

אבל בכתביו הקודש נאמר שקיבלו את רוחו של המשיח. קיבלו לב חדש ורוח חדשה, וכן גם מחשבותינו יכולות להתחדש כליל. למעשה, המילים "רוח המשיח" שבפסוק הניל פירושן במקור "מחשבת המשיח".

לב חדש ורוח חדשה

ונתני לכם לב חדש ורוח חדשה אתון בקרובכם. והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתני לכם לבبشر, ואת רוח ארון בקרובכם, ועשיתו את אשר בחוקי תלכו ומשפטו תשמרו ועשיתם.

יחז' ל"ו 26-27

בתור מאמינים בישוע יש לנו טבע חדש. זהו טבעו של אלוהים השוכן בנו. בשעת הלידה מחדש אלוהים נתן לנו את טבעו כפיקדונו.

בספר יחזקאל נאמר שאלווהים ידע מראש שיהיה עליו לתת לנו לב חדש ורוח חדשה, שכן בלבדיהם לא נוכל לדעת אותו ולציתו לו. באיגרת לרומים ח' 6 מזכיר על מחשבות הבשר ומחשבת הרוח: "מחשבות הבשר מותה הן, אבל מחשבות הרוח הן חיים ושלום". החתקדמות שלנו תואץ פלאים אם נלמד להבחין בין מות חיים.

אם אתה עושה משהו שמשדר לך תחושה של מות, שהורס אותך - הפסיק אותו מיד. אם קו מחשבה מסוים אינו מפיח בך חיים, סימן שאין אלה מחשבות שמקורן רוח הקודש.

נניח שאני מחשבת על עולם שמשיחו גרים לי. ככל שאין אני מחשבת על כך יותר, הкус שלי הולך וגובר, וכך גם הטינה שאני חשה כלפי אותו אדם. אם אבחן את מחשבות שלי באותו רגע, אמצא שכן מלאות מות, אכזבה, מתח ולחץ. יתכן שהמחשבות האלה גם משפיעות לרעה על גופי, שכן גורמות לי תישיות, כאבי ראש, כאבי בטן. כל הסימנים האלה הם תוצאה של מחשבות שגויות. אבל אם לעומת זאת אחר לחשוב על אלוהים ועל טובו, על הברכות הרבות שהוא העתיר עלי, מחשבות אלה יפיקו בי חיים, וזו יהיה ההוכחה שמקורן רוח הקודש.

מאוד חשוב שככל מאמין ילמד להבחין בין מות לחיים. יכולת הבחינה זו תועיל לו הרבה. ישוע נתן לנו את רוחו כדי שנוכל לחשוב כמו הוא, כדי שייהיו לנו חיים בשפה.

בהמשך פרק זה יש רשימה של דברים שאם תעשה אותם תמצא את עצמן זורם עם קו המחשבה של המשיח, עם רוח המשיח.

א' חשוב מחשבות חיוביות

הילכו שנים ייחדי בלתי אם נעדו?

עמום ג' 3

פסוק זה בעצם שואל: האם יתכן שניים ילכו יחד אלא אם כן הסכימו על כך?

אילו מחשבות יעסקו את ראשו של אדם שהושב כמו המשיח? אין ספק שהוא אלה מחשבות חיוביות. בפרק הקודם דיברנו על היוניותן הרבה של המחשבות החיוביות. אם אתה רוצה לערן את זיכרונו, פנה לפרק 5 וקרא שוב על חשיבות החשיבה החיובית. אני עצמי חזרתי וקרأت פרק זה ושוב התבררכתי, על אף שכתבתني אותו בעצמי.

אף פעם לא נוכל להציג יתר על המידה כמה חשוב להיות חיובי. אלוהים הוא חיובי, ואם אנחנו רוצים לזרום אליו, علينا לישר קו ולהתחיל לחשב כמו שהוא, באופן חיובי. אני לא מדברת על שליטה מוחית. אני פשוט מדברת על הצורך לגבות לעצמנו אישיות חיובית.

אמץ לעצמך גישה חיובית. חשוב בצורה חיובית וקויה לטוב. וכשאתה משוחח עם אחרים, שלב בדרכיך נימה חיובית.

אין לי כל ספק שישוע הפגין גישה חיובית. ישוע ידע קשיים רבים, כולל התקפות אישיות. הפיצו עליו שקרים, תלמידיו נטשו אותו בשעה שהיא זקוק להם יותר מכל, אנשים בזו ולענו לו, הבינו אותו לא נכון. ישוע גם התמודד עם בזידות ועם עוד תופעות מאיישות. אבל למרות זאת הוא היה חיובי כל הזמן. תמיד נמצא בפיו מילוט עידוד. הוא תמיד הפיתח תקווה בכל מי שבא אליו במנגע.

רוחו של המשיח שוכנת בקרבנו, וכך גם היכולת לחשב כמו שהוא.

ישוע חשב בצורה חיובית, ולכן, בכל פעם שאנו חשבים בצורה שלילית, אנחנו לא משתפים פעולה עם רוחו של המשיח. מילוני אנשים בעולם סובלים מדיכאון, ואני לא חשבתי שאפשר להיות מודוכאים בלי להיות שליליים, אלא אם הדיכאון נגרם על ידי סיבה רפואית. אבל גם במקרה כזה, השליליות רק תחמיר את הבעה.

במזמור ג' 4 נאמר שאלוהים הוא "מגנו בעדי, כבודי ומרים ראשי". אלוהים רוצה לרומס את כל ההיבטים בחינונו. הוא רוצה לромס את התקנות שלנו, את הגישה שלנו, את מצבינו הרוח, את הראש, הידיים והלב שלנו - את כל התנוממים בחינונו. הוא רוצה שנוקם מעפר, שנמצא מהדיכאון ונרים את הראש. אלוהים הוא אלוהי התקומה, לא היוש והמוות!

אלוהים רוצה להקים ולרומס אותנו, אבל השטן רוצה לדכא אותנו עד עפר. השטן משתמש במסיבות שליליות כדי לדכא אותנו. אבן שושן מגדר את המילה דיכאון כsharp רוח, דכדוץ, צער גדול או דאגה כבדה המענייקם על הלב. אנחנו יכולים לחשב כל הזמן באופן שלילי, אבל מחשובות שליליות רק ימשכו אותנו למיטה. גישה שלילית לא תפתר את הבעיה שלנו. היא רק תחמיר אותן.

התמודדות עם דיכאון

במזמור קמ"ג יש תיאור של דיכאון ושל הדרך להתגבר עליו. הבה נעיין במזמור ונראה אילו צעדים עליינו לנוקוט כדי להילחם בהתקפה זו של האויב.

1. זזה את טבעה של הבעיה ואת גורמיה.
כי חף אויב נפשי, דפֶא לארץ חייתי (חי), הושיבני במחשבים כתמי עולם.

תהל' קמ"ג 3

"הושיבני במחשבים כתמי עולם". ביטוי זה נשמע לי כמו תיאור מדויק של של מישחו שסובל מדיכאון.

שים לב שלפי פסוק זה, הדיכאון נגרם על ידי התקפה של השטן על הנפש.

2. הכר בעובדה שהדיכאון גוזל ממק' את שמחת החיים ואת האור. ותתעטף עלי רוחך, בתוכי ישתומם ליבך.

תהלה קמ"ג 4

הדיכאון מחליש את הכוח ואת החופש הרוחני של האדם. הרוח שלנו שואבת כוח ועידוד מרוחו של אלוהים. היא נהנית מעוצמה ומוחופש. השטן מבקש לדכא את החופש והעוצמה האלה בכל דרך אפשרית. בין השאר הוא מחדיר למחשבות שלנו קדרות ודיכאון. לכן, טוב שתזדחה על הסף כל תחושה של דיכאון, ברגע שהיא צאה. התנגדות מיידית היא חיונית ביותר. אם תרשה לדיכאון لكن בקרבך זמן רב, תתקשה להתנגד לו.

3. זכור את הזמנים הטובים.

זכרתי ימים מקדם, הגיתי בכל פועלך, במעשה ידיך אשוחך.

תהלה קמ"ג 5

בפסוק זה מתוארת תגובתו של המחבר למצבו. היכולת לזכור, להגות ולשוחח על דברים בצורה עמוקה היא יכולה מחשבתייה. אין ספק שהמחבר ידע שהמחשבות שלו משפיעות על הרגשות שלו. לכן בחר להתמקד במחשבות שיעזרו לו להביס את ההתקפה.

4. הלל את אלוהים בעיצומם של הקשיים.

פרשתו יני אליך, נפשי הארץ עיפה לך, סלה.

תהלה קמ"ג 6

מחבר המזמור מכיר בחשיבות ההלל. לכן הוא מרים את ידיו ומהל את אלוהים. הוא מכריז על הצורך האמתי שלו, על כך שהוא זוקק לאלהים. רק אלהים יכול להשיב את רצונו.

לעתים קרובות אנשים שוקעים בדיכאון בעקבות צורך מסוימים. הם זוקקים לעזרה, אבל מתחשים אותה במקומות הלא נכונים. חיפוש כזה רק מחריר את הבעייה.

בירמייהו ב' 13 אלוהים אומר: "כי שתים רעות עשה עמי, אוטי עבו - מקור מים חיים - לחצוב להם בורות, בורות נשברים אשר לא ייכלו המים".

רק אלוהים יכול להרווות נפש צמאה כך שלא תהיה צמאה עוד לעולם. אל תלך שולל אחריו רעינוות אחרים. המרדף אחר נחמות שווא רק יאכזב אותך, ואכזבות פותחות את הדלת לדיכאון.

5. בקש מאלוהים שיעזר לך.
מהר, עני ה', כלתא רוח. אל תסתור פניך ממני ונמשلت' עם
יהוד' בור.

תהיל' קמ"ג 7

מחבר המזמור משועע לעזרה. הוא בעצם אומר לאלוהים:
"בבקשה, חזדרז, כי אני לא יכול להחזיק מעמד בלבד".

6. הקשב לאלוהים.
המשמעות בפזמון חסידך כי בר בטחת. הודיעני דרך זו אלך, כי אלך
נשأتוי נפשי.

תהיל' קמ"ג 8

המחבר יודע שהוא זוקק להדרכתו של אלוהים, שהוא חייב
לשמע את קולו. הוא רוצה לדעת שאלוהים אוהב אותו. הוא
זוקק לשוממת ליבו ולהנחיה שלו.

7. התפלל לשחרור.
הצלני מאובי ה', אליך כיסית (בר חסית).
תהיל' קמ"ג 9

המחבר מזכיר שוב שرك אלוהים יכול לעזור לו. שים לב שהוא מתמקד באלהים, לא בעיה.

8. בקש את הדרכתו של אלוהים, את פניו ואת חוכמתו.
למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי, רוחך טובה תנחני בארץ
מישור.

תהל' קמ"ג 10

יתכן שהמחבר מרמז כאן שב עבר לא צית לאלוהים ובכך
פתח את הדלת להתקפה. אבל כתוב הוא רוצה לצית. הוא מכיר
בכך שם יצית לאלוהים, הוא יהיה מוגן מפני התקפות
חוורות.

לאחר מכן הוא מבקש שרוחו של אלוהים תנחה אותו
למקום שמקנה יציבות - לארץ מישור. אני מאמין שהוא
مبקש יציבות בתחום הרגשי, להיות סובל מתחפכות רבות.

השתמש בכל כלי הנשקי העומדים לרשותך

כל מלחמתנו - עצםתם אינה מבשר ודם, אלא עצמת אלוהים
בهم להרים מבקרים. אנחנו ממוטים תחבולות וכל דבר רם
שמתנסח נגד דעת אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם ציות
למשיח.

קור"ב 5-4

השטי משמש בדיcano כדי לגרור מיליוני אנשים אל תהומות
של חושך ויאוש. התאבדות היא לפעמים תוצאה של דיcano. אדם
אובדן הוא בדרך כלל אדם שאורה המחשבה שלו הוא שלילי,
חלוטין. הוא אינו רואה כל תקווה לעתיד.

זוכר, רגשות שליליים נובעים ממחשבות שליליות.
המחשבות שלנו נמצאות בKO החזית. זהו המקום שבו מנצחים

במלחמה או מפסידים. لكن בחר עוד היום להיות חיובי - לモוטט כל מחשבה שלילית ולהכנייע כל מחשبة כך שתזכה למשיח (קוריב' יי' 5).

• תנו למחשובות שלך להתמקד באלהים
יציר סמור תיצור שלום, שלום כי בר בטוח.

ישע' כ"ו 3

התקשורות של ישוע עם אלהים לא פסקה לרגע. כדי לשמר על תקשורת רציפה עם מישחו עלייך להתרכו בו ובמה שהוא אומר ועשה. אם בעלי מדבר אליו אבל מחשבותינו נתונות למשחו אחר, באותו רגע, התקשורות שלנו לא תהיה אמיתית משום שאינו מקדישה לו את מלא תשומת הלב.
מחשבותינו של אדם שהולך בעקבות המשיח צריכות להתמקד באלהים ובמעשו הנטלים.

חשיבות על אלהים ועל מעשיהם

כמו חלב ודקון תשבע נפשי ושפטני רננות יהל פ'. אם זכרתיך על יצועי, באשמעות אהגה בר.

תהל' ס"ג 6-7

אדפוך מעלי יה כי אזכורה מקדם פלאך.

תהל' ע"ז 12

בפיקודיך אשיכחה ואבטה אורחותיך.

תהל' קי"ט 15

זכרתי ימים מקדם, הגיטי בכל פועלך, במעשה ייך אשוחתך.

תהל' קמ"ג 5

ודוד הרבה לדבר על הפעם שבזה הוא מקדיש מחשבה לאלהים, לטובו, למשעו ולדרךו. חשיבה כזו מרוממת את הנפש.

אני נהנית לצפות בתוכניות טלוויזיה שמתמקדות בטבע, בבעלי חיים, בים וביצורים שחאים בו וכן הלאה, משום שתוכניות אלה מתארות את גודלתו של אלוהים, את היצירתיות האין סופית שלו, את הדרך שבה הוא נושא הכל בדברו רב הגבורה (עברית אי 3). הגות באלהים, בדרכיו ובמעשיו צריכה להיות חלק בלתי נפרד מחיי המחשבה השגرتיתים שלך, אם אתה רוצה לחיות חי ניצחון כМОון.

אחד הפסוקים החביבים עלי בכתביו הקודש נמצא במזמור י"ז 15. דוד אומר שם על אלהים: "אני בצד אשבעה בהקץ תמנונך".

בזבוזתי ימים רבים בחיי ואמילתי את עצמי משומם מרגע שהקצתתי משנתנו חשבתי רק על מה שהשתבש בחיי. היום אני יכולה לומר בכנות שאני שבעת רצון. שינוי זה החל בי מזמן שרוח הקודש עזר לי ולימד אותי לפעול בהתאם לרוח המשיח - לרווח והחיים השוכנים בקרבי. ההתקרובות שלי לאלהים מדי בוקר היא אחד הגורמים העיקריים לך. הדברו דוד, טוב להקץ בבוקר כשתמונהנו של אלהים ניצבת נגד עינינו.

מערכת יחסים עם אלהים

אם לא אלך, המנוח לא יבוא אליכם; ואם אלך, אשלח אותו אליכם.

יוח' ט"ז 7

ישוע אמר את המילים האלה לפני שעלה לשם, לשבת לימיין אלהים האב בכבוד ובהדר. הפסוק הזה מבהיר היטב שאלוהים רוצה לשמור על קשר קרוב איתנו. לכן, אם אין דבר שקרוב אלינו יותר מהמחשובות שלנו. לכן, אם המחשבות שלנו יהיו נתונות לשליתו המלאה של אלהים, הוא יהיה במרכז המודעות שלנו. אנחנו נתחיל ליהנות מהקשר שלנו איתנו, ונדע שמחה, שלום וניצחון מדי יום ביום.

אלוהים נמצא בקרבונו תמיד, בזיהוק כמו שהבטיח (מתי כ"ח 20; עברי י"ג 5), אבל אנחנו לא נהיה מודעים לנוכחותו אם לא נחשב עליו. אני יכול להיות באותו חדר עם עוד מישחו, אבל אם הראש שלי עסוק בדברים אחרים, אני עלולה לצאת מהחדר בלי לשים לב שהאיש שם. בכך זה גם לגבי מערכת היחסים שלנו עם אלוהים. מדובר בזכות מיוחדת שניתנה לנו. אלוהים נמצא איתנו תמיד, אבל علينا לחשב עליו ולהיות מודעים לנוכחותו.

• חשוב על אהבתו הרבה של אלוהים אלי

ואנחנו הכרנו את האהבה של אלוהים מקיים בנו והאמנו בה. האלוהים הוא אהבה; העומד באהבה עומד באלוהים ואלוהים עומד בו.

יוח"א ד' 16

במשך הזמן למדתי שהעיקרונו של נוכחות אלוהים תקף גם כשמדובר באהבתו. אם לא חשוב על אהבתו אלינו, לא נרגע אותה.

באיגרת לאפסים ג' 17-19 התפלל שאל שהמאמינים יטعمו את אהבת אלוהים. כתבי הקודש אומרים שאלהים אוהב אותנו, אבל רבים מילדיו של אלוהים עדין לא גילו את עומק אהבותו. בפעם הראשונה שהיא עלי למד במסגרת הארגון שלנו, שאלתי את אלוהים מה הוא רוצה שאלמד. ואלוהים ענה: "ספר לי לילדי שאני אוהב אותך".

"הם כבר יודעים את זה", אמרתי. "אני רוצה ללמד אותם משחו עם עצמה אמיתית, לא לתת להם שיעור למתחלים על יהונן ג' 16."

אבל אלוהים אמר: "רק קומץ מילוי יודע באמת עד כמה אני אוהב אותם. אילו ידעו את זה כולם, הם היו מתנהגים בצורה שונה!"

וכך התחלתי ללמידה את הנושא. עד מהרה הגיעו למסקנה שאני זקוקה נואשת לאהבתו של אלוהים. הוא הדריך אותי לאיגרת

הראשונה ליווחן ד' 16, שם נאמר שעליינו לדעת את אהבתו של אלוהים ולהכיר אותה. כלומר, עליינו להיות מודעים לאהבתו בכל רמ"ח אברינו.

עד אז הבנתי של אלוהים אוהב אותי, אבל לא הייתה זו הבנה רבת עצמה. ההבנה הזאת צריכה להיות הכוח המניע של חיינו. כוח שיעזר לנו להתמודד עם מצבים קשים ביותר ויביל אותנו לניצחון.

באיגרת לרומים ח' 35,37 מאיין בנו שאל לאהוב את אלוהים. "מי יפרידנו מה אהבת המשיח? האם צרה או מצוקה, רזיפות או רעב, האם עירום או סכנה או חרב?" ובפסוק 37 הוא ממשיך: "ברם, בכל אלה, בעורת האהוב אותנו, אנחנו יותר ממנצחים". הקדשתי זמן רב ללימוד הנושא, ובהדרגה פיתחתי מודעות עמוקה לאהבתו של אלוהים לפני. חשבתי על אהבתו וסיפרתי לעלה בקול רם - מעין ויזדי של אהבה. למדתי קטעים שלמים מכתבי הקודש העוסקים באהבתו של אלוהים, הגויתי בהם והכרזתי אותם בקול רם.עשיתי את זה במשך מספר חודשים, וההתגלות שאהבתו של אלוהים היא ללא תנאי הפכה ליוטר ויוטר מוחשית ואמיתית בחיי.

היום אהבתו כל כך אמיתית בעיני. גם בזמןים קשים אני שואבת נחמה מהידיעה של אלוהים אוהב אותי ושאני לא צריכה לחוות בפחד.

אל תירא

אין פחד באהבה. אדרבה, האהבה השלמה מגרשת את הפחד.

יוח"א ד' 18

אלוהים אוהב אותנו באופן מושלם, כמו שאנו. באיגרת לרומים ה' 8 נאמר: "אלוהים מגלת את אהבתו אלינו בכך שהמשיח מת בעדנו כאשר עוד היינו אנשים חוטאים". מאמינים שפועלים בהתאם לרוח המשיח לא יחויבו כל הזמן

כמה הם איומים. נהפוך הוא, המחשבות שלהם יתבססו על הצדקה שהם קיבלו בישוע. עלייך לבש לעצמך צורת חסיבה שתתבסס באופן מודע על הזרות שלך במשיח. עלייך להגות בכך באופן קבוע.

חשיבות הצדקה ולא על החטא

את זה אשר לא ידע חטא עשה לחטאתו בעדנו, כדי שהוא נלבש את הצדקה של אלוהים בו.

קור"ב ה' 21

מאמיןנים ובים מתעניינים במחשבות שליליות על עצמם. נדמה להם שאלווהים אינם מרוצה מהם בגל החלשות שלהם. כמה זמן אתה מבזבז לשווה בכל פעם שאתה מרגיש אשם? שים לב, אמרתי "מבזבז" משום שמחשובות שמתקדמות באשמה ובחרשעה הן בזבוז זמן משוע!

אל תהשוב כמה נוראי הייתה לפני שנושעת. במקומות לעסוק במחשבות שליליות על עברך, חשוב על הצדקה שקיבלת בזוכות ישוע. זכור, מחשובות הופכות בשלב מסוים למעשים. אם אתה רוצה לשפר את התנהגותך, عليك לשנות תחילת את המחשבות שלך. אם תמשיך לחשוב על עברך האיומים, התנהגותך שלך רק תידרדר. בכל פעם שחולפת בראשך מחשבה מאשימה, הזכור לעצמך שאלווהים אוהב אותך, שאלווהים הרשייע את ישוע כדי שתוכל אתה לבוש את הצדקה של אלוהים.

אתה כל הזמן משתנה לטובה. בכל יום אתה גדל עוד קצת מבחינה רוחנית. לאלווהים יש תוכנית נפלאה עבורה. אלה הן האmittות שאתה צריך להתמקד בהן.

אלה הם הדברים שבהם אתה-Amor למקד את המחשבות שלך! חשוב בהתאם לנארם בדבר אלוהים. אל תלך שבי אחר כל מחשבה מזדמנת, כאילו הייתה זאת מחשبة מקורית ממשך. התנגד לשטן, וצעד קדימה. חשוב את המחשבות הנכונות.

॥ חשוב על דברים שמעודדים אותו

מי שמתנתנו העידוד, ועוד.

רומ' י"ב 8

מי שיש לו את רוח המשיח חשוב באופן חיובי ומרומם נפש.
איש כזה רואה באור חיובי את הזולת, את עצמו ואת הנسبות
בחינו.

מתנת העידוד מאוד חיונית בימינו. תוכל לעודד אדם אחר רק
אחרי שתחשוב עליו מחשבות טובות. זכור שם שקיים בלבך
יבוא לידי ביטוי בדברים שתשמעו בקול. لكن אני מציעה שתלמד
לחשוב מחשבות אהבות בכוונה מראש.
''שלח'' לאחרים מחשבות אהבות. אמור להם דברים
מעודדים.

את מתנת העידוד שעלייה מדובר ברומים י"ב 8 אפשר לאבחן
בקלות יתרה אצל כל מי שקיבל אותה. אנשים כאלה תמיד
אומרים שהוא מעודד לכל אחד - שהוא שגורם לשומע להרגיש
טוב יותר עם עצמו, ולצודק קדימה.

לא כולם ניחנו במתנת העידוד, אבל כל אחד יכול ללמידה כיצד
לעוזד. הכלל הוא: אם החרויות שאתה משמע אין טובות, אל
תשפוך עליהם ועל תאמר אותן.

כל אחד יש שפע של בעיות, ואין צורך שנוטיף עליהם. עליינו
לבנות זה זה באהבה (אפס' ד' 29). אל תשכח שהאהבה לא
תשפוך רע, ושhaija מאמינה בכולם (קור"א י"ג, 5).

כשתתחיל לחשוב מחשבות נעימות ואהבות על אנשים אחרים,
ההתנהגות שלהם תיראה לך חביבה ונעים יותר. מחשבות
ומילים הם כלי נשק. יש להן עוצמה וכי יכולות לבנות או להרוס.
המלחים יכולות להיות מופנות נגד השטן ומעליו, או לסייע לו
בתוכניותיו הרשטיות.

נניח שיש לך בעה התנהגותית, ושאין לך ספק שעלי
להשתנות. אתה מתפלל ומבקש מאלוהים שיופיע בלבו שלך

ויחולל את השינויים הנדרשים. השאלה היא כיצד תחשב ומה תאמר בזמן שתמთין לאלוהים. אנשים רבים אינם זוכים למעןת תפילותיהם מושם שהם עצם שלולים את מה שבקשו. איך הם עושים את זה? באמצעות מחשבות ומלילים שליליות. הם אינם נתונים לאלהים הזדמנויות לפעול למען.

אם אתה מתפלל למעןILDך ומבקש שיתנה, ויחד עם זאת חושב עליו כל מיני מחשבות שליליות? יתכן שאתה מתפלל שיחול שינוי בילדך, וזה חשוב לעצמך ואומר לאחרים: "הילד הזה לא ישנה לעולם!" כדי לנצל, אתה חייב להתאים את המחשבות שלו לדבר אלוהים.

אם המחשבות שלך סותרות את דבר אלוהים, סימן שאנחנו לא חיים בהתאם לנארם בכתביהם. במצב כזה אנחנו לא מציתים לכבוד הקודש.

כאתנה מתפלל למען MISHO, התאם את המחשבות ואת המילים שלך לתפילה שלך. כך תזכה לפריצת דרך. אבל אני לא מציעה לך להגויים. אם יש לך בעיה בבית הספר ואחד מחבריך מתחנין בשלומו, כיצד عليك לענות לו, גם אם בפועל לא חל כל שינוי נראה לעין? אתה יכול לומר: "עדין לא ראיינו פריצת דרך, אבל אני מאמין שאלהים פועל בו במרץ רב, ושהליכים בו שינויים קטנים מדי יום ביוםו, שהוא הולך מכבוד לכבוד".

• קיה אסיר תודה

בואו שעריו בתודה, חצרותיו בתהילה. הווזו לו, ברכו שמו.

תהל' ק' 4

אדם שזורם עם רוח המשיח וחושב כמוهو, ימצא שמחשובתו שופעות הלו והכרת תודה.

הרבה דלותות נפתחו בפני השטן בשל תלונות ומרירות. יש אנשים שנפלו למשכב, ויש כאלה שחיהם מתאפיינים על ידי חולשה כללית ורק בגלל המחלת הזו ששםה תלונה. מחלת זו

ממלאת את המחשבות ואת השיחות של אותם אנשים. אי אפשר לחיות חיים מלאי כוח בלי להכיר תודה לאלהים. הכתובים מלמדים שוב ושוב כמה חשוב להכיר לו תודה. תלונה ומרירות מביאות מות, בין שכן באוט לידי ביטוי במחשבה ובין שכן באוט לידי ביטוי במילים שיווצרות מפינו. התלונה והמרירות מביאות מות. הכרת תודה במחשבה ובמילים מביאה חיים. אם ליבנו של האדם אינו מכיר תודה, הוא גם לא יביע את תודתו במילים. כאשרנחנו מרגשים אסורי תודה, אנחנו גם אומרים את זה.

תודה לאלהים בכלל עת

לכן, בכלל עת נקרבה בתיווכו [של ישוע] זבח תודה לאלהים, ככלומר, פרי שפטיהם המודעות לשמו.

עבר' י"ג 5

מתי עליינו להקריב זבח של תודה? בכלל עת - בכלל מצב. כך נינה מחיים עתירי ניצחון, מחוץ להישג ידו של השטן, שכן הוא לא יכול לשלוט בנו.

הוא אינו יכול לשלוט בנו כל עוד אנחנו מלאי שמחה ומודים לאלהים בכלל עת, בכלל הנסיבות. אני יודעת שאורה חיים כזה טובע מאיתנו לפעמים זבח תודה. אבל אני מעדיפה להקריב זבח תודה לאלהים מאשר להקריב את השמחה שלי על מזבחו של השטן. למדתי בדרך הקשה שם יש לי מצב רוח רע, אם אני מסרבת להודות לאלהים, בסופו של דבר נעלמת שמחת החיים שלי. במילים אחרות, רוח של תלונה ממשמידה את השמחה שלי. במזמור ל"ד 2 נאמר: "אברכה את ה' בכלל עת, תמיד תהילתו בפי". איך אנחנו מברכים את אלהים? כאשרנחנו מהללים אותו תמיד במחשבות ובמילים שלנו.

קיה אדם שמכיר תודה לא רק לאלהים אלא גם לבני אדם. כשמשחו עושים למען משה נחמד, הבע בפניו את הערכותך.

הבע את הערכתך לבני משפחתך. לעיתים קרובות אנחנו לוקחים את ברכותינו של אלוהים כמובנות מלאיתן. אחת הסיבות שבגללן אנחנו מאבדים דברים שישיכים לנו היא שאנו לא מספיק מעריכים את מה שיש לנו.

אני מעריכה את בעלי. אנחנו נשואים זמן רב, ובכל זאת אני מקפידה לומר לו עד כמה אני מעריכה אותו. הוא מאוד סבלני, ובעל תוכנות אינטלקטואליות ורבות. אני יודעת שהערכה עוזרת לשמר על מערכות יחסים טובות. לכן כדאי שנודה לאנשים על הדברים שהם עושים למעןנו.

אני נפגשת עם אנשים רבים, ולמרות זאת, בכל פעם אני מתרגשת מחדש בשמישו מודעה על כל דבר קטן שעשיהם למעןנו. לעומת זאת יש-Calala שלעולם אינם שבעי רצון ממה שעשיהם למעןם, גם אם אנשים השקיעו מאמץ רב בניסיון לרצונותם. לעיתים נראה שבلتאי אפשרי לשמח אותם. אני מאמין שאנשים אלה מתרגמים כך בغال גאותה. הם כל כך שקועים בעצמם, עד שאי אפשר להשביע את רצונם. אנשים כאלה חשובים שמנגע להם יותר ממה שנינתן להם! ואת ההערכה שלהם הם מביעים לעיתים נדירות, אם בכלל.

הבעת תודה וביטויי הערכה אינם מועילים רק לאדם שמקבל אותם, אלא גם לזו שננתן להם, כי הם גורמים לנו שמחה. חשוב מדי يوم על כל הדברים שעlidך להזות עליהם. חזור עליהם בתפילה, ועד מהרה תראה שליבך מתמלא בחיקם ובאוור.

בכל עת הודה על הכל

אל תשתקרו מין, שכן זה מביא לידי פריצאת, אלא הימלאו ברוח והשミニו בינהם תהילות ותשבחות ושירות רוחניות. שיריו זומרו לאדוני בלבבכם, ובכל עת הודה על הכל לאלהים אבינו בשם אדוננו ישוע המשיח.

אליה הם פסוקים בעלי עוצמה רבה:
יכיז נוכל להתמלא בכל פעם מחדש הקודש? על ידי דברי
הלה ושבח ושירים רוחניים שנשמעו. אנחנו מושמעים את הדברים
האהל לעצמנו באמצעות המחשבות, ולאחרים באמצעות המילים
שיותאות מפיינו. במילים אחרות, אנחנו מתמלאים ברוח שאנו
מקדימים את המחשבות ואת המילים שלנו בדבר אלוהים.
שאנחנו מקריבים זבח תודה בכל עת ומשמעות את הילתו
של אלוהים.

מלא את מחשבותיך בדבר אלוהים

דברו אינו שוכן בכם, כי אין אתם מאמינים לזה אשר האב שלו.

יוח' ה' 38

דבר אלוהים הוא בעצם תיעוד של המחשבות שלו. הוא עומד
לרשוטנו כדי שנוכל ללמידה אותן ולציתת להן. דבר אלוהים מגלה
לנו את מחשבותיו של אלוהים בכל עניין ובכל נושא.

ביוחנן ה' 38 הוכח ישווע מספר אנשים שלא האמינו בו. הוא
אמר להםשמי שרצו להאמין ולהינות מכל הברכות הנלוות
לאמונה, חייב להתייחס לדבריוقال דבר החיים ולשמור אותם
בליבו. ואת זה ניתן לעשות רק אם הוגים בדבר אלוהים. כך
הופכות המחשבות של אלוהים למחשבות שלנו. זהה הדרך

היחידה לחשוב כמו שחושב המשיח ולאמץ את רוחו.
ביוחנן אי 14 נאמר ישוע - דבר אלוהים - לבשبشر. ישוע לא
היה יכול ללכוב בשאר אילולא היו המחשבות שלו מלאות בדבר
אלוהים.

הגות בדבר אלוהים היא אחד העקרונות החשובים ביותר,
עלינו להפניהם אותו. הגות פירושה להקשיב, להטוט אוזן, לתרגל
בחrixות, לחשוב, לדמיין, להזoor שוב ושוב.

אין לי מספיק מילים כדי להבהיר כמה חשוב עיקרונו זה. אני
קוראת להגות עיקרונו של חיים, משום שהגות בדבר אלוהים
תמלא אותך ואת הסובבים אותך חיים בשפע.

משיחיים רבים נרתעים מהמושג "הגות". אצל רבים הוא מתקשר למילה "מדיטציה", והרתויה היא בעיקר בגל השימוש השכיח שעושים במושג זה בתורות הנסתר והעידן החדש. لكن אני רוצה שתזכור שהשtronן אף פעם לא בראש רעיון מקורי שלו. הוא לוקח את מה ששיך למלכות האור, מסלף אותו ומשתמש בו לצורכי מלכות החושך שלו. علينا להיות נבונים ולהבין שאם להגות יש כוח במלכות הרשע בצורה של מדיטציה, על אחת כמה וכמה יהיה לה כוח כשหוגים בדבר אלוהים. העיקרונו של הגות מבוסס על הכתובים. הבנה נתבונן בכתביו הקודש ונראה מה יש להם לומר בעניין זה.

הגות תעזר לך להצלחה ולהשכיל

לא ימוש ספר התורה הזה מפרק. והגיון בו יומם ולילה, למען נשמר לעשות כל הכתוב בו. כי איז תצליח את דרכיך ואיז תשכיל.

יהוש' א' 8

אלוהים אומר כאן מפורשות שלא נצליח ליחס את דברו בצורה מעשית בחינינו אם לא ניחס אותו קודם כל במחשבות שלנו.

מזהמור ג' 2-3 מתאר את איש אלוהים: "בתורת ה' חפוץ ובתורתנו יהגה יומם ולילה. והיה כעץ שתול על פלאי מים, אשר פריו יתנו בעיתו ועלחו לא יבזול, וכל אשר יעשה - יצליח".

הגות ורפואה

בנ"י, לדברי' פקשيبة, לאMRI הט אווזן. אל ליזן מעיניך, שומרים בתוך לבבר. כי חיים הם למוצאים ולכל בשרו מרפיא.

משלי ד' 20-22

כזכור, אחת ההגדירות של המילה הגות היא להטוט אוזן קשבת. לפי פסוקים אלה, דבר אלוהים יכול לתת לנו חיים ורפואה אם נתה לו אוזן קשבת.

שaanחנו הוגים (מתעמקים וחושבים) בדבר אלוהים, יש לכך השפעה על הגוף שלנו. אני חייבת לציין שהמראה שלי השתנה ב-18 השנה האחרונות. אנשים רבים אומרים לי שאני נראית צעירה ב-15 שנה לפחות בהשוואה לתקופה שבה התחלתי ללמידה בשקדנות את דבר אלוהים. היום, ליום דבר אלוהים הוא הדבר העיקרי בחיי.

הקבש, זרע וקוצר

עוד אמר להם [ישוע]: "שים לבכם אל מה שתתאמם שומעים. במידה שתתאמם מודדים ימדד לכם וגם יוסף לכם".

פרק' ד' 24

זהו עיקרונו הזוריעה והקצר. ככל שנזרע יותר, נקוצר יותר. בפרק' ד' 24 ישוע אומר שככל שנקדיש זמן רב יותר למחשבה וללמידה של דבר אלוהים - המגיע אלינו דרך אוזניים, בשמיעה - כך תגדל התועלת שנפיק ממנו.

קרא וקוצר

כיו און נסתור אשר לא יגלה, ולא נגמד דבר אלא כדי שייצא לאור.

פרק' ד' 22

שני הפסוקים האחרונים שцитוטי מלמדים שדבר אלוהים טומן בחומו אוצרות נפלאים. אלוהים רוצה לגלות לנו באמצעות האוצרות האלה סודות שיכולים לשנות את חיינו. וכל האוצרות האלה מתגלים למי שהוגה בדבר אלוהים, מתעמק בו, למד אותו, מכיריו אותו בקול, ומeyeesh אותו.

בתוך מי שמלמדת את דבר אלוהים, אני יודעת כמה זה נכון. לעיתים נראה לי שאין סוף לדברים שאלהים מלמד אותנו מפסק אחד בלבד. אני לומדת את הפסוק בהקשר מסוים וambilנה דבר אחד, ואחר כך לומדת אותו בהקשר אחר, ומוצאת דברים חדשים שלא ראיתי קודם.

אלוהים מגלת את סודותינו לאלה שעשויים ללמד את דברו. אל תנסה לתפוס טרמף על התגלוויות של אחרים. למד את הכתובים בעצמך, ותנו לרוח הקודש לבדוק את חיקך בעזרת האמת.

אני יכולה להמשיך ולדבר על החשובות העילאית של הגות בדבר אלוהים. כפי שכבר אמרתי, הגות היא אחת הפעולות החשובות והחיוניות ביותר שאנחנו צריכים לעסוק בהן. במשך היום, כשהאתה עסוק בפעולות השגרתיות שלך, בקש מרוח הקודש להזכיר לך פסוקים שונים, כדי שתוכל להגות זו. ככל שתהגה בשתראה כמה כוח יתווסף לחיקך כתוצאה מהגות זו. ככל שתהגה יותר בדבר אלוהים, תשאוב ממנו יותר כוח, גם בחיק השגורה ובעיקר בשעת צרה.

זכור, כדי לישם את דבר אלוהים בחינוינו זוקקים לכוח, וכוח זה ניתן לנו כאשרנו הוגים בדבר אלוהים.

קבל בברכה את דבר אלוהים

הסירו מעליכם כל טינוף ורוב רשע, וקבלו בעmono את הדבר (דבר אלוהים) הנטווע אשר יכול להושיע את נפשותיכם.

יעקב א' 21

פסוק זה מלמד שלדבר אלוהים יש כוח להושיע אותנו מחייב חטא. אבל כוח זה יכול לפעול בקרבנו רק אם קיבל את דבר אלוהים וניטע אותו, רק אם אפשר לו להכות שורש בלבינו ובמחשבותינו. תהליך הנטיעה ופיתוח השורשים מתרחש כאשרנו מקדישים את מלאה תשומת הלב שלנו לדבר אלוהים, כאשר

המחשבות שלנו מלאות בו יותר מאשר בכל דבר אחר. אם נחשוב כל הזמן רק על הביעות שלנו, נשׁקע בהן עד צוואר. אם נתמקד כל הזמן במה שחרס לנו, بماה שפגום בנו ובאחרים, נכרע תחת נטל הביעות ולא ניהי מסוגלים למצוא פתרון. עומד לרשׁותנו אוקינוס רוח חיות, והכל שבעורתו אנחנו צרייכים לדלות ממנו אוצרות הוא לימוד שקדני והגות בדבר אלוהים. קראנו לארגון שלנו Life In the Word ("יש חיים בדבר אלוהים"), ומנסיוני האישី אני יכולה להגיד שאכן, יש חיים בדבר אלוהים.

ובחרת בחיים

מחשבות הבשר מוצאות הן, אבל מחשבות הרוח הן חיים ושלום!

רומי' ח' 6

אני רוצה להסביר שוב את תשומת ליבך לאיגרת לפיליפים ד' 8. פסוק זה מתאים לסיום של פרק זה. "סוף דבר, אחי, כל אשר אמרת, כל מה שנכתב, כל דבר ישר, טהור, מלא נעם, כל אשר שמעו טוב, כל מעשה נעלם וכל דבר הרاءו לשבח - באלה יהגה בלבבכם".

פסוק זה מתאר את המצב הרצוי של חי המחשבה שלך. רוחו של המשיח ומחשבותיו עומדות לרשותך. لكن התחל להשתמש בהן. אם מחשבה מסוימת לא העסיקה את ישוע מעולם, אין טעם שהיא תעסיק גם אותך.

אם תשגיח דרך קבע על המחשבות שלך, תתחיל להכני עליות מהן כך שהיא תציית למשיח (קור"ב י'). רוח הקודש יאותת לך כמשמעותיך יתחילו להתעורר אותך. בנקודה זו הבחירה בידיך: האם תמשיך לזרום עם מחשבת הבשר, או שתבחר במחשבת הרוח? מחשבת הבשר מובילה למוצאות. מchèבת הרוח מביאה חיים. הבחירה בידיך.

ובחרת בחיים!

חלק ג

אנטליות המדבר

מבוא

אחד עשר ים מחורב דרך הר שער, עד קדש ברנע.

דבר' א' 2

בני ישראל נדזו במדבר ארבעים שנה, כשהלמעשה היה המשע אמרו להגיאו לקיצו בעבר 11 יום. מדוע הוא התארך מעל ומעבר? האם בגל האויבים שקמו להם? האם בגל הנסיבות? ואולי בגל הניסיונות הקשים שהם עברו לאורך הדורך? או אולי היה זה משחו שונה לחולטיין שמנע מהם להגיע לעדם?

חשבתי על כך במשך זמן רב, ואז העניך לי אלוהים התגלות רבת עצמה, שעזרה לי רבות באופן אישי וגם לאלפי אחרים. והנה מה שאלווהים אמר לי: "המשע של בני ישראל במדבר נמשך ארבעים שנה במקום 11 יום בגל הילך הרוח שלהם, בגל מנטליות המדבר שהם אימצו לעצם".

נשارة פה זמן רב מדי

ה' אלוהינו דבר אלינו בחורב לאמרו: "רב לכם שְׁבַת בָּהָר הַזָּה".

דבר' א' 6

אנחנו לא צריכים להתפלא שבני ישראל הפכו 11 יום לארבעים שנה, שכן רובנו מתנהגים בדיקוק כמותם. גם אנחנו מקיפים שוב ושוב את אותם הריס במקומות שהתקדם הלאה. אנחנו מגיעים אל קו הניצחון רק אחרי שנים, על אף שיכולנו להגיע לשם הרבה יותר מהר.

אני חושבת של אלוהים אומר לנו היום את אותם דברים שאמר בזמןנו לבני ישראל: "רַב לְכֶם שְׁבָת בָּהָר הַזֶּה! פְּנֵו וְסֻעָו".

מקד את מחשבותיך

בדברים אשר למעלה יהגה לבבכם, לא בדברים אשר בארץ.

קהל ג' 2

אלוהים גילה לי של בני ישראל היו עשר גישות אופייניות, ולכלן מכנה משותף: שיממו רוחני. זהה מנטליות המדבר, והוא שגואה מיסודה.

לכל אחד מאיתנו יש מנטליות מסוימת, הילך רוח. הילך רוח זה יכול להיות נכון או שגוי. הילך רוח נכון. מועיל לנו, ואילו השגוי פוגע לנו ומחבל בתפקידות שלנו. בקולוסים פרק ג' נאמר שעליינו למקד את המחשבות שלנו בדברים אשר למעלה, ולהקפיד על כך כל הזמן. עליינו לוודא שהמחשבות שלנו יתמקדו בדבר הנכון, בדברים אשר למעלה. הילך רוח שגוי משפיע על הנטיות בחינינו, אבל גם על מה שמתחולל בלבינו.

יש אנשים שחווים בתנאי שיממון. ויש כאלה שככל הוויתם היא שיממון אחד גדול.

בתקופה מסוימת בחיי היו הנטיות טובות למדוי, ובכל זאת לא הייתה מסוגלת ליהנות מהן. בתוך תוכי התייחסו שוממה. לדיבוב וליל היה בית נחמד, שלושה ילדים מתוקים, משותות טובות והכנסה שאיפשרה לנו לחיות בנוחות. אבל לא יכולתי ליהנות מהברכות האלה מושום שהילך הרוח שלי היה שגוי. חיינו לי שוממים בכלל ההשכמה שלי.

יש אנשים שרואים הכל באור שלילי מושום שנשייבות חייהם היו שליליות והם מתקשים לדמיין מצב אחר. אחרים רואים הכל באור שלילי מושום שכאה הם. בכלל סיבות אלה או אחרות הם רואים הכל בצעב שגור. השקפה שלילית מאמלאת את האדם וגורמת לו לדודך במקום, במקום להתקדם לארץ המובטחת.

אלוהים הוציא את בני ישראל ממצרים לעבר הארץ שאוותה הבטיח להם כנחתת עולם, אל ארץ זבת חלב ודבש שהיתה מלאה בכל דבר טוב שرك יכול להעלות על דעתם. אל ארץ שם היו אמרוים ליהנות בה משפע ולא לדעת כל מחסור בכל תחום בחייהם.

אבל רוב האנשים שייצאו מצרים - דור המדבר - לא זכו להגיע לארץ המובטחת. רובם מתו במדבר. בעיני, זהו אחד הדברים העצובים ביותר שלולמים לקרותו לידיו של אלוהים. עומדים לרשותנו אוצרות אדירים, אבל יש בינו לבין אלה שלא יהנו מהם לעולם.

אני הייתי צאת. הייתה בדרכי לארץ המובטחת - לגן עדן - אבל לא נהנתי מהמסע. גסתי במדבר. אבל תודה לאל על רחמיו. האור שלו האיר את החשיכה שלי והוביל אותי החוצה. אני מתפללת שחק זה של הספר יאיר את דרכך ויראה לך כיצד יצא מהשיממון שאתה שרווי בו, ולהגיע לאור הנשגב של מלכות אלוהים.

16

ה עבר וה הווה קובעים את העתיד שלו

מנוטליות המדבר - גישה ראשונה

בайн חזון יפרע עם.

משל כ"ט 18

לבני ישראל לא היה כל חזון חובי לגבי עצמו, שום חלום שרצו להגשים. הם ידעו מהיכן באנו, אך לא היה להם כל מושג لأن פניהם מועדות. הכל התבבס על מראה עיניים, על מה שכבר ראו ועל מה שהם יכולים לראות. לא היה להם כל מושג איך אפשר לראות בעיני אמונה.

לקרא לשבויים דרכו

רוח אדוני עלי, יعن משח אותו לבשר ענווים. שלחני لكרא לשבויים דרכו, ולעיזוריהם פקח קוח! לשלח רצוצים חופשים, لكרא שנת רצון לה).

локס ד' 19-18

הילדות שלי הייתה סייפור אחד ארוך של התעללות. גדלי במשפחה שלא תיפקדה ברמה הבסיסית ביותר. ילדותי הייתה רצופה פחד ויסורים. מבני דבר אומרים שאישיותו של הילד מעוצבת בחמש השנים הראשונות לחייו. האישיות שלי הייתה אכן אחד גדול! הכל אצלי היה העמדת פניהם. בניתי סבבי חומות שהיו אמורות להגן עלי מפני פגימות נוספות. הרחיקתי מעלי אנשים והסתגרתי בתוך עצמי. עם השנים הפכתי לאשה שתלטנית. הייתה לי כל מפוחצת, והדרך היחידה שיכולתי להתמודד עם החיים

הייתה לשלוט בכל ממשיכם, כך שאיש לא יגעה بي.

בגיל ההתבגרות ניסיתי לנחל את חייו כך שיפארו את אלוהים, ולסגל לעצמי אורח חיים משיחי. ידעתי מאיפה אני באה, אך לא היה לי כל מושג لأن פני מועדות. הרגשתי שהעבר שלי מחבב בעtid שלוי. חשבתי: "כיצד יכול מישחו עם עבר כמו שלי להיות נורמלי? הרי זה בלתי אפשרי!" אבל זכרתני שישוע אמר שהוא בא לרפא את החולים, את נשברי הלב, את הכאבם ואת כל אלה שנפלו קרובן לפורענות מסווג כזה או אחר.

ישוע בא לקרוא לשובים דדור ולאstorim פכח קום. לא התקדמתי בחיי עד שהתחלה להאמין שאני יכולה להשתחרר ולהשתנות. יותר מכל נזקקתי לחזון חיובי. הייתה לי חיבת האמונה שהעתיד שלי לא נקבע על ידי העבר שלי, ואפילו לא על ידי ההווה. יתכן שגם אתה גדלת במשפחה אומללה, או שיש בערך נסיבות קשות ומדכאות. יתכן שאתה מותמודד היום עם מצבים קשים, שאפשר לגבייהם כל תקווה. אבל גם במצב כזה אני מזוהה לומר לך שהעתיד שלך אינו חייב להיקבע על סמך העבר או ההווה שלך! לשם כך عليك לחדש את צורת החשיבה שלך. האמן שבუorth אלוהים הכל אפשרי (ראה לוקס יי'ח 27). יש דברים שבני אנוש לא יכולים לעזור לנו איתם, אבל אנחנו משרתים את האלים שברא את כל היקום, יש>Main (ראה עברי יי'א 3). הפקד בידיו של אלוהים את האפשרות שלך, ושים לב איך הוא יכנס לפעולה. כל מה אלוהים מבקש מכך זה להאמין בו. הוא כבר יעשה את השאר.

עינויים לראות, אוזניים לשמע

ויצא חוטר מגע ישן ונצר משורשיו ופירה.

ונחה עליו רוח ה', רוח חוכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'. וקחיחון ביראת ה', ולא למראה עינו ישפט ולא למשמע אוזניו יוכח.

ישע' י"א 3-1

אנחנו לא יכולים לחזור משפט מדויק רק על סמך מראה עינויים. אנחנו זוקקים לעינויים רוחניות כדי לראות ולאוזניים רוחניות כדי לשמעו. אנחנו צריכים לשמע את מה שהרוח אומר, ולא את מה שהעולם אומר. הקשב רק למה שאלהים אומר בוגע לעתידך, ולא אף אחד אחר.

בני ישראל התמקדו כל הזמן במה שעמד לרשותם במצרים. אלוהים הוציא אותם מצרים בידי משה. הוא גם דבר איתם דרך משה על הארץ המובטחת. הוא רצה שבני ישראל ישאו את עינויים אל יעדם, אל הארץ המובטחת, ויפסיקו להבטל לאחר - למצרים. הבה ניען במספר קטעים בכתביו הקודש, באלה שמתארים בבירור את הגישה המוטעית של בני ישראל.

מה הבעה?

ושילזנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה: "לו מתנו בארץ מצרים או במדבר זהה לו מותנו! ולמה ה' מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב, נשים וטפנו יהיו לבז? הלא טוב לנו שוב מצריםמה".

במד' י"ד 3-2

קרא שוב בעיון את הפסוקים האלה. שים לב לגישה השלילית של העם - לתלונות, למוכנותם שליהם ליותר בקלות, לכך שהם

معدיפים לחזור לשעבוד במקום לשנס מותניים ולהמשיך את המשע בדבר, לעבר הארץ המובטחת. האמת היא שלא הייתה להם כל בעיה. הם היו הבעה!

מחשבות רעות מולידות גישות פסולות

ולא היה מים לעדה. ויקהלו על משה ועל אהרן. וירב העם עם משה ויאמרו לאמרו: "ולגוענו בגינו אחינו לפני ה' ולמה הבאתם את קהל ה' אל המדבר זהה למות שם, אנחנו ובערינו?"

במד' כ' 2-4

מדוברם של בני ישראל ברור שהם לא בטחו באלהים. הגישה שלהם הייתה שלילית. עוד לפני שהתחילו, הם כבר החליטו שייכשלו, פשוט משומש שלא כל הנסיבות היו לשביות רצונם. הם הפגינו גישה שנבעה מצורת חשיבה שגوية ומערכות מוטיעים. גישות פסולות הן פרי של מחשבות רעות.

חוסר הכרת תודה

וישעו מהoor ההר דרך ים סוף לסכוב את ארץ אדום. ותקצר נפש העם בדרך.

VIDBAR העם באלהים ובמשה: "למה העליתנו ממצאים למות במדבר? כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בחם הקלקל".

במד' כ"א 4-5

נוסף על הגישות האחרויות שבאות לידי ביטוי בפסוקים אלה, אפשר לראות שבני ישראל كانوا גם ביחסו עצום בהכרת תודה לאלהים. הם לא יכולו להפסיק לחשוב על המקום שמנו בו (מצרים) ועל המקום שבו (מדבר) בדרכם לארץ המובטחת. חבל שלא זכרו את התנהגותו של אברהם - אבי האומה. הדבר היה מועיל להם מאד. אברהם ידע לא מעט אכזבות במהלך חייו, אבל הוא לא הצליח להונן להשפיע לרעה על עתידו.

אם יש ריב, אין חיים

ויהי ריב בין רועי מקנה אברהם ובין רועי מקנה לוט, והכנען והפריזי
אץ יושב הארץ.

ויאמר אברהם אל לוט: "אל נא תנרי מרובה בין ובין ובין רועי ובין
רעיר, כי אנשים אחיכם אנחנו. הלא כל הארץ לפניך. היפרד נא
מעלי. אם השמאלי ואימינעה, ואם הימני ואשעטאליה!"

וישא לוט את עיניו וירא את כל כיכר הירדן, כי כולה משקה לפניו
שחתת ה' את סדום ואת עמורה, גן ה', הארץ מצרים בואכה
צער.

ויבחר לו לוט את כל כיכר הירדן, ווישע לוט מקדם, וויפרדו איש
מעל אחיו.

ברא' י"ג 7-11

אברהם ידע איזו סכנה טמונה במריבות. אך אמר ללוט
עליהם להיפרד. אברהם רצה לוודא שהאהבה תמשיך לשורר
בינם, וכן הניח ללוט לבחוור ראשון. לוט בחר באזור המשובח
ביווט - בכיכר הירדן, ואז נפרדו השניים.

יש לזכור שלוט היה חסר כל עד ש아버יהם בירך אותו. חשוב על
הגישה ש아버יהם יכול היה להפגין. אבל הוא בחר להתנהג כיאות.
הוא ידע שאלהים יגמול לו על כך.

שָׁא עַיִנֵּיר וְרֹאה

וה' אמר אל אברהם אחרי היפרד לוט מעימיו: "שָׁא נָא עַיִנֵּיר וְרֹאה
מן המיקום אשר אתה שם, צפונה ונגבנה וקדמה וימה! כי את כל
הארץ אשר אתה רואה - לך אתנה ולזרעך עד עולם".

ברא' י"ג 14-15

קטע זה מראה בבירור שעל אף ש아버יהם מצא את עצמו
בנסיבות לא כל כך מרגשות אחורי הפרידה מלוט, אלוהים רצה

שהוא ישא את עיניו מהנטיבות לעבר המקום החדש שהוא הcin עברו.

הגיisha של אברהם הייתה חיובית, ולכן השטן לא הצליח למנוע ממנו את ברוכתו של אלוהים. לאחר הפרידה העניק אלוהים לאברהם רכוש רב עוד יותר משהיה לו לפני כן, ובירך אותו לכל אורך הדרכך.

אני מעודדת גם אותך לבחר בגישה חיובית כלפי העתיד שלך, ולהתחיל לקראו "בשם דברים ועוד אינם בנמצא" (רומי' ד' 17). חשוב על העתיד שלך ובקב' עלייך בצורה חיובית, בהתאם למה שאלוהים שמו לך, ולא בהתאם למה ששמעת בעבר או למה שאתה רואה בהווה.

17

שמישו אחר יעשה את זה,
אני לא רוצה לחת אחירות

מנטליות המדבר - גישה שנייה

ויקח תרחה את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו.
אשת אברהם בנו, ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארץ כנען.
ויבואו עד חרן וישבו שם.

ברא' י"א 31

ה אחירות שלנו בין השאר באח לידיו ביטוי ב מידת ההיענות
שלנו ל סמכותו של אלוהים ולחוכמתו. התנהגות אחירות פירושה
להיענות לאלהים ולהזדמנויות השונות שהוא פותח בפנינו.
אלוהים הטיל על תרחה (אביו של אברהם) אחירות. הוא נתן לו
ה הזדמנות, שעת כושר להיענות ל סמכותו, כאשר אפשר לו לلاقת
כנען. אבל ב מקום למש את הקראיה עד תום, עצר תרחה ב דרך
והתיישב בחרן.

מואוד קל להתלהב כשאלהים מדבר אלינו לראשונה ונוטן לנו
ה הזדמנות לעשות משהו. אבל ב דומה לתרחה, פעמים רבות אנחנו לא
מסיימים את מה שהתחלנו, בעיקר משום שאחינו מבנים ש כדי
להמשיך, עליינו להשקיע מאמץ ולא לפעול רק מתוך התלהבות.

רוב האתגרים מעוררים בנו התלהבות כשם חדשם. התפעלות והתרגשות יכולות להוביל את האדם כברת דרך, אבל לא עד קו הסיום.

מאמיןנים רבים יוצאים לדרכם, אבל נעצרים היכן שהוא לאורכה. הם מתעיפפים והסבלנות שלהם פוקעת. הם רוצחים לטיסים את המסלול, אבל אינם מוכנים לשאtet באחריות שכורכתה בכך. אילו המשיך מישחו אחר במקומם, הם היו מאוד שמחים ל��ור את התשואות, אבל הדברים אינם קוראים כך.

אחריות אישית אינה ניתנת להעברה

יהי ממחורת, ויאמר משה אל העם: "אתם חטאתם חטא גדולה, ועתה עליה אל ה', אול' אַכְפָּרָה بعد חטאכם". וישוב משה אל ה' ויאמר: "אנא, חטא העם זהה חטא גדולה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה, אם תשא חטאכם. ואם אין - קחני נא מספרך אשר כתבת".

شمota ל"ב 30-32

שמעתי לב שבני ישראל לא רצו להיות אחראים לשום דבר. משה התפלל במקומם, הוא דרש את פני אלוהים למענם, והוא אפילו חזר בתשובה במקומם כשחטאו (شمota ל"ב 1-14). לתינוק אין כל אחריות. אבל ככל שהוא גדול, מצפים שייקח על עצמו אחריות בתחוםים שונים. אחד התפקידים העיקריים של הורים הוא ללמד את ילדם לשאtet באחריות. גם אלוהים משתוקק ללמד את ידיו לשאtet באחריות.

אלוהים קרא לי לשרת אותו "במשרה מלאה". הוא מאפשר לי ללמד את דבריו ברדייו ובטלוייזיה, להכריז את הבשורה ברחבי אריה'ב ובארצות אחרות, אבל אני חייבת לצין שיחד עם הקריאה מוטלת עלי אחריות שרבים לא יודעים על קיומה. אנשים רבים רוצים להיות פעילים בארגון שמשרת את אלוהים, משום שהם חשובים שמדובר בחגיגת רוחנית מתמשכת.

אנשים רבים מבקשים לעבוד איתנו כי הם חשובים שזה יהיה נפלא. אבל בשלב מסוים הם מגלים שאצלנו עובדים כמו בכל מקום אחר. עליהם להתעורר מוקדם ולהגיע בזמן לעבודה, להכין את עצם לسمכות, לעסוק בעניינים שבשגרה וכן הלאה. כשאנשים שולחים אלינו קורות חיים וMbpsים לעבוד איתנו, אני מבירה שאנחנו לא מרחפים על ענן ושרים כל היום הלוויה - הוודו לה! כי טוב! אנחנו עובדים, ועובדים קשה. אנחנו מוכלים את עצמנו ביושר ועשויים את העבודה כמו טוב יכולתנו, עם שאיפה קבועה למציאות!

כמובן שזו ההזדמנות לעבוד בארגון שפועל בשירות המשיח, אבל אני משתדلت להציג בפני כל מי שפונה אלינו שם אחרי שהחלה הרכבת הראשונית מתפוגגת, אנחנו עדין מצפים מהם לשאת במלוא האחריות.

לך אל הנמה

לך אל נמה עצל, ראה דרכיה וחכם. אשר אין לה קצין, שוטר ומושל. תchein בקץ לחמה, אגרה בקצר מערכה. עד מתי עצל תשכב, מתי תקום משנתך? מעט שינויים, מעט תנומות, מעט חיבור ידיים לשכב. ובא כמפליך ראנץ' ומחסוך כאיש מגן.

משלי ו' 11-6

עצלות היא אחד הגורמים שבגללם נדדו בני ישראל במדבר במשך ארבעים שנה, ולא סיימו את המסע בתוך 11 ימים, כמו תוכנן. אני אוהבת לקרוא את הפסוקים שמדוברים על אורח חייהם של הנמלים. אין להן קצין, שוטר או מושל, ובכל זאת הן אוגרות מזון לחן ולבני משפטן.

אנשים שאינם יוזמים דבר, שצרכיהם תמיד שמישו ידחוף אותם, לעולם לא הגיעו לשמהו חשוב. גם אנשים שעושים את המעשים הנכונים רק כשימוש משגיח עליהם, לא הגיעו רחוק. המניעים שלנו צריכים לבוא מתוכנו, לא מאיזה גורם חיצוני.

עלינו לנוהל את חיינו נוכחות פנוי אלוהים, במידעה שהוא רואה הכל
וידעו הכל, והוא גמול לנו בהתאם, אם רק נ תמיד לעשות את
מה שהוא מבקש מאיתנו.

רבים הם הקוראים ומעטים הנבחרים

כי רבים הם הקוראים ומעטים הנבחרים.

мотי כ' 16. דליטש

שמעתה פעם מורה משיחי אומר שפסק זה מתייחס לאנשים
שקיבלו הזרמנות לעשות משה למען אלוהים, אבל רק קומץ
מתוכם היה מוכן לऋת על עצמו את האחריות ולהיענות לה.
כפי שכבר הזכרתי, להרבה אנשים יש שאלות, אבל אין להם
אומץ להגשים אותן. אנשים עם מנטליות של מדבר, שהעולם
הרוחני והרגשי שלהם הוא שומם, רוצחים שהכל עומד לרשותם
בלי לנוקף אצבע.

קום ועשה

ויאמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמור: "משה עבדי מות.
ועתה, קום, עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה, אל הארץ
אשר אנכי נתן להם לבני ישראל. כל מקום אשר תדרוך כף
רגלים בו - לכם נתתיו, כאשר דברתי אל משה".

יהוש' א-1-3

אלוהים אמר ליהושע שמשה מת ושמוטלת עליו האחריות
להנהייג את בני ישראל ולעבור את הירדן אל הארץ המובטחת.
עבור יהושע הייתה זו אחריות חדשה וכבדת משקל.
עיקרונו זה תקף גם לבניינו, כשהאנחנו טובעים את הירושה
הרוחנית שלנו. לעולם לא נזכה למשיחת של רוח הקודש אם לא
נהיה מוכנים להתייחס ברצינות לאחריות שלנו.

שים לב, הגעה שעת רצון

שומר רוח לא יזרע וראה בטעים לא נקוצר.

קהלת י"א 4

פסקוק זה בעצם אומר שם נחכה כל הזמן לאותות וסימנים, לרוח ועננים, לא נעשה דבר. לא נזרע ולא נקוצר. בשנת 1993 הבהיר אלוהים לדיבר ולי שהוא רוצה שנלמד את דברו בטולויזיה. הוא אמר לנו: "אני נותן לכם שעת כושר, למד את דברי בטולויזיה. אבל אם לא תשתמשו בה עכשו, היא לא תחוור לעולם". יתכן שאילולא הבהיר לנו אלוהים שמדובר בהזדמנות שנייתה לנו בזמן קצר, היינו דוחים אותה לפעם אחרת, מושם שבאותה תקופה הרגשנו סוף הגענו אל המנוחה והנחלתה.

במשך תשע שנים עברנו תהליך של "לידה" בארגון שהקמנו. אז פתח אלוהים את הדלת ואיפשר לנו להגיע עם הבשורה לאנשים רבים. אנחנו הרי רצינו בכל מאודנו להפיץ את הבשורה. מכל מקום, לשם כך היה علينا לעזוב את העמדת הנוחה שהתמקמנו בה ולקרת על עצמנו אחריות חדשה. כאשר אלוהים מבקש מילדיו לעשות משהו, תמיד קיים הפיתוי לחכות עד שייהי לנו פנאי לכך (ראה מה"ש ב'יד 25). יש לנו נטייה להתמהמה, להימנע מביצוע העבודה כדי לוודא שהיא לא תגבה מאיינו מכך גבורה ושיהיא לא תהיה קשה לישום.

לכן אני מעודדת אותך לא לפחות אחריות. בכל פעם שתעמוד מול התנודות, יגברו החוסן והכוח שלו. אם תעשה רק את מה שקל לך לעשות, תישאר חלש.

אלוהים מצפה שניהה אחרים ונשמר על כל מה שניתנו לנו, שנעשה עם זה משחו שיניב פרי טוב. אם לא נשתמש כהלכה במתנות ובכישרונות שהוא נתן לנו, לא נגלה אחריות למה שהופקד בידינו.

התכוון!

לכן עמדו על המשמר, כי איןכם יודעים את היום אף לא את השעה.

мотי כ"ה 13

פרק כ"ה במתि מלמד מה علينا לעשות בזמן שאנו חסכים לשובו של ישוע.

שנים עשר הפסוקים הראשונים בפרק מספרים על עשר העמלות. חמיש מהן היו כסילות וחמש נבונות. הכסילות לא רצוי להשקי מאמץ מיותר ולוזא שהן מוכנות לבוא של החתן. הן עשו את המינימום הנדרש, ואף לא צעד אחד מעבר לכך. הן הצטיידו בכמות השמן ההכרחית - ולא יותר. ואילו ה

nb
 העמלות עשו מעבר לנדרש. הן הקפידו שייהי יותר שמן בכליהם, כך שיוכלו לחכות לו זמן רב.

וכשהגיע החתן ראו העמלות הכסילות שהשמנן לא מספיק להן ושם נורו תיהן דווקאות. הן פנו כמובן לעמלות הנבונות וביקשו מהן שמן. כך קורה לעתים קרובות לאנשים עצלים שודחים הכל לאחר. בשעת הצורך הם פונים לאנשים שגילו אחריות, וمبקרים מהם שייעשו עבורם את מה שהם היו אמרורים לעשות עבור עצםם.

השתמש במה שנייתן לך

עבד רע ועצלו!

мотי כ"ה 26

במתि פרק כ"ה מובא המثل של ישוע על שלושה עבדים שאડונם הפקיד בידיהם את הונו (כיכרי כסף) למשמרת. הוא רצה שהם יסחרו בכיכרים שקיבלו ויגדילו את הונו. לאחר שנתן להם את ה

cc
 כיכרים, יצא לדרכו.

העבד שקיבל חמיש כיכרים סחר בהן והרוויח עוד חמיש. זה שקיבל שתים הרוויח שתים נוספות, אבל זה שקיבל כיכר אחת

פחד לאבדה. הוא חפר בור באדמה והחביא אותה. עבד זה פחד ליום ולהע. הוא חש אחריות.

בעל הבית שב מהנסעה, ושיבח את שני העבדים ששחררו בהונו. אבל ייחסו לעבד שכבר את היכירם היה שונה. הוא קרא לו "עובד רע עצלי", והורה לאחרים לחתת ממנו את היכר היחידה שקיבל ולתת אותה לאיש שקיבל חמש וחמשה עוד חמץ, זהה שהיה לו עשר כיכרים. כך העניש את העבד הרע.

השתמש בכישרונות וביכולת של אלוהים העניק לך. عليك להשתמש בהם כמייטב יכולתך. וכך, כשישוע ישוב, תוכל להחזיר לו את מה שנתן לך, ואף יותר מזה.

כתב הקודש מלמדים מפורשות של אלוהים בחר בנו כדי שנעשה פרי טוב (יוח' ט"ו 16).

השלך על אלוהים את יחבר, לא את האחריות שלך

השפילו עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, למען ירומם אתכם בעיתו. השlico עליו כל יוכבכם, כי הוא דואג לכם.

פטר"א ה' 6-7

אל תחשוש אחריות. למד להפקיד בידיו של אלוהים את הדאגות שלך, אבל אל תשליך עליו את תחומי האחריות שלך. יש אנשים שאין להם כל עול. הם מתמחים באורח חיים כזה שבו הם משליכים מעלייהם את האחריות שלהם ומטילים אותה על אחרים.

קיה נחש בדעתך לעשות את המוטל عليك ולא להתחמק מأتגרים.

זכור שאם אלוהים יתן לך את מבקשך, יהיה عليك לשאת אחריות. אם יש לך בית או מכונית, אלוהים מצפה שתתפל בהם. יתכן שרוחות של עצמות יתקיפו את המחשבות והרגשות שלך. אבל אתה אמור לסכל לעצמך את רוח המשיח ואת צורת החשיבה שלו. כלומר, אתה אמורゾ להזות את פעילותו של השטן, להתגבר על

הרגשות שלך ולעשות את הדבר הנכון. מאוד קל לבקש... אבל קשה יותר להיות אחראי על מה שביקשנו. יחד עם זאת, האחריות היא שבונה את האופי שלנו.

אני עדיין זוכרת כמה ניסיתי לשכנע את בעלי לknoot בית קיז על שפת האגם. אמרתי לו שנוכל להתפלל בבית כזה, לנוח, למדוד את דבר אלוהים. רציתי מקום שנוכל "לבורח" אליו, מקום שילדיינו ונכדינו יוכלו ליהנות ממנו. מקום שנוכל להזמין אליו את כל המנהיגים בארגון שלנו ולקיים בו אסיפות עסקיות וגם אסיפות תפילה נחדרות.

זה נשמע נפלא, ואולי יכולנו להרשות לעצמנו את הרכישה, אבל דיבר היה מוטרד מהבעוזה הרבה שכורכה באחזקה בית כזה. הוא הזכיר לי כמה אנחנו עוסקים מAMILA, ושאין לנו זמן לשאת באחריות הכרוכה בבית נסף. הוא דיבר על תשוממים, הלוואות, תחזקה וכן הלאה. דיבר אמר שעדייף לשכור בית בכל פעם שנרצה לנוח, ושלא ניקח על עצמנו את האחריות על אחזקתו של בית כזה. אני התיחסתי לנושא מהזוויות הרגשות. דיבר היה הרבה יותר מעשי. בכל פעם שאנו מגאים להחלטה כלשהי, עליינו להביא בחשבון את שני ההיבטים, גם רגשי וגם המעשי. אי אפשר לחשב רק על ההנאה והכיף. יש לחשב גם על האחריות המתבקשת. בית על שפת האגם הוא דבר נהדר למי שיש לו זמן לטפל בבית, אבל לנו אין זמן זהה. האמת היא שידעת את זה, ובכל זאת במשך שנה שלמה ניסיתי לשכנע את דיבר לknoot את הבית.

אני שמחה שדיבר נשאר איתנו בדעתו ולא השתקען. אלמלא כן, סביר להניח שהיינו קונים את הבית, ומוכרים אותו כעבור זמן מה, היוות שהחזקה שלו הייתה הופכת לנצל כבד מדי עבורנו. בסופה של דבר קנו חברים שלנו בית אחר על שפת האגם, והםאפשרים לנו להשתמש בו בשעת הצורך.

אם תנаг ב התבוננה, תגלה שלאוהים מספק את צרכיך. כל מי שפועל בהתאם לרוח המשיח, יפעל בתבוננה, לא על סמך הרגשות.

quia אחראי!

18

אני רוצה שהכל יהיה קל ופשוט,
שלא יהיה לי קשה

מנטליות המדבר - גישה שלישית

כי המציאות הזאת אשר אנחנו מצויר היום, לא נפתרת היא מפרק
ולא רוחקה היא.

דברי ל' 11

הגישה הזאת דומה לו שעליה דיברנו בפרק הקודם. היא
ychorot בעיות רבות בקרבאמינים רבים, ولكن החלטתי להקדיש
לה פרק שלם.

"אני לא יכול לשאת קשיים!" זה התנירוץ השכיח ביותר שאני
שומעת מאנשים שבבקשים ממני להתפלל עבורי. אנשים באים
אלি בסוף האסיפות כדי להתייעץ ולהתפלל, וכשאני אומרת להם
מה אומר דבר אלוהים לגבי הנושא שטריד אותם, או מה לדעתי
רוח הקוחץ מבקש לומר להם בנדון, הם מגיבים: "אני יודע זהה
נכון, גם אלוהים אמר לי את זה. אבל גויס, זה יותר מדי קשה".
אלוהים הראה לי שהאויב מנסה להחדר את המחשבה הזאת
לראשם של ידיו כדי לרופת את ידיהם. לפני מספר שנים הוא
הראה לי שגם אני נהגת להתבטא כך, והנחתה אותה לחזול מזה.

אלוהים הבטיח לי שם אפסיק לומר כמה קשה לי, הדברים יעשו נוחים וקלים יותר.

גם כאשרנו נחושים בדעתנו להשלים משימה מסוימת שאינה קללה לביצוע, אנחנו מבוזים זמן מיותר במחשבות שלנו ובמילויים שיווצאות מפינו, שכן אנחנו חושבים ואומרים כמה קשה לנו. המשימה שלפנינו הייתה קללה יותר לביצוע אילולא היינו כל כך שליליים במחשבה ובדיבור.

ששנה לפני לראשונה מתוך דבר אלוהים איך אני אמורה לנחל את חי, איך אני אמורה להתנהג ועל מה אני אמורה לחשב, והשוויתי את אמות המידה האלה לדרך חיי התנהלו בה באותו ימים, אמרתי כל הזמן: "אלוהים, אני רוצה להיות בדרך שתש mach אוטך, אבל זה כל כך קשה". אבל אז הוא הזכיר לי את מה שנאמר בדברים ל' 11, על כך שהמצוות שלו אין קשות או רחוקות מדי מצוותיו של אלוהים אין קשות מדי עבורנו מושם שהוא נתן לנו את רוח הקודש, והוא פועל בנו בעוצמה ועזר לנו להגשים את כל מה שהוא דורש מאיינו.

העזר

ואני אבקש מהאב וייתן לכם מנוח אחר, שייהי עימכם לעולם.

יוח' י"ד 16

כשאנו מנסים לפעול באופן עצמאי, בלי להישען על אלוהים ועל חסדו, קשה לנו. אם הכל בחיים היה קל, לא היינו זוקקים לעזרת רוח הקודש. הכתובים מדברים על רוח הקודש כעל העוזר והمسייע שלנו. הרוח שוכן בקרבונו ונמצא איתנו כל הזמן, כדי לעזור לנו, כדי לחתת לנו את היכולת לעשות את מה שאנו לא מסוגלים לעשות בכוחות עצמנו. ואם יורשה לי להוסיפה, כדי לעשות בוחנת ובקלות את מה שבלעדיו יהיה מאד קשה לעשות.

הדרך הקלה והדרך הקשה

והי, בשילוח פרעה את העם, ולא נחם אלוהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא, כי אמר אלוהים: "פֶן יִגְנַּחֵם הָעָם בְּרֹאשׁוֹת מִלְחָמָה וְשָׁבֹו מִצְרַיִם".

שמות י"ג 17

אתה יכול להיות סמוך ובטוח שאלווהים יכול לשמור עלייך בכל מקום שאתה הוא מביא אותך, ולספק את כל מהசורך. אלהים לעולם לא יתנו לנו לעבור ניסיונות שהם למעלה מיכולתנו (קור"יא י' 13). אנחנו לא צריכים לחיות במצב מתמיד. מוטב שנלמד להישען על אלהים ולבתו בו, ונשאב ממנו את הכוח שאנו אנחנו זוקקים לו.

אם אלהים ביקש ממך לעשות משהו, אל תיסוג רק מפני שניצבים בדרך קשיים. בנסיבות כאלה הקדש זמן רב יותר לקשר עם אלהים. היישען עליו יותר מאי פעם והישען יותר מתמיד על חסדו (ראה עבר' ד' 16).

חסד הוא הכוח שאלווהים נותנים לך חיים, ללא כל צורך בהשקעה או בתמורה מצדך. חסד זה מוענק לך כדי שאלווהים יוכל לעשות באמצעותך את מה שאינו יכול לעשות לבדך. لكن היזהר ממחשבות כמו: "אני לא יכול לעשות את זה. זה קשה מדי".

לפעמים אלהים מוביל אותנו בדרך הקשה למקום בדרך הקלה מפני שהוא פועל באדם הפנימי שלנו. איך הינו לומדים להישען עליו ולבתו בו אילו כל דבר בחיננו היה כה קל וככה פשוט, אילולא נזקקו לעזרתו?

אלוהים הוביל את בני ישראל בדרך ארוכה וקשה במדבר משום שהיו מוגי לב. הוא ידע שעליו להכין אותם לקרבנות שציפו להם על סף הכניסה לארץ המובטחת.

רוב האנשים חושבים שברגע שהם יכנסו לארץ המובטחת, יפסיקו הקרבנות, אבל זה לא מדויק. קרא על מה שקרה אחורי בני

ישראל חזו את הירדן והחלו לכבות את הארץ המובטחת, ותראה שהיה עליהם להיאבק פעמים רבים. אבל הם ניצחו בכל המאבקים האלה משום שהם נלחמו על פי הדרכתו של אלוהים ונשענו על כוחו.

אלוהים הוביל אותם בנתיב ארוך וקשה על אף שהיה דרך קלה וקצרה יותר. הוא עשה את זה משום שידע מהם לא היו מוכנים למאבקים שעוד נכונו להם עם כיבוש הארץ המובטחת. אלוהים חשש שכאשר יראו בני ישראל את אויביהם, הם ינסוchorah למכרים. הוא הוביל אותם בדרך הקשה כדי שבמהלכה ילמדו להכיר אותו ואת דרכיו, וידעו שאין יכולים לטסוך ורק על עצם.

כשעוברת علينا תקופה קשה, אנחנו נוטים להרים ידיים, לפחות במחשבות שלנו. השטן יודע שם הוא יביס אותנו במחשבות שלנו, והוא יוכל להביס אותנו גם במעשים. לכן כל כך חשוב שלא נתיאש, שלא מתעייף ולא נאבד תקוות.

עמוד איתן

אל נא ירפו ידינו מעשנות טוב; בבוא העת נ��ור, אם לא נרפא.

גלו' ו' ٩

אם לא נרפא, אם לא נפסיק ל��ות במחשבות שלנו, בבוא העת נ��ור. רוח הקודש אומר לנו בפסוק זה שאל לנו לומר נושא במחשבות שלנו. הוא יודע האם לא נרפא ולא נוותר, בסופו של דבר גם נ��ור.

חשיבות על ישוע. לאחר שנטבל והתملא ברוח הקודש,לקח אותו הרוח אל המדבר, שם ניסה אותו השטן. ישוע לא התלונן, לא הרים ידיים ולא שקע בדיכאון. הוא לא דיבר באופן שלילי וגם לא חשב מחשבות שליליות. הוא לא איבד את העשתונות ולא ניסה להבין למה כל זה קורה לו. הוא עמד בניסיון בגבורה! בעיצומם של כל הפיתויים והניסיונות ישוע לא הסתובב במדבר

וזיבר על הקשיים שלו. הוא שאב כוח מאבי שבשים וניצח (локס ד' 13).

האם אתה יכול לדמיין לעצמך את ישוע נזדעם תלמידיו ברכبي הארץ ומתלונן כמה קשה לו? האם אתה יכול לראות אותו משוחח עם תלמידיו ואומר להם שהצליבה שמצויה לו תהיה קשה מדי... או כמה הוא פוחד מהעתיד... או כמה מתנסלים הם חמי היום יומם? כמה קשה לו לשוטט ברכבי הארץ, ללא בית, ללא קורת גג ובלי מיטה לישון בה בלילה?

אני מרבה לנשען ברכבי אריה"ב בשירות הבשורה. במהלך הנסיעות הרבות למדתי שאין טעם שאזרב על הקשיים הכרוכים בסוג זה של עבודה. למדתי לא להתלוון על הקשיים הרבים שמתעוררים בכל פעם שאני מגיעה למלאן זר ומוזר. על האכילה מהচוץ לבית, על המיטות שאני מחליפה כל סוף שבוע, על המרחק מהבית, על המפגש עם אנשים חדשים שאני צריכה לעמוד בדיק.

כאני מתחילה להכיר אותם ולהרגיש נוח בחברתם. יש לנו את רוח המשיח, אנחנו יכולים להתמודד עם הדברים בדיק כפי שהוא התמודד איתם. אנחנו יכולים להיות מוכנים רגשית, רוחנית ומחשבתית. אנחנו יכולים לאמץ לעצמנו קו חשיבה מנצח, ולא כזה שאומר נואש.

הצלחה באה בעקבות הסבל

כיוון שהמשיח סבל בעದנו בגופו, גם אתם התאזרו באותו הלך הרוח. שכן הסובל בגופו חזיל לחטא, למען לא יהיה עוד לפיה תאות בני אדם בזמן שנוטר לו לחיות בגופו, אלא לפיה רצון אלוהים.

פטר"א ד' 1-2

הפסוקים האלה מגלים סוד הקשור ביכולת שלנו להצלחה ולהתמודד עם דברים קשים. הנה הפרשנות שלי לפוסוקים הנ"ל:

"אני חוזבת על כל הסבל שעבר על ישוע ועל כל הייסורים שידע

בגופו. מחשבה זו עוזרת לי לעמוד בקשימים. אני מצטיידת בכלי הנשך הנחוצים למי שיוצא לקרב; אני מתכוונת לניצחון. אני חושבת כמו ישוע, שודאי חשב, 'אני מעדיף לעמוד בסבל ובלבד שלא אכשל ולא אעשה את הרצוי בעיני אלוהים'. אם אני מתויהשת לסלל שלי כמו שעשה זאת המשיח, אם אני מאמצת לעצמי את רוחו, החיים שלי לא יהיו מוקדשים לשיפור התאותות שלי ושל אחרים. אני אקדיש את עצמי להגשות רצונו של אלוהים, ולא אחיה לפי מחשבת הבשר".

ישנו סבל ב"בשר", ונחנו חייבם לשאת אותו אם אנחנו רוצחים לעשות את רצון אלוהים. לבשר שלי לא תמיד נוח בנסיעות הרבות. אבל אני יודעת שהוא רצונו של אלוהים, ולכן אני מצייתה. עלי לאמץ לעצמי אורח חיים נכון בנוגע לנסיעות המרבות, אחרת אובס עוד לפני שאצא בדרך.

יתכן שקשה לך במחיצתו של אדם מסוים, וכייד עם זאת אתה יודע שאלוים רוצה שתתmeshיך לשומר אליו על קשר. הבשר שלך סובל, כי קשה לך לשחות במחיצת אותו אדם. אבל אתה יכול להזכיר את עצמך למפגשים איתו. לשם כך חשוב מחשבות טובות על הקשר שלכם.

הכל אני יכול בעזרת המשיח

יודע אני לעמוד בעומק, יודע אני לעמוד בשפע. בכל דבר ובכל הנסיבות מוגאל אני גם לשבעה וגם לרעב, גם לשפע, גם למחסור. הכל אני יכול בעזרתו של הנוטן بي כוח.

פיל' ד' 12-13

חשיבות נוכנה מטפחת לנו את התחרומות הנחוצה לנו לקרב. אם אנחנו פותחים בקרב כשהמחשובות שלנו שגויות, אנחנו דומים לחיל שנשלח לחזית ללא נשך. במצב זהה, לא נחזיק מעמד זמן רב.

בני ישראל התלוננו רוב הזמן. התנהגות זו הייתה אחת הסיבות לכך שמשע שאמור היה להימשך 11 ימים נמשך ארבעים שנה. הם התלוננו על כל קושי שנקרה בדרכם. כשהניצבו בפני אתגר חדש, הם התלוננו שקשה להם. דפוס החשיבה שלהם היה: "עשה שהכל יהיה קל ופשוט. אנחנו לא יכולים לשאת קשיים".

לאחרונה הבנתי שמאmins רבים ווקדים על שתי חתונות. בשבת, כשהם הולכים לקהילה, הם מדברים גבורה גבורה, כמו ענקים רוחניים. אבל ביום ראשון, כשחוזרים לשגרה, כשהם אמורים לישם את מה ששמעו והכירו ביום קודם, הם נכשלים ב מבחון הפעוט ביותר, משומם שאין סבבם איש שמסתכל עליהם.

אם אתה מאלת שמדובר להتلון, חק'ש את דפוסי החשיבה שלך ברוח הפסוק שאומר: "הכל אני יכול בעורתו של הנוטן بي כוח" (פיל' ד' 13).

19

מה לעשות, אני חייב להתלון ולראות שchorות כל הזמן

מנטליות המדבר - גישה ובעיה

הן ברכת חסד בך אם בגל הכרתו באלהים ישא אדם מכאוב
ויסבול שלא בצדקה; שהרי מה תחילתך בך אם תעמדו בסבל של
מכות על חטאיכם? אבל אם בעשותכם את הטוב תשבלו
ותעמדו בסבל, ברכת חסד היא מ לפני אלהים.

פטר"א ב' 20-19

אם לא למד להלל את אלהים בגישה ובמחשבות גם בעיצומם
של קשיים, לא נזכה לשחרור. הסבל שלנו אינו מפאר את אלהים.
גישה נכונה בשעת סבל היא שמשביעת את רצונו ומפארת אותו.
כדי להפיק את מלאה התועלת מהפסוקים הניל', כדאי לקרוא
אתם לארת ונחבי אותםabisodiot. אני מודה שהקדשתי מספר
שנים ללימוד הפסוקים האלה. רציתי להבין מדוע אלהים שבע
עצמו את כל המכאובי שלנו, שהוא כולל מפשעינו, דוכא
מעונונתינו ובחבורתו נרפא לנו (ישע' ניג 3-6).
חלפו שנים עד שהבנתי שהרעון המרכזי בפסוקים אלה אינו

הסבל, אלא הגישה שפגין האדם הסובל בעיצום של הקשיים. שים לב למילים "תעמדו בסבל". אם מישחו גורם לנו עול ואנחנו עומדים בזיה בסבלנות ולא מתלוננים, אלוהים שבע רצון מהחתנהות שלנו. קורת הרוח שאלהים חש אינה נובעת מחשבל, אלא מחשבלנות. וכך שנתעוזד בשעת סבל אנחנו מצוים לזכור כיצד עמד ישוע בהתקפות המרושעות שניתכו עליו.

ישוע צריך לשמש לנו דוגמה

אכן לזאת נקראותם, כי גם המשיח סבל בעדרם והשאר لكم מופת כדי שתתלוכו בעקבותיו.

הוא אשר חטא לא עשה ולא נמצאה מرمאה בפיו, אשר חרפוהו ולא השיב חרוף, סבל ולא אים, כי אם מסר דינו לשופט הצדק.

פטר"א ב' 21-23

ישוע סבל בדומיה, ללא כל תלונה. הוא בטח באביו שבשים בכל הנسبות. התנהגותו לא השתנתה גם כשהכל סביבו קרס. הוא לא הפין סבלנות רק כשהאויר היה קלילה ונינוחה, אלא גם כשאנשים היו עוינים ומרושעים כלפיו.

הפסוקים הנ"ל מלמדים שישוע צריך לשמש לנו דוגמה. הוא בא לעולם כדי להראות לנו כיצד علينا לחיות. גם אורח חיינו צריך לשמש דוגמה לאחרים. אנחנו מלמדים את ילדינו בעיקר דרך החתנהות שלנו, ולאו דווקא על ידי המילים שלנו. עליינו לשמש מעין איגרת חיים של המשיח, איגרת שכל אדם יוכל לקרוא בה (קור"ב ג' 2-3). האור שלנו צריך להאיר במלואו בתוך הדור העיקש והחשוך שאנו חיים בו (פיל' ב' 15).

היעוד שלנו הוא להתנהג בענווה ובסבלנות

לפיך אני, האסיר למען האדון, מפץיך בכם להתנהג כיאה ליעוד שנקראתם אליו.

התנהגו בכל ענווה וنمיכות רוח, ובוארך אפיים. סבלו איש את רעה באהבה.

אפפ' ד' 1-2

הסיפור הבא התרחש במשפחה שלי, והוא מהוות דוגמה נפלאה, המלמדת علينا לגלות סבלנות, ענווה ואורך רוח גם בשעת סבל.

דניאל בנו חזר ממסע בישור ברפובליקה הדומיניקנית, כשהשתי ידיו מכוסות פצעים ופריחה קשה. מישחו אמר שמדובר בהרעלת מצחמים מסויימים. הפריחה נראהתה לנו מסוכנת ורצינו שדניאל יבדק על ידי רופא. רופא המשפחה שלנו נעדר באותו יום, ופנינו לרופא מחליף.

סנדורה, בתנו, התקשרה לקבוע תור. היא מסרה בטלפון את גילו של דניאל, אמרה שהיא אחוטו ושיהיא תביא אותו למרפאה. כולנו היינו מאד עסוקים באותו יום, כולל סנדורה. הנסעה למרפאה נמשכה 45 דקות, וכשהגינו לשם אמרה האחות לסנדורה: "מצטערת, אסור לנו לטפל בקטין ללא נוכחות אחד ההורים".

סנדורה הסבירה שכשחתקשרה לקבוע תור, היא אמרה שהיא מביאה את אחיה למרפאה, ושיהיא עשוה את זה לעיתים הקרובים בגל היעדרויות התכופות שלנו מהבית, אבל כל ההסבירים האלה לא הוועלו לה. האחות לא הסכימה לאשר טיפול רפואי ללא נוכחות ההורים.

סנדורה יכלה להתאכזב ולכעוס. היא לקחה את אחיה למרפאה למראות לוח הזמן הצפוף שלו באותו יום, והנה מסתבר שביבזה את זמנה לשוווא. ונוסף על כך, היה עלייה לנhog chorah במשך 45 דקות. כל הסיפור הזה נראה כבזבוז זמן משועע.

אבל אלהים עזר לsandra לשמר על גישה אהבת ורגועה. היא התקשרה לדיב, שביקר באותה שעה אצלamo. דיב אמר שיבוא למרפאה. מוקדם יותר באותו יום הרגיש דיב שהאלוהים רוצה שהוא יקח איתו כמה ספרים וקטנות שלי. לא היה לו כל מושג בשביל מה. הוא פשוט הרגיש שעליו לקחת אותם איתו.

דייב הגיע למרפאה וניגש לפקidot הקבלה. היא זיהתה אותו ושאלה אם הוא בעל. הוא אמר שכן. הפקידה סיירה לו שראתה אותה בטלוייזיה ושמעה אותה מצינית את שמותיהם של בני המשפחה, וכי היא מבקשת לוודא שמדובר בי. דייב שוחח איתה כמה דקות, ונתן לה ספר של שעסק בריפוי הרגשות.

סיפרתי את הסיפור הזה כדי להגיע לנקודת העיקרית. מה היה קורה אילו פקעה סבלנותה של סנדרה? העדות שלה כמאmina היתה נפגמת כמעט כליל. התנהגות צו היתה עלולה להזיק לאוთה פקידה צפויהobi בטלוייזיה ואולי מתרשם מדברי. אותה פקידה ודאי הייתה מתחזצת אילו פגשה את בני משפחתי וגילתה שבעצם הם מתנהגים בצורה גסה.

אנשים רבים מחשיפים את אלוהים, וההתנהגות שלנו משפיעה עליהם יותר מהmillionים שלנו. כמובן שיש חשיבות רבה להכרזות הבשורה. אבל אם בהתנהגות שלנו אנחנו סותרים את המסר שבפינו, מוטב שלא נبشر בכלל.

סנדרה עמדה בנסיבות באתגר שניצב בפניה עם הגיעה למרפאה. דבר אלוהים אכן מבhair שעליינו לנוקוט גישה של סבלנות וענווה.

יוסף סבל באורך רוח

שליח לפניהם איש, לעבד נמכר יוסף. עינו בقبال רגליו, ברחל באה נפשו. עד עת בוא דברו, אמרת ה' צרפתה.

תהל' ק"ה יז-ט

יוסף משמש דוגמה לאדם שעמד בסבל. חשוב על יוסף ועל העול שגרמו לו אָחוּיו. הם מכרו אותו לשירות סוחרים שירדה למצרים, ואילו לאביהם סיפרו שיוסף נטרף בידי חייה רעה. ביןתיים נמכר יוסף לאיש עשיר - לפוטיפר, ושימש כעבד בביתו. אבל אלוהים גרם לכך שיוסף ימצא חן בעיני כל רואיו. עד מהרה נמצא יוסף חן גם בעיני אדונו החדש.

פוטיפר קידם את יוסף. אבל בעבר זמן מה שוב נגרם לו עול. אשף פוטיפר חשכה בו וניסתה לפתח אותו, אלא שיוסף שמר על טוהר מידותיו ולא נענה לה, והאשה העיליה עליו בפני בעלה, באומרה שיוסף ניסה לתקוף אותה מינית. יוסף הושליך לכלא, שוב לא עול בכפו.

גם בכלל ניסה יוסף לעזרם לאחרים. הוא לא התלונן, ובזכות הגישה שלו בשעת סבל, שיחרר אותו אלוהים מכלאו ושוב הביא לקידומו. בסופו של דבר נתמנה יוסף כמשנה לממלך מצרים. רק סמכותו של פרעה הייתה גדולה משלו.

והסיפור, כמובן, לא נגמר כאן. אלוהים הוציא לאור את צדקתו של יוסף והעניש את אחיו. השנים חלפו והחכים ירדזו למצרים כדי לknות מזון, להיות שבכגען שרד רעב. גם בנסיבות אלה לא השיב להם יוסף מידת נגד מידת. הוא אמר להם שם אומנם חשבו להרע לו, אבל אלוהים השתמש בכך לטובה. יוסף הרגיע את אחיו ואמר להם שאינם צריכים לחושש מפניו, שכן גורלם נתון בידי אלוהים ולא בידיו. הוא ביקש לנחים ולברך אותם ואת בני ביתם (בראי לייטני).

הסכנות שטמונות בתלונה

ואל ננסה את ה' כשם שניסוهو אנשים מהם [בני ישראל] והומתו על ידי הנחשים. אף אל תלוננו כשם שהתלוננו כמו מהם ומותו בידי המלאך המשיחית. מה שקרה להם היה לך דוגמה, וזה נכתב כדי להזהיר אותנו, אנחנו - אשר קיצי העולמים הגיעו אלינו.

קור"א י"ט-י"ג

הקטע הזה מבahir איזה הבדל עצום קיים בין יוסף לבין בני ישראל. יוסף לא התלונן כלל, ואילו בני ישראל התלוננו ללא הרף על כל דבר שלא תאם את רצונם. הכתובים מזהירים אותנו בחרוזת מפני הסכנות שטמונות בתלונות, בחתרמורמות, בחיפורש

מתמיד אחר פגמים ובנטיה לראות שחור בכל דבר. המסר הוא פשוט. התלונות הרבות של בני ישראלפתחו את הצלת בפני האויב, והוא בא והרס אותם. בני ישראל היו צריכים להיות אסירי תודה לאלהים על טובו הרבה - אבל הם בחרו להתלונן, ולכן נשאו בתוצאות המרות.

התנ"ך מבhair שמה שקרה להם נועד למד לך, ונכתב כדי להזכיר אותנו, כדי שלא ננהג כמוותם.

רובנו לא מתחילה להתלונן בקול רם. קודם כל אנחנו מתלוננים במחשבות שלנו. תלונות ותרומות במחשבות ימנעו מאייתנו את הכנסתה לארץ המובטחת. ישוע צריך לשמש לנו דוגמה. הוא המופת שלנו ועליינוlect בעקבותיו.

בני ישראל התלוננו ונשארו במדבר.

ישוע הילל וכיבד את אביו, ולכן קם לתחייה מהמותים. הניגודים האלה מלמדים כמה כוח יש להלל ולהכרת תודת, לעומת כוחה ההרסני של התלונה. כן, לתלונות, להתרממות ולתרומות יש כוח, אבל זה כוח שלילי. בכל פעם שאחננו חושבים או מדברים מtopic תרומות ומרירות, אנחנו נותנים לשטן סמכות עליינו, סמכות שאלוהים לא העניק לנו.

אל תתאונן, אל תלונן ואל תחשפ שוממים אחרים

עשוי כל דבר בלי להתלון ובלי להתוויח, למען תהיו נקיים מAffected וטהורים, בנים לאלהים אין דופי בהם, בתוך דור עיקש ופתלול אשר תפיעו בו קמאורות בעולם.

פרק ב' 14-15

לפעמים נראה כאילו כל העולם מתלונן. כל כך הרבה תרומות, מרירות ותובענות מקיפים אותנו, וכל כך מעט הערכה והכרת תודת. אנשים מתלוננים על העבودה ועל המעסיקים שלהם, במקום להודות לאלהים על מקור פרנסה קבוע. עליהם להעריך

את העובדה שאינם מתגוררים ברחוב או בבית מחסה, ולאינם מקבלים את מזונם בבית תמחוי.

רוב העניים היו שמחים ומאושרים לו יכול לעבוד באוטה בעודה, למרות הקשיים. הם היו מסכימים בחפש לב לסור למרותו של מעמיד לא מושלם ולקבב משכורת קבועה, לחיות בדירה משליהם ולבשל בעצם את הארוחות האהובות עליהם.

יתכן שאתה בהחלט זוקק לעובדה עם שכר גבוה יותר, וייתכן שהבוס שלו מתנהג אליך בצורהech מחריפה. זה בהחלט מצב לא נוח.

אבל השינוי המיחל לא יבוא אם ת תלונן.

אל תdag ואל תרטון, התפלל והודה לאלוהים

אל תdagו לשום דבר, כי אם בכל דבר הציגו מshallותיכם לאלוהים בתפילה ובתחנונים ובהודיה.

פי' ר' 6

שאל מלמד אותנו בפסוק זה מה علينا לעשות כדי לפטור את הביעות שלנו. הוא מורה לנו להתפלל ולהודות לאלוהים בכל הנסיבות.

אלוהים לימד אותנו את העיקרון הזה. הוא אמר לי: "למה שאותן לך משהו חדש, אם אין לך מודה לי על מה שכבר נתתי לך?"
למה שאותן לך משהו נוסף שתתלונני עליו?"
אם איננו מסוגלים להתפלל ולהציג את מshallותינו לאלוהים מתוך הכרת תודה, מתוך מעין החיים שנבע בנו, התפילות שלנו לא יזכו לתשובה הרצiosa.

MRIORT, תלונות, התאוננות, תרעומת וראיות שחורות - כל הגישות האלה באות לידי ביטוי כשם فهو אינו פועל לשבעות רצוננו, או כשמלינו לחכות זמן רב יותר מהמתוכן. דבר אלוהים מלמד שעליינו להיות סבלניים, גם כאשרנו מתחים ומיחילים לתשובה.

במשך הזמן הבנתי שסבלנות איננה יכולה לחכות, אלא

היכולת להפגין גישה נכונה וחיובית במהלך ההמתנה. התייחס בכל הרצינות הרואה לנטייה שלך להتلונן, ולכל דפוסי החשיבה השליליים שלך, בין שם בהםים לידך ביטוי במחשבה ובין שבדיבור. אני מאמין בכל ליבי שאלהים הראה לי כמה מסוכן לאפשר למחשבות ולמיללים שלנו להיות תחת השפעתו של גישות שליליות.

בדברים אי' 6 אלוהים אומר לבני ישראל: "רַב לְכֶם שָׁבֵת בַּהּ רֹזֶה". יתכן שגס אתה הקפת את אותו הר מספיק פעמים, ושהאתה מוכן להמשיך הלאה. אם כך, זכור שלא תוכל להתקדם כל עוד המחשבות והשיות שלך מלאות בתלונה ומרירות. ולא שייהיה לך קל להפסיק להتلונן. אבל זכור שעומדת לרשותך רוחו של המשיח, ולכן אתה יכול לחשב כמותו. אם כך, למה לא להפיק ממנה את מרבית התועלת?

20

לא רוצה לחרכות,
מגיע לי הכל תיכף ומיד

מנטליות המדבר - גישה חמישית

לכן, אפיי, התאזורו אורך רוח עד בוא האדון. הנה האיך מתחכה
לפni האדמה היקר ומיחל לו בסבלנות עד שיזכה לזרה ומלקוֹש.

עקב ה' 7

קוצר רוח הוא אחד מפירותיה הבאוּשים של הגאותה. כשהאדם
גאוּתנן מתחכה למשהו, הגישה שלו אינה נאותה. בפרק הקודם
ראינו שהסבלנות לא באה לידי ביטוי רק ביכולת לחרכות, אלא
בעיקר ביכולת לשמר על גישה נאותה במהלך ההמתנה.
הפסקון הניל אינו אומר שעליינו להתאזור בסבלנות שאנו חנוֹנָה
מחכים. הוא מבhair שעליינו להתאזור בסבלנות עד בוא האדון,
כלומר לכל אורך הדרכן, גם כשאנו חנוֹנָה מחכים. ההמתנה היא חלק
מהחכים. לאנשים רבים אין סבלנות לחרכות וחבל, כי אנחנו
מקדושים חלק ניכר מחיינו להמתנה דזוקא, ולא לקבלתה.
למה אני מתכוונת? אנחנו מתפללים ומקשים משחו מאלהיהם.
 אנחנו מאמין שהוא יענה לנו ומחכים לתשובה. וכשזו מגיעה,
 אנחנו שמחים שקיבלו את מה שייתלנו לו.

אבל היה שמעצםطبعו אנחנו מתמקדים במטרות, אנחנו שוב חוזרים וمبקשים, הפעם משחו אחר. ושוב אנחנו מאמינים ומהיכים לפריצת הדרך הבאה.

כשחשבתי על התהליך הזה, הבנתי שאני מקדישה זמן רב יותר להמתנה מאשר לקבללה. ולכן החלטתי ליהנות גם מתקופת ההמתנה, ולא רק מהרגע שבו אני מקבלת תשובה לתנפלותי. עליינו ללמידה ליהנות מהמצב שאנחנו נמצאים בו בעודנו בדרכך.

הגאווה מפרייעה לנו להמתין בסבלנות

על סמך החסד אשר ניתן לי, הירני אומר לכל אחד מכם: איש אל יחשב את עצמו ליותר משרاوي לו לחשב, אלא יהא צనע בהערכתו, כמידת האמונה שהעניק לו אלוהים.

רומ' י"ב 3

לא תוכל ליהנות מהמתנה אם לא תדע להתארך בסבלנות. הגאווה מפרייעה לאדם הנאותן להמתין בסבלנות, משום שהוא חשב את עצמו ליותר משרاوي לו לחשב. אדם כזה מאמין שככל אי נוחות מיותרת עבورو.

machd, אל לנו לחשוב מחשבות רעות על עצמנו. מאידך, אל לנו לחשוב את עצמנו ליותר משרاوي לנו לחשב. כשאנו מרים מרווחים את עצמנו, אנחנו מגעים לנוקודה מסוכנת, כי אנחנו מתבוננים באחרים מלמעלה למטה ומזוללים בהם. וכשהם אינם מתנהגים בהתאם לציפיות שלנו, אנחנו מפגינים קוצר רוח.
אדם עני לא יגין חוסר סבלנות.

היה מציאותי

בעולם - צרה לכם, אך התעוודו: אני ניצחתי את העולם.

יוח' ט"ז 33

דרך נוספת שהשטיין משתמש בה כדי לגרום לנו לקוצר רוח היא באמצעות המחשבה שראה הכל דרך משקפיים ורודים במקום לראות את המציאות כפי שהיא.

אם אנחנו חושבים שכל מה שקשרו בנו, בנסיבות שלנו ובמערכות היחסים השונות בחיננו צרייך להיות מושלים; אם אנחנו חושבים שאין מקום למכשולים בחיננו; שכולם צריכים להיות נחמדים ואדיבים אלינו; שלא יהיו סביבנו אנשים שיעצבנו אותנו - אין ספק שצפוי לנו כישלון בטוח. יתר דיקוק, מי שחושבד כך, נופל לפחות לו השטן, שכן מדובר בחשיבה מוטעית.

אני לא מציעה כאן שתנקוט גישה שלילית. להיפך, אני מאמינה בכל מאודי בגישה חיובית. אבל אני מציעה שנחיה מציאותיים ונזכור שרק מעט מאוד דברים בחים הם מושלמים.

דיביב ואני נועדים כמעט בכל סוף שבוע לעיר אחרת, לרוגל סמינר כזה או אחר. לעיתים קרובות אנחנו שוכרים אולס בבית מלון או במרכז כינוי עירוני. בהתחלה היתי קצרת רוח ומתוסכלת בכל פעם שימושו השתבש באחד מהנקודות האלה. למשל, כשהמזגן לא פועל כשרה או לא פועל בכלל, כשהתאורה היתה דלה, הcisיות מרופטים, הרצפה מכוסה בשאריות מזון. חשבתי שהיות ששילמנו סכום נכבד, מגיעה לנו תמורה נאותה.עשינו כמעט יכולתנו כדי לוודא מראש שהנקודות שאנו צריכים יהיה נקיים ונוחים, ואף על פי כן, ב-75% מהמקרים התאכזבנו.

במקומות מסוימים אמרו שנוכל להגיע למלאן בשעה מוקדמת מהמקובל, אבל כשהגענו עם הקבוצה שלנו, הסתבר שעליינו לחכות מספר שעות. עובדי המלאן מסרו לנו מידע מוטעה לגבי לוח הזמנים של האסיפות, על אף שאמרנו שוב ושוב מהו לוח הזמנים שמתאים לנו, ואף שלחנו לוח זמינים מודפס. לעיתים קרובות נתקלנו בעובדי מלאן עצלים וחצופים. פעמים רבות לא קיבלנו כלל את האוכל שהזמן.

אני זוכרת במילוי את המנה האחורה שהוגשה באחד הסמינרים לנשים (כ-800 נשים נכחו שם). המנה בושלה עם שפע של משקה חרייף. אחר כך הסתבר שבשל בלבול במטבח המרכזי קיבלנו את המנה שהיתה מיועדת לחותונה שנערכה באולם אחר. מיותר לציין כמה נוכחים היו לנו כשגילינו את המשקה החריף. יש לי שפע של סיפורים כאלה, אבל העניין הוא שרק לעיתים רוחקות זכינו למקום מושלם ולסמיינר ללא בעיות.

בשלב מסוים הבנתי שאני מגיבה בקוצר רוח על האជות הלאה בغالל הציפייה שלי שהכל יהיה מושלם, במקום להיות מציאותית.

גם היום אני לא מכינה את עצמי לכישלון, אבל אני זוכרת שישוע אמר שבעולם הזה יהיו לנו צרות, ניסיונות, לחצים וטסוקלים. כל אלה הם חלק מהחיים עלי אדמות - גם של המאמינים וגם של הלא מאמינים. אבל כל השיבושים והמצוקות לא יוכלו לפגוע בנו, כל עוד נדבק באהבותו של אלוהים ונציג לראווה את פרי הרוח.

סבלנות: הכוח לעמוד בסבל

לכן אתם, כברים אלוהים קדושים ואהובים, לבשו חמלת ורחמים ונדיות לב, נמיכות רוח וענווה ואורך אפיים.

קהל ג' 12

אני פונה לעוותים קרובות לפסוק הזה כדי להזכיר לעצמי איך עלי להתנהג בכל הנسبות. אני מזכירה לעצמי שאורך רוח איןנו רק יכולת להמתין, אלא היכולת להמתין עם גישה נאותה.

הסבלנות היא תוצר של מבחן האמונה

לשמחה גדולה חשבו זאת, אחוי, כאשר אתם באים בכל מיני ניסיונות. שהרי יודעים אתם כי בחינת אמונתכם מביאה לידי

סבלנות. אבל שתהא הסבלנות שלמה בפועלה, למען תהו שלמים ובלא דופי ולא יחסר לכם דבר.

יעקב א' 2-4

סבלנות היא חלק מפרי הרוח (גლטי ה' 22), והיא שוכנת ברוחו של כל מאמין שנולד מחדש.

לאלהים מאד חשוב שהסבלנות תבוא לידי ביטוי בחיה ילדיו. הוא רוצה שאנשים אחרים יראו את האופי שלו משתקף בנו. בפרק א' באיגרת יעקב נאמר שאשר הסבלנות שלנו תהיה שלמה, גם אנחנו נהיה שלמים ולא דופי, ולא יחסר לנו דבר. השטן אינו יכול לשלוות באדם סבלני.

כמו כן נאמר בפרק זה שעליינו לשם כשאנו מוצאים את עצמנו במצבים קשים, שהרי אנחנו יודעים שלאלהים פועל בנו באמצעות ניסיונות שונים כדי שהסבלנות שלנו תהיה שלמה.

מניסיוני האיש឴י למדתי שככל מיini ניסיונות בסופו של דבר מפתחים את הסבלנות שלי. אבל לא תמיד זה היה כך. בהתחלה, הניסיונות האלה הוציאו מתוכי תוכנות שהיו רחוקות מאוד משקף את אופיו של אלהים. הן עוררו בי גאותה, כעס, מרד, רחמים עצומים, מרירות ועוד. נראה שעליינו לטפל בכל הדברים השליליים האלה לפני שהסבלנות תוכל לנצח.

ניסיון או מטרד?

וישעו מהoor ההר דרך ים סוף לסבוב את ארץ אdom. ותקצר נפש העם בדרך.

במור' כ"א 4

זכור, קוצ'ר רוח הוא אחת הגישות האופייניות למטנליות המדבר, והוא שגרם לבני ישראל לנדוד במדבר ארבעים שנה. אחרי הכל, איך יכול האנשים האלה להיכנס לארץ המובטחת ולגרש את יושביה בשעה שלא היו מסוגלים לגלוות אורך רוח נוכה מטרד קון ושולוי?

אני מעודדת אותך לשתף פעולה עם רוח הקודש, בזמן שהוא מפתח לך את פרי הסבלנות. אם תתגנד לו, התהילה ימשך זמן רב יותר. מוטב שתלמד להגיב באורך רוח על כל מיני ניסיונות. מהר מאד תגלה שאתה לא רק סובל איך שהוא את צורת החיים שלך, אלא הרבה יותר מכך - שאתה מלא שמחת חיים.

חשיבותן של הסבלנות וההתמדה

שהרי צריכים אתם לסבלנות כדי לקבל את המובטח לאחר שתעשו את רצון אלוהים.

עבר' י' 36

הפסוק הזה אומר שבלי סבלנות וההתמדה לא נזכה להתגשות הבטחותינו של אלוהים. באיגרת לעברים י' 12 נאמר שאנו נוירשים של ההבטחות האלה על ידי אמונה ואורך רוח. אדם גאותנו פועל על פי מחשבת הבשר. הוא שואב את כוחו מהבשר שלו, ומצהיר בכל דרכיו: "אני מוכן ומזומן עכשו!!" אבל הענוהה מצהירה: "אלוהים ידוע טוב יותר, והוא לא יתמהמה ולא יאחר!!" אדם עני יכחח באורך רוח. יש בו יראת אלוהים. הוא לא יעו לפועל בכוחו - על פי מחשבת הבשר. אבל אדם גאותנו ינסה לפעול בכוחות עצמו. הוא מנסה את הפטורין הזה ואת האפשרות ההייא, אבל ללא הועיל.

קן ישר איננו בהכרח הדרך הקצרה ביותר אל היעד

ש דורך ישיר לפני איש ואחריתנה דרכי מותן.

משל ט"ז 25

לפעמים, בתחום הרוחני, קן ישר לא יקצר את הדרך מהמקומות שאנו נמצאים בו אל היעד שאנו מבקשים להגיע אליו. הקן הישר יכול להיות לפעמים הדרך הקצרה ביותר להرس וחורבן.

אנחנו חיבים להתazor בסבלנות ולחכמת אלוהים, גם אם נדמה לנו שהוא מוביל אותנו סחור שחור. המון מאמינים בעולם אינם מאושרים. הם אינם מגשימים את עצם משומם שהם מנסים לעשות את זה בכוחם שלהם, במקום להמתין בסבלנות לעיתוי של אלוהים ולדרך שלו. כאשרה מכח לאלהים, השטן יתקוף שוב ושוב את המחשבות שלך וינסה לשכנע אותך "לעשות משהו". השטן רוצה שתפעל בבר, כי הוא יודע שהבשר אינו מועיל (יוח' י' 63). ראיינו שקורר רוח הוא תוצר של גאויה, וההתשובה היחידה לגאויה היא ענווה ושפלות רוח.

השלט את עצמך, וחכמה לאלהים

השפילו עצםכם תחת יד אלהים החזקה, למען ירומם אתכם בעיתו.

פטר"א ה' 6

המילים "השפילו עצםכם" אין מלמדות שעליינו לחסוב מחשבות רעות על עצמנו. הכוונה היא שלא תהשוו שאתה יכול לפתרו את הביעיות שלך בכוחות עצמו. במקומות לקחת את המושכות לדיוק ולפעול מותק גאויה, عليك להשפיל את עצמך תחת יד אלהים החזקה. הוא כבר ירומם אותך בעיתוי המתאים.

אם תהכחה שאלהים יפעל ותسرב לפעול על פי הבשר שלך, בעצם תצלוב את ברך ו"תמות עצמן". אתה תתחיל "למota" לדריכים שלך, לעיטוני שלך, ולהחיות בהתאם לרצון אלהים. אתה תשתף פעולה עם דרכו של אלהים. עליינו להיות נכוונים תמיד לציוויל למה שאלהים אומר לנו לעשות, ובמקביל להיזהר מהגאויה. זכור, הגאויה היא המקור לקוצר הרוח. אדם גאוותנו אומר: "אני לא רוצה לחכמת. מגיע לי הכל נכון ומיד".

אם אתה קוצר רוח ומתוסכל, אני מציעה שתאמר: "אלוהים,
אני רוצה שרצונך יתגשם בעיתוי שלך. אני לא רוצה לצעוד לפניך
וגם לא לפגיר אחריך. אבא, עוזר לי לחכות לך בסבלנות!"

21

אולי ההתנהגות שלי לא בסדר, אבל זאת איננה אשמת!

מנטליות המדבר - גישה שישית

ויאמר האדם: "האשה אשר נתת עימדי - היא נתנה לי מין העץ
ואוכל".
...ותאמיר האשה: "הנחש השיאני ואוכל".

ברא' ג' 12-13

אחד הגורמים לחיים שוממים ועקריים הוא חוסר המוכנות של
האדם לקחת על עצמו אחריות, בעיקר כשדברים אינם מסתדרים.
אנשים ככל הנוטים להאשים את הנسبות או אנשים אחרים.
הבעיה הזאת הchallenge עוד בגין עצם, כאשר 하나님 הוכיח את אדם
וחוווה על חטאם. מה עשו השניים? הם האשימו זה את זה, את
הנחש ואפילו את אלוהים, והתחמקו מחាជיות על מעשיהם.

הכל בגלן!

ושרי אשת אברהם לא ילדה לו, ולא שפחה מצחית שסמה הaga.
ותאמיר שרי אל אברהם: "הנה נא עזרני ה' מלךך". בוא נא אל

שפחתי. אול' איבנה ממנה". וישמע אברם לקל שרי. ותיקח שר את אברם את הגור המצרי שפחתה מכך עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען, ותיתן אותה לאברם אישא לו לאשה. ויבוא אל הגור, ותפרה. ותרא כי הורתה ותִקְלַּג גבורהה בעינה. ותאמר שר אל אברם: "חֶמְפֵּס עלי". אנו כי נתתי שפחתי בחיקך. ותרא כי הורתה ואכל בעינה. שפטו ה' בין וביןך". ואמר אברם אל שר: "הנה שפחתר בזך. עשי לה הטוב בעיניך". ותעננה שר ותברוח מפניה.

ברא' ט"ז 6-1

סיפורים של אדם וחווה חזר על עצמו בוויכוח שפרק בין אברם לשרי. הצעיפייה לידיה שהובטה להם ובוש לבוא התישה אותם, והם החליטו לעשות משהו בנדון. אחר כך, כשההשלכות של המעשה היו קשות, הם הטיחו את האשמה זה בזו. הסצנה הזאת חוזרת על עצמה אין ספור פעמים גם בין לבן דיב. שניינו התחרמכו מהשאלות העיקריות בחינינו, ולא רצינו להתמודד עם המציאותות.

אני זוכרת שהתפלلت לאלוהים וביקשתי ישינה את דייב. בכל פעם שקרأت בכתובים, ראייתי בצדקה ברורה ביותר את כל הליקויים באישיותו, וחשבנתי שהוא חייב להשתנות! המשכתי להתפלל עבورو, עד שאלווהים אמר לי בבירור: "ג'ויס, הבעיה היא לא בדייב... אלא בך".

הייתי המומה. בכיתי ובכיתי. במשך שלושה ימים הראה לאלוהים כמה קשה להיות איתי תחת אותה קורת גג. הוא הראה לי שאני מנשה לשלוט בכל מה שתרחש בבית, כמה נודנית, מציקה ומתלוננת הייתה. כמה קשה היה לרצות אותה, איך גישה שלילית הייתה לי, ועוד ועוד. החתוגות הזו נתנה מכיה קשה לגאותה שלי, אבל היא גם היוותה את ראשיתו של תהליך השיקום שלי. כמו רוב האנשים, גם אני הטילתי את כל האשמה על אחרים ועל נסיבות מסוימות שלא היו בשליטתה. תליתי את הפגמים באישיות

שלוי בהתעללות שעברתי. אבל אלוהים אמר לי: "אולי את מתנהגת כך משום שנפלת קורבן להתעללות, אבל אין זו סיבה להפוך את ההתעללות לתירוץ שיאפשר לך להמשיך ולהתנהג כך!" השטן עובד קשה על המחשבות שלנו. הוא מקיים שם מבקרים שנועדו למנוע מאיתנו להתמודד עם האמת ולראות אותה כמו שהיא. האמת משחררת אותנו, והוא יודע את זה!

כואב לעמוד מול האמת העירומה ולראות איך באמת אנחנו והמעשים שלנו נראים. לדעתך, אין כאב רגשי גדול מזה. لكن מעדיפים רוב האנשים לברוח מהאמת. הרבה יותר קל לראות את האמת העירומה של מישחו אחר. אבל כשההמראה מופנית כלפיו, קשה לנו להבית בה.

אם, אילו זאיילולא

וידבר העםabalohim ובמשה: "למה העליתנו ממצריים למות במדבר? כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצחה בלחם הקלוקל".

במור' כ"א 5

כאמור, בני ישראל תלו את האחריות לביעות שלחים במשה ובאלוהים. הם התחרמו מכל אחריות אישית, ולכן במדבר במשך זמן רב כל כך. אלוהים הראה לי שהتلונות שלהם היו אחד הגורמים העיקריים לנזודים הממושכים.

זו הייתה גם הסיבה שנדדתי בחיי האישיים סביב אותו הר. במשך שנים דרכתי במקומות. רשימת התירוצים שאיפשרו לי להתנהג באופן קלוקל הייתה אין סוףית:

אלמלא התעללו بي בילדותי, לא היה לי מזג כזה חם.

אילו הילדים היו עוזרים יותר, היויתי משתפרת.

אלולא דיב שיחק גולף בשבת, לא היויתי כועסת עליו כל כך.

אם דיב היה משוחח איתי יותר, לא היויתי כל כך בזודה.

אם דיב היה קונה לי יותר מנתנות, לא היויתי כל כך שלילית.

אם לא הייתה חיבת לעבוד מוחץ לבית, לא הייתה עייפה כל
זהם.

(ואז הפסיקתי לעבוד והتلונה החדשיה הייתה): אילו רק יכולתי

לצאת קצת מהבית, לא הייתה כל כך משועמת!

...אילו היה לנו יותר כסף...

...אילו רק היה לנו בית משלנו...

(ואז קניתם בית פרטוי והטלונה החדשיה הייתה): אילו לא היו לנו

כל כך הרבה חשבונות לשלם...

אם רק היו לנו שכנים טובים יותר או חברים אחרים...

אם... אילו... אילולא... אם... אילו... אילולא...

אבל...

�דבר ה' אל משה לאמור: "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל. איש אחד איש אחד למטה אבותינו תשלחו, כל נשיא בהם". ושלח אותם משה מדבר פארן על פי ה', כולם אנשים ראויים בני ישראל המה.

...וישבו מתרח הארץ מאמצע יומם. וילכו ויבואו אל משה ואל אהרון ואל כל עדת בני ישראל, אל מדבר פארן קדשה, וישיבו אותם דבר ואת כל העדה, ויראום את פרי הארץ. ויספרו לו ויאמרו: "באמן אל הארץ אשר שלחתנו, גם זבת חלב ודבש היא, זהה פריה".

"אפס (אבל), כי עד העם היושב הארץ, והערים בצורות גדולות מאוד וגם לידי הענק ראים שם".

במד' יג 1-3, 25-28

"אם" ו"אבל" הן שתי המילים המטעהות ביותר שהשתן שותל במחשבותינו. שניהם עשר המרגלים הביאו עימם מהארץ המובטחת אשכול ענבים ענק, עד כדי כך שהיה צורך לתלות אותו על מוט שניシア בידי שני אנשים. ולמרות זאת, הדיווח שלהם היה שלילי.

ה"אבל" שלהם ("אפס" כלשון התנ"ך) הוא שהביס אותם! הם היו צריכים להתקד באליהם, ולא בעיות שעלוות להתעורר. אחת הסיבות לכך שהבעיות שלנו מכריעות אותנו היא אורה החשيبة שלנו. אנחנו חושבים שהבעיות שלנו גדולות על אליהם. יתרן שזו גם הסיבה לכך שקשה לנו לעמוד פנים אל פנים מול האמת. אנחנו לא בטוחים שאלויהם מסוגל לשנות אותנו, ולכן מתחמקים מעצמנו, במקום להתבונן בעצמנו ללא כח ושרק ולראות את עצמנו כפי שאנו באמת.

היום כבר לא כל כך קשה לי להתמודד עם אמת חדשה של אליהם חושף לנגד עיני וסקורה بي, כי אני יודעת שלאליהם יכול לשנות אותי. הרי ראוי אילו شيئاוים נפלאים הוא חולל בי ולמדתי לבתו בו. אבל בתחלת הדרכ היה לי מאוד קשה לבתו בו. חלק ניכר מחיי הסתרני דבר כזה או אחר. חייתי באפילה במשך זמן רב, ולא כל כך מיהרתי לצאת לאור.

אמת ב עמוק הלב

חנני אליהם כחסדך, כחוב רחמייך מהה פשי. הָרַב כבשני מעוני ומחטאתי טהרני. כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. לך לבדוק חטאתי והרע בעיניך עשית, למען תצדק בדבריך, תזכה בשופטך. הן בעון חולلت ובחתא יחרתני אמי. הן אמת חפצט בטעות, ובסתום חוכמה תודיעני.

תחל' נ"א 3-8

במזמור נ"א דוד משוע לאליהם. הוא מבקש שיעניק לו חסד ושילוח לו על חטאיו. היה זה אחורי שלאליהם הוכיח אותו על הניאוף עם בת שבע ורצת אורה. תאמינו או לא, אבל דוד נאף עם בת שבע כמנה לפניו שכטבת את המזמור הזה. במשך כל אותה שנה הוא לא התייצב מול מעשו. וכל עוד הוא סירב להישיר מבט אל האמת העירומה, הוא לא יכול היה לחזור בתשובה כנה, ואליהם לא יכול היה לסלוח לו.

פסוק 8 הוא בעל עצמה רבה. הוא אומר שאלהים משתוקק להביע את האמת עמוק בתוכנו. המילה "בטוחות" פירושה הקרביים שלנו, עמוק הבטן. אם אנחנו רוצחים לקבל את ברכותינו של אלוהים, علينا להיות כנים עימם, גם לגבי החטאיהם שלנו.

ידוי קודם לסליחה

אם נאמר שאין לנו חטא, מתעים אנו את עצמנו והאמת אינה לנו.

אם נתוויה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלוח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עוללה.

אם נאמר שלא חטאנו, לכובב שמו אותנו ודברו אינו לנו.

יוח"א א' 8-10

כשאנו חזרים בתשובה בכוונות, אלוהים סולח לנו ב מהירות. אבל לא נוכל לחזור בתשובה באמת ובתמים עד שלא נעמוד פניהם מול פניהם נוכח החטאיהם שלנו ונכיר בהם.

אם אנחנו מודים שטעינו ובאותה נשימה מתרצים את מעשינו, אנחנו לא מתמודדים עם האמת כמו שאלהים רוצה שנתמודד. באופן טבעי אנחנו נוטים להצדיק את עצמנו ואת מעשינו, אבל הכתובים מבחרירים שהצדק שלנו ניתן לנו אך ורק בחסד אלוהים, בזכות ישוע המשיח (روم' ד' 20-24). אתה ואני, בתור אנשים חוטאים, נחשבים לצדיקים בעיני אלוהים רק בזכות העבודה שישוע שפך את דמו על הצלב, ולא בגין תירוץ מוצלח כזה או אחר.

באחד הימים התקשרה אליו שכנה וביקשה שאסיע אותה לבנק. המכונית שלה התקלקלה והוא הייתה צריכה להגיע לבנק ב מהירות. אני הייתי עסוקה בעניינים שלי ולא רציתי שייפרעו לי. לכן הגבתי בקוצר רוח לבקשתה. ברגע שהחנחתה את השופורת ידעתה שהחtentנות שלי הייתה בלתי נסבלת וshall להתקשר שוב, להתנצל ולהסיע אותה לבנק. המחשבות שלי היו מלאות תירוצים

שיסבירו את התנהגותי המבישה: "אני לא מרגישה טוב, אני מאוד עסוקה, עבר עלי יום קשה..." אבל עמוק בתוכי ידעת ש אסור לי להشمיע ולו תירוץ אחד! רוח הקודש הנחה אותי: "תתקשרי ותאמרי לה שטעית, סוף פסוק! שאין לך תירוץ שיצדיק את התנהגותך. בקשי ממנה לשלוח לך, והציעי להסיע אותה לבנק". זה היה קשה. הבשר שלי נתקף חללה מעצם הרעיון. הרגשתי שסערה עצומה מתחוללת בתוכי, שאני רוצה להתחבא. אבל ידעת שלא נמצא מחבוא מהאמת, להיות שהאמת יכולה אור.

האמת היא אור

את אשר היה מראשית, את אשר שמענו, את אשר ראיינו בעינינו, אשר הבטנו בו וידינו מיששו אותו, על אוזות דבר החיים, והחיים נגלו ונחננו ראיינו, והרינו מудים ומודעים לכם את חי' העולםים אשר היו אצל האב ונגלו לנו. את אשר ראיינו ושמענו מודיעים אנחנו גם לכם למען תתחברו עימנו גם אתם. ואכן, התחרבותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח.

זאת אנחנו כותבים למען תהיה שמחתנו שלמה. וזה דבר הבשורה אשר שמענו ממנו ונחננו משמעיים לכם, שהאלוהים אוֹר הָוּא וְכָל חֹשֶׁךְ אֵין בּוֹ.

יו"א א' 5-1

האמת היא אחד מכל הנשק האדירים ביוטר שעומדים לרשותנו במלחמה שלנו עם כוחות החושך. האמת היא אור, והכתבים אומרים שהחושך לא התגבר מעולם על האור ושלუלים לא יתגבר עליו.

השטיון רוצה להמשיך ולהסתיר דברים, אבל רוח הקודש רוצה להוציא הכל לאור כדי שנתמודד עם המציאות בגלוי, כדי שניהה חופשיים באמת ובתמים.

ישוע אמר שהאמת תשחרר אותנו (יוח' ח' 32), וש霎ת האמת מגלה לנו רוח האמת.

רוח האמת

עוד רבות יש לי להגיד לכם, אלא שאתם אינכם יכולים לשאול זאת עכשוו. אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, כשיוביל ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם.

יוח' ט"ז 13-12

ישוע יכול היה לגלות לתלמידיו את כל האמת, אבל הוא ידע שהם לא מוכנים לכך. לכן הורה להם לחכות עד שרוח הקודש יבוא ממראמים וישכוון בתוכם.

לאחר שישוע עלה לנו עדן, הוא שלח את רוח קודשו כדי שיפעל בקרבנו וכיון אותנו, כך שתפארתו של אלוהים תגלה בנו. איך יוכל רוח הקודש לפעול בחינו אם לא נהיה מוכנים להתייצב בפני האמת? רוח הקודש נקרא "רוח האמת". תפקידו העיקרי הוא לעוזר לנו לעמוד מול האמת ולקבל אותה, כי רק האמת יכולה לשחרר אותנו.

יתכן שנסיבות מסוימות או אדם מסוים בעברך הסבו לך כאב רב, ושבקבותיו פיתחת רגשות יתר ודפוסי התנהגות שגויים. אל תיתנו לפצעי העבר לשמש לך כתירוץ כדי לדבוק בגישה ובמיעשים מוטעים ולא להשתנות.

אין ספק שהליך ניכר מההתנהגות הבעייתית שלי נבע מההתעללות המינית, הרגשית והAMILOLIYT שידעתני במשך שנים. אבל כל עוד השתמשתי בכך כתירוץ להתנהגות שלי, נשארתי בתוכה המלכודת שטמנתי לעצמי. הדבר דומה לאדם שמנגן על האויב שלו

ואומר: "אני שונא אותך, אבל זו הסיבה שאני מגן עליו". אתה יכול להשחרר ככליל מכל אויב ומכל שעבוד. אתה לא חייב לבזבז ארבעים שנה על נדודיים במדבר. ואם כבר ביזמת

ARBUIIM SHNA VLA YDUT SHMENTALIOT HMDVAR HIA SHGERMAH LCK, ZA
YCOL LEHSHTANOT. HAYOM YCOL LEHBIOT HAYOM HAACHRONU SHLK BMDVAR. HAYOM
ATHA YCOL LEHCHLIT ACHROT.

BKSH MAALOHEIM SHIRAAH LK AT HAMTA ODOTNIK. VCSHUSAH AT
ZAH - HAZIK MUMDA! HATHELIC LA YHIA KL, ABEL ZCOR SHAALOHEIM
HBTICH: "LA ARFEN VLA AZUBEK" (UBRI YIG 5).
ATHA NMZA BDZR CHOCNA MHDVAR; HATHEL LIHNOT MOHAZR
HMOMBETCHTA!

22

החיים שלי אומללים,
אני מרחם על עצמי

מנטליות המדבר - גישה שביעית

ותישא כל העדה, ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא! יילום
על משה ועל אהרן כל בני ישראל, ויאמרו אליהם כל העדה: "לו
מתנו הארץ מצרים או במדבר זהה, לו מתנו!"

במד' י"ד 1-2

בני ישראל מאד ריחמו על עצמם. כל אי נוחות שימשה להם
כתירוץ לגל חדש של רחמים עצימים.
באחת הפעמים שהייתי שקוועה כל כולי ברחמים עצימים אמר
לי אלוהים: "את יכולה להיות מלאת רחמים או מלאת עצמה,
אבל לא תוכל ליהנות משניהם בו זמנית".
אני לא רוצה לעبور על הנושא של פרק זה בברפروف. חשוב מאוד
להבין שאנו לא יכולים "לארה" רוח של רחמים עצימים ובו
זמן יותר להישען על רוחו של אלוהים ועל כוחו.

עלינו לעודד זה את זה ולבנות איש את אחיו

על כן עוזדו זה את זה ובנו איש את אחיו, כפי שאתם גם עושים.

תשל"א ה' 11

היה לי מאד קשה לוותר על מסיבות הרחמים העצמיים שלי. במשך שנים השתמשתי ברחמים האלה כמקור של נחמה. בכל פעם שימושו פוגע בנו, בכל פעם שאנחנו מותאכזבים, השטן שולח אחד משליחיו ומטיל עליו משימה: לחשוש שקרים באזונינו ולגרום לנו להרגיש מסכנים עוד יותר.

אם תעצור לרגע לאחר שנפגעת ותקשי במחשבות וברחמים העצמיים שמלאים אותך, תבין היטב איך השטן פועל במחשבות שלך. המחשבות האלה נועדו לשעבד אותך. אבל כתבי הקודש לא נותנים לנו יותר לרחם על עצמנו. להיפך, علينا לעודד ולבנות זה את זה.

אלוהים יש מתנה שהוא רוצה להעניק לנו - מתנת החמלה. זו היא מתנה אמיתית. היא מתבטאת בחמלה וברחמים של אלוהים כלפי הסובלים והכוабים. אדם שניחן במתנת החמלה עוזר לסובלים ומקדיש לכך את חייו. הרחמים העצמיים, לעומת זאת, הם מעוזותים. הם לוקחים את רחמי של אלוהים, שנועדו לצאת מאיינו אל אחרים, ומפניהם אותם אל עצמנו.

כך זה גם לגבי האהבה. ברומים ה' 5 נאמר שרוח הקודש יזכה את אהבתו של אלוהים לתוך לבנו. אלוהים עשה את זה כדי שננדע עד כמה הוא אוהב אותנו, וכך שניהה מסוגלים אהוב את הזולת.

אבל אם אנחנו לוקחים את אהבתו של אלוהים, שנועדה לזרום מאיתנו לזרות, ומפניהם אותה רק אל עצמנו, היא הופכת לאנוכיות. במצב כזה אנחנו מתמקדים בעצמנו, והאנוכיות הזה הורשת אותנו בסופו של דבר. רחמים עצמאיים הם עבודת אלילים. הם גורמים לנו להתרכז בעצמנו וברגשות שלנו. הם גורמים לנו להיות מודעים אך ורק לצרכים שלנו, והופכים אותנו לצרי אופקים.

חשיבות על הזרות

כל אחד אל יdag רק לעניינו, אלא גם לעניינו של זולתו.

פיל' ב' 4

לא מזמן בוטלה ברגע האחרון אהות ההתחייבויות שלנו למד במקומות מסוימים. האמת היא שמאוד ציפיתי לאוטו סמינר, וכשנודע לי שהוא בוטל, התאכזבתי מעט. בעבר, אירוע כזה היה גורם לי לשקו ערך עצמיים וברחמים של מחשבות ומעשים שליליים, של ביקורתיות ושפיטה של האנשים שביטלו את הסמינר. אבל בינתיים למדתי לחכות בשקט כשהתחייבות כלשהי מתבטלת.

למדתי שעדיין לא לומר כלום מאשר לומר דברים שגויים.

ישבתי בשקט לפני אלוהים, והוא התחל להראות לי את האירוע כולו מנקודת המבט של האנשים שביטלו את הסמינר. ידעתם שהם ניסו למצוא בנין כדי לעורוך בו את הסמינר, אך לא הצלחו. אלוהים הראה לי שגם הם חשו מאוד מטופסלים ומأוכזבים. גם הם רצו שהסמינר יתקיים. הם ציפו לכך בכילוין עיניים. הציפיות היו גדולות, וכך גם האכזבה.

מדהים כמה קל להימנע מרוחמים עצמיים. כל מה שעליינו לעשות לשם כך זה לחשוב על הצד השני, לא רק על הצד שלנו.

רחמים עצמיים ניזונים ממחשבה חד כיוונית - אני ואני ואני. אנחנו מתייחסים את עצמנו בניסיון לגייס אהדה ורוחמים. כן, רוחמים עצמיים הם מლכודת רצינית, והשטין משתמש בהם כדי להשאיר אותנו במדבר הרוחני. ואם לא ניזהר, אנחנו עלולים להתרmerc להם.

התמכרות היא פוליה שאנו עושים באופן אוטומטי, בתגובה לגירויים שונים. התמכרות היא דפוס התנהגות שהופך להרגל.

כמה זמן אתה מבזבז על רוחמים עצמיים? איך אתה מגיב על אכזבות?

למאמין בישוע יש זכות מיוחדת. כשהוא מתאכזב, הוא יכול להפוך את הקורה על פיה. תודות לאלהים יש לנו אפשרות

להתחליל מחדש. הרחמים העצמיים, לעומת זאת, מקבעים אותנו בעבר.

שחרר ותן לאלהים לפעול

אל תזכרו ראשונות וקדמוניות אל תtabוננו. הנני עושה חדשה, עתה תצמיח הלא תדעוה? אף אשימים במדבר דרך, בישימון נהרות.

ישע' מ"ג 18-19

ביזבוזי שניים ארכוכות על רחמים עצמיים. היתי מכורה להם. התגובה האוטומטית שלי לאכזבה היתה רחמים עצמים. ברגע של אכזבה נתג השטן להציג את הראש שלי במחשבות מוטעות. והיות שלא ידעת להגן על המחשבות שלי, המשכתי להקשיב לרעיונות שהוא ירה לתוכו. וככל שחוותתי יותר, כך הלכתי ושקעתי ברחמים עצמיים.

בשנים הראשונות לנישואינו היה דיב מרוטק למשך הטלוויזיה בכל יום ראשון אחר הצהרים. הוא צפה בהנאה רבה בכל תוכניות הספורט, אבל אני לא נהנית כלל. הוא היה מרוטק למשך עד כדי כך שלפעמים שכח שאני קיימת.

באחד הימים התיעיצתי מולו ואמרתי באופן ברור: "דיב, אני לא מרגישה טוב. אני מרגישה שאני עומדת למות".
דיב לא הרים את עיניו מהמסך, ורק אמר: "אהה, זה נחמד מאוד, יקירתי".

כל יום ראשון אחר הצהרים היה ספוג בכעסים שלי על דיב וברחמים על עצמו. בכל פעם שכך עשתה על דיב, התחלתי לנוקות את הבית. היום אני יודעת שעשית את זה בניסיון לעורר בדיב רגשות אשמה על כך שהוא נהנה בזמן שאינו אומללה. הסתובבתי בבית כמו רוח סערה. טרקתי דלתות ומגרות, ושבתי אבק בחדר הטלוויזיה כדי שדיב יראה כמה קשה אני עובדת.

ניסיתי לשוויך את תשומת ליבו, אבל לשווה. בשלב מסוים הייתה מרים ידים והולכת לאmbטיה, כדי למרר בלבci. שבתי על

הרצפה ובכיתתי. עם הבכי גברו הרחמים העצמיים שלי. רק בעבר שנים נתנו לי אלוהים התגלוות בעניין, ואז הבנתי מדוע נשים מעדיפות לבכות באמבטיה. הסיבה היא המראה הגדולה שנמצאת שם. אחרי בכיכי גדול אנחנו יכולות להתבונן במראה ולראות כמה אומללות אנחנו.

לפעמים, הדמות שנסקפה מהמראה הייתה כל כך עלובה, מה שהתחיל את כל המעלג מחדש, ושוב הימי פורצת ברכי. לאחר מכן, בניסיון נואש ואחרון, נהגת ללקת סלון ולהסתובב שם לאיטה, מנסה לגרום לדיבב להבחן במצבו הנואש. מדי פעם הוא דוקא שם לב אליו... הוא היה מביט בי להרף עין וمبקש שאcin לו כוס תה קר, אם אני הולכת למטבח.

בסופו של דבר הבנתי שהבכי הזה לא יועיל! סחטי את עצמי מבחינה רגשית בניסיון לקבל מדיבב קצר אהזה. ובשל המאמץ הרגשי סבלתי כאבים פיזיים.

אלוהים לא ישחרר אותנו בזכות הכוחות שלך אלא בכוו. רק אלוהים יכול לשנות בני אדם. רק ח' צבאות היה מסוגל לגמול את דיבב מצפיה בכל כך הרבה משדרי ספורט בטלוויזיה. אני למדתי לבתו באלהים ולהפסיק להתפלש ברחמים עצומים בכל פעם שלא קיבلت את מבקשי, ודיבב למד להיות ברורן יותר עם הרגלי. הצפיה שלו בתוכניות ספורט למיניהם.

דיבב עדיין צופה בטלוויזיה בהנהה מרובה, אבל היום זה לא מפריע לי כלל. כשהוא צופה בטלוויזיה, אני עושה דברים אחרים שמשמעותם אוטה. אם אני זוקה לו או מעוניינת בחברתו, אני מבקשת בינם (ולא בкус) שיצטרף אליו. בדרך כלל הוא משנה את תוכניותיו. אבל לא תמיד. מדי פעם קורה שהוא מסרב - ותמיד יהיו פעמים אלה - שכן לא תמיד הרצון שלי הוא שנעשה. ואם אני מרגישה שהרגשות שלי מתקומות, אני מתפללת: "אלוהים, עוזר לי לעبور בהצלחה את המבחן. אני לא רוצה להזכיר את ההר הזה אפילו פעם אחת נוספת".

23

אני לא רואו לברכות של אלוהים

מנטליות המדבר - גישה שמיינית

ויאמר ה' אל יהושע: "היום גלוּתִי (הסרתי) את חורפת מצרים מעלייכם". ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה.

יהוש', ה' 9

לאחר שבני ישראל חצו את הירדן תחת פיקודו של יהושע, הם המשיכו בדרכם לארץ המובטחת. אבל לפני כן רצתה אלוהים לעשות מהשו נסיך בקרבתם, כדי שייהיו מסוגלים לכבות את העיר הראשונה, את יריחו. אלוהים הורה ליהושע למלול את בני ישראל, להיות שכל אלה שנולדו במהלך הנזודים במדבר לא נימולו. לאחר שתמה מלאכת המיליה אמר אלוהים ליהושע: "היום גלוּתִי (הסרתי) את חורפת מצרים מעלייכם".

פרק ו' פותח בתיאור העיר יריחו. לאחר מכן הסביר אלוהים ליהושע ובני ישראל כיצד עליהם לכבות את יריחו. מודיע בקש אלוהים להסייע קודם כל את חורפת עמו! מהי חופה בכלל?

מהי חרפה?

כשאלוחים אמר: "היום גלותי את חרפת מצריים מעלייכם", הוא הדגיש עיקרונו חשוב. מצריים מסמלת את העולם. לאחר מספר שנים של חיים בעולם, כל אחד מאיתנו הופך לאיש העולם הזה, והוא במחשבה והן במעשה. לכן כולם צריכים להסיר מעלינו את חרפת העולם.

בגלל העבר הקשה שלי הפכה הבושה לגורם מכريع באישיותי. היא עיצבה את האישיות שלי. האשמהית את עצמי במה שקרה לי (על אף שרוב הדברים התרחשו כשהייתי ילדה קטנה ולא יכולתי לעשות מأומה כדי למנוע את ההתעללות).

כבר אמרתי שהחסד הוא כוחו של אלוהים, שניתן לנו ללא כל תמורה או תשלום מצדנו. חסד הוא הכוח שאלהים נתן לנו כדי שנוכל לעשות בשלווה ובנהנת את מה שאנו חנו לא מסוגלים לעשות בכוחות עצמנו. אלוהים רוצה לעטוף אותנו בחסדו, ואילו השטן רוצה לעטוף אותנו במעטה של חרפה וקלון.

החרפה שחשתי שידרה לי שאיני טובה, ושאני רואיה לאحبתו של אלוהים. הבושה הרעהה אוטוי מבפנים. התבונתי במה שעוללו לי, והتبונתה גם בעצמי. לא אהבתني את עצמי. מה קורה כאשר אלוהים מסיר מעלינו את החרפה? כל אחד מאיתנו חייב לקבל באופן אישי את הסליחה שאלהים מעניק לנו בשל כל החטאיהם שחתנו.

עליך להבין שהברכות של אלוהים אין מגיעות לך בזוכותך. לעולם לא תהיה ראוי לך. אתה יכול רק לקבל בעונווה ובהערכה את ברכותיו, להעריץ אותו בגלן ולהודות לו על טובו ועל אהבתו הרבה כלפיך.

שנאה, דחיה עצמית, הטי רב לקבל את סליחתו של אלוהים (שמתבטא בסירוב לכך לשלוח לעצמך), חוסר יכולת להבין אלוהים רואה בנו צדיקים בזכות דם הכפירה של ישוע המשיח -

כל אלה ובעיות דומות לאלה ישאירו אותך תועה במדבר. עליך לחפש את המחשבות שלך ולראות באור חדש את המumed שלך בעיני אלוהים, מעמד שנייתך בזכות דמו של ישוע ולא בזכות המעשים שלך.

לאחר שנים רבות של פעילות בשירות האדון אני משוכנע ש-כ-85% מהבעיות שלנו נובעים מהדרך שאנו רואים את עצמנו. אדם שחי חי ניצחון הוא אדם שמתהלך בצדקה, שמודע לצדק שנייתן לו בזכות ישוע.

אני יודעת שאני לא רואיה לברכות של אלוהים מעניק לי. אבל אני מקבלת אותן למרות הכל, כי אני אחת היורשות של נחלת אלוהים, ושותפה לירושתו של המשיח (רומי ח' 17). ישע היה ראוי לברכות האלה, ואני לוקחת בהן חלק ממשום שבחרתי להאמין בו.

ירש או עבד?

לפיך אין עבד עוד, כי אם בן; ואם בן, אז גם יורש מטעם אלוהים.

גלו' ד' 7

האם אתה בן יורש או עבד? היורש מקבל נחלה לא בזכות מעשו, ולא משום שישלים תמורתם, אלא משום שימושו ציווה לו את הירושה. עבד בנסיבות התנ"כית הוא מישחו שהותש מרוב ניסיונות לקיים את התורה. המילה "עבד" נגורת מאותו שורש של המילה "שבוד", והיא מלמדת על עבודה קשה ומיגעת.

נדמתי במדבר במשך שנים, וניסיתי בכל מאודי להיות טובה וראויה למנתנותיו של אלוהים. דפוס החשיבה שלי היה שגוי מיסודה, להיות שלא הבנתי של אלוהים נותן את מנתנותיו באופן חופשי - בחסדו.

חשבתי שולי להיות ראוייה לכל דבר שmagiu לידי. לימדו אותי

שאיש לא יעשה משהו למען בלי לצפות לתרמה. במשך שנים שינו באווני את העיקרון הזה. חונכתי על ברכינו, והאמנתי שאם מישחו רוצה לתת לי משהו ללא תמורה, הוא משקר, ושבוספו של דבר הוא ינצל אותו.

הניסיונו שלנו בעולם למד אותנו שעליינו להיות רואים לכל דבר שאנו מקבלים. אם אנחנו רוצים שיהיו לנו חברים, עליינו לש mach אוטם ולדאוג שהיה להם נעים בחברתנו, אחרת ידחו אותנו. אם אנחנו רוצים לזכות בקידום בעבודה, עליינו לפתוח קשרים עם האנשים המתאים, להתנהג אליהם יפה ואולי בתמורה נזכה يوم אחד לקידום. אבל אם אנחנו רוצים לשים קץ להבלי העולם, בסופו של דבר נctrיך להטייר מעליינו את החרפה הזאת, את השקרים והבושה.

כיצד אתה רואה את עצמן?

ושם ראיינו את הנפילים, בני ענק מן הנפילים. ונחי בעינינו כחברים וכן הינו בעיניהם.

במוד' יג 33

בני ישראל עטו חרפה. עובדה זו בולטת במיוחד בדיווח שלילי שנתנו עשרה מרגלים מתוך ה-12 שנשלחו לטור את הארץ. אלה חזרו וдиוחו: "יושם ראיינו את הנפילים בני ענק, ונחי בעינינו כחברים וכן הינו בעיניהם".

פסקוק זה מבahir איך התיחסו עשרה המרגלים לעצם. אם תרצה לשטן, הוא יציף אותך בכל מיני מחשבות שליליות אוזות עצמן. את המבקרים האלה הוא חול להקים במוחשווים לפניו שנים. רוב המחשבות שליליות מתמקדות בכך ובאור השלילי שאנשים אחרים רואים אותך בו. השטן ייצור מצבים שבהם תרגיש דחוי, ולאחר כך יחוור ויזכיר לך את המצבים האלה כדי שתרגיש שוב ושוב את כאב הדחיה ולא תצליח להתקדם, במיוחד בשעה שתחשוב שאתה דזוקא קו-מתקדם.

דחיה ופחד מפני כישלון גורמים לאנשים להמשיך ולנדוד במדבר. בני ישראל היו עבדים במצרים במשך מאות שנים. הנוגשים שם הפגינו כלפיםיחס מרושע. שנות העבודות הארכוכות הטביעו את חרטתן לבני ישראל. מענין שכמעט כל הדור שיצא ממצרים לא זכה להיכנס לארץ המובטחת.ILDיהם היו אלה שנכנסו אליה, ולמרות זאת אמר אלוהים שהוא רוצה להסיר את חרטת מצרים מעל הדור שבעצם לא היה במצרים.

רוב האנשים שנכנסו לכנע נולדו במדבר לאחר שהוריהם יצאו ממצרים. איך יכול להיות שהם עטו את חרטת מצרים על אף שמעולם לא היו בה?

כל מיני דברים שהיו חלק מחיהם של הוריך יכולים לעבור אליו. גישות, מחשבות ודפוסי התנהגות יכולים לעبور בתורשה. דפוס חשיבה מוטעה שהיה להוריך יכול להיות גם דפוס החשיבה שלו. יתכן שההתיחסות שלו לנושא מסוים הועברה אליו על ידי הוריך, בלי שתהיה מודע לכך.

הורה בעל דימוי עצמי נזוק ותוחשה של חוסר ערך, שחוש שאינו ראוי לברכות של אלוהים, יכול להעביר את הגישה הזאת ואת דפוסי המחשבה האלה לידיו.

אומנם דברתני על כך מוקדם יותר, אבל בכלל חשיבותו של הנושא אני רוצה לחזור ולהציג שעליך להיות מודע בדרך שאתה רואה בה את עצך. אלוהים מוכן ומזמין להעניק לך את חסדו בכל פעם שאתה נכשל. אתה רק צריך להיות מוכן לקבל את חסדו. אלוהים אינו גומל לאנשים מושלמים, שאינם טוענים לעולם, אלא לאלה שמשים בו את מבטחם ומאמינים בו.

האמונה שלך באלווהים גורמת לו נחת

ובלי אמונה אי אפשר להיות רצוי לאלהם, כי כל הקורב אל אלוהים צריך להאמין שהוא קיים, והוא נתן גמול לדורשייו.

שים לב שללא אמונה לא תוכל להיות רצוי לאלהים. גם "המעשים הטובים" שלק לא יוכלו לרצות אותך ולגרום לו נחת,

אם אתה עושה אותם רק כדי "להרוויח" את חסדו.

מakhirיו כל המעשים שאנו עשויים למען אלהים צריך להיות מניע אחד ויחיד: האהבה שלנו אליו. אין טעם שננסה לעשות את כל הדברים רק כדי לקבל מהם משהו בתמורה.

הפסוק הזה אומר שאלהים גומל לאלה שודשים את פניו בחרכיות ובחתmdה. כשהבנתי את זה, הציפה אותי שמחה גדולה. ידעתني ששגיתי פעמים רבות בעבר, אבל גם ידעתני שדרשתי את פניו של אלהים בחרכיות ובכל ליבי. ואם כך, פירוש הדבר שאני זכאיות למילוי. עוד לפני זמן רב החלטתי לקבל כל ברכה מהאלהים רוצה להעניק לי.

אלוהים רצה להביא את בני ישראל אל הארץ המובטחת ולברך אותנו מעל וממעבר לציפיות שלהם. אבל לפני כן היה עליו להסביר להם את חרפת מצרים. הוא ידע שהם לא יכולים לקבל את ברוכותיו כל עוד ישאו בנטל הבושה, האשמה והביזיון שהיו מנת חלקם במצרים.

בלוי דופי

כשם ש[אלוהים] בחר אותנו בו בטרם היוסד תבל, להיות קדושים ונלי דופי לפניו באהבה.

אפס' א' 4

איזה פסוק נפלא! הוא אומר שאנו שיכים לאלהים ומגידיר את היoud שלנו. אלהים רוצה שנדע כמה הוא אוהב אותנו, כמה יקרים ומיעחדים אנחנו בעיניו, והוא רוצה שניהה קדושים, בלי דופי, נקיים ממעטה של חרפה ובושה.

כਮובן שעליינו לעשות כמיטב יכולתנו כדי לנחל חיים קדושים. אבל תודה לא שגם אם נתעה, עמדת לרשותנו סילחת החטאיהם, כך שתמיד נוכל לשוב למסלול של חייו קדושים, של חיים ללא דופי.

אלוהים נוטן בנדיבות ובלא גערה

איש מכמם אם יחסר חוכמה, יבקש מאלוהים הנוטן לכל בנדיבות
ובלא גערה, ותיננתן לו.

יעקב א' 5

זהו עוד פסוק אידיר, שמלמד אותנו לקבל מאלוהים ללא כל
פחד ובושה, שכן הוא לא יגער בנו כשנבקש.
בקטע שקדם לפסוק הזה פנה יעקב לאנשים שעברו ניסיונות
קשהים. בפסוק זה הוא אומר להם שאם הם זוקקים לחוכמה
במצב שהם נמצאים בו, עליהם לבקש אותה מאלוהים. יעקב
مبטיח שאלוהים לא יגער בהם ולא יאשים אותם, אלא פשוט
יעזר להם.

לעולם לא תשרוד במדבר ולא תצא ממנה ללא עזרתו של
אלוהים. הבעה היא שאם אתה רואה את עצך באור שלילי,
תתנסה לקבל את העזרה שאלוהים מציע לך.
אם אתה משתמש לחיות חיים טורי ניצחון, מלאי כוח
וחיוויות, איןך יכול לחשב רעות על עצך. אל ת התבונן בذرיך
הארוכה שנוטר לך לעבור. הבט גם על כברת הדרך שכבר עברת.
ראה כמה התקדמות וזכור היטב את הנאמר בפיליפים א' 6:
"יבואת בטוח אני, שהמתחיל בכם את הפעולה הטובה, השלים
ישלים אותה עד יום המשיח ישוע".
חשיבות על עצך בצורה חיובית ואמור על עצך זברים חיוביים!

24

למה שלא אקנא כשלcolm יש יותר ממוני?

מנטליות המדבר - גישה תשיעית

כשראה אותו כיפא (את יוחנן), אמר אל ישוע: "אדוני, והוא מה?"
השיב לו ישוע: "אם רצוני שהוא ישאר עד בואי, מה אכפת לך?
אתה לך אחר!"

יוח' כ"א 22-21

ביוחנן כ"א דיבר ישוע עם כיפא בנוגע לעתידו. ישוע סיפר לו
שהוא עתיד לשבול רבות כדי לפאר אותו (את ישוע). לפתע ראה
כיפא את יוחנן. מיד פנה אל ישוע ושאל מה היעוד של יוחנן, איזה
עתיד מצפה לו. כיפא רצה לוודא שהוא לא היחיד שעתיד לשבול.
הוא רצה לדעת אם יוחנן ישבול.

אבל ישוע ענה לו בנימוס רב שאין זה עניינו.
אם כל הזמן נשווה את עצמנו לאחרים, נישאר תקועים במדבר.
קנאה, צרות עין והשווואה של עצמנו לאחרים הן תופעות
שאופייניות לментליות המדבר.

היזהר מפני קנאה וצרות עין

ח' בשרים לב מרפא ארקב עצמות קנאה.

משל' י"ד 30

צרות עין גורמת לאדם להתנהג באכזריות ובגסות, לפעמים אפילו באופן חייתי. קנאה וצרות עין הן שגרמו לאחיו של יוסף למכור אותו לעבדות. הם שנאו אותו מושם שאביהם העדיף אותו על פניהם.

אם נדמה לך שבני משפחתך מפלים אותך לרעה בהשוויה לבן אחר במשפחה, ונונתנים לו יותר חסד ווערה מאשר לך, אל תנסא אותו. בטח באלהים! צית לכל מבקשו והאמן שהוא יעניק גם לך את החסד וההתמיכה שדרושים לך. כך תמצא את עצמך מגיע בסופה של דבר למקום שיוסף הגיע אליו. אלהים יעניק לך שפע של ברכות.

חשוב על המשמעות המילולית של המושג "צרות עין" לעומת "רווח עין". צרות עין פירושה שעינינו צרה באדם אחר. שאחנו חששים לאבד את מה שיש לנו, או נוטרים טינה לאדם אחר בגל ההצלחה שלו ובגלל מה שיש ברשותו.

גם מריבה הייתה ביןיהם (בין תלמידיו של ישوع) בשאלת מי מהם נחשב לאגדל ביתו.

אמר להם: "מלכי הגויים רודים בהם, והאנשים השולטים עליהם עושים חסד' נקרים. אך אתם לא כן. אדרבה, הגדול בהם שהוא צעריך והמנואג כמשורת".

локס כ"ב 24-26

לפני שנים רבות נאבקתי קשות בקנאה שלי, בצרות העין ובנטיה לחשות את עצמי לאחרים. אגב, תוכנות אלה מעידות על חוסר ביטחון. אם איןך בטוח בערך שאתה אדם בפני עצמו, באופן טבעי תמצא את עצמך מתחרה עם כל מי שנראה לך מצליח ומוצלח מך.

כשהבנתי שיש לי ערך כאדם בפני עצמו, שאלותים רואה בי
יחידה ומוחדרת ושיש לו תוכנית אישית ומיוחדת עברוי, רוחה לי.
באמצעות ההבנה הזאת אלוהים שיחרר אותי מכבלים מעיקם
במיוחד. היום אני יודעת מעל כל כל של ספק שאני לא צריכה
להשוו את עצמי או את העבודה שאני עשו לאף אחד אחר.
כאני חושבת על תלמידיו של ישוע, אני מתמלאת תקווה. הם
התמודדו עם דברים רבים שגם אני מתמודדת איתם. בлокס כ"ב
מסופר שהם התווכחו מי מהם גדול יותר. אבל ישוע ענה להם:
"הגדול בהם שהיה כצעיר והמנהיג כמשרת". ישוע הקדיש זמן רב
כדי ללמד את תלמידיו שהחיים במלכות השמים מתנהלים באופן
שונה מזה שבעולם.

ישוע לימד אותם ש"ראשונים הרבה יהיו אחרים ואחרונים
הרביה - ראשונים" (מרק' י' 31). עליהם לשמהם עם אלה
шибורכים (локס ט"ו 6,9). "ואני אומר לכם, אהבו את אובייכם
והתפללו بعد רודפייכם" (מת' ה' 44). העולם אומר שאלה הם
עקרונות מטופשים - אבל ישוע אמר שהם גבורות אלוהים.

הימנע מתחרות כדרך העולם

אל נא נהיה שוואי כבוד שווא, המתגרים ומנקאים איש ברעהו.

גלאט' ה' 26

בעולם, המקום הטוב ביותר הוא בראש, לפני כולם. העולם
גורס שעליינו לשעוט קדימה בכל מחיר, ולא להתחשב בכאב
שאנחנו עלולים לזרוע בדרך. אבל הכתובים מלמדים שנוכל
לייהנות שלום אמיתי ושלות נפש רק אם נשחרר לחלוטין
הಚורץ להתחרות באחרים.

אפילו במשחקים שאמורים לגרום לנו הנאה, התחרות גורמת
לאנשים לרדת מהפסים. אוחדים של קבוצות ספרט שונאות
הופכים ליריבים, וمتווכחים ושונאים זה את זה במקום ליהנות
מהמשחק. ברור שאנשים אינם משתתפים במשחקים תחרותיים

כדי להפסיק. כל משתתף צריך לעשות כמעט יכולתו כדי לנצל. אבל אם ההנהה תלויה בתוצאה בלבד, היא תיפג姆 במקרה של תבוסה. מי שחוש בך אין יכול ליהנות אלא אם כן הוא מנצח. התנוגות כזו מעידה על בעיה עמוקה באישיותו של האדם, וסביר להניח שהגישה הזאת משפיעה עליו בתחוםים רבים.

אין ספק שעליינו להשקייע בעבודה את מיטב יכולתנו. אין כל רע ברצון להצלחה ולהתקדם בעבודה. אבל אני רוצה להזכיר לך שכמאמין, אלוהים הוא שמקדם אותך ולא הבוט שליך, גם כשמדבר בעבודה. אנחנו לא צריכים לצוית לכללי העולם כדי להתקדם. אלוהים יתן לנו חן וחסד בעיני אחרים, אם נתנה לנו בחתams לרצונו (משל ג' 3-4).

קנאה וצרות עין מענות אותנו ומסבבות לנו סבל רב. חן באות היישר מהギינים. במשך שנים רבות קינאתי בכל מי שנראה לי מוצלח וモசער ממני. בתוך תוכי התחרירתי באנשים אחרים שシリתו את אלוהים. רציתי שהעבודה שלי, שהארגון שלי, יהיו גדולים, מוצלחים יותר משל כל אחד אחר. כשהארגון שלו מישחו אחר עלה באופן כזה או אחר על שלי, רציתי לברך אותו כי ידעתי שכך רוצה אלוהים שאעשה, אבל משחו מנע זאת ממני.

אבל ככל שהזהות שלי כמאמין הלהכה והבשילה, ולא התבבסה רק על העבודה שאני עושה בשירות המשיח, התחלתי לזכות בשחרור רוחני יותר. התחלתי להבין שאני לא צריכה לחשות את עצמי ואת עבודתי לאף אחד אחר. למדתי לבטוח באמנים זוכית לשחרור רב. למדתי שאבי שבשים אוהב אותי, והוא יעשה למעןי את הטוב ביותר - למעןי!

יתכן שמה שאלים עושים עבורי או עבורך הוא לא יעשה עבור מישחו אחר, וכך עליינו לזכור את הדברים שאמר ישוע לכיפה:

"מה אכפת לך (מה אני רוצה שהוא יעשה)? אתה לך אחראי". אלוהים העניק פעם מתנה לחברה שלי, מתנה שייחלתי לה עצמי במשך זמן רב, ואף האמנתי שאקבל אותה. עד אז התייחסתי אל החברה שלי כאלו "נחותה" ממני מבחינה רוחנית.

כשהיא באה אליו הביתה וסירה לי בהתלהבות על המתנה שהעניק לה אלוהים, העמדתי פנים שענין שמחה בשמחתה, אבל בלבבי לא שמחתי כלל וכלל.

לאחר שהלכה מילאו אותו מחשבות שליליות שמעולם לא חשבתי שיכולות لكن בתוכי! למעשה, נטרתי לאלוהים טינה על כך שבירך אותה. חשבתי שהיא לא הייתה ראהיה לברכות האלה. אחרי הכל, אני זו שি�שבה בבית וצמה והתפללה, בעוד שהיא בילתה עם החברות שלה. הפכתי ל"סנובית רוחנית" - כמו הפרושים, ואפילו לא הייתה מודעת לכך.

לעתים קרובות אלוהים מארגן את מהלך העניינים באופן שונה לחולטי מזה שאחנו הינו מעדים. הוא עושה את זה משום שהוא ידוע היטב למה אנחנו זוקקים. הוא ידע שישוור שהייתי זוקקה לאוთה מתנה הייתה צריכה כדי לשנות את הגישה השלילית שלי. השינוי היה יותר מהמתנה שככל כך יתلتה לה. אלוהים מארגן את כל הנسبות בחינו ככך שבסתופו של דבר נראה את עצמנו כמו שאחנו באמת. אחרת, לא נשתחרר לעולם.

כל עוד השטן יכול למצוא מקום מסתור בנפש שלנו, הוא ישלוטנו במיידה כזאת או אחרת. אבל ברגע שאלוהים חושף אותנו, יהיה בדרך לחופש, בתנאי שנפקיד את עצמנו בידיו של אלוהים ונרצה לו לפעול בנו ללא דיחוי, בהתאם לרצונו.

אלוהים למעשה כבר קבע מראש שאחיה מופקדת על מערכת שיפיע על מיליון אנשים באמצעות שידורי רדיו, טלוויזיה, ספרים, קלטות וסמינרים. אבל לפני שהפקיד בידיו את הייעוד שלי, היה עלי להתברג מבחינה רוחנית.

שנה את דפוסי החשיבה שלך

חביבי, אני מותפל שווה לך טוב בכל ותורה בריא, כשם שטוב לנפשך.

חשיבות על הפסוק הזה בעיון רב. אלוהים משותוקק לברך אותנו יותר מאשרנו רוצחים לקבל את הברכות שלו. אבל הוא אוהב אותנו מספיק כדי לא לברך אותנו בברכות שלא יהיה מסוגלים לקבל כיאות, שיפריעו לנו להמשיך ולפאר אותו.

שאנו משווים את עצמנו לאחרים, מKENAIM בהם וחומדים את מה שיש להם, אנחנו מתנהגים בצורה ילדותית. התנהגות כזו יסודה בבשר, ואין לה כל קשר לעולם הרוחני. אבל היא אחת הסיבות העיקריות לכך שיש אנשים שתתקעים עם מנטליות המדבר.

שים לב למחשובות שמתרוכצות בראש בקשר זה. כשהאתה קולט שבראש מתרוכצות מחשבות מהסוג הזה, אמרך לעצמך: "אייזו תועלת תצמיח לי אם אקנא באחרים? הקנאה לא תברך אותך. לאוהים יש תוכנית יהודית לכל אחד מאיינו, ואני בוחר לבתו בו. הוא יעשה את הטוב ביותר עבורי, ולא אכפת לי מה הוא בוחר לעשות למען אחרים". אחר כך התפלל עבורי אותם אנשים. התפלל שאוהים יברך אותך עוד יותר.

אל תפחד להיות כן עם אלהים בנוגע לרגשות שלך. הוא בלאו הכி יודיע אותך, וכך מוטב שתשוחח איתו עליהם.

פעמים רבות אמרתי לאוהים: "אני מתפלلت עבורי _____ אני מתפללת שתברך אותה עוד יותר. עוזר לה לשגש. ברך אותה בכל התחומים. אני מתפללת עבורה באמונה. ברוח (או) בנפש שלי אני מקנאיה בה ומרגישה נוחותה לעומתה. אבל אני בוורת הטענה בהתאם לדרכך, גם ככל מאחישך לי".

מי שהו אמר פעם שלא משנה כמה טוב אנחנו יכולים לעשות דבר מסוים, תמיד יבוא מישהו אחר שיעשה את זה טוב מאיינו. הצהרה זו השפיעה עלי עמוקות, כי ידעתי שהיא נכון. ואם כך, למה עליינו להיות ולהילחם כל חיינו בניסיון להיות טובים אחרים? הרי ברגע שNEGIGU לפיסגה יקרא עליינו מישחו תגר ויתחרה בנו. במקדם או לאחר מכן יבוא מישחו שיעשה טוב יותר את מה שאנו עושים וכי טוב.

חשיבות על ענפי הספורט השונים. נראה שלא משנה איזה שיא יקבע ספורטאי מסוים, תמיד יבוא מישחו שיבור את השיא הזה. ובתחום הבידור, כוכב עולה וכוכב את הפיסגה לזמן מסוים, אבל עד מהרה עולה כוכב אחר שכובש את מקומו. זהה תרמית נוראה לחשוב שאנו חייבים להילחם כל הזמן כדי להקדים את האחרים ולשמור על מקומנו בראש.

לפני זמן רב אמר לי אלוהים שכוכבים שזרחים מהר גם דועכים מהר. הם זוכים למלא תשומת הלב לתקופה קצרה, אבל אז הם נעלמים ונשכחם. אלוהים אמר לי שעדיין שאשר יציבה לכל אורך הדרכך ואציה לבקשוניו כמויטב יכולתי. הוא הבטיח שהוא כבר יdag לשמי הטוב. באשר לי, אני החלמתי שככל מה שאלוהים רוצה שאעשה או אהיה מקובל עלי לחלוותי. מודיעו! משום שהוא יודע טוב מمنי מה אני מסוגלת לעשות ולהיות. יתכן שהוא יזכיר רגשי ורוחני בתחום זה. בכל פעם שאתה נתקל במשהו שמקדים אותך במעט, אתה מקנא, מסתכל עליו בצרות עין ומתכוון להתרחות בו. אם כך, אני מאיימת לך לשנות את דפוס החשיבה שלך.

פוען את מחשבותיך כך שתוכל לשמהו באושרים של אחרים, ובתחם אלוהים בכל מה שקשרו אליך. השינוי הזה כרוץ בתהlixir, והוא דורש זמן ועקבות, אבל כshedposi החשיבה הישנים יתפזרו באמצעות דבר אלוהים, תהיה בדרך החוצה מהמדבר, לכיוון הארץ המובטחת.

25

הכל חייב להיעשות בדרך
שלו, או שלא אעשה כלום

מנטליות המדבר - גישה עשוירית

ישימו באלהים פסלם (תקווותם) ולא ישכחו מעלי אל ומצוותיו
ינצורו. ולא יהיו כאבונם, דור سورר ומורה, דור לא הcin לבו ולא
אמנה את אל רוחן.

תהל' ע"ח 6-7

בני ישראל הפגינו עקשנות רבה ומרדנות קשה במהלך הנדודים
במדבר. זו הסיבה שלא זכו להיכנס לארץ המובטחת. הם מתו
במדבר משומ שסירבו לצית לאלוהים לכל אורך הדרכ. רק
שנסקלעו לקשיים הם התהנו שאלוהים יוזור להם. אז הם אפילו
צייתו להוראות שלו... עד שהחמצב השתרף, וחזר חלילה.
דפוס התנהוגות זה חזר על עצמו שוב ושוב לכל אורך התנ"ז.
כמעט קשה להאמין. שבני ישראל לא למדו לך. אבל האמת היא
שם לא נהג בחוכמה, גם אנחנו עלולים לבזבז את החיים שלנו
ולחזר שוב ושוב על אותן טעויות.
יש לי אופי חזק. סביר להניח שבמשך שנים רבות ניסיתי לפעול
בדרך שלו, וכיahi מה. בילדותי, כשהתעללו ושלטו بي, החלטתי

שיטום יבוא ואיש לא יגיד לי מה לעשות. גישה זו רק העצימה את האופי החזוק שכבר היה לי.
ברור שאלהים היה צריך לטפל בגישה זו לפני שיכלתי לשרת אותן.

אלוהים רוצה שנותר על הדרך שלנו ונפנה לה עורף. הוא רוצה שניהה בידיו כחומר בידי היוצר. אבל כל עוד אנחנו קשי עורף ומרדנים, הוא אינו יכול להשתמש בנו.

עקשנות היא התנגדות נרמצת. קשה לעבוד עם אנשים עקשנים ולשתף עימם פעולה. הם מתקשים לקבל תוכחה ותיקון, קשה לרטנס והתנהגוותם פרועה. הם מסרבים לפעול בהתאם להוראות ולכללים המקובלים. ואני חייבת להזדמנות שהגדירות אלה מתארות אותן היטב. זו זאת ההחלטה!

התעללות שנפלתי לה קורבן בילדותי יצרה בי גישה קיצונית לכל ביטוי של סמכות. אבל, כפי שכבר אמרתי, בשלב מסוים לא רציתי עוד להשתמש בעבר שלי כתירוץ שישאיר אותי לכודה במרד. כדי לנצל אנחנו צריים לציתת אלוהים. אנחנו צריים לפתח את היכולת ואת הנכונות שלנו, להניח לצד את הרצון שלנו ועשות את רצונו. הגדילה בתחום זה חיונית למי שרוצה לנצח. לא מספיק להגיע לפיסגה מסוימת, להחליט שהגענו לשיא ולוח על זרי הדפנה. علينا לצאת לאלהים בכל הדברים ובכל התחומיים, ללא כל הסתיניגות. ככלנו יש תחומיים מסוימים שאנו נאחזים בהם בצדוריים ומתקשים לשחרר אותם לאלהים. אך אני מבקשת להזכיר לך שדי במעט שאור כדי להחמיר את העיטה כולה (קוריא ה' 6).

אלוהים מעוניין בצדות, לא בקורבנות שלנו

ויאמר שמואל (לשאול): "החפץ לה' בעלות ובחים פשטע בעילן?" הנה שטעה מזבח טוב, להקשיב מזלב אילים. כי חטא את קסם מר' ואון ותרפים הפצר (אלוהים מתייחס לחטא המרי בדוק כמו

שהוא מתייחס למשי כ舍פם). ענן מסת את דבר ה' ומאסך מלך".

שם"א ט"ז 22-23

לשאל ניתה זכות מיוחדת במינה - להיות מלך הראשון בישראל. אבל בغالל עקשנותו ומרדנותו לא נשמרה לו הזכות הזאת לאורך ימים. שאול העדיף לפעול בדרךים שלו, ולא בדרךיו של אלוהים.

כשהוכיח אותו שמו אל הנביה על מרדנותו ענה שאל: "חשבתי ש..." ופירט את תוכן מחשבותיו (שם"א י"ג 14-8). אבל שמו אל הבahir לו היה שאלותיהם מעוניין במצוות, לא בעולות וזבחים. לעיתים קרובות אנחנו לא רוצחים לעשות את מה שאלוהים אומר לנו, ואחר כך מנסים לעשות משהו שיפיצה אותו על המרדנות שלנו.

רבים מילדיו של אלוהים אינם מיטיבים למלא את יודם ככהנים עלי אדמות (רומי ה' 17; התג' אי 6). הכישلون הזה הוא תוצאה של העקשנות והמרדנות שלהם.

אני מאמינה שספר קהלה נכתב כדי לעמוד על תכליות החיים ולמד אוננו שבסתופו של דבר, החיים הם חסרי טעם אם אינם מפארים את אלוהים. ללא אלוהים, הכל הוא הבל הבלים. מי שאינו מצית לאלהים, אינו ירא אותו באמת. המרדנות של ילדים רבים כלפי הוריהם נובעת מחוסר כבוד ודרכן ארץ. ברוב המקרים, האשמה היא של ההורים, שכן אורח החיים שלהם לא עורר בילדיהם יראת כבוד.

הרבית המלומדים גורסים שלמה המלך הוא שכתב את ספר קהלה. אלהים חנן את שלמה המלך בחוכמה נדירה. אבל אם שלמה היה כל כך חכם, איך זה שהגיע לכל כך הרבה החלטות שגויות בחיו? הרי ההשלכות של החלטות אלה היו עגומות. התשובה פשוטה. אלהים יכול לתת לך הרבה דברים, אבל אין זה אומר שאתה משתמש בהם. למשל, יש לנו את רוח המשיח, אבל האם אנחנו משתמשים בו תמיד? ישוע הפך להיות החוכמה של

אלוהים עבורהנו, אבל האם אנחנו משתמשים תמיד בחוכמה זו? שלמה רצה לנחל את חייו כאוות נפשו. הוא ביזבז אותם על חוויות שונות ומשונות. הוא עבר מחוויות אחת לאחרת. כל מה שנייתן היה לknوت בכספי היה שלו. מיטב התענוגות והעשועים שהעולם הציע היו מנת חלקו, ואף אל פי כן, בסוף ספר קהלה הוא אומר:

סוף דבר הכל נשמע, את האלוהים יראו ואת מצוותיו שמרו, כי זה
כל האדם.

קהלה י' ב 13

אנש את הפסוק במילים שלי: "האדם נברא כדי לכבד את האלוהים ולצעית לו. הבסיס ליראת האלוהים טמון בצדות. אין אווש בלי צדות. אף אחד לא יכול להיות מאושר באמת ובתמים אם אין מציאות לאלוהים. כל שיבוש בחינו יתוקן אם נצית לאלוהים. מציאות לאלוהים הוא החובה המוסרית של כל אדם".

זהו פסוק אידיר לדעת. אני מציעה שתשnen אותו ותתגה בו.

השלכות של צדות ומרד

כשם שבגלל אי ציוטו של אדם אחד נעשו הרבים לחוטאים, כן גם בغالל ציוטו של האחד יעשו הרבים לצדיקים.

רומי' ה' 19

הבחירה שלנו לציית או למרד משפיעה לא רק علينا, אלא על הרבה אחרים. חשוב על כך. אילו ציינו בני ישראל לאלוהים, היו החיים שלהם עטורי ניצחון. אבל רובם בחרו למרד בו באופן עקבי. החלטות השגויות של ההורים השפיעו על ילדיהם, ועיקרונו זה תקף גם לנו.

בני הבכור אמר לי באחד הימים: "אם, אני חייב לומר לך ממש. אם תרצה לבכורות, זה בסדר. אבל תני לי לפרק את מה שיש לי על הלב. שבתמי אתמול עלייך ועל אבא, ועל הנסים הרבות שהשקעתם בשירות המשיח. שבתמי כמה צייתתם לו גם כזו

היה קשה. אני יודע שעברו עליכם חוויות קשות שאיש אינו יודע עליהם, אבל אני רוצה שתדע שהבוקר אלוהים הבahir לי שאני מפיק תועלת רבה מהמצוות שלכם, ואני מעריך את זה".
הדברים שאמר ריגשו אותי מאוד. הם הזכירו לי את מה שנאמר ברומים ה' 19.

הציות שלך לאלהים משפייע על אחרים, וגם הסירוב שלך לציאות לאלהים משפייע על אחרים. יתכן שלא תציג לאלהים ותבחר להישאר במדבר. במקרה כזה عليك לדעת שההשלטה שלך תשפייע על ילדייך בהווה וגם על אלה שיוולדו לך בעתיד. גם הם ישארו במדבר איתהך. יתכן שכאשר הם יגיעו לבגרותם יבחרו לצאת מהמדבר, אבל אז יהיה עליהם לעשות את זה בכוחות עצמם. ביןתיים יהיה עליהם לשאת בתוצאות הסירוב שלך.
חיהים שלך יכולים להיות טובים יותר אילו בחר מישחו בעבר לציאות לאלהים.
ציות יש השלוות ארוכות טווח. הוא סוגר את שערי הגיהנום ופותח לרווחה את ארובות השמיים.
יכולתי לכתוב ספר שלם על ציות, אבל נכוון לעכשו אני רק מבקש להציג שחיהים מלאים בסירוב לאלהים הם תוצר של חשיבה שגואה.

הכנע כל מחשבה לשם ציות למשיח

כל מלחמתנו - עוצמתם אונה מבשר ודם, אלא עוצמת אלהים בהם להרים מבקרים. אנחנו ממוטיטים תחבלות וככל דבר רם שמתנשא נגד דעת אלוהים, ומכוונים כל מחשבה לשם ציות למשיח.

קור"ב י' 4-5

לעתים קרובות אנחנו נקלעים לצרות בגל המחשבות שלנו. בישעיהו נ"ה 8 אלוהים אומר: "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי". לא משנה מה אנחנו חושבים, אלהים העלה

על הכתב את המחשבות שלו כדי שנדע אותן. הן נמצאות בכתביו הקודש - בדבר אלוהים. אנחנו חייבים לבחן את המחשבות שלנו לאור הנאמר בכתביו הקודש, ולהיות מוכנים להכין אותן למחשבותיו של אלוהים, מתוך ידיעת שرك הן מושלמות.

על כך מדובר באיגרת השניה לקורינטים י' 4-5. בחרן את מחשבותיך. אם הן סותרות את מחשבותיו של אלוהים, כפי שהן מתועדות בכתביו הקודש, השליך את מחשבותיך ואמץ את המחשבות שלו.

אנשים שפועלים על פי מחשבות ההבל של עצם הורסים את עצם ולייתנים קרובות ממייטים וחובבן גם על הסובבים אותם.

המחשבות שלנו נמצאות בקבוק החזיות!

הקרוב האמתי מתחולל במחשבות שלנו. והניצחון או התבוסה - גם הם יבואו לידי ביטוי במחשבות שלנו. השטן הוא שפתח במלחמה הזאת. אני מתפלلت בכל ליבי ספר זה יסייע לך למוטט את המבקרים שהוא מנסה לבנות במחשבותיך, את כל התחבולות וכל דבר רם שמתנשא נגד דעת אלוהים, ולהכין כל מחשבה לשם ציות לישוע המשיח.

על המחברת

גייס מאיר מלמדת את דבר אלוהים מאז 1976 ועובדת במשרה מלאה בשירות האדון מאז 1980. היא נמנית עם סגל הרועים של קהילת Life Christian Center בסנט לואיס, מיזורי, ארה"ב. במשך הימים גיבשה במסגרת הקהילה תוכנית לימודים שבועית בשם In The Word ("יש חיים בדבר אלוהים"). חמש שנים לאחר שהחלה בכך הביא אלוהים את התקופה הזאת לחייה לטוייה, והדריך אותה להקים את מפעל חיים - Life In The Word, כדי שתוכל לשרת אותו באופן עצמאי ובמשרה מלאה.

לגייס יש תוכנית רדיו משלה, הנושאת את אותו שם ומשודרת ב-25 תחנות ברחבי ארה"ב, ותוכנית טלוויזיה שהוקנה בראשונה ב-1993 ומשודרת היום ברחבי ארה"ב ובמדינות נוספות בעולם (באראץ אפשר לקנות את שידורי התוכנית בערוץ Star World של הcablim).

קלות לימוד שלה משוקות ברוחבי העולם. גייס מרבה בנסיעות לצורק כינוסים ולמדת גם בקהילות מקומיות. גייס ובעלה, דיב, שמשמש כמנהל העסקים בארגון, נשואים זה 35 שנה ולהם ארבעה ילדים. הבן הצעיר מתגורר עכשיו בסנט לואיס.

גייס מאמינה שאלווהים קרא לה לעזור לילדים לבסס את חייהם על דברו. "ישוע מת כדי לשחרר את האסורים לחופשי", היא אומרת, "אבל רק מעט מאמינים נהנים מהnichezon הזה". גייס עצמה גדלה בנסיבות קשות, ובכל זאת מצאה את הדרך לחופש ומצילחה לחיות חי נি�יחון על ידי ישום דבר אלוהים. משום כך יש לה את הכלים שמאפשרים לה לשחרר את האסורים ולעזר להם לבוש מעטת של תהייה במקום הרוח הכהה.

גייס מלמדת על ריפוי הרגשות ועל מבחן של נושאים דומים, ומסיעת לאלפי אנשים. עד היום הקליטה לעללה מ-170 אלבומים, וכתבה לעללה מ-30 ספרים, העוזרים לגוף המשיח במבחן של נושאים.

מלחמה מתמדת מתחוללת בחield, ולנו החזיות נמצאת במחשבות שלך.

ג'יס מאיר משתפת את קוראייה בחוויות הקשות שעברה, בטרגדיות האישיות שלה ובניצחונות שהגיעו אליה לבסוף בחצי הנישואין שלה, במסגרת המשפחה ובעבודתה - וכן במה שהתרוצץ במחשבותיה ובליביה לאורך הדרכ. קרא איך למדה המחברת לזהות את הקרב שמתחולל במחשבותיה, כדי שגם אתה תוכל לנצח בקרב הזדה.

אם אתה נמנע עם מיליוןני האנשים האכילים דאגה, ספקות, בלבול, דיכאון, כאס או אשמה, סימן שהמחשבות שלך נמצאות תחת מתקפה. למד על המחשבות השליליות שצצות בראשך, כדי שאתה יוכל להשתחרר מהתחששות האלה ולדעת שלזה אמיתית.

ספר זה יוזר לך לזהות דפוסי חשיבה הרסניים ולעוצר אותם, כך שלא ישפיעו על מהלך חייך.

הספר יוזר לך:

- למזוועה שלזה ולעוצר את המערבולת שבמחשבותיך.
- לראות את האמת בעזרת חשיבה נכונה.
- להשתמש בכלים הנשק הרוחניים בצורה יעילה.
- להתגבר על דפוסי החשיבה שמסבכים אותך.

אל תיכנע לאומללות ואל תניח לה להיות מנת חלקלך עוד יום אחד נוספת. גלה עוד היום איך תוכל לנצח בקרב שמתחולל בקעו החזיות - במחשבות שלך!

מעדן

9 789657 183038